

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/2931. számú

törvényjavaslat

**az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények
adóigazgatási tárgyú módosításáról**

Előadó:

**Varga Mihály
pénzügyminiszter**

2018. október

2018. évi ... törvény

az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról

I. Fejezet

A JÖVEDELEMADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. §

(1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. § 4. pont *e*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

Jövedelemszerzés helye:)

„*e*) kormányzati szolgálati, közszolgálati, állami szolgálati, közalkalmazotti, bírói, igazságügyi alkalmazotti vagy ügyészségi szolgálati jogviszony, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses, valamint tényleges szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos állományának szolgálati viszonya, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának hivatásos szolgálati jogviszonya, továbbá az említett jogviszonyok bármelyikének megfelelő, külföldi jog szerinti viszony alapján megszerzett jövedelem esetében – a *d*) alpontban foglaltaktól függetlenül – a munkáltató (a munkaadó) illetősége szerinti állam;”

(2) Az Szja tv. 3. § 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„10. *Hivatali, üzleti utazás:* a magánszemély jövedelmének megszerzése, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás – a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás kivételével –, ideértve különösen a kiküldetés vagy a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében más munkáltatónál történő munkavégzés miatt szükséges utazást, de ide nem értve az olyan utazást, amelyre vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti; továbbá az országgyűlési képviselő, a nemzetiségi szószóló, a polgármester, az önkormányzati képviselő e tisztségével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás (a lakóhelytől való távollét); hivatali, üzleti utazásnak minősül továbbá a magánszemély törvényben megállapított különleges jogosítványt gyakorló, belföldi székhelyű jogi személynél, egyéb szervezetnél betöltött tisztségéhez, vagy az említett jogi személy tagsága mellett működő külföldi vagy belföldi székhelyű jogi személynél, egyéb szervezetnél betöltött tisztségéhez kapcsolódó utazása, akkor is, ha a magánszemély nem áll munkaviszonyban az említett jogi személlyel, egyéb szervezettel.”

(3) Az Szja tv. 3. § 89. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„89. *Adóköteles biztosítási díj:*

a) magánszemély biztosítottra kötött biztosítási szerződés alapján más személy által fizetett díj (ide nem értve a magánnyugdíjpénztár által biztosítóintézettől történő járadékvásárlás ellenértékét) a biztosított magánszemélynél,

b) csoportos biztosítás esetén

ba) – ha az a biztosítási szerződés alapján másként nem határozható meg – a csoportos biztosítás díjának a magánszemélyre arányosan jutó része, vagy

bb) – ha a magánszemélyre jutó díj arányosítással sem állapítható meg – a csoportos biztosítás díja.”

(4) Az Szja tv. 3. § 91. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„91. *Kockázati biztosítás:* az olyan személybiztosítás, amelynek sem lejáratí szolgáltatása, sem visszavásárlási értéke nincs, azzal, hogy kockázati biztosításnak minősül a kockázati biztosítási elemeket is magában foglaló biztosítások esetében az igazoltan elkülönített kockázati biztosítási rész is, de nem minősül kockázati biztosításnak az olyan biztosítás – akkor sem, ha a biztosító teljesítését biztosítási esemény váltja ki –, ha az adott biztosítási szerződés vonatkozásában a biztosítási feltételek szerint a biztosító teljesítésének összege nem haladhatja meg az adott biztosítási szerződésre befizetett biztosítási díj és az azzal kapcsolatosan képződő hozam együttes összegét.”

2. §

Az Szja tv. 7. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) A 3. § 89. pontjától eltérően nem szerez bevételt a díjfizetés időpontjában a biztosított magánszemély, ha a biztosító teljesítésére korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult. Ha a kockázati biztosítás kedvezményezettje nem a díjat fizető más személy, akkor a megtakarítási díjrész erejéig nem szerez bevételt a magánszemély, feltéve, hogy a megtakarítási díj alapján járó biztosítói teljesítésre korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult.”

3. §

Az Szja tv. 9. § (3a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3a) Ha a biztosítási szerződés a 7. § (1a) bekezdése szerinti esetben utóbb olyan módon módosul, hogy a biztosító teljesítésére a biztosított vagy más magánszemély (nem a díjat fizető más személy) válik jogosulttá (e törvény alkalmazásában ideértve azt az esetet is, ha a biztosított a szerződő helyébe lép), a biztosítás szerződésmódosítás időpontjáig – kockázati biztosítás esetében az aktuális biztosítási évben – megfizetett díja a szerződés módosításának időpontjában – tekintettel az *1. számú melléklet* rendelkezéseire is – egy összegben minősül adóköteles biztosítási díjnak a biztosított magánszemélynél, azzal, hogy nem kell alkalmazni ezt a szabályt, ha a magánszemély a más személy által korábban megfizetett díjat a díjat fizető személynek megtéríti.”

4. §

Az Szja tv. 28. § (1) bekezdés *fb*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy – a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve – a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás. Egyéb jövedelem különösen

az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, igazolt összeg, kivéve)

„*fb*) azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeget más jövedelemként kell figyelembe venni (ideértve különösen a munkáltatói hozzájárulást és a támogatói adományt), vagy a jövedelem megállapításánál bevételként nem kell figyelembe venni, ”

5. §

Az Szja tv. 29/B. § (1b) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1b) Ha az adott jogosultsági hónap után járó családi kedvezményre egy magánszemély jogosult, az őt megillető családi kedvezményt adóbevallásban megoszthatja a vele közös háztartásban élő, jogosultnak nem minősülő házastársával, élettársával, ideértve azt az esetet is, ha a családi kedvezményt a jogosult egyáltalán nem tudja érvényesíteni. Azon jogosultsági hónapokra eső családi kedvezményre, amelyre vonatkozóan a jogosult vagy házastársa, élettársa a gyermeket nevelő egyedülálló családi pótlékát igénybe veszi, a megosztás nem alkalmazható, ide nem értve, ha a jogosult a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 12. § (3) bekezdése alapján minősül egyedülállónak.”

6. §

Az Szja tv. 46. § (2) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terheli adóelőleg:)

„*d*) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár

da) által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összeget, ha az egyéb jövedelemnek minősül,

db) egyéb jövedelemnek minősülő célzott szolgáltatását, ”

7. §

Az Szja tv. 48. § (3)-(3a) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A magánszemély családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató, a magánszemély részére az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt (különösen havi, heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) juttató kifizető számára adhat. A családi kedvezmény közös igénybevétele esetén a jogosultakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató, a rendszeres bevételt juttató kifizető – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával – a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét;

b) minden eltartott (kedvezményezett eltartott) nevét és adóazonosító jelét, magzat (ikermagzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;

c) a családi kedvezmény közös érvényesítése esetén az erre vonatkozó döntést, a másik fél nevét és adóazonosító jelét;

d) a nyilatkozó magánszemély adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát;

e) a családi kedvezmény közös érvényesítése esetén a másik fél adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát.

(3a) A magánszemély az első házások kedvezményének érvényesítésére vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató, a magánszemély részére az összevont adóalapba tartozó rendszeres bevételt (különösen havi, heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) juttató kifizető számára adhat. A jogosult házastársakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató, a rendszeres bevételt juttató kifizető a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a nyilatkozó magánszemély nevét és adóazonosító jelét;

b) a kedvezmény közös érvényesítésére vonatkozó döntést, a házastárs nevét és adóazonosító jelét;

c) az adott munkáltatónál, kifizetőnél érvényesítendő kedvezmény összegét;

d) a nyilatkozó magánszemély adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát;

e) az első házások kedvezményének közös érvényesítése esetén a házastárs adóelőleget megállapító munkáltatójának, rendszeres bevételt juttató kifizetőjének nevét (elnevezését) és adószámát.”

8. §

(1) Az Szja tv. 72. § (4) bekezdés *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedelem megállapításánál – az (1)-(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem kell figyelembe venni a következő jogcímeiken és a következő feltételekkel fennálló követelések utáni kamatkedvezményt:]

„*f*) lakáscélú hitel, ha azt a munkáltató munkavállalójának vagy helyi önkormányzat a magánszemélynek hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján, annak igazolása alapján olyan lakása építéséhez, építtetéséhez, vásárlásához, bővítéséhez, korszerűsítéséhez, akadálymentesítéséhez, vagy bármely, említett célra hitelintézettől, vagy korábbi munkáltatótól felvett hitel visszafizetéséhez, törlesztéséhez nyújtotta, amely lakás nem haladja meg a méltányolható lakásigény mértékét;”

(2) Az Szja tv. 72. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdés *f*) pont alkalmazásában

a) *lakás vásárlása*: a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszterhes szerződés keretében történő megszerzése (ideértve a lakás zártvégű lízingbe vételét is);

b) *lakás bővítése*: a lakás alapterületének legalább egy lakószobával történő bővítését eredményező növelése;

c) *korszerűsítés*: a lakás komfortfokozatának növelése céljából víz-, csatorna-, elektromos-, gázközmű bevezetése, belső hálózatának kiépítése, fürdőszoba létesítése olyan lakásban, ahol még ilyen helyiség nincs, megfelelő beltéri légállapotú és használati meleg vizet biztosító épülettechnikai rendszer kialakítása vagy cseréje, beleértve a megújuló energiaforrások (pl.

napenergia) alkalmazását is, az épület szigetelése, beleértve a hő-, hang-, vízszigetelési munkálatokat, a külső nyílászárók energiatakarékos cseréje, tető cseréje, felújítása, szigetelése, a korszerűsítés része az ehhez közvetlenül kapcsolódó helyreállítási munka, a korszerűsítés közvetlen költségeinek 20 százalékáig;

d) *akadálymentesítés*: a mozgáskorlátozott személy fogyatékosága jellegéből fakadó, a lakáshasználattal összefüggő életvitel nehézségeit csökkentő, a rendeltetésszerű használatot biztosító műszaki akadálymentesítési munkák elvégzése új lakóépületen vagy új lakáson, meglévő lakóépületen vagy használt lakáson;

e) *méltányolható lakásigény mértéke*: az együtt költöző, együtt lakó családtagok számától függően

ea) egy-két személy esetében: legfeljebb három lakószoba,

eb) három-négy személy esetében: legfeljebb négy lakószoba.

Minden további személy esetében egy lakószobával nő a lakásigény mértéke.

f) *lakószoba*: a meglévő, kialakult állapotot kivéve legfeljebb 30 négyzetméter alapterületű, legalább egy 2 méter széles – ajtó és ablak nélküli – falfelülettel rendelkező lakóhelyiség; a 30 négyzetméternél nagyobb lakóhelyiséget két szobaként kell számításba venni; ha a nappali szoba, az étkező és a konyha osztatlan közös térben van, és hasznos alapterületük együttesen meghaladja a 60 négyzetmétert, úgy két szobaként kell figyelembe venni; e rendelkezés alkalmazásában nem minősül lakószobának az a lakóhelyiség, amelynek hasznos alapterülete nem haladja meg a 8 négyzetmétert; a 8 négyzetméternél nagyobb, de 12 négyzetmétert meg nem haladó lakóhelyiségek esetében két ilyen lakóhelyiséget egy lakószobaként kell figyelembe venni, azzal, hogy ha az így kapott szobaszám nem egész szám, a szobaszámot lefelé kerekítve kell megállapítani;

g) *együtt költöző, együtt lakó családtagok*: a munkáltatói lakáscélú hitelt igénylő munkavállaló, továbbá jövedelmüktől és életkoruktól függetlenül a munkavállaló polgári törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozói, házasársának közeli hozzátartozói, élettársa és annak közeli hozzátartozói, feltéve, hogy a munkáltatói lakáscélú hitellel érintett lakásba együtt költöznek be vagy ott életvitelszerűen együtt laknak; fiatal gyermektelen házaspár esetében a méltányolható lakásigény meghatározásánál együtt költöző, együtt lakó családtagként legfeljebb három születendő gyermeket, egy gyermekes fiatal házaspár esetében további két születendő gyermeket, két gyermekes fiatal házaspár esetében pedig további egy születendő gyermeket is számításba lehet venni; fiatal a házaspár, ha a munkáltatói lakáscélú hitel igénylésekor a házasársak egyike sem töltötte be a 40. életévét.”

9. §

Az Sza tv. 95. § (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A 2019. január 1-jét megelőzően nyújtott lakáscélú munkáltatói támogatás elszámolásával, felhasználásával igazolásával összefüggésben e törvény 2018. december 31-én hatályos szabályait kell alkalmazni.

(6) E törvénynek az adóköteles díjú személybiztosításokra és a kockázati biztosításra vonatkozó, továbbá azzal összefüggő egyéb, 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit a 2018-ban kezdődő biztosítási évben – de legfeljebb 2019. december 31-éig – még alkalmazni kell, azzal, hogy amennyiben a biztosítási díj vagy annak egy része a díjfizetés időpontjában a 6.3. alpont szerint adómentes bevételnek minősült, úgy ezen biztosítás adómentes díjjal fedezett biztosítási időszakában bekövetkezett biztosítási esemény alapján nyújtott szolgáltatásra az 1. számú melléklet 6.6. és 6.7. alpontjának 2018. december 31-én hatályos rendelkezését alkalmazni kell.”

10. §

Az Szja tv. a következő 96. §-sal egészül ki:

„96. § Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel módosított 3. § 42. pontja a 2016. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.”

11. §

Az Szja tv. *1. számú melléklete az 1. melléklet* szerint módosul.

12. §

Hatályát veszti az Szja tv.

1. 9. § (3b) bekezdése,
2. 24. § (1) bekezdés *f)* pontja,
3. 60. § (1) bekezdésében az „– *illetve 1986. július 1. napja előtt az illetékhivatalhoz –*” szövegrész,
4. 78/A. § (2) bekezdésében az „, *a segítő családtagra vonatkozó rendelkezéseket egymásra vonatkozóan nem alkalmazhatják*” szövegrész,
5. *1. számú melléklet* 4. pont 4.16. alpontjában a „*tanuló és mentori*” szövegrész,
6. *1. számú melléklet* 4. pont 4.20. alpontjában a „*segítő családtagja,*” szövegrész,
7. *1. számú melléklet* 6. pont 6.6. alpont *b)* pontja,
8. *1. számú melléklet* 6. pont 6.7. alpont *c)* pontja,
9. *3. számú melléklet* I. Jellemzően előforduló költségek fejezet 4. pontja,
10. *5. számú melléklet* II. Részletező nyilvántartások fejezet 6. Munkabérek, más személyi jellegű kifizetések és a vállalkozói kivét nyilvántartása pontjában az „*a segítő családtag,*” szövegrész,
11. *11. számú melléklet* I. Jellemzően előforduló költségek fejezet 4. pontja.

2. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

13. §

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adókötelezettséget, az adót befolyásoló, annak csökkenését eredményező szabály, adóelőny (adómentesség, adókedvezmény) annyiban alkalmazható, érvényesíthető, amennyiben az annak alapjául szolgáló jogügylet (jogügyletek sorozata) megvalósítja a szabály, az adóelőny célját és tartalmát tekintve valós gazdasági, kereskedelmi okok alapozzák meg. Az alkalmazhatóságot, az érvényesíthetőséget annak kell bizonyítania, akinek az érdekében áll. Ha a jogügylet (jogügyletek sorozata) alapján az állapítható meg, hogy annak fő célja vagy egyik fő célja olyan adóelőny az egyik fél vagy a felek számára, amely ellentétes az alkalmazandó adójogszabály tárgyával vagy céljával, akkor a jogügylet (jogügyletek sorozata) alapján elszámolt költség, ráfordítás nem minősül a vállalkozás érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak, illetve adóelőny nem érvényesíthető.”

14. §

A Tao. törvény a 2. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„Csoportos társasági adóalanyiság

2/A. § (1) Belföldi illetőségű adózónak minősül legalább két, a (2) bekezdésben meghatározott személy által létrehozott csoportos társasági adóalanyiság.

(2) A csoportos társasági adóalanyiság tagja (csoporttag) a gazdasági társaság, az egyesülés, az európai részvénytársaság, a szövetkezet, az európai szövetkezet, az egyéni cég, az üzletvezetésének helyére tekintettel belföldi illetőségű adózónak minősülő külföldi személy és belföldi telephelye útján a külföldi vállalkozó lehet, feltéve, hogy

- a) a csoporttagok között a (3) bekezdésben meghatározottak szerinti kapcsolat áll fenn,
- b) a csoporttagok számviteli politikája szerinti mérlegfordulónapja, beszámoló készítésére nem kötelezett adózó esetén az adóév utolsó napja azonos,
- c) a beszámoló, könyvviteli zárlat összeállítása az összes csoporttagnál egységesen vagy a számviteli törvény III. Fejezete, vagy az IFRS-ek szerint történik, és
- d) a csoporttagok könyvvezetésének pénzneme azonos.

(3) A csoportos társasági adóalany tagjai olyan adózók lehetnek, amelyek között

a) olyan, a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő közvetlen többségi befolyás áll fenn, amelynek keretében az egyik adózó a másik adózóban vagy más személy az adózókban legalább 75 százalékos arányú szavazati joggal rendelkezik, vagy

b) olyan, a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő közvetett többségi befolyás áll fenn, amelynek keretében az egyik adózó a másik adózóban vagy más személy az adózókban legalább 75 százalékos arányú szavazati joggal rendelkezik, azzal, hogy a köztes jogi személy szavazati jogát csak akkor lehet a benne befolyással rendelkezőnél figyelembe venni, ha a befolyással rendelkező a köztes jogi személyben legalább 75 százalékos arányú szavazati joggal rendelkezik.

(4) Az adózó egyidejűleg csak egy csoportos társasági adóalanyiság tagja lehet.”

15. §

(1) A Tao. törvény 4. § 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„11. ellenőrzött külföldi társaság:

a) a belföldi illetőségű adózónak és a külföldi vállalkozónak nem minősülő külföldi személy, amely tekintetében az adózó (önmagában vagy kapcsoló vállalkozásaival együttesen)

aa) a szavazati jogok 50 százalékát meghaladó közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy

ab) a jegyzett tőkéből 50 százalékot meghaladó közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy

ac) adózott nyereségéből 50 százalékot meghaladó részre jogosult,

abban az üzleti évben, amelyben a külföldi személy által ténylegesen megfizetett társasági adónak megfelelő adó kisebb, mint az a különbözet, amellyel az a társasági adó, amelyet az illetősége szerinti államot Magyarországnak feltételezve fizetett volna, meghaladja a külföldi személy által megfizetett, társasági adónak megfelelő adót,

valamint

b) a belföldi illetőségű adózó külföldi telephelye abban az adóévében, amelyben a külföldi telephely által megfizetett társasági adónak megfelelő adó kisebb, mint az a különbözet, amellyel az a társasági adó, amelyet a telephely szerinti államot Magyarországnak feltételezve fizetett volna, meghaladja a külföldi telephely által megfizetett társasági adónak megfelelő adót,

azzal, hogy

c) nem minősül ellenőrzött külföldi társaságnak a külföldi személy, illetve a külföldi telephely, ha a releváns tények és körülmények alapján egyértelműen megállapítható, hogy megfelelő személyzettel, felszereltséggel, eszközállománnyal és helyiséggel rendelkezik, amelynek révén érdemi gazdasági tevékenységet folytat,

d) a c) alpont alkalmazásakor – figyelemmel az e) alpontban foglaltakra is – minden esetben úgy kell tekinteni, hogy a külföldi személy, illetve a külföldi telephely érdemi gazdasági tevékenységet folytat, ha az általa saját eszközzel és munkaviszonyban foglalkoztatott alkalmazottakkal végzett termelő, feldolgozó, mezőgazdasági, szolgáltató vagy kereskedelmi tevékenységből származó bevétele eléri összes bevétele legalább 50 százalékát,

e) a d) alpont szerinti arány megállapításakor a külföldi személy, illetve a külföldi telephely bevételei mellett számításba kell venni a külföldi személy illetősége, illetve a külföldi telephely fekvése szerinti államban székhellyel, illetőséggel rendelkező valamennyi kapcsolt vállalkozása összes bevételeit, valamint a saját eszközzel és munkaviszonyban foglalkoztatott alkalmazottakkal folytatott termelő, feldolgozó, mezőgazdasági, szolgáltató vagy kereskedelmi tevékenységből származó bevételeit is,

f) nem minősül ellenőrzött külföldi társaságnak a külföldi telephely, ha olyan, az Európai Unió vagy az Európai Gazdasági Térség tagállamának nem minősülő államban fekszik, amellyel Magyarországnak a külföldi telephely jövedelemét a magyar társasági adózás alól mentesítő rendelkezést tartalmazó nemzetközi szerződése áll fenn, és amely e nemzetközi szerződés alapján telephelynek minősül,

g) az e rendelkezésben foglaltakat az adózó köteles bizonyítani,

h) az a) alpont aa)-ac) alpontjában foglaltak fennállását akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha az adózó adóévének a többségében fennáll;”

(2) A Tao. törvény 4. § 23. pont g) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában

23. kapcsolt vállalkozás:)

„g) az a)-c) alpontban foglaltaktól függetlenül akkor is létrejön a kapcsolt vállalkozási viszony a 11. pont, 53. pont és a 8. § (1) bekezdés f) pontja alkalmazásában, ha az adózó és más személy viszonylatában legalább 25 százalékos közvetlen vagy közvetett szavazati jog- vagy tőkerészesedés, vagy legalább 25 százalékos nyereségrészesedés áll fenn, azzal, hogy ezen rendelkezések alkalmazásában az f) alpontban foglaltak teljesülését nem kell vizsgálni;”

(3) A Tao. törvény 4. § 44/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„44/a. általános képzés: olyan oktatást tartalmazó képzés, amely nem kizárólag vagy nem elsődlegesen a munkavállalónak a vállalkozásnál jelenleg betöltött vagy későbbiekben betöltendő állásában alkalmazható, hanem olyan képesítést ad, amely nagy mértékben hasznosítható más vállalkozásoknál vagy munkaterületeken az Európai Közösséget létrehozó

Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (a továbbiakban: 651/2014/EU bizottsági rendelet) 31. cikke szerinti támogatás;"

(4) A Tao. törvény 4. §-a a következő 47-47c. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„47. *sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségei*: az üzembe helyezett sportcélú ingatlan által nyújtott szolgáltatások működési költségei, ideértve különösen a személyi jellegű ráfordításokat, az anyagköltségeket, a szerződéses szolgáltatások, a távközlés, az energia és a karbantartás költségeit, a bérleti díjakat, az adminisztrációval kapcsolatos költségeket, az olyan értékcsökkenési és finanszírozási költségek kivételével, amelyeket a sportcélú ingatlanhoz nyújtott beruházási támogatásból már fedeztek;

47a. *működési veszteség*: a sportcélú ingatlanok a látvány-csapatsport támogatását biztosító támogatási igazolás kiállításáról, felhasználásáról, a támogatás elszámolásának és ellenőrzésének, valamint visszafizetésének szabályairól szóló 107/2011. (VI. 30.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés 5. pontja szerinti támogatási időszak alatt elért – ésszerű nyereséggel növelt – bevételei, csökkentve a sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeivel, ha ezen számítás eredménye negatív;

47b. *ésszerű nyereség*: a 651/2014/EU bizottsági rendelet 2. cikk 142. pontja szerinti nyereség;

47c. *kizárólag helyi hatással bíró sportcélú ingatlan*: az olyan sportcélú ingatlan, amely esetén igazolható, hogy korlátozott vonzáskörzettel rendelkezik, látogatóinak jelentős részét az adott államon belülről vonzza és támogatása marginális hatással van a határon átnyúló beruházásokra és letelepedésekre.”

(5) A Tao. törvény 4. §-a a következő 50-56. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„50. *finanszírozási költség*: a kamatráfordítás, a kamattal gazdasági értelemben egyenértékű költség, ráfordítás, valamint a finanszírozási forrás bevonásával összefüggésben elszámolt költség, ráfordítás, ideértve az eszköz bekerülési értéke részeként és a 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján csökkentésként elszámolt összeget is, de ide nem értve az olyan finanszírozási költséget, amelynek célja hosszú távú állami infrastrukturális beruházás finanszírozása, feltéve hogy a beruházás üzemeltetője, a finanszírozási költségek, a beruházás részét képező tárgyi eszközök és az annak kapcsán keletkező jövedelem egyaránt az Európai Unióban található, illetve merül fel;

51. *nettó finanszírozási költség*: az az összeg, amellyel az adózó vállalkozási tevékenysége érdekében felmerült finanszírozási költségei meghaladják az adózó adóköteles kamatbevételeit és a gazdasági értelemben azzal egyenértékűnek tekintendő, adóköteles bevételeit, azzal, hogy adóköteles bevételként figyelembe kell venni a 18. § (1) bekezdés b) pontja alapján növelésként elszámolt összeget is;

52. *hosszú távú állami infrastrukturális beruházás*: olyan, a társadalom egészének közös érdekét szolgáló tevékenység, amely jelenértéken legalább 100 millió eurónak megfelelő értékű tárgyi eszköz létrehozására, fejlesztésére, működtetésére vagy karbantartására vonatkozik;

53. *adózási szempontból különálló adózó*: olyan adózó, amely nem tagja összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoportnak, nem áll kapcsolat vállalkozási viszonyban más személlyel és külföldön nem rendelkezik telephellyel;

54. *összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoport*: egy vállalatcsoporthoz tartozó valamennyi gazdálkodó szervezetet magában foglaló csoport, amelynek minden tagja teljes mértékben a rá vonatkozó beszámolási szabályozásra figyelemmel a számvitelről szóló törvény VI. Fejezete, az IFRS-ek vagy más, az Európai Unió vagy az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának nemzeti szabályrendszere szerinti összevont pénzügyi beszámoló hatálya alá tartozik;

55. *kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti eredmény*: az adózás előtti eredménynek (a 18/A. § (1) bekezdése szerinti adózónál a 18/B. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával megállapított összegnek) a nettó finanszírozási költség és a számviteli értékcsökkenési leírás adózás előtti eredmény (a 18/A. § (1) bekezdése szerinti adózónál a 18/B. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával megállapított korrigált adózás előtti eredmény) terhére elszámolt összegével növelt összege, azzal, hogy nem vehető figyelembe az olyan jövedelem, amelyet társasági adókötelezettség nem terhel, továbbá a hosszú távú állami infrastrukturális beruházásából származó jövedelem;

56. *kamatlevonási kapacitás*: az adóévi kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti eredmény 30 százalékának az adóévi nettó finanszírozási költséggel csökkentett összege;”

16. §

A Tao. törvény 5. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A csoportos társasági adóalanyiság adókötelezettségét a csoporttagok közül e célra kijelölt és az állami adó- és vámhatóságnak bejelentett csoporttag, mint csoportképviselő útján, a csoportazonosító szám alatt teljesíti, valamint ugyanilyen módon gyakorolja adózói jogait. A csoportképviselő olyan nyilvántartást vezet, amely alkalmas a csoportos társasági adóalanyiság adókötelezettségének teljesítése és jogai gyakorlása érdekében szükséges minden adat alátámasztására és ellenőrzésére. A csoportos társasági adóalanyiság adókötelezettségének teljesítése és jogai gyakorlása érdekében a csoporttag a 6. § (12) bekezdésében meghatározott nyilatkozatot tesz, továbbá olyan nyilvántartást vezet, amely alkalmas a nyilatkozatában foglalt minden adat alátámasztására és ellenőrzésére. E nyilatkozatot és nyilvántartást a csoporttag a csoportos társasági adóalanyiság bevallásának benyújtására nyitva álló határidőt megelőző 15. napig a csoportképviselő rendelkezésére bocsátja.”

17. §

(1) A Tao. törvény 6. §-a a következő (3a)-(3e) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A csoportos társasági adóalanyiság az állami adó- és vámhatóság engedélyével jön létre valamennyi leendő csoporttag erre irányuló közös, kifejezett és egybehangzó írásbeli kérelmére. A csoportos társasági adóalanyisághoz történő csatlakozás az állami adó- és vámhatóság engedélyével jön létre, a csoportképviselő és a csatlakozni kívánó adózó írásbeli kérelmére.

(3b) A csoportos társasági adóalanyiság megszűnik a megszüntetése napján, valamint azt a napot megelőző napon, amelyen megszűnése hiányában már nem lenne legalább két tagja.

(3c) Az adózó csoporttagsága megszűnik adókötelezettsége megszűnése, kilépése és a csoportos társasági adóalanyiság megszűnése napján, valamint azon a napon, amelyet követő naptól már nem felel meg a tagságára előírt összes feltételnek.

(3d) Ha a csoportos társasági adóalanyiság, illetve a csoporttagság nem az üzleti év utolsó napján szűnik meg, akkor a megszűnés adóéve első napjával a csoporttagoknak, illetve az érintett csoporttagnak önálló adóéve kezdődik.

(3e) A csoporttag jogutódja a csoportos társasági adóalanyiság tagjaként alakul meg, kivéve, ha már megalakulásakor sem felel meg a tagságra előírt összes feltételnek.”

(2) A Tao. törvény 6. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A csoportos társasági adóalanyiság adóévi adóalapja a csoporttagok által az (1)-(2a), (5)-(10) bekezdés szerint egyedileg megállapított, nem negatív adóalapok összege, módosítva a 17. § (15)-(17) bekezdése szerint. A csoporttag az (1)-(2a), (5)-(10) bekezdés szerint megállapított egyedi adóalapjáról adóévenként, a csoportos társasági adóalanyiság adóévre vonatkozó adóbevallásának benyújtására előírt határidőt megelőző 15. napig az állami adó- és vámhatóság által e célra rendszeresített nyomtatványon az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatot tesz az állami adó- és vámhatóság részére. A csoportképviselő a többi csoporttag nyilatkozatát átveszi, valamint a többi tag és saját nyilatkozatán feltüntetett adatokról az adóbevallásban adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak. Ha a csoporttag az adóhatóság ellenőrzésének megkezdését megelőzően feltárja, hogy egyedi adóalapját nem e törvénynek megfelelően állapította meg, vagy adóbevallással egyenértékű nyilatkozata számítási hiba vagy elírás miatt az egyedi adóalap tekintetében hibás, a csoportos társasági adóalanyiság adóalapjának módosítása érdekében egyedi adóalapjáról új nyilatkozatot tesz.”

18. §

A Tao. törvény 7. § (1) bekezdése a következő *ny*) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*ny*) legfeljebb az adóévet megelőző adóévben (adóévekben) a 8. § (1) bekezdés *j*) pontja alapján alkalmazott adóalap-növelő tételnek az adóévet megelőzően e rendelkezés szerint az adózó vagy jogelődje, valamint az átruházó társaság által figyelembe nem vett része, azzal, hogy az e rendelkezés szerint csökkentésként figyelembe vett összeg nem haladhatja meg az adóévi kamatlevonási kapacitás összegét,”

19. §

(1) A Tao. törvény 8. § (1) bekezdés *f*) pont *ff*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[az adózó azon adóévében, amelyben az ellenőrzött külföldi társaság üzleti évének utolsó napja van, az ellenőrzött külföldi társaság e törvény szerinti szabályok szerint (az ellenőrzött külföldi társaságot belföldi illetőségű adózónak tekintve) kiszámított üzleti évi jövedelméből (adóalapjából) az a rész, amely az ellenőrzött külföldi társaság következő jövedelmeiből ered]

„*ff*) az a jövedelem, amely áruk és szolgáltatások kapcsolt vállalkozások számára történő értékesítéséből, illetve tőlük történő beszerzéséből származik, amennyiben az ilyen jövedelmet szerző személy nem vagy csak kis mértékben valósít meg hozzáadott gazdasági értéket,”

*[feltéve, hogy e rész pozitív (nyereség), továbbá meghaladja az ellenőrzött külföldi társaság teljes jövedelmének egyharmadát, vagy - ha az ellenőrzött külföldi társaság az *fd*)-*fe*) alpont szerinti tevékenységet folytat - teljes jövedelmének több, mint egyharmada származik az adózóval vagy az adózó kapcsolt vállalkozásaival folytatott ügyletből,]*

(2) A Tao. törvény 8. § (1) bekezdés *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„*j*) a – pénzügyi intézmény, a befektetési vállalkozás, az alternatív befektetési alap-kezelő, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetés vállalkozás alapkezelő társasága, a biztosító és a viszontbiztosító kivételével – nettó finanszírozási költségnek a

kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti adóévi eredmény 30 százalékát vagy 939.810.000 forintot meghaladó része, azzal, hogy a kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti adóévi eredmény 30 százalékát vagy 939.810.000 forintot meghaladó részt csökkenti – legfeljebb annak összegéig – a megelőző adóévben (adóévekben) keletkezett kamatlevonási kapacitásnak az a része, amely az adózónál vagy jogelődjénél, valamint az átruházó társaságnál e rendelkezés vagy a 7. § (1) bekezdés *ny*) pontja alapján még nem került felhasználásra.”

(3) A Tao. törvény 8. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoport tagja

a) az (1) bekezdés *j*) pontját nem köteles alkalmazni, ha igazolni tudja, hogy saját tőkéje adóévi átlagos állományának a teljes eszközállománya adóévi átlagos állományához viszonyított aránya egyenlő a vállalatcsoportra számított, ennek megfelelő aránnyal vagy magasabb annál, vagy

b) az (1) bekezdés *j*) pontja alkalmazásakor a nettó finanszírozási költségeket azon összegben érvényesítheti a társasági adóalapjában, amely egyenlő a csoportszinten vett harmadik felekkel szembeni nettó finanszírozási költségek összegének és a csoport kamatfizetés, adózás, értékcsökkenés előtti eredményének a hányadosa valamint az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenés előtti eredménye szorzatával.”

(4) A Tao. törvény 8. §-a a következő (5a)-(5d) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdés *a*) pontja alkalmazása során az arány megállapításakor az eszközök és kötelezettségek értékének az összevont (konszolidált) éves beszámoló meghatározásakor alkalmazott számviteli módszertannak megfelelően kell meghatározni. Az (5) bekezdés *a*) pontja alkalmazásában az adózó adóévi átlagos saját tőkéjének az adóévi átlagos teljes eszközállományához viszonyított aránya akkor is egyenlőnek tekintendő a vállalatcsoport üzleti évi átlagos saját tőkéjének az üzleti évi átlagos teljes eszközállományához viszonyított arányával, ha annál legfeljebb két százalékponttal alacsonyabb. Amennyiben az összevont (konszolidált) éves beszámoló az adózó társasági adóbevallásának benyújtására előírt határidőben még nem áll rendelkezésre, akkor az adózó az arányszám meghatározásához felhasználhatja az összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett gazdálkodónak a felhasználandó adatokat tartalmazó nyilatkozatát, amelyet az összevont (konszolidált) éves beszámoló elkészítését követően e beszámolóval igazol.

(5b) Az adóéve napjainak többségében adózási szempontból különálló adózónak minősülő adózó az (5) bekezdés alkalmazásában összevont (konszolidált) éves beszámolóként a *z* általa alkalmazott számviteli szabályozásnak megfelelő beszámolóját veszi figyelembe.

(5c) Átalakulás, egyesülés, szétválás esetén a jogutód a 7. § (1) bekezdés *ny*) pontját és az (1) bekezdés *j*) pontját úgy alkalmazza, hogy a jogelődnél figyelembe vett (1) bekezdés *j*) pontja szerinti növelő tételt és a jogelődnél a korábbi adóévekben keletkezett, de még fel nem használt kamatlevonási kapacitást a jogelőd vagyonából a vagyommérleg szerinti részesedése arányában számított összegében veszi figyelembe. Kedvezményezett eszközáttruházás esetén az átvevő társaság a 7. § (1) bekezdés *ny*) pontját és az (1) bekezdés *j*) pontját úgy alkalmazza, hogy az átruházó társaságnál figyelembe vett (1) bekezdés *j*) pontja szerinti növelő tételt és az átruházó társaságnál a korábbi adóévekben keletkezett, de még fel nem használt kamatlevonási kapacitást tekintetében az önálló szervezeti egységnek betudható összegben veszi figyelembe. Ez a rész kiválás esetén a jogelőd, kedvezményezett eszközáttruházás esetén az átruházó társaságnál figyelembe vehető összeget csökkenti.

(5d) A kamatlevonási kapacitásokat a keletkezésük sorrendjének megfelelően, legkésőbb a keletkezésük adóévét követő ötödik adóévben lehet felhasználni.”

20. §

(1) A Tao. törvény 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a 6. § (1)-(4) bekezdése szerinti adóalapnak a 7. § (1) bekezdés *ny*) pontja és az adóévi kamatlevonási kapacitás nélkül számított része bármely adóévben negatív, ezzel az összeggel az adózó a következő öt adóévben – a (2)-(9a) bekezdésekben foglaltakat figyelembe véve – döntése szerinti megosztásban csökkentheti az adózás előtti eredményét, feltéve, hogy a negatív adóalap a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett (a továbbiakban: elhatárolt veszteség).”

(2) A Tao. törvény 17. §-a a következő (15)-(18) bekezdéssel egészül ki:

„(15) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a csoportos társasági adóalanyiság adóévi elhatárolt vesztesége egyenlő az adóévben negatív egyedi adóalappal rendelkező csoporttagok egyedi adóalapjainak összegével.

(16) A csoportos társasági adóalanyiság elhatárolt vesztesége a csoportos társasági adóalanyiság adóalapjának megállapításakor számolható el annak csökkentéseként, de legfeljebb olyan mértékig, hogy a csoportos társasági adóalanyiság adóalapja az elhatárolt veszteség levonását követően is elérje az adóévben nem negatív egyedi adóalappal rendelkező tagjai elhatárolt veszteség figyelembe vétele nélkül számított egyedi adóalapjai összegének 50 százalékát. A csoportos társasági adóalanyiság elhatárolt vesztesége – a csoportképviselő döntése szerinti megosztásban – a keletkezése adóévében és az azt követő adóévekben, utoljára a keletkezése adóévét követő ötödik adóévben számolható el a csoportos társasági adóalanyiság adóalapjának csökkentéseként.

(17) A csoportos társasági adóalanyiság által és a csoporttagok által egyedileg érvényesített elhatárolt veszteség mértéke együttesen nem haladhatja meg az elhatárolt veszteség érvényesítése nélküli egyedi pozitív adóalapok összegének 50 százalékát.

(18) Ha a csoporttag csoporttagsága a jogutód nélküli megszűnéstől eltérő ok miatt szűnt meg, a csoportos társasági adóalanyiság tagjává válást megelőzően keletkezett elhatárolt veszteségét – az (1)-(14) bekezdés szerinti feltételek figyelembevételével – használhatja fel.”

21. §

A Tao. törvény 18. §-a a következő (10)-(10b) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A csoportos társasági adóalanyiság tagjai az (1) és (2), (4)-(7), (9) bekezdésben foglaltakat csak olyan egymás közötti jogügyletükre alkalmazzák, amelynél

a) az egyik fél által a csoporttaggá válását megelőzően az (1) bekezdés *a*) pontja alapján az adózás előtti eredménye csökkentéseként elszámolt összeget a másik fél a csoporttaggá válását megelőzően az (1) bekezdés *b*) pontja alapján az adózás előtti eredmény növeléseként,

b) az egyik fél által a csoporttaggá válását megelőzően az (1) bekezdés *b*) pontja alapján az adózás előtti eredménye növeléseként elszámolt összeget a másik fél a csoporttaggá válását megelőzően az (1) bekezdés *a*) pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentésként

elszámolt összeg még nem ellentételezte.

(10a) A csoportos társasági adóalanyiság tagjai az (5) és (10) bekezdés szerinti kötelezettségüket a csoportképviselő útján teljesítik.

(10b) Ha az adózó csoportos adóalanyiságban fennálló tagsága nem adókötelezettsége megszűnése miatt szűnt meg, az adózó és a csoportos adóalanyiság többi tagja az (5) bekezdés szerinti kötelezettségét első alkalommal a csoporttagság megszűnését követő első adóbevallása (a többi tag esetében ideértve a csoportos adóalanyiság adóbevallását) benyújtásáig teljesíti minden olyan jogügyletre, amely tekintetében a tagság fennállása alatt a (10) bekezdés alapján mentesült e kötelezettség alól, de amely az (1), (3), (6)-(7) bekezdés szerint ezt követően befolyásolja adóalapját.”

22. §

A Tao. törvény 18/C. § (15) és (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) A 18/A. § (1) bekezdése szerinti adózó a 8. § (5) és (5a) bekezdés szerinti saját tőkéje adóévi napi átlagos állományát a számvitelről szóló törvény 114/B. §-a megfelelő alkalmazásával állapítja meg.

(16) A 18/B. § (2) bekezdés g) pontja szerinti növelő tételt figyelembe vevő adózó a 8. § (1) bekezdés j) pontját az adóévben ráfordításként, eszköz bekerülési értékeként elszámolt kamatnak a 18/B. § (2) bekezdés g) pontja szerinti összeg levonása után fennmaradó részére alkalmazza.”

23. §

A Tao. törvény 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A társasági adó mértéke 9 százalék. A társasági adó a pozitív adóalap (ideértve a csoportos társasági adóalanyiság pozitív adóalapját is, de ide nem értve a csoporttagok egyedi adóalapját) és az adómérték szorzata.”

24. §

A Tao. törvény 22. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózó a (2) és (4) bekezdés szerinti, részére kiállított támogatási igazolásban szereplő összegig – döntése szerint – a támogatás (juttatás) adóéve és az azt követő adóévek adójából, de utoljára a támogatás (juttatás) naptári évét követő nyolcadik naptári évben lezáruló adóév adójából adókedvezményt vehet igénybe, függetlenül attól, hogy e támogatással nem növeli adózás előtti eredményét az adóalap megállapításakor. Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az adózó a (8) bekezdés szerint arra jogosult szervezet részére a (6) bekezdésben meghatározott kiegészítő támogatást a támogatás juttatásának adóévében megfizeti.”

25. §

(1) A Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés b) pontja a következő *bg*) alponttal egészül ki:

(a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége tagjaként működő amatőr sportszervezet – ideértve a sportról szóló törvényben meghatározott szabályok szerint a szakszövetség tagjaként működő sportiskolát is – részére)

„*bg*) sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeire;”

(2) A Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés c) pontja a következő *cf*) alponttal egészül ki:

(a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége tagjaként működő hivatásos sportszervezet részére)

„*cf*) sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeire – azzal, hogy az ilyen jogcímen nyújtott támogatás a 651/2014/EU bizottsági rendelet 55. cikkével összhangban sportlétesítményhez nyújtott működési támogatásként nyújtható;”

(3) A Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés *d*) pontja a következő *dg*) alponttal egészül ki:

(a látvány-csapatsport fejlesztése érdekében létrejött alapítvány részére)

„*dg*) sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeire;”

(4) A Tao. törvény 22/C. § (4) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

(A támogatási igazolások összértéke nem haladhatja meg a támogatott szervezet jóváhagyott, adott támogatási időszakra vonatkozó sportfejlesztési programjában szereplő,)

„*f*) sportcélú ingatlan működési veszteségének 50 százalékát, de legfeljebb a 30/I. § (3) bekezdés szerinti esetekben sportcélú ingatlanonként és a látvány-csapatsport támogatását biztosító támogatási igazolás kiállításáról, felhasználásáról, a támogatás elszámolásának és ellenőrzésének, valamint visszafizetésének szabályairól szóló 107/2011. (VI. 30.) Korm. rendelet2. § (1) bekezdés 5. pontja szerinti támogatási időszakonként a 300 millió forintot.”

(5) A Tao. törvény 22/C. § (4a)-(4b) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4a) A látvány-csapatsportban működő hivatásos sportszervezet, valamint az olyan támogatásra jogosult szervezet támogatása esetén, amely vonatkozásában a 30/I. § alkalmazandó, a (4) bekezdés *c*)-*f*) pontja szerinti mértékeket a támogatási igazolások összértékének támogatási szerződés keretében az (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpontjában, az (1) bekezdés *b*) pont *bd*) és *bf*)-*bg*) alpontjában, az (1) bekezdés *c*) pont *cb*), *cd*), *ce*) és *cf*) alpontjában, valamint az (1) bekezdés *d*) pont *dc*), *de*) és *dg*) alpontjában meghatározott jogcímekre nyújtott támogatáshoz kapcsolódó, a támogatott hivatásos sportszervezet vagy a 30/I. § szerinti szervezet részére azonos elszámolható költségekkel kapcsolatban megfizetett kiegészítő sportfejlesztési támogatással összevont értékére kell alkalmazni.

(4b) Az (1) bekezdés *c*) pont *cb*), *cd*), *ce*) és *cf*) alpontja és az olyan támogatásra jogosult szervezet támogatása esetén, amely vonatkozásában a 30/I. § alkalmazandó, az (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpontja, az (1) bekezdés *b*) pont *bd*) és *bf*)-*bg*) alpontja, az (1) bekezdés *c*) pont *cb*), *cd*), *ce*) és *cf*) alpontja, az (1) bekezdés *d*) pont *dc*), *de*) és *dg*) alpontja szerinti támogatás, valamint más helyi, regionális, államháztartási vagy európai uniós forrásból származó állami támogatás együttes összege azonos elszámolható költségek tekintetében jelenértéken nem haladhatja meg a (4) bekezdésben meghatározott mértékeket.”

(6) A Tao. törvény 22/C. § (5) bekezdése a következő *k*) ponttal egészül ki:

(Támogatási igazolás a támogatás igénybevételére jogosult szervezettel kapcsolatban csak akkor állítható ki, ha)

„*k*) a támogatás igénybevételére jogosult szervezet a sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeihez nyújtott támogatást saját tulajdonában vagy saját használatában lévő sportcélú ingatlan üzemeltetésére használja fel, és vállalja, hogy a látvány-csapatsport támogatás mellett erre a célra központi költségvetési támogatást nem vesz igénybe.”

26. §

A Tao. törvény 23. §-a a következő (8)-(12) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A csoportos társasági adóalanyiság – a (9)-(11) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével – az adókedvezmények érvényesítése szempontjából egyetlen adózónak minősül.

(9) A csoporttag azon adókedvezményét, amelyre a csoporttag a csoporttagsága előtt szerzett jogot, a csoportos társasági adóalanyiság tagjaként akkor érvényesítheti, ha a kedvezmény feltételeinek csoporttagként is megfelel. Amennyiben az adókedvezményre jogot szerzett csoporttag csoporttagsága a jogutód nélküli megszűnéstől eltérő ok miatt szűnik meg, az adókedvezmény érvényesítésére továbbra is jogosult marad.

(10) A csoportos társasági adóalanyiság adókedvezményt akkor vehet igénybe, ha az adókedvezményre vonatkozó feltételeknek való megfelelést egy csoporttagja vállalja és e csoporttag a feltételeket ténylegesen teljesíti. Amennyiben a feltételek teljesítését vállaló csoporttagsága megszűnik, az adókedvezmény érvényesítésére a csoportos társasági adóalanyiság a továbbiakban nem lesz jogosult, kivéve, ha a csoporttag jogutódlással szűnik meg és jogutódja szintén a csoportos társasági adóalanyiság tagja.

(11) A csoportos társasági adóalanyiság adókedvezményre történő megszerzés és az adókedvezmény érvényesítése érdekében szükséges jognyilatkozatát a csoportos társasági adóalanyiság időszaka alatt kizárólag a csoportképviselő teheti meg.

(12) A csoportos társasági adóalanyiság a (2)-(3) bekezdés szerinti korlátokat a jogosult csoporttag(ok)ra vonatkoztatottan egyedileg alkalmazza, olyan módon, hogy a számítás során a jogosult csoporttag(ok) adózás előtti eredménye arányában veszi figyelembe a csoportos társasági adóalanyiság adóévi adóalapját.”

27. §

A Tao. törvény 24. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A csoportos társasági adóalanyiság adóévi fizetendő adóját a csoporttagok között a 6. § (1)-(2a), (5)-(10) bekezdés szerint egyedileg megállapított pozitív adóalapok arányában kell felosztani. A csoportképviselő az egyes csoporttagokra jutó fizetendő adót a csoportképviselő a csoportos társasági adóalanyiság társasági adóbevallásában feltünteti és a beszámolóját, könyvviteli zárlatát a számviteli törvény III. Fejezete szerint összeállító csoporttag az adózott eredménye terhére adófizetési kötelezettségként elszámolja.”

28. §

A Tao. törvény 24/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E rendelkezés alkalmazásában kedvezményezett célnak minősül:

- a) a filmalkotás 22. § (2) bekezdésében meghatározott támogatása;
- b) az előadó-művészeti szervezet 22. § (4) bekezdésében meghatározott támogatása;
- c) a látvány-csapatsport 22/C. § (1) bekezdésében meghatározott támogatása.”

29. §

A Tao. törvény 24/B. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A csoportképviselő a csoportos társasági adóalanyiságot a felajánlás adóévére megillető jóváírást a felajánlás adóévének fizetendő adója 24. § (3) bekezdése szerinti arányában osztja fel. Az adózó a jóváírásból rá jutó részt adózás előtti eredménye javára számolja el.”

30. §

A Tao. törvény 26. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a csoporttag csoporttagsága a jogutód nélküli megszűnéstől eltérő ok miatt szűnik meg, a csoportos társasági adóalanyiság és a volt csoporttag, továbbá a csoportos társasági adóalanyiság megszűnése esetén a volt csoporttag köteles a csoporttagság megszűnése napját, illetve a csoportos társasági adóalanyiság megszűnése napját követő 30 napon belül a csoportos társasági adóalanyiság által bevallott adóelőleget megosztani és bevallani, és ennek alapján a bevallás esedékességének napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig az adóelőleget megfizetni.”

31. §

A Tao. törvény 26/A. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A növekedési adóhitel összegére jutó adóelőleg, adó korábban meg nem fizetett összege egy összegben esedékessé válik az növekedési adóhitelre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazó adózó

a) adókötelezettsége megszűnésének napján, ha adókötelezettsége a jogutódlás melletti megszűnésétől eltérő ok miatt szűnik meg;

b) csoportos társasági adóalanyiságban fennálló tagsága keletkezésének napján.

(7) Nem alkalmazhatja az (1) bekezdés szerinti rendelkezéseket az adózó:

a) a végelszámolás kezdő napját megelőző nappal lezáruló adóévében és a végelszámolás időszaka alatt;

b) a csoportos társasági adóalanyiságban fennálló tagsága első adóévet megelőző adóévben és a csoportos adóalanyiság időszaka alatt;

c) utolsó adóévében, ha adókötelezettsége a jogutódlás melletti megszűnésétől eltérő ok miatt szűnik meg.”

32. §

A Tao. törvény 28. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A csoportos társasági adóalanyiság által fizetendő adó megállapításakor a (2)-(6) bekezdésben foglaltak a csoporttag által az adóévben megszerzett külföldön adóztatható jövedelemre, illetve a csoporttag által külföldön fizetett (fizetendő) adóra irányadók. A csoporttag az általa külföldön fizetett (fizetendő) adó összegét az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatában feltünteti.”

33. §

(1) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (66) bekezdéssel egészül ki:

„(66) E törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel megállapított 22/C. § (4a) és (4b) bekezdését első alkalommal a 2018-2019-es támogatási időszakra benyújtott sportfejlesztési program jóváhagyására, valamint az igazolás, támogatási igazolás kiállítására irányuló kérelmek benyújtásával összefüggésben kell alkalmazni.”

(2) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (67)-(69) bekezdéssel egészül ki:

„(67) A 2/A. § (5) bekezdése szerinti, csoportos társasági adóalanyiság létrehozására irányuló kérelmet első alkalommal 2019. január 1-je és 2019. január 15-e között lehet benyújtani, mely határidő jogvesztő. Amennyiben az állami adó- és vámhatóság a kérelmet jóváhagyja, a csoportos társasági adóalanyiság 2019. január 1-jétől jön létre.

(68) A 2016. június 17-e előtt megkötött, finanszírozási költség alapjául szolgáló szerződések esetében az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel módosított 8. § (1) bekezdés j) pontját első alkalommal e finanszírozási költség alapjául szolgáló szerződések finanszírozási összegének növelése vagy futamidejének meghosszabbítása hatálybalépését követő naptól, a módosított összeg vagy futamidő tekintetében kell figyelembe venni. A 2016. június 17-e előtt megkötött, finanszírozási költség alapjául szolgáló szerződések finanszírozási összegének növelése vagy futamidejének meghosszabbítása hatálybalépését megelőzően az érintett szerződésekre a 8. § (1) bekezdés j) pontjának 2018. december 31-én hatályos rendelkezését kell alkalmazni azzal, hogy az adózó

választhatja a 8. § (1) bekezdés *j*) pontja az adott adóévben hatályos rendelkezésének az alkalmazását.

(69) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel módosított 7. § (1) bekezdés *ny*) pontja a 8. § (1) bekezdés *j*) pontjának 2018. december 31-én hatályos rendelkezésével összefüggésben nem alkalmazható.”

34. §

(1) A Tao. törvény 30/I. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 22/C. § (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpontja, *b*) pont *bd*) alpontja és *d*) pont *dc*) alpontja alkalmazásában, amennyiben a támogatott részéről - a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége kivételével - hivatásos sportoló alkalmazására kerül sor, vagy a támogatással érintett tárgyi eszköz beruházás, felújítás tekintetében nem teljesülnek a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmény, vagy a kizárólag helyi hatással bíró sportcélú ingatlan feltételei, az ilyen jogcímen nyújtott támogatás az Európai Bizottság SA.31722 (2011/N), SA.46615 (2016/N) és SA.48265 számú határozata hatálya alá tartozik.”

(2) A Tao. törvény 30/I. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 22/C. § (1) bekezdés *c*) pont *cf*) alpontja alkalmazásában minden esetben, a 22/C. § (1) bekezdés *b*) pont *bg*) alpontja, és *d*) pont *dg*) alpontja alkalmazásában, amennyiben

a) a támogatással érintett sportcélú ingatlan tekintetében nem teljesülnek a korlátozott gazdasági célú létesítmény feltételei, vagy

b) a kizárólag helyi hatással bíró sportcélú ingatlan feltételei,

az ilyen jogcímen nyújtott támogatás a 651/2014/EU bizottsági rendelet 55. cikkével összhangban sportlétesítményhez nyújtott működési támogatásként nyújtható.”

35. §

(1) A Tao. törvény 31. § (1) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*d*) a Tanács 2016/1164 EU irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról és a Tanács 2017/952 EU irányelve (2017. május 29.) az (EU) 2016/1164 irányelvnek a harmadik országokat érintő hibrid struktúrákból adódó diszkrepanciák tekintetében történő módosításáról,”

(2) A Tao. törvény 31. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvény a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adóalap-erózió és Nyereség-átcsoportosítás Projekt 4. akciópontja kapcsán publikált jelentés figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz.”

36. §

A Tao. törvény

1. 4. § 5. pontjában az „*a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett;*” szövegrész helyébe az „*a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett; a bejelentést az adózó a csoportos társasági adóalanyiságban fennálló csoporttagsága időtartama alatt önállóan teszi meg;*” szöveg,

2. 4. § 5a. pontjában az „*a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett vagy állított elő;*” szövegrész helyébe az „*a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett vagy állított elő; a*

bejelentést az adózó a csoportos társasági adóalanyiságban fennálló csoporttagsága időtartama alatt önállóan teszi meg;” szöveg,

3. 7. § (1) bekezdés *f)* pontjában az „*a (15) bekezdésben foglaltakra*” szövegrész helyébe az „*a (15) bekezdésben foglalt rendelkezésekre*” szöveg,

4. 9. § (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjában, 12. § (2) bekezdés *a)* pontjában valamint a 13/A. (1) bekezdésében az „*n), o)*” szövegrész helyébe az „*n), ny), o)*” szöveg,

5. 9. § (3) bekezdés *a)* pontjában, 12. § (3) bekezdés *a)* pontjában és 15. § (3) bekezdésében a „*8. § (5)*” szövegrész helyébe a „*8. § (5)-(5c)*” szöveg,

6. 10. § (3) bekezdésében a „*8. § (5) bekezdése*” szövegrész helyébe a „*8. § (5)-(5c) bekezdése és a 7. § (1) bekezdés ny) pontja*” szöveg,

7. 15. § (2) bekezdésében az „*n), p)*” szövegrész helyébe az „*n), ny), p)*” szöveg,

8. 17. § (1) bekezdésében a „*(2)-(9a) bekezdésekben*” szövegrész helyébe a „*(2)-(9a) és (15)-(17) bekezdésekben*” szöveg,

9. 22/C. § (1) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontjában az „*az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet 5. szakaszával*” szövegrész helyébe az „*a 651/2014/EU bizottsági rendelet 31. cikkével*” szöveg,

10. 22/C. § (5) bekezdés *b)* pontjában az „*állami támogatással*” szövegrész helyébe az „*állami támogatással vagy látvány-csapatsport támogatással*” szöveg,

11. 22/C. § (11) bekezdésében a „*nyilvántartásba vett tárgyi eszköz*” szövegrész helyébe a „*nyilvántartásba vett tárgyi eszköz – ide nem értve a 22/C. § (6a) bekezdés szerinti esetet – a jogszabály szerinti kötelező fenntartási időszak végéig, vagy*” szöveg

lép.

37. §

Hatályát veszti a Tao. törvény

1. 7. § (1) bekezdés *k)* pont *ka)* alpontja,

2. 17. § (14) bekezdése,

3. 29/A. § (27) bekezdése.

3. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

38. §

Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Különadó törvény) 4/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A különadó mértéke

a) hitelintézetnél az adóalap 50 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,15 százalék, az e feletti összegre 0,2 százalék;

b) pénzügyi vállalkozásnál 6,5 százalék;

c) tőzsdénél 5,6 százalék;

d) árutőzsdei szolgáltatónál, kockázati tőkealap-kezelőnél 5,6 százalék.”

39. §

Hatályát veszti a Különadó törvény 13. §-a.

4. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

40. §

(1) A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Távhő törvény) 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a Tao. tv. 22/B. §-a szerint fejlesztési adókedvezményt érvényesíteni jogosult adózó és a Tao. tv. 22/E. §-a szerint energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások, felújítások adókedvezményét érvényesíteni jogosult adózó a számított adót – legfeljebb annak 50 százalékáig, és legfeljebb a fejlesztési adókedvezmény, illetve az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások, felújítások adókedvezménye érvényesítésére nyitva álló időszakban – csökkentheti a fejlesztési adókedvezmény, illetve az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások, felújítások adókedvezménye társasági adóban még nem érvényesített részével.”

(2) A Távhő törvény 7. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben meghatározott, a fejlesztési adókedvezményhez kapcsolódó kedvezmény a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1-78. o.) 1-14. cikke hatálya alá tartozó regionális beruházási támogatási programnak minősül. A (2) bekezdésben meghatározott, az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások, felújítások adókedvezményéhez kapcsolódó kedvezmény a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1-78. o.) 1-12. és 38. cikke hatálya alá tartozó energiahatékonysági intézkedésekhez nyújtott beruházási támogatási programnak minősül.”

41. §

A Távhő törvény 18. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adózás előtti eredményt csökkenti az e törvény szerinti adóalanyiságot megelőző adóévekben elszámolt terven felüli értékcsökkenés visszairása miatt az adóévben bevételként elszámolt összeg. E rendelkezést az adózó első alkalommal a 2018-ban kezdődő adóév adókötelezettségének megállapítása során jogosult alkalmazni.”

5. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

42. §

(1) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. §-a a következő 6. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„6. *ellenőrzött külföldi társaság*: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. tv.) 4. § 11. pontja szerinti társaság, azzal, hogy ahol a Tao. tv. 4. § 11. pontja megfizetett társasági adónak megfelelő adót említ, ott társasági adónak vagy kisvállalati adónak megfelelő adót kell érteni, továbbá a feltételezett magyarországi adókötelezettség számításánál a kisvállalati adót kell alkalmazni;”

(2) A Katv. 2. § 8. pont *i*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában

8. főállású kisadózó: a kisadózó, kivéve azt a kisadózót, aki a tárgyhoz egészében megfelel az alábbi feltételek bármelyikének:)

„*i*) a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat, vagy az előzőekben nem említett államokban folytat ez előbbieknél megfelelő tanulmányokat, azzal, hogy 25. éves életévének betöltéséig ide tartozik a tanulmányait szüneteltető kisadózó is;”

43. §

A Katv. 11. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozás kisadózó vállalkozások tételes adófizetési kötelezettségét – kivéve a 8. § (6) bekezdése szerinti százalékos mértékű adót – a 7. § (1) bekezdés szerinti bejelentés, a 7. § (5) bekezdés szerinti változás bejelentés, a 8. § (11) bekezdés szerinti bejelentés és az adóhatóság határozata alapján tartja nyilván.”

44. §

A Katv. 19. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az adóalanyiség (5) bekezdésben meghatározott megszűnése napjával mint mérlegfordulónappal önálló üzleti év zárul. Az üzleti évről az adóalanyinak az Szt. általános szabályai szerint beszámolót kell készítenie, és az elkészített beszámolót letétbe kell helyezni, közzé kell tennie.”

45. §

A Katv. 20. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Amennyiben az adózó kapcsolt vállalkozásával kötött szerződésében, megállapodásában olyan ellenértéket (ügyleti értéket) határoz meg, amely nem felel meg a szokásos piaci áraknak, – az (1)-(4) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – az adóalapot a szokásos piaci ár és az ügyleti érték különbségével úgy módosítja, hogy az olyan adóalapnak feleljen meg, mint ha független vállalkozással kötött volna szerződést, megállapodást, feltéve, hogy a szerződés, megállapodás alapján az adóévben teljesítés történt. A szokásos piaci árat a Tao. tv. 18. § (2) bekezdésében meghatározott módszer szerint kell megállapítani.”

46. §

A Katv. 28. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A társasági adó hatálya alól a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá bejelentkező adóalanyok esetében a 2. § 12. pontjában foglaltaktól eltérően nem kell a kisadózó vállalkozás bevételeinek tekinteni azt a bevételt, amelyet a Tao. tv. alapján a társasági adó alapjának kell tekinteni. E bevételeket a kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartásában fel kell tüntetni azzal a külön bejegyzéssel, hogy e bevételek a társasági adó alapját képezik.”

47. §

A Katv. a következő 21/A. alcímmel egészül ki:

„21/A. Jogharmonizációs rendelkezések

29/A. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről;

b) a Tanács 2009/133/EK irányelve (2009. október 19.) a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, részleges szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére, valamint az SE-k vagy az SCE-k létesítő okirat szerinti székhelyének a tagállamok közötti áthelyezésére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (kodifikált változat);

c) a Tanács 2011/96/EU irányelve (2011. november 30.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (átdolgozás);

d) a Tanács 2016/1164 EU irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról.”

48. §

A Katv. a következő 32/D. §-sal egészül ki:

„32/D. § Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel módosított 2. § 22. pontja a 2016. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.”

49. §

A Katv.

1. 1. §-ában az a „*törvénytől viszonyosság alapján is helye van eltérésnek,*” szövegrész helyébe az a „*törvénytől viszonyosság alapján is helye van eltérésnek,*” szöveg;

2. 24. §-ában az „*az e törvény szerint meghatározott külföldön adóztatható adóalapot*” szövegrész helyébe az „*az e törvény szerint meghatározott, külföldön adóztatható adóalapot*” szöveg

lép.

II. Fejezet

A KÖZVETETT ADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

6. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

50. §

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) I. Fejezete a Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó közös szabályok alcímet követően a következő alcímmel egészül ki:

„Az utalványok átruházására vonatkozó szabályok

18/A. § (1) Az egycélú utalvány saját név alatti minden egyes ellenérték fejében történő átruházását, átengedését (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: átruházás) az utalvány

tárgyat képező termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának kell tekinteni. Az egycélú utalvány más nevében történő átruházása esetében az utalvány tárgyat képező termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást az teljesíti, akinek (amelynek) a neve alatt az utalványt átruházzák.

(2) Amennyiben a beváltó az egycélú utalványt kibocsátó adóalany, a beváltáskor az utalvány ellenében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás nem minősül adóztatandó ügyletnek.

(3) Amennyiben a beváltó az egycélú utalvány kibocsátójától eltérő adóalany, a beváltáskor az utalvány ellenében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás nem minősül adóztatandó ügyletnek, azonban úgy kell tekinteni, hogy a beváltó – olyan érték fejében, amelyen az utalványt ellenértékként vagy részellenértékként elfogadja – az utalvány tárgyat képező termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít az utalványt kibocsátónak.

(4) Ellenérték fejében történő átruházás az is, ha az adóalany az egycélú utalványt más tulajdonába ingyenesen átruházza – ide nem értve az utalványt kibocsátó adóalany általi ingyenes átruházást –, feltéve, hogy az utalvány szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

18/B. § (1) Többcélú utalvány ellenérték fejében történő átruházása, átengedése (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: átruházás) nem minősül termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának. Többcélú utalvány beváltása esetén a beváltó termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a többcélú utalványt átruházó adóalany által nyújtott valamennyi azonosítható szolgáltatás, így különösen a forgalmazás, illetve vásárlásösztönzés, szolgáltatásnyújtásnak minősül.”

51. §

Az Áfa tv. a következő 69/A. §-sal egészül ki:

„69/A. § A 18/A. § (4) bekezdésében meghatározott esetben az adó alapja az utalvány adó nélkül számított beszerzési ára.”

52. §

Az Áfa tv. 124. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 120. és 121. §-tól függetlenül szintén nem vonható le a személygépkocsi

a) üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges szolgáltatást,

b) bérbevitelét

terhelő előzetesen felszámított adó összegének 50 százaléka.”

53. §

Az Áfa tv. a következő 125/A. §-sal egészül ki:

„125/A. § Az adóalany dönthet úgy is, hogy a 124. § (4) bekezdés b) pontja helyett a 120. és 121. §-t alkalmazza.”

54. §

Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:)

„*c*) munkaerő kölcsönzése, kirendelése, rendelkezésre bocsátása esetén, mely az *a*) pont szerinti termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő olyan építési szerelési és egyéb szerelési munkához kapcsolódik, mely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására – ideértve a bontással történő megszüntetését is – irányul;”

55. §

Az Áfa tv. 188. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatár: 12 000 000 forintnak megfelelő pénzesemény.”

56. §

Az Áfa tv. 251/H. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt és az (1) bekezdés szerint számított határidő rövidebb, mint az adó-visszatérítetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap, abban az esetben az állami adóhatóság számára döntésre nyitva álló határidő – az (1) bekezdéstől eltérően – az adó-visszatérítetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaktól függetlenül az állami adóhatóság döntésére nyitva álló határidő nem haladhatja meg

- a*) a 7 hónapot, ha az állami adóhatóság a 251/F. § (1) bekezdésében, illetve
- b*) a 8 hónapot, ha az állami adóhatóság a 251/F. § (2) bekezdésében meghatározott jogával élt.”

57. §

Az Áfa tv. 268. § *g*) pontja a következő *go*) alponttal egészül ki:

[Ez a törvény - az Art.-vel együtt - a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:]

"*go*) a Tanács (EU) irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a bizonyos családokra alkalmas termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén alkalmazott választható fordított adózás, valamint a héacsálás elleni gyorsreagálási mechanizmus alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról;"

58. §

Az Áfa tv. a következő 324. §-sal egészül ki:

„324. § (1) Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – az alanyi adómentességet 2019. naptári évre abban az esetben választhatja, ha az adóalany 2. § *a*) pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek – forintban kifejezett és éves szinten göngyölített – összege

- a*) sem a 2018. naptári évben ténylegesen,

b) sem a 2019. naptári évben észszerűen várhatóan, illetve ténylegesen nem haladja meg a 12 000 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén az adóalany az alanyi adómentességet 2019. naptári évre abban az esetben is választhatja, ha a 191. § (3) bekezdésében rögzített időtartam még nem telt el.”

59. §

Az Áfa tv. a következő 325. §-sal egészül ki:

„325. § E törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel megállapított 124. § (4) bekezdés *b*) pontját arra az esetre kell először alkalmazni, amikor az elszámolási időszak 2018. december 31-ét követően kezdődik és a levonási jog 2018. december 31-ét követően keletkezik.”

60. §

Az Áfa tv. a következő 326. §-sal egészül ki:

„326. § Ha az utazásszervező 2019. év vonatkozásában él e törvény 212/A. § (1) bekezdése szerinti választási jogával, köteles e törvény 206. § (1) bekezdés *d*) pontja szerinti önálló pozíciószámot legkésőbb a 2019. december 31-ét magában foglaló adó-megállapítási időszakban lezárni.”

61. §

Az Áfa tv. a következő 327. §-sal egészül ki:

„327. § (1) A lakóingatlan-értékesítés általános forgalmi adó mértékére a 2019. december 31-én hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha a 84. § szerint megállapított időpont 2019. december 31. napját követi, feltéve, hogy az alábbi feltételek 2019. december 31-én együttesen fennállnak:

- a) a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének céljából az ehhez szükséges okiratot (különösen az adásvételi szerződést) az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották,
- b) az adott lakóingatlan legalább szerkezetkész állapotúnak minősül és
- c) a *b*) pontban foglaltak teljesüléséről a lakóingatlan értékesítője az állami adóhatóság részére az e célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozatot tesz.

(2) Az (1) bekezdés *b*) pontja alkalmazásában szerkezetkész állapotú lakóingatlannak minősül az a lakóingatlan, amelynek külső határoló szerkezetei (falazattal, földem- és tetőszerkezettel, nyílászáróval, a kivitelezési dokumentációtól függően kéménnyel, erkéllyel, külső lépcsőszerkezettel együtt) elkészültek.”

62. §

Az Áfa tv.

1. 166. § (1) bekezdésében a „vagy a 165/A. § szerint mentesül” helyébe a „szerint mentesül”;

2. 257/D. §-ban az „Adóig vhr.” helyébe az „Art.”

szöveg lép.

63. §

Hatályát veszti az Áfa tv.

1. 165/A. §-a;
2. 206. § (1) bekezdés *c)* és *d)* pontja;
3. 206. § (2) bekezdése;
4. XV. Fejezet „Önálló pozíciószámokénti nyilvántartáson alapuló módszer a fizetendő adó megállapítására” alcíme.

7. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosítása

64. §

A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 16. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az engedélykérelemben megadott és az állami adó- és vámhatóság által elfogadott, de az engedély módosítását nem igénylő adat változását a 24. § (1) bekezdése szerint a változást követő munkanapon adatszolgáltatásra kötelezett engedélyes ezen adatszolgáltatás keretében a változást követő munkanapig, egyéb engedélyes a változást követő 8 napon belül jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak.”

65. §

A Jöt. 18. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adókockázatra jutó pénzügyi biztosítéknak adófelfüggesztési eljárás keretében végzett szállítás esetén a jövedéki termék kiszállítását követő 4 hónapig, az adóra vonatkozó részletfizetés vagy fizetési halasztás engedélyezése esetén a fizetési könnyítés határidejének leteltét követő 60 napig, az adófizetési kötelezettség keletkezésének más esetében az adófizetési kötelezettség keletkezését követő 60 napig kell érvényesíthetőnek lennie, az adókockázatra jutó készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték pedig ugyanezen határidők leteltéig nem fizethető vissza a biztosítékot nyújtónak.”

66. §

A Jöt. 22. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóraktári engedély felfüggesztését az adóraktár engedélyese is kérheti legfeljebb 1 évre. Ha az engedélyfelfüggesztés határidejének leteltéig az engedélyes nem kéri a felfüggesztés megszüntetését, a határidő leteltével az engedély hatályát veszti.”

67. §

A Jöt. 24. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az adóraktárban felhasználói engedélyes tevékenységet is folytató engedélyes e tevékenységéről a 31. § (1) és (3) bekezdése szerinti nyilvántartást vezet és a 31. § (4) bekezdése szerinti adatszolgáltatást teljesít.”

68. §

A Jöt. 85. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha hivatalból indult jövedéki ügyben az állami adó- és vámhatóság szakértői vélemény vagy vizsgálat alapján jogsértést állapít meg, az eljárás során felmerült szakértői és más vizsgálati díj a jogsértést megvalósító személyt terheli.”

69. §

A Jöt. 86. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az állami adó- és vámhatóság által indított, folyamatban lévő ellenőrzés időtartama alatt az ellenőrzött személy nem kérhet kötelező érvényű KN-kód besorolást.”

70. §

A Jöt. 91. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az állami adó- és vámhatóság hivatalból módosítja az engedélyben vagy a hatósági nyilvántartásában szereplő olyan adatot, amelynek változásáról jogszabályi rendelkezésen alapuló adatszolgáltatásból az engedélyestől, illetve a nyilvántartásba vett személytől eltérő forrásból tudomást szerez, és a módosítást egyúttal közli az engedéllyessel, illetve a nyilvántartásba vett személlyel.”

71. §

(1) A Jöt. 102. §-a a következő (3b) bekezdéssel egészül ki és a § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3b) Az Air. hirdetményi közlésre vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásakor adózó alatt a lefoglalt dolog átvételére jogosult személyt is érteni kell.

(4) Ha a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező végzés közlését követő 3 munkanapon belül nem történt meg a kiadni rendelt dolog átvétele, a kiadás feltétele, hogy a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező végzés közlésének napját követő nap és a kiadni rendelt dolog kiadásának napja közötti időtartamra eső, a végrehajtási rendeletben meghatározott mértékű tárolási költséget az állami adó- és vámhatóság részére igazoltan megtérítsék.”

(2) A Jöt. 102. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Ha a lefoglalt dolog átvételére jogosult személy a hirdetményi közlést követően is ismeretlen, a (6) és (7) bekezdés szerint kell eljárni.”

72. §

A Jöt. 103. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az elkobzott dolgok közül

a) az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló törvény hatálya alá tartozó terméket, a jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt csendes bort és a dohánygyártmányt meg kell semmisíteni vagy a (6) bekezdés *a)* pontja szerinti rendelkezés alkalmazható;

b) a zárjegyet, a hivatalos zárat és a jövedéki termék előállítására alkalmas berendezést meg kell semmisíteni vagy a (6) bekezdés *a)* pontja szerinti rendelkezés alkalmazható;

c) azt a terméket, amelyek értékesítése valamely szellemi tulajdonjogot sértene, meg kell semmisíteni;

d) az *a)*-*c)* pontokba nem tartozó egyéb elkobzott dolog esetén az állami adó- és vámhatóság intézkedik annak az állam javára történő értékesítéséről vagy a (6) bekezdés szerinti átadásról, felhasználásról.”

73. §

A Jöt.

1. 9. § (5) bekezdésében a „(4) bekezdés” szövegrész helyébe a „(4) bekezdés *a)* pontja”

szöveg,

2. 15. § (4) bekezdésében a „visszavonásáról és az engedély felfüggesztéséről” szövegrész helyébe a „visszavonása és az engedély felfüggesztése tárgyában” szöveg,
3. 21. § (10) bekezdésében az „a beszámítani kívánt tevékenységet folytató jogi személy legalább 40 százalék szavazati joggal rendelkező tagja (részvényese) volt” szövegrész helyébe a „vagy a benne a Ptk. szerinti meghatározó befolyással rendelkező személy a beszámítani kívánt tevékenységet folytató jogi személynél a Ptk. szerinti többségi befolyással vagy legalább 40 százalék szavazati joggal rendelkező” szöveg,
4. 84. § (2) bekezdés *d)* pontjában és 84. § (3) bekezdésében az „az ügyfél” szövegrész helyébe az „a választásra jogosult” szöveg,
5. 99. § (1) bekezdésében az „eljárásokban” szövegrész helyébe az „ügyben” szöveg,
6. 102. § (2) bekezdésében az „az ügyfél” szövegrész helyébe az „az, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti,” szöveg,
7. 102. § (3) bekezdésében az „eljárás” szövegrész helyébe az „ügy” szöveg,
8. 102. § (5) bekezdésében az „A (4) bekezdéstől eltérően, ha” szövegrész helyébe a „Ha” szöveg,
9. 102. § (6) bekezdésében a „(4) bekezdésben meghatározott” szövegrész helyébe a „lefoglalt dolog átvételére jogosult” szöveg,
10. 102. § (9) bekezdésében az „az ügyfelet terhelik” szövegrész helyébe a „törvény eltérő rendelkezése hiányában azt a személyt terhelik, akitől a dolgot lefoglalták” szöveg,
11. 102. § (11) bekezdésében az „az ügyfél” szövegrész helyébe a „birtokosának” szöveg,
12. 102. § (12) bekezdésében az „Az ügyfél vagy képviselője a nála” szövegrész helyébe az „Akinak jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti vagy képviselője a tőle” szöveg,
13. 103. § (7) bekezdés *b)* pontjában a „*c)* pontja” szövegrész helyébe a „*d)* pontja” szöveg,
14. 113. § (5) bekezdésében a „7 forint” szövegrész helyébe a „3,5 Ft”, a „17 Ft” szövegrész helyébe a „13,5 Ft” szöveg,
15. 140. § (4) bekezdésében az „az adókülönbözetet és az adókülönbözettel azonos összegű” szövegrész helyébe az „a költségvetésnek okozott vagyoni hátrány összegével megegyező összegű adót és” szöveg,
16. 140. § (6) bekezdésében a „kötelezettségét” szövegrész helyébe a „kötelezettségét az elszámolási időszakonkénti rendszeres vagy szűrőpróbaszerű elszámolást vagy” szöveg,
17. 140. § (7) bekezdésében a „pótlékszabályait” szövegrész helyébe a „pótlékszabályait – a nettó pótlékszámításra vonatkozó szabályok kivételével –” szöveg,

lép.

74. §

Hatályát veszti a Jöt.

1. 3. § (3) bekezdés 15. pontja,
2. 25. § (4) bekezdésében a „– a 18. § (12) bekezdése szerinti kivétellel –” szövegrész,

3. 98. § (1) bekezdésében az „a postai szolgáltató felvevő- vagy kézbesítőhelyén, a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltató telephelyén” szövegrész,
4. 102. § (10) bekezdése,
5. 136. § (2) bekezdésében és 137. § (3) bekezdésében az „az ISZBIR-en keresztül” szövegrész.

III. Fejezet

HELYI ADÓK, ILLETÉKEK

8. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

75. §

Hatályát veszti a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 40/C. § (2) bekezdés *i*) pontja.

9. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

76. §

(1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 33. § (2) bekezdés 23. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:)

„23. az adó-, jövedéki- és járulékügyben, valamint a vámigazgatási ügyben kezdeményezett első fokú eljárás – ideértve a kizárólag ezen ügyek lefolytatása érdekében indított egyéb eljárásokat is –, kivéve az adó- és értékbizonyítvány kiállítására iránt kezdeményezett eljárást;”

(2) Az Itv. 33. § (2) bekezdése a következő 73. ponttal egészül ki:

(Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:)

„73. az egyes közokiratoknak az Európai Unió belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2016. július 6-i 2016/1191/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti többnyelvű formanyomtatvány kiállítása.”

77. §

Az Itv. 57. § (1) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Illetékmentes a polgári és közigazgatási ügyekben:)

„*a*) az eljárás, ha a bíróság az eljárást (ideértve a fellebbezési és a felülvizsgálati eljárást is) megindító beadványt – cégbírósági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása nélkül – visszautasítja, vagy az eljárást a Pp. 259. §-ában foglalt okokból, illetve az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegése miatt vagy azért szünteti meg, mert az eljárást megindító beadvány visszautasításának lett volna helye, továbbá az ezen eljárásban hozott döntés elleni fellebbezés és felülvizsgálat;”

78. §

(1) Az Itv. 73. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Elektronikus úton kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárás esetén az eljárási illetéket az eljárás megindítását megelőzően banki átutalással vagy – a technikai feltételek megléte esetén – az elektronikus fizetési és elszámolási rendszeren keresztül történő fizetéssel kell megfizetni. Banki átutalással történő illetékfizetés esetén az átutalás közleményrovatában az ügyfél nevét, lakcímét vagy székhelyét, illetve – amennyiben az ismert – az ügyszámot kell feltüntetni.”

(2) Az Itv. 73. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az eljárási illeték előzetes megfizetését az eljárás megindításakor a (2) bekezdés *a*) pontjában szabályozott esetben a feladóvevénynek a kérelemhez csatolásával, a (4a) bekezdés szerinti elektronikus eljárásban készpénz-átutalással történő illetékfizetés esetén a készpénz-átutalási megbízás feladóvevényén szereplő azonosító szám (8 számjegyű azonosító), a megfizetett eljárási illeték összegének és a befizetés időpontjának feltüntetésével kell közölni az eljáró hatósággal.”

79. §

Az Itv. 81. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az eljárás az 57. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján illetékmentes, a megfizetett illeték 80. § (1) bekezdés *i*) pontja szerinti visszatérítésének kizárólag akkor van helye, ha a keresetlevelet szabályszerűen, a Pp. alapján a joghatás fennmaradására előírt határidőn belül ismételten nem nyújtották be. E tényről a bíróság – annak bekövetkezésétől számított 30 napon belül – értesíti az illetékes állami adóhatóságot, vagy ennek elmulasztása esetén az adózó kérelmére igazolást állít ki.”

80. §

Az Itv. 103. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 33. § (2) bekezdés 73. pontja az egyes közokiratoknak az Európai Unión belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2016. július 6-i 2016/1191/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének való megfelelést szolgálja.”

81. §

Az Itv. 57. § (4) bekezdés *b*) pontjában a „lakóhelyén, tartózkodási helyén” szövegrész helyébe a „lakcímén, tényleges tartózkodási helyén” szöveg lép.

82. §

Hatályát veszti az Itv.

- a) 58. § (1) bekezdés *b*) pontja;
- b) 58. § (2) és (6) bekezdése.

10. A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény módosítása

83. §

A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény 3. § (4) bekezdése a következő *r*) és *s*) ponttal egészül ki:

[Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően nem keletkeztet pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettséget:]

„*r*) a természetes személyek kincstárnál vezetett, állampapír-forgalmazás érdekében igénybe vett ügyfélszámlája és más számlavezetőnél vezetett fizetési számlája között lebonyolított fizetési művelet,

s) az elektronikus fizetési és elszámolási rendszer önkormányzati ASP rendszer keretében biztosított szolgáltatásaihoz kapcsolódó elszámolási számla terhére megvalósított fizetési művelet.”

84. §

A Pti. törvény 6. § (1) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi tranzakciós illeték alapja)

„*c*) a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény útján kezdeményezett készpénzbefizetés esetén a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának átutalt, ennek hiányában a kedvezményezett részére megfizetett összeg,”

85. §

A Pti. törvény 7. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi tranzakciós illeték mértéke)

„*b*) a *d*) és a *g*) pont szerinti kivétellel a pénzügyi tranzakciós illeték alapjának 0,3 százaléka, ha az illetékfizetésre a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény vagy a kincstár kötelezett,”

IV. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

11. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

86. §

(1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. § *f*) pontja a következő 4. alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:

Saját jogú nyugdíjas: az a természetes személy, aki)

„4. az 1-2. pont szerint saját jogú nyugdíjasnak minősül és az Mt. szerint munkaviszonyban áll, abban az esetben is, ha a nyugellátás folyósítása szünetel.”

(2) A Tbj. 4. § k) pontja a következő 3. alponttal egészül ki:

(Járulékalapot képező jövedelem:)

„3. Járulékalapot képező jövedelemként kell figyelembe venni azt a jövedelmet, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. alapján biztosítási jogviszony állt fenn, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától (ideértve, ha a kifizetés, juttatás időpontjában e törvény. 13. §-a alapján más ország járulékszabályai alkalmazandók).”

87. §

A Tbj. a következő 22. §-sal egészül ki:

„22. § Nem kell járulékalapot képező jövedelemként figyelembe venni azt a jövedelmet, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban e törvény 11. §-a, 11/A. §-a, 11/B. §-a vagy 13. §-a alapján nem állt fenn biztosítási jogviszony, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.”

88. §

A Tbj.

1. 2. § (5) bekezdésében a *„rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik”* szövegrész helyébe a *„rendelet, vagy Magyarország által kötött kétoldalú szociális biztonságról szóló egyezmény alapján e törvény hatálya alá tartozik”* szöveg;

2. 4. § h) pontjában a *„rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam területén végzik”* szövegrész helyébe a *„rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam, vagy Magyarország által kötött kétoldalú szociális biztonságról szóló egyezményben részes másik állam területén végzik”* szöveg;

3. 5. § (2) bekezdésében az *„eléri az (1) bekezdés g) pontjában meghatározott összeget”* szövegrész helyébe az *„eléri az (1) bekezdés g) pontjában meghatározott összeget és a munkát Magyarországon vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam, vagy Magyarország által kötött kétoldalú szociális biztonságról szóló egyezményben részes másik állam területén végzi”* szöveg;

4. 5. § (3) bekezdésében a *„közösségi rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik”* szövegrész helyébe a *„közösségi rendelet, vagy Magyarország által kötött kétoldalú szociális biztonságról szóló egyezmény alapján e törvény hatálya alá tartozik”* szöveg

lép.

12. A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény módosítása

89. §

A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szochó tv.) 1. § (5) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(5) Az (1)-(4) bekezdésen túl adófizetési kötelezettség keletkezik

a) a vállalkozásból kivont jövedelem [Szja tv. 68. §],

b) az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem [Szja tv. 65/A. §],

c) az osztalék [Szja tv. 66. §], vállalkozói osztalékalap [Szja tv. 49/C. §],

d) az árfolyamnyereségből származó jövedelem [Szja tv. 67. §],

e) az Szja tv. 1/B. § hatálya alá tartozó természetes személy e tevékenységből származó jövedelme,

f) az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett jövedelmének 75 százaléka,

g) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő bevételének 4 százaléka

Magyarországon adóztatható része után.”

90. §

A Szochó tv. 1. §-a a következő (9) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(9) Adóalapot képez az a jövedelem is, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. alapján biztosítási jogviszony állt fenn, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.”

91. §

(1) A Szochó tv. 3. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Amennyiben az Szja tv. szerint önálló tevékenységből származó jövedelem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a kifizető (e bekezdés alkalmazásában ideértve a külföldi kifizetőt). Ha az Szja tv. szerinti önálló tevékenységből származó jövedelem nem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy. Ha a természetes személy külföldi kifizetőtől a Tbj. szerint járulékalapot nem képező jövedelmet szerez, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy.”

(2) A Szochó tv. 3. § (6) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(6) Kirendelés esetén az adófizetési kötelezettséget a kirendelést elrendelő (ideértve a külföldi kifizetőt is) teljesíti. A kirendelés alapján foglalkoztató személy teljesíti az adófizetési kötelezettséget, ha a kirendelést elrendelővel megállapodott arról, hogy a természetes személy foglalkoztatásához kapcsolódó munkabért és közterheket ő fizeti.”

92. §

A Szochó tv. 5. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Nem keletkezik az 1. § (1)-(3) bekezdése szerint adófizetési kötelezettsége – e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében –

a) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak;

b) a társas vállalkozásnak a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozóra tekintettel;

c) az iskolaszövetkezetnek a nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató tagjával fennálló jogviszonyára - 25. életévének betöltéséig a tanuló, hallgatói jogviszonya szünetelésének időtartama alatt is - tekintettel;

d) a szociális szövetkezetnek a tagi munkavégzési jogviszonyban álló tagjával fennálló jogviszonyára tekintettel;

e) a kifizetőnek a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 44. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött jogviszonyra tekintettel;

f) a közérdekű nyugdíjas szövetkezetnek az öregségi nyugdíjban vagy átmeneti bányászjáradékban részesülő tagja között fennálló jogviszonyára tekintettel;

g) a kifizetőnek az Mt. szerinti munkaviszonyban foglalkoztatott saját jogú nyugdíjas személyre tekintettel;

h) a Tbj. szerint külföldinek minősülő személynek az általa megszerzett, járulékalapot nem képező jövedelemre tekintettel.”

93. §

A Szochó tv. 5. § (6) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(6) A Tbj. szerint külföldinek minősülő személy által megszerzett

a) az 1. § (5) bekezdés a)-d) pontja szerinti jövedelmet,

b) az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelmet és

c) az 1. § (4) bekezdése szerinti jövedelmet

nem terheli adófizetési kötelezettség.”

94. §

A Szochó tv. 6. § (4) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 4 százaléka, ha

a) az adóalap megállapításának különös szabályai alkalmazása alól legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyára, a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányaira tekintettel mentesül, vagy

b) tagként a kifizetővel az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó jogviszonyban áll.

E bekezdés alkalmazásakor a heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.”

95. §

A Szochó tv. 16. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„16. § (1) Adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban kutató-fejlesztő munkavállalót foglalkoztató - vállalkozásként működő saját tevékenységi körben alaputatást, alkalmazott kutatást, kísérleti fejlesztést végző kutatóhelynek minősülő - kifizető, az őt e munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta állapítja meg. A kedvezmény egyenlő a tárgyhónapban a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként elszámolt bérköltség után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékaival megállapított összeggel.

(3) A kedvezmény igénybevétele esetén a kifizető a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 7. § (1) bekezdés t) pontja alapján a saját tevékenységi körben végzett kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként nem vonhatja le a kutató-fejlesztő munkavállaló azon munkabérének a hozzá kapcsolódó szociális hozzájárulási adóval és szakképzési hozzájárulással növelt összegét, amelyre e § szerinti kedvezményt érvényesít.

(4) E § alkalmazásában

a) kutatóhely: a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény (a továbbiakban: Innovációs tv.) szerinti kutatóhely,

- b) kutató-fejlesztő: az Innovációs tv. szerinti kutató-fejlesztő,
c) alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés: az Innovációs tv. szerinti alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés.”

96. §

A Szocho tv. 18. § (4) bekezdés c) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

„c) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár, önszegélyező pénztár, egészség- és önszegélyező pénztár

ca) a jogosulatlanul igénybe vett pénztári szolgáltatás

cb) a célzott szolgáltatásként nyújtott kiegészítő önszegélyező szolgáltatás esetén,”

97. §

A Szocho tv. 19. § -a a következő szöveggel lép hatályba:

„19. § Az egyéni vállalkozó az adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg. Az egyéni vállalkozó és a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után fizetendő adót a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásában vallja be és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg.”

98. §

A Szocho tv. 27. § -a a következő szöveggel lép hatályba:

„27. § Az adó fizetésére kötelezett természetes személy (ide nem értve a 18. § (3) bekezdésében szabályozott esetet) az adót (adóelőleget) a személyi jövedelemadó, a személyi jövedelemadó-előleg megfizetésével egyidejűleg állapítja meg és fizeti meg. A tárgyévre vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásban vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell az előlegként megfizetett adót elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig a különbözetet megfizetni, és a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizetésként mutatózó különbözet összegéről rendelkezni. A személyi jövedelemadó-előleg megfizetésére nem kötelezett természetes személy az adót a személyi jövedelemadó bevallásában vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban a bevallásra előírt határidőig állapítja meg, vallja be, és a bevallás benyújtásának határidejéig fizeti meg.”

99. §

A Szocho tv. 34. §-a a következő 8. ponttal egészül ki:

„8. Külföldi kiküldetés esetén alaphír: az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alaphírén vagy az alkalmazott bérformán alapuló, a munkaszerződés alapján ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér (a statisztikai elszámolások szerinti törzsbér) havi átlagos összege, ennek hiányában a tárgyhavi alaphír.”

100. §

(1) A Szocho tv. 36. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. fejezet (a továbbiakban: Eat.) 462/B. § (2) bekezdése, 462/C. §-

a, 462/D. §-a, 462/E. §-a és a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Szakhoz tv.) 4. § (1a) bekezdése alapján 2018. december 31-én érvényesített kedvezmények az Eat. és a Szakhoz tv. 2018. december 31-én hatályos rendelkezései szerint az érvényesítésre nyitva álló időtartamig igénybe vehetőek. Ha a kifizető az ugyanazzal a természetes személlyel fennálló munkaviszonyára a jelen bekezdésben foglaltak alapján az Eat. és e törvény alapján is jogosult lenne adókedvezményre, akkor az említett munkaviszonyra a kifizető a választása szerint csak egy adókedvezményt érvényesíthet.”

(2) A Szochó tv. 36. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 462/H. §-a szerint a kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezményt a kifizető a 2018. évben kezdődő üzleti évről benyújtott társasági adóbevallása alapján az üzleti év első napján hatályos rendelkezések szerint érvényesítheti. Az e bekezdés szerint érvényesített adókedvezmény összege nem haladhatja meg a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségei között megjelenő, munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók vonatkozásában a 16. § szerint érvényesített kedvezmény után fennmaradó adókötelezettség összegét.”

101. §

A Szochó tv. 39. §-a következő szöveggel lép hatályba:

„39. § A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény 4. § (1)-(1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(1) A szakképzési hozzájárulás alapja a hozzájárulásra kötelezettet terhelő

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerinti adókötelezettség alá eső, nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint figyelembe vett jövedelem, növelve a munkavállalói érdekképviseletet ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj összegével;

b) a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerinti adókötelezettség alá eső önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint figyelembe vett jövedelem;

c) a rendvédelmi egészségkárosodási járadék, a honvédelmi egészségkárosodási járadék;

d) az a)-b) pont hatálya alá tartozó juttatás hiányában a munkaszerződésben meghatározott alaphétszám vagy – ha a munkát munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban végzik – a szerződésben meghatározott díjazás; külföldi kiküldetés esetén e pont alkalmazásában alaphétszám: az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alaphétszámán vagy az alkalmazott bérformán alapuló, a munkaszerződés alapján ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér (a statisztikai elszámolások szerinti törzsbér) havi átlagos összege, ennek hiányában a tárgyhavi alaphétszám;

e) az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás esetében a szociális hozzájárulási adó alapja.

(1a) Nem keletkezik szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettség azokban az esetekben, amikor a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szochó tv.) szerint nem keletkezik adófizetési kötelezettség.

(1b) A szakképzési hozzájárulás alapját csökkenti az azon foglalkoztatott természetes személyeknek (munkavállalóknak) a szociális hozzájárulási adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabérének összege,

a) de legfeljebb a kedvezményel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér összege, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a SzocHo tv. 11. §-a szerint a foglalkoztatás első két évében

b) de legfeljebb a kedvezményel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér összege, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a három vagy több gyermeket nevelő munkaerőpiacra lépő személyek után a SzocHo tv. 12. §-a szerint a foglalkoztatás első három évében

c) de legfeljebb a kedvezményel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér kétszeresének összege, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a megváltozott munkaképességű személyek után a SzocHo tv. 13. §-a szerint

d) de legfeljebb a kedvezményel érintett munkavállalónként havonta 500 ezer forint, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a kutatók foglalkoztatása után a SzocHo tv. 15. §-a szerint

igénybe vehető szociális hozzájárulási adókedvezményt érvényesít.”

102. §

A SzocHo tv. 40. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. § 19-20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

19. kedvezményezett foglalkoztatott: a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: SzocHo. tv.)

a) 10. §-a szerinti személy,

b) 11. §-a szerinti személy,

c) 12. §-a szerinti személy;

20. kedvezményezett foglalkoztatott munkabére után érvényesíthető kedvezmény: kedvezményezett foglalkoztatottanként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb

a) a 19. pont *a)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér 50 százaléka,

b) a 19. pont *b)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér a foglalkoztatás első két évében, továbbá személyenként a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás harmadik évében,

c) a 19. pont *c)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a minimálbér a foglalkoztatás első három évében, továbbá személyenként a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében.”

103. §

A Szocho tv. 41. § 10. pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Hatályát veszti)

„10. a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény 3. § 3. pont *b*) alpontja és 4. § (1b) bekezdése;”

104. §

A Szocho tv.

1. 9. § (1) bekezdés *b*) pontjában az *„az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő e tevékenységét személyesen folytatja”* szövegrész helyett a *„az egyéni vállalkozó e tevékenységét személyesen folytatja”* szöveggel;

2. 9. § (6) bekezdésében a *„6. § (1) bekezdése”* szövegrész helyett a *„8. § (3) bekezdése”* szöveggel;

3. 11. § (2) bekezdésében a *„munkaviszonnyal”* szövegrész helyett a *„jogviszonnyal”* szöveggel, a *„munkaviszonyba”* szövegrész helyett a *„jogviszonyba”* szöveggel;

4. 18. § (1) bekezdés *h*) pontjában a *„rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam területén végzik”* szövegrész helyett a *„rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam, vagy Magyarország által kötött kétoldalú szociális biztonságról szóló egyezményben részes másik állam területén végzik”* szöveggel;

5. 18. § (1) bekezdés záró szövegrészében a *„származó jövedelmet juttató, az 1. § (1)-(3) bekezdése szerint adófizetésre kötelezett”* szövegrész helyett a *„származó jövedelmet juttató, a 3. § szerint adófizetésre kötelezett kifizető, a Tbj. szerint járulékalapot képező jövedelmet juttató külföldi kifizető”* szöveggel;

6. 18. § (2) bekezdésében a *„az adót a juttatást követő hónap”* szövegrész helyett a *„az adót a természetes személytől levonja, és a juttatást követő hónap”* szöveggel;

7. 21. § (1) bekezdésében az *„adózóként”* szövegrész helyett a *„Tbj. szerinti foglalkoztatóként”* szöveggel;

8. 21. § (2) bekezdésében az *„a tőle jövedelmet szerző”* szövegrész helyett az *„a jövedelmet szerző természetes személy”* szöveggel, az *„és ő viseli”* szövegrész helyett az *„és viseli”* szöveggel;

9. 27. §-ban a *„18. § (3) bekezdésében”* szövegrész helyett a *„21. § (2) bekezdésében”* szöveggel;

10. 33. § (3) bekezdésében az *„e fejezettől”* szövegrész helyett az *„e törvénytől”* szöveggel lép hatályba.

V. Fejezet

ELJÁRÁSRENDET ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK

13. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

105. §

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény a következő 11. §-sal egészül ki:

„11. § (1) A 2016. adóévre vonatkozóan 2017. évben benyújtott rendelkező nyilatkozatok esetén a magánszemély adóazonosító jelének a rendelkező nyilatkozaton vagy a borítékon kell szerepelnie. A rendelkező nyilatkozatot érvényesnek kell tekinteni abban az esetben is, ha a magánszemély az 5. § (3) bekezdés a-c) pontjában meghatározottakon túl lezárt postai borítékban személyesen, postán vagy elektronikus úton juttatta el az adóhatósághoz. E rendelkezés nem befolyásolja a kedvezményezettek részére a 2017. évben tett rendelkező nyilatkozatok tekintetében nyújtott kiegészítő támogatásokat.

(2) Az adóhatóság az érintett nyilatkozatokat az (1) bekezdés hatályba lépésének hónapját követő 3. hónap végéig felülvizsgálja.”

14. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása

106. §

(1) Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény és - ha törvény másként nem rendelkezik - az adóról és az adóigazgatási eljárásról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„13. *egyéb szervezet*: az egyéni cég, a polgári jogi társaság, a társasház, a társasüdülő, a társasgarázs, az építőközösség, a jogi személyiséggel nem rendelkező személyi egyesülés és a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe,”

(2) Az Art. 7. § 28. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény és - ha törvény másként nem rendelkezik - az adóról és az adóigazgatási eljárásról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„28. *kapcsolt vállalkozás*: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény (a továbbiakban: Tao tv.) szerinti kapcsolt vállalkozás,”

107. §

Az Art. 11. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adó- és vámhatóság az adózó kérelmére az adókötelezettség teljesítésére vonatkozó, az e törvény szerinti, az általános szabályoktól kedvezőbb eltérést a kedvezőbb szabályok alkalmazására vonatkozó feltételek teljesülése esetén is kizárólag abban az esetben engedélyezhet, ha az adózó a kérelem benyújtása napján nem rendelkezik nettó adótartozással, ide nem értve annak a tartozásnak az összegét, amelyre nézve az adózó a kedvező eltérést kérelmezi.”

108. §

Az Art. 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felszámoló, a végelszámoló, kényszertörlési eljárás esetén a vezető tisztségviselő vagy – ha a kényszertörlési eljárást végelszámolás előzte meg – a volt végelszámoló által elkövetett jogsértés miatt a mulasztási bírságot és az eljárási bírságot felszámolás esetén a felszámolóval, végelszámolás esetén a végelszámolóval, kényszertörlési eljárás esetén a vezető tisztségviselővel vagy a volt végelszámolóval szemben kell megállapítani, azzal, hogy a felszámoló, a végelszámoló, a volt végelszámoló, illetve a vezető tisztségviselő akkor mentesül a mulasztási bírság, illetve az eljárási bírság alól, ha bizonyítja, hogy a jogsértés az ő érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza.”

109. §

(1) Az Art. 19. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az állami adó- és vámhatóság a cégbejegyzésre kötelezett adózó adószámának megállapítását megelőzően a bejelentett adatok és az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő adatok egybevetésével, a cégbírósághoz intézett bejegyzés iránti kérelem benyújtását követően megvizsgálja, hogy az

a) adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja,

b) korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság adózó esetében az ötven százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, ilyen mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tag, részvényes hiányában bármely tagja vagy részvényese,

c) egyszemélyes gazdasági társaság adózó esetében a tag vagy részvényes (e § alkalmazásában az *a)*-*c)* pont a továbbiakban együtt: tag, részvényes)

tekintetében fennáll-e olyan körülmény, amely az adószám megállapításának a (2) bekezdésben meghatározottak szerinti akadályát képezi.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását megtagadja, ha az adózó tagja, részvényese

a) olyan, más adózó jelenlegi vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese, amely

aa) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, száznyolcvan napon keresztül folyamatosan fennálló, ötmillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében tízmillió forintot meghaladó adótartozással rendelkezik,

ab) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, ötmillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében tízmillió forintot meghaladó adótartozással jogutód nélkül szűnt meg, vagy

ac) adószámát az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül a 227. § (3) bekezdésében és a 246. §-ban felsorolt okból, az ott meghatározott eljárásban jogerősen törölte,

b) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, száznyolcvan napon keresztül folyamatosan fennálló, ötmillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében tízmillió forintot meghaladó adótartozással rendelkezik, vagy

c) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján a vezető tisztségviselői pozíciótól, illetve e foglalkozástól jogerősen eltiltottnak minősül.”

(2) Az Art. 19. § a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés a) pont *aa-ac*) alpontja alapján az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását abban az esetben tagadja meg, ha az adózó tagja, részvényese más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi vagy részvényesi jogviszonya

a) a (2) bekezdés a) pont *aa*) és *ab*) alpontja szerinti esetben az adótartozás folyamatos fennállásának százyolcvanadik napját megelőző háromszázhatvanadik napon vagy azt követően bármelyik napon,

b) a (2) bekezdés *a*) pont *ac*) alpontja szerinti esetben az adószám törlését kimondó véglegessé vált határozat meghozatalának napján vagy az azt követő bármelyik napon

fennállt.”

110. §

Az Art. 24. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az a vezető tisztségviselő, cégvezető, tag vagy részvényes, akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adózót a (2) bekezdés szerint felszólította, a felszólítás adózó részére történő kézbesítésétől számított tizenöt napos jogvesztő határidőn belül a 20. § (1) bekezdése szerinti kimentési kérelmet terjeszthet elő. A kérelem elbírálására a 20. § (2)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy ha az állami adó- és vámhatóság az adózó kérelmének helyt ad, az adószám (2) bekezdés szerinti törlését mellőzi.”

111. §

Az Art. 26. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Nincs helye adófizetési biztosíték megállapításának, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese olyan gazdasági társaság vagy olyan gazdasági társaság jelenlegi vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese, amelyben az állam vagy az államot megillető tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet, költségvetési szerv, állami oktatási intézmény vagy helyi önkormányzat közvetlenül vagy közvetett módon huszonöt százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkezik, vagy rendelkezett a 19. § (2) bekezdés *a-c*) pontjában meghatározott feltételek fennállása időtartamának bármelyik napján.”

112. §

(1) Az Art. 50. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A foglalkoztatónak nem minősülő, a Tbj. 5. § (1) bekezdés *e*) pontja szerinti egyéni vállalkozó havonta, a tárgyhót követő hónap tizenkettedik napjáig, a Tbj. 5. § (1) bekezdés *i*) pontja szerinti mezőgazdasági őstermelő negyedévente, a negyedévet követő hónap tizenkettedik napjáig elektronikus úton bevallást tesz a (2) bekezdésben meghatározott adatokról.”

(2) Az Art. 50. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a belföldi illetőségű természetes személy a kifizetőtől kizárólag az Szja tv. szerinti osztalékjövedelmet szerez, akkor az (1) bekezdés szerinti bevallásban és adatszolgáltatásban a természetes személy tekintetében azonosító adatként

a) a nevét,

- b) a születési dátumát, és
 - c) adóazonosító jelét
- kell szerepeltetni.”

113. §

Az Art. 89. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„89. § [A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv, valamint a Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás regisztrációhoz tartozó tárhely szolgáltatás kijelölt szolgáltatójának adatszolgáltatása]

(1) A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv az állami adó- és vámhatóság részére napi gyakorisággal elektronikus úton, kapcsolati kód alkalmazásával megküldi az elektronikus azonosítási szolgáltatás igénybevétele érdekében regisztráló vagy regisztrációjukat megszüntető személyek természetes személyazonosító adatait és egyedi azonosítóját, a regisztráció és a regisztráció megszüntetésének időpontját, továbbá – ha a természetes személy a Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás regisztrációhoz kapcsolódó tárhellyel rendelkezik – a tárhely létrehozásának tényére vonatkozó adatot.

(2) A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv évente egy alkalommal, a megkeresés napja szerinti állapotnak megfelelően az önkormányzati adóhatóság természetes személyazonosító adatokat tartalmazó kérelmére megküldi az elektronikus azonosítási szolgáltatás igénybevétele érdekében regisztráló vagy regisztrációjukat megszüntető személyek természetes személyazonosító adatait és egyedi azonosítóját, a regisztráció és a regisztráció megszüntetésének időpontját, továbbá – ha a természetes személy a Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás regisztrációhoz kapcsolódó tárhellyel rendelkezik – a tárhely létrehozásának tényére vonatkozó adatot.

(3) A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás regisztrációhoz tartozó tárhely szolgáltatás kijelölt szolgáltatója az adóhatóság természetes személyazonosító adatokat tartalmazó elektronikus kérelmére megküldi az adóhatóság részére a természetes személy kapcsolati kódját és tárhely azonosítóját.

(4) Az (1)-(3) bekezdés szerinti adatszolgáltatás adatait az adóhatóság

- a) az Szja tv. szerinti adóbevallási tervezethez kapcsolódó eljárásban,
- b) az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy azt választó adózót érintő eljárásában,
- c) az adózó képviselőjével való kapcsolattartáshoz, és
- d) joghatás nélküli tájékoztatás küldéséhez

használhatja fel.

(5) Az (1)-(3) bekezdés szerinti adatszolgáltatás adatait az adóhatóság az adózó 37. § szerinti nyilvántartásból való törléséig, illetve az adózó képviselője esetében a képviseleti jog megszűnéséig kezeli.”

114. §

Az Art. 96. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„96. § [Adatszolgáltatás a rokkantsági járadékról és a fogyatékosági támogatásról]

A kincstár a tárgyévet követő év január 31. napjáig adatot szolgáltat a rokkantsági járadékban, illetve a fogyatékosági támogatásban részesülő természetes személyazonosító adatairól, illetve az ellátás folyósításának időszakáról.”

115. §

Az Art. 126. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„126. § [A hatósági bizonyítvány, igazolvány]

(1) Az adóhatóság a jogszabályban meghatározott esetekben az adózó kérelmére adat igazolására hatósági bizonyítványt ad ki.

(2) Az adózó kérelmében feltünteti a felhasználás célját.

(3) Ha az adózó valótlan vagy olyan adat igazolását kéri, amely az adóhatóság nyilvántartásában nem szerepel, az adóhatóság a hatósági bizonyítvány kiadását megtagadja.

(4) A hatósági bizonyítvány és igazolvány határozatnak minősül.

(5) Ha a hatósági bizonyítványt az adóhatóság visszavonta, a határozatot annak a hatóságnak, szervnek is meg kell küldeni, amelynek eljárásában az adózó a hatósági bizonyítványt felhasználta vagy fel kívánta használni.”

116. §

(1) Az Art. 131. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A honvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítést és a honvédelmi egészségkárosodási járadékot (a továbbiakban együtt: honvédelmi egészségkárosodási ellátás) megállapító honvédelmi szerv a honvédelmi egészségkárosodási ellátásra való jogosultság elbírálása céljából megkeresheti az állami adó- és vámhatóságot annak tisztázása érdekében, hogy a honvédelmi egészségkárosodási ellátásban részesülő a megkeresésben megjelölt időszakban hány - az 1. melléklet 3. pontjában meghatározott - foglalkoztatási jogviszonyban volt bejelentve. Az állami adó- és vámhatóság az e bekezdés szerinti adatszolgáltatást a megkeresés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül teljesíti.”

(2) Az Art. 131. § (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Az adóhatóság megkeresésre vagy adatkérésre tájékoztatja az adótitokról

a) a bíróságot;

b) az ügyészséget;

c) a nyomozó hatóságot és az előkészítő eljárást folytató szervet, ha a tájékoztatás a büntetőeljárás lefolytatása érdekében szükséges;

d) a nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója által engedélyezett megkeresés alapján a törvényben meghatározott feladatkörében eljáró nemzetbiztonsági szolgálatot, valamint a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító szervet, amennyiben nemzetbiztonsági feladatkörében jár el;

e) a rendőrségről szóló törvényben és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben meghatározott titkos információgyűjtésre feljogosított szervet, ha a tájékoztatás a titkos információgyűjtés folytatása érdekében szükséges;

f) az Állami Számvevőszéket, a kormányzati ellenőrzési szervet, az Európai Csalás Elleni Hivatalt, az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezetet, valamint az európai támogatásokat auditáló szervet, ha a tájékoztatás az ellenőrzéshez szükséges;

g) az adópolitikáért felelős minisztert, illetve az állami adó- és vámhatóságot irányító minisztert, ha a tájékoztatás törvényben meghatározott feladata ellátásához szükséges;

h) a költségvetési fejezetet irányító szervet, ha a tájékoztatás az államháztartásról szóló törvény szerinti belső ellenőrzéshez szükséges;

i) a központi költségvetésből vagy európai uniós forrásból támogatást folyósító szervet, ha a tájékoztatás a támogatás igénylése, felhasználása, elszámolása jogszerűségének megállapításához szükséges;

j) a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletéért felelős szervet, valamint a helyi és nemzetiségi önkormányzatot a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvényben, valamint a nemzetiségek jogairól szóló törvényben meghatározott fennálló köztartozás, illetve annak az előírt határidőben történő meg nem fizetése mint méltatlansági eset, illetve a köztartozásmentes adózói adatbázisban való szereplés vizsgálatához szükséges körben, ideértve a köztartozásmentes adózói adatbázisból való törlés okát, amennyiben a törlésre köztartozás fennállása miatt került sor;

k) az élelmiszerlánc-felügyeleti szervet a felügyeleti díj bevallásának és megfizetésének ellenőrzésével, továbbá a felügyeleti díj fizetésére kötelezettek nyilvántartásával összefüggésben;

l) a Gazdasági Versenyhivatalt, ha a tájékoztatás törvényben meghatározott feladata ellátásához szükséges;

m) az online pénztárgép forgalmazót, valamint a mobilszolgáltatót, ha a tájékoztatás az online pénztárgép és az állami adó- és vámhatóság szervere közötti kommunikáció fenntartásával, a pénztárgép által történő adatszolgáltatás küldésének biztosításával összefüggő, jogszabályban előírt kötelezettség teljesítéséhez szükséges;

n) a közbeszerzési hatóságot, ha a tájékoztatás a törvényben meghatározott feladata ellátásához szükséges.”

(3) Az Art. 131. §-a a következő (14a) bekezdéssel egészül ki:

„(14a) A (14) bekezdés c) pontja szerinti nyomozó hatóság – ide nem értve azt az esetet, ha a nyomozó hatóság a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény 25. § (2) bekezdése alapján jár el –, az előkészítő eljárást folytató szerv, valamint a (14) bekezdés e) pontja szerinti szervek részére csak abban az esetben adható tájékoztatás az adótitokról, ha az ügyészség az adatkérést engedélyezte. Ha a (14) bekezdés c) és e) pontja szerinti adatkérés ügyészségi engedélyezése olyan késedelemmel járna, amely az adatkéréssel elérni kívánt célt jelentősen veszélyeztetné, engedély nélkül is kérhető az adatszolgáltatás. Az adatszolgáltatás ilyen esetekben nem tagadható meg az ügyészi engedély hiánya miatt, az engedélyt utólag, haladéktalanul beszerzi az adatkérő.”

117. §

Az Art. 155. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az adózó a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában vagy a jogszabálysértés feltárásának (jegyzőkönyvezésének) időpontjában megbízható adózónak minősült, az állami adó- és vámhatóság által kiszabható mulasztási bírság felső határa az egyébként kiszabható

mulasztási bírság felső határának, a rögzített bírságösszegnek vagy bírságmértéknek az ötven százalékára.”

118. §

Az Art. 157. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kockázatos adózói minősítés az (1) bekezdés *a)-b), d), f)* és *g)* pontja szerinti esetben a minősítés hatályának beálltától számított egy évig, az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben azon időpontig, amíg az adózó a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján szerepel, az (1) bekezdés *e)* pontja szerinti esetben a kényszerőrlési eljárás időtartama alatt áll fenn. A minősítés jogkövetkezményeit nem kell alkalmazni, ha az adózó felszámolási, végelszámolási eljárás alatt áll. Ha az eljárás az adózó jogutód nélküli megszűnése nélkül zárul, az adózó kockázatos minősítésének jogkövetkezményeit ismét alkalmazni kell azzal, hogy az egyéves időtartamba a felszámolás, végelszámolás ideje nem számít bele.”

119. §

Az Art. 161. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az adózó a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában vagy a jogszabálysértés feltárásának, illetve az utólagos ellenőrzés megállapításairól szóló jegyzőkönyv keltének időpontjában kockázatos adózónak minősült, az állami adó- és vámhatóság az adóbírság és a mulasztási bírság kiszabását nem mellőzheti, és az általa kiszabható legkisebb bírság mértéke az egyébként kiszabható bírság felső határának, a rögzített bírságösszegnek vagy bírságmértéknek a harminc százaléka.”

120. §

Az Art. 177. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügyintézési határidőbe – az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 50. § (5a) bekezdése szerinti eseteken túl – a külföldi állam illetékes hatóságával folytatott egyeztetés, az állami adó- és vámhatóság által lefolytatott valódiságvizsgálat időtartama sem számít bele. Ha ezek eredményeként az eljárás során az ügy szempontjából jelentős olyan új tény merül fel, kritikus feltételek módosulnak, illetve a szokásos piaci ár megbízhatóságának szempontjából jelentőséggel bír, a határozathozatal alapjául szolgáló olyan körülmények lényeges mértékben megváltoznak, amelyek a szokásos piaci ár megállapítására érdemben kihatnak, az ügyintézési határidő az ennek alapjául szolgáló tény bekövetkeztének időpontjában újratekintendő. Erről az állami adó- és vámhatóság értesíti a kérelmezőt.”

121. §

Az Art. 178. §-179. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„178. § [A szokásos piaci ár megállapítása iránti eljárásban hozott döntések]

(1) Az állami adó- és vámhatóság a kérelmet az Air. 48. §-a szerinti eseteken túl akkor is visszautasítja, ha

a) Magyarországnak a külföldi állammal nincs a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött nemzetközi egyezménye, vagy az egyezmény nem tartalmaz a kölcsönös egyeztetési eljárásról szóló vagy ennek megfelelő rendelkezéseket, vagy

b) az eljárás lefolytatásához jogszabály megalkotására vagy módosítására lenne szükség.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az eljárást az Air. 49. §-a szerinti eseteken túl akkor is megszünteti, ha

a) a kérelmező által közölt tényállás hiányos és a hiánypótlásra megállapított határidő is eredménytelenül eltelt, és emiatt a rendelkezésre álló adatok a szokásos piaci ár meghatározásához nem elegendőek,

b) kétoldalú, illetve többoldalú eljárás esetén az illetékes külföldi hatóság a kérelem elbírálásához szükséges adatokat, tájékoztatást nem adja meg és az adózó nem kéri az eljárás egyoldalúan történő lefolytatását,

c) az eljárás lefolytatása a díj mértékét meghaladó költségterheket ró az eljáró hatóságra, és a kérelmező a költségdöbbletet az adóhatóság felhívására nem fizeti meg,

d) a külföldi állam illetékes hatóságával a szokásos piaci ár megállapítását érintő megállapodásra irányuló egyeztetés eredménytelen, kivéve, ha az adózó kéri az eljárás egyoldalúan történő lefolytatását, vagy

e) az adózó – a kétoldalú, illetve a többoldalúan lefolytatandó eljárás helyett – egyoldalú eljárást kezdeményezett és az ennek alapján megindult eljárás folyamán az állami adó- és vámhatóság információcserére vonatkozó kérését a külföldi állam illetékes hatósága visszautasítja, vagy az információcserére vonatkozó megkeresésre kölcsönös egyeztető eljárást kezdeményez, kivéve, ha az adózó az eljárás egyoldalú lefolytatására irányuló kérelmét kétoldalú, illetve többoldalú eljárás iránti kérelemre módosítja.

(3) Az állami adó- és vámhatóság a kérelmet határozattal elutasítja, ha

a) a kérelmező a tényállásról valótlan tartalmú nyilatkozatot tett,

b) adat merül fel arra vonatkozóan, hogy a közölt tényállás színlelt vagy valamely más szerződést, ügyletet vagy cselekményt leplez, vagy

c) a kérelemben foglalt tényállás már teljesített ügyletre vonatkozik.

179. § [*Jogorvoslat*]

A szokásos piaci ár megállapítása iránti eljárásban hozott döntés ellen fellebbezésnek helye nincs.”

122. §

Az Art. 203. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az adózó az adóhatóság határozata ellen közigazgatási pert indított, a keresetindítási jog megnyílásától a bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig, felülvizsgálati kérelem esetén a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig az adó megállapításához való jog elévülése nyugszik.”

123. §

Az Art. a következő 227/A. §-sal egészül ki:

„227/A. § [*A számviteli törvény alapján összeállítandó szabályzatban foglaltaktól eltérő eljárás és a közzétett beszámolóban a lényegesnek minősülő információ nem vagy téves szerepeltetése*]

(1) Az adózó az általános bírságszabály szerint szankcionálható, ha a Számv. tv. alapján összeállítandó szabályzataiban foglaltaktól eltérően jár el, továbbá, ha a közzétett beszámolója a beszámoló szempontjából lényegesnek minősülő információkat nem tartalmaz vagy tévesen mutat be.

(2) E § alkalmazásában lényegesnek minősül a beszámoló szempontjából minden olyan információ, amelynek elhagyása vagy téves bemutatása – az észszerűség határain belül – befolyásolja a beszámoló adatait felhasználók döntéseit.”

124. §

(1) Az Art. 245. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állami adó- és vámhatóság mulasztási bírság kiszabása mellett az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiséget tizenkettő nyitvatartási napra lezárhatja, ha az adózó

a) be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott,

b) igazolatlan eredetű árut forgalmaz,

c) az adóköteles tevékenység célját szolgáló ugyanazon helyiségében (műhely, üzlet, telep stb.) az első ellenőrzéstől számított egy éven belül második alkalommal mulasztotta el számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettségét, vagy

d) a pénztárgép kötelező használatával és üzemeltetésével kapcsolatos, jogszabályban meghatározott kötelezettségét megszegte.”

(2) Az Art. 245. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kiszabott bírságról és a lezárásról hozott határozat elleni fellebbezésnek a lezárás végrehajtására nincs halasztó hatálya. Az intézkedés miatt harmadik személyeket ért kárért az adózó köteles helytállni.”

(3) Az Art. 245. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A helyiséget az állami adó- és vámhatóság pecséttel zárja le, jól láthatóan feltüntetni a lezárás időtartamát és azt, hogy az üzletet az állami adó- és vámhatóság zárta le.”

125. §

(1) Az Art. 246. § (5) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adó- és vámhatóság az adószám törléséről hozott határozat véglegessé válásának megállapítását követő napon)

„a) a cégjegyzékbe bejegyzett adózó esetében a cégbíróság elektronikus úton történő értesítésével kezdeményezi a cég megszűntnek nyilvánítását, kivéve, ha az adózó kényszertörlés alatt áll,”

(2) Az Art. 246. § (7)-(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az adószám törlését követően az adózó az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kérelmében kérheti az adószám megállapítását. Az állami adó- és vámhatóság az adószámot a kérelem benyújtása napjával abban az esetben állapítja meg, ha

a) az adószám törlésének oka már nem áll fenn,

b) az adózó teljes körűen pótolta az adószám törlésének alapjául szolgáló mulasztását, vagy

c) a törlést az (1) bekezdés f) pontjában foglaltak szerint kezdeményező szerv hozzájárul az adószám megállapításához.

(8) Ha az állami adó- és vámhatóság a cégbejegyzésre kötelezett adózó adószámát az (1) bekezdés c)-e) pontjában foglaltak alapján törölte, az adózó részére adószám – a (9) bekezdésben meghatározott kivétellel – nem állapítható meg.

(9) A cégbejegyzésre kötelezett adózó részére az adószám ismét megállapítható, ha az adózónál felszámolást rendeltek el. Az adószám megállapításának napja nem lehet korábbi, mint a felszámolás kezdő napja.”

126. §

Az Art. 258. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„258. § [Ügyféltájékoztató és ügyintéző rendszer működtetése]

Az állami adó- és vámhatóság telefonos ügyféltájékoztató és ügyintéző rendszert működtet, amelynek keretében az adózó vagy képviselője számára a Kormány rendeletében meghatározott ügyek intézését biztosítja. Az állami adó- és vámhatóság vezetője a Kormány rendeletében meghatározottak mellett további ügyek elintézésének biztosításáról is dönthet. A rendszerbe történő bejelentkezéshez az adózónak vagy képviselőjének ügyfélazonosító számmal vagy az Eüsztv. szerinti részleges kódú telefonos azonosításhoz szükséges felhasználó névvel és jelszóval kell rendelkeznie.”

127. §

Az Art. 260. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„260. § [Köztartozásmentes adózói adatbázis működtetése és közzététele]

(1) A köztartozásmentes adózói adatbázis az állami adó- és vámhatóság honlapján közzétett, az adózó nevét, elnevezését, adóazonosító számát tartalmazó nyilvántartás, amely azokat az adózókat tartalmazza, akik vagy amelyek a közzétételt megelőző hónap utolsó napján az alábbi együttes feltételeknek megfelelnek

a) nincs az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott nettó tartozása, valamint köztartozása;

b) nincs behajthatatlanság címén nyilvántartott és el nem évült tartozása;

c) az adózó nyilatkozata alapján az esedékes bevallási és befizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz vagy tett;

d) nem áll csődeljárás, végelszámolás, kényszersztörlési illetve felszámolási eljárás alatt;

e) csoportos adóalanyság esetén a csoportos adóalanynak nincs általános forgalmi adó tartozása;

f) adó megfizetésére köteleztként lejárt esedékességű tartozása nincs.

(2) A köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételre irányuló kérelem kizárólag elektronikus úton nyújtható be.”

128. §

Az Art. 265. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„265. § [Be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztatók közzététele]

(1) Az állami adó- és vámhatóság a honlapján a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján folyamatosan nyilvánosságra hozza azoknak az adózóknak a nevét, székhelyét, adószámát (adószámmal nem rendelkező természetes személy foglalkoztató nevét, lakcímét, adóazonosító jelét), akik vagy amelyek tekintetében végleges és végrehajtható közigazgatási vagy jogerős bírósági határozat megállapította, hogy nem tettek eleget a munkaviszony létesítésével összefüggő bejelentési kötelezettségüknek. Az e bekezdés szerinti adatok mellett az állami adó- és vámhatóság a honlapján a jogsértést megállapító határozat keltét és végrehajthatóvá válásának napját is nyilvánosságra hozza. Ha az

adóhatóság határozata ellen a közigazgatási bíróság előtt pert indítottak, az adatok közzétételére a bíróság jogerős és végrehajtható határozata alapján kerül sor. Az adóhatóság a honlapján közzétett adózók adatait – feltéve, hogy a közzététel alapjául szolgáló jogsértést az adózó ismételen nem követte el – a közzétételtől számított két év elteltével törli. Az e bekezdésben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók azon adózók esetében, amelyek vonatkozásában az állami adó- és vámhatóság a mulasztási bírság kiszabását a 225. § (4) bekezdése alapján mellőzte.”

129. §

Az Art. a következő 274/B. §-sal egészül ki:

„274/B. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel megállapított rendelkezésekhez]

(1) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.2.) megállapított 157. § (2) bekezdését első alkalommal a 2018. negyedik negyedévet követő minősítés tekintetében kell alkalmazni.

(2) A Módtv.2. hatálybalépése napján megszűnik a kockázatos adózói minősítése annak az adózónak, amelyet az állami adóhatóság a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján való szereplés miatt a Módtv.2. hatálybalépése napját megelőzően minősített kockázatos adózónak, és a Módtv.2. hatálybalépése napján nem szerepel a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján.

(3) A Módtv.2-vel megállapított 3. melléklet I/4. pontját a hatályba lépést követően indult illetékkiszabási eljárásokban, valamint a hatálybalépést követően keletkezett eljárási illetékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.”

130. §

Az Art. 274/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„274/B. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel megállapított rendelkezésekhez]

(1) A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv 2019. február 1-jén a 2019. január 31-i állapotnak megfelelően megküldi az állami adó- és vámhatóság részére valamennyi aktív regisztrációval személy természetes személyazonosító adatait, egyedi azonosítóját, regisztrációja időpontját, továbbá – amennyiben a természetes személy a Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás regisztrációhoz kapcsolódó tárhellyel rendelkezik – a tárhely létrehozásának tényére vonatkozó adatot.

(2) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.2.) megállapított 157. § (2) bekezdését első alkalommal a 2018. negyedik negyedévet követő minősítés tekintetében kell alkalmazni.

(3) A Módtv.2. hatálybalépése napján megszűnik a kockázatos adózói minősítése annak az adózónak, amelyet az állami adóhatóság a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján való szereplés miatt a Módtv.2. hatálybalépése napját megelőzően minősített kockázatos adózónak, és a Módtv.2. hatálybalépése napján nem szerepel a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján.

(4) A Módtv.2-vel megállapított 3. melléklet I/4. pontját a hatályba lépést követően indult illetékkiszabási eljárásokban, valamint a hatálybalépést követően keletkezett eljárási illetékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.”

131. §

Az Art. 3. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

132. §

Az Art.

1. 7. § 48. pontjában az „*a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény alkalmazásában*” szövegrész helyébe az „*a Tao tv. alkalmazásában*” szöveg,

2. 9. § a) pontjában a „*bejelentésre, nyilatkozattételre*” szövegrész helyébe a „*bejelentésre és nyilatkozattételre*”

3. 16. § (1) bekezdésében az „*Az adózó*” szövegrész helyébe az „*Az adóköteles tevékenységet folytatni kívánó adózó*” szöveg,

4. 20. § (1) bekezdésében a „*19. § (2) bekezdés szerint*” szövegrész helyébe a „*19. § (2) bekezdése szerint*” szöveg,

5. 25. § (6) bekezdésében az „*a 20. § (2) bekezdésében*” szövegrész helyébe az „*a 19. § (2) bekezdésében*” szöveg,

6. 26. § (10) bekezdésében a „*határozat adózó által történt kézhezvételétől számított*” szövegrész helyébe a „*határozat közlésétől számított*” szöveg,

7. 38. § (1) bekezdés a) pontjában a „*végzésének kézhezvételét követő*” szövegrész helyébe a „*végzésének kézbesítését követő*” szöveg,

8. 38. § (2) bekezdésében az „*(1) bekezdés c) pontjában*” szövegrész helyébe az „*(1) bekezdés d) pontjában*” szöveg,

9. 52. § (1) bekezdés b) pontjában az „*adózó a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) szerint*” szövegrész helyébe az „*adózó a Tao tv. szerint*” szöveg,

10. 66. § (2) bekezdésében az „*a Magyar Államkincstár*” szövegrész helyébe az „*a kincstár*” szöveg,

11. 76. § (2) bekezdésében a „*köztartozás*” szövegrész helyébe a „*köztartozás, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdés i)-p) pontjaiban meghatározott megkeresésen alapuló pénzkövetelés*” szöveg,

12. 89. § (1) bekezdés b) pontjában a „*kérésére minden év január tizenötödik napjáig az előző év utolsó napja*” szövegrész helyébe a „*kérésére évente egy alkalommal, a megkeresés napja*” szöveg,

13. 131. § (1) bekezdés a) pontjában az „*a Magyar Államkincstár,*” szövegrész helyébe a „*kincstár,*” szöveg,

14. 140. § (1) bekezdésében az „*az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére*” szövegrész helyébe az „*az adóhatóság rendelkezésére*” szöveg,

15. 141. § (6) bekezdésében az „*(adat)bejelentése*” szövegrész helyébe az „*adatbejelentése, bejelentése*” szöveg,

16. 157. § (1) bekezdés h) pontjában a „*véglegessé vált határozatban mulasztási bírságot*” szövegrész helyébe a „*véglegessé vált döntésben eljárási bírságot*” szöveg,

17. 164. § (6) bekezdésében az „*adóigazgatási eljárásról szóló*” szövegrész helyébe az „*adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló*” szöveg,

18. 186. § (4) bekezdésében a „*48. cikk (1) bekezdésének*” szövegrész helyébe a „*48. cikk (3) bekezdésének*” szöveg,

19. 188. § (1) bekezdésében a „*48. cikk (3) bekezdésének*” szövegrész helyébe a „*48. cikk (1) bekezdésének*” szöveg,

20. 192. § (2) bekezdésében a „*valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 15. §-ában*” szövegrész helyébe a „*valamint az Air. 15. §-ában*” szöveg,

21. 201. § (4) bekezdésében az „*időszakában*” szövegrész helyébe az „*időszaka alatt*” szöveg,

22. 215. § (4) bekezdésében az „*az adóhiány kétszáz*” szövegrész helyébe az „*az adóhiány, illetve jogosulatlan igénylés kétszáz*” szöveg,

23. 225. § (2) bekezdésében az „*az adóellenőrzés megkezdéséig*” szövegrész helyébe az „*az ellenőrzés megkezdéséig*” szöveg,

24. 225. § (4) bekezdésében a „*vonatkozásában bevallási*” szövegrész helyébe a „*vonatkozásában az ugyanazon jogviszonnyal összefüggő bevallási*” szöveg,

25. 228. § (3) bekezdésében az „*esetében 500 ezer*” szövegrész helyébe az „*esetében ötszázezer*” szöveg,

26. 231. § (1) bekezdésében az „*után húsz százalékig*” szövegrész helyébe az „*után tíz százalékig*” szöveg,

27. 238. §-ában az „*elteltével mulasztási*” szövegrész helyébe az „*elteltével történő megállapítása esetén mulasztási*” szöveg,

28. 245. § (6) bekezdésében az „*a (4) bekezdésében*” szövegrész helyébe az „*az (5) bekezdésében*” szöveg,

29. 246. § (1) bekezdés *d)* pontjában a „*megfelelő szervezeti képviselőt*” szövegrész helyébe a „*megfelelő törvényes képviselőt*” szöveg,

30. 246. § (1) bekezdés *e)* pontjában a „*bejelentett szervezeti képviselő*” szövegrész helyébe a „*bejelentett törvényes képviselő*” szöveg,

31. 246. § (1) bekezdés *g)* pontjában a „*nyilatkozat, vagy*” szövegrész helyébe a „*nyilatkozat benyújtására vonatkozó, vagy*” szöveg,

32. 249. § (3) bekezdésében, 251. § (1) bekezdés *c)* pontjában, 251. § (2) bekezdésében és 255. § (1) bekezdés *g)* pontjában a „*miniszteri rendeletben*” szövegrész helyébe a „*jogszabályban*” szöveg,

33. 255. § (5) bekezdésében a „*nyilvántartást végző*” szövegrész helyébe a „*nyilvántartásba vételt végző*” szöveg,

34. 255. § (7) bekezdésében az „*az adópolitikáért felelős miniszter rendeletben*” szövegrész helyébe „*a Kormány rendeletben*” szöveg,

35. 269. § (4) bekezdésében a „*(3) bekezdés szerinti*” szövegrész helyébe a „*268. § (1) bekezdés 17. pontja szerinti*” szöveg,

36. 274/A. § (1) bekezdésében a „*pontja a 2018-ban*” szövegrész helyébe a „*pontja első alkalommal a 2018-ban*” szöveg,

37. 2. melléklet I./B/3.1.12. alpontjában az „a 3.1.9., illetve a 3.1.10. alpont” szövegrész helyébe az „a 3.1.10., illetve a 3.1.11. alpont” szöveg,

38. 2. melléklet II./A/4. pontjában a „tizenöt napon kell” szövegrész helyébe a „tizenöt napon belül kell” szöveg,

39. 3. melléklet I./Általános rendelkezések 4.pontjában a „járulékot, a cégautó-adót” szövegrész helyébe a „járulékot, az illetéket, a cégautó-adót” szöveg, a „megfizetnie. Az adózónak az” szövegrész helyébe a „megfizetnie. A Tbj. és az Efo tv. alapján fizetendő közterhek kivételével az adózónak az” szöveg,

40. 3. melléklet I./Határidők/2.2. alpontjában az „adózó esetében az alábbi feltételek bármelyike érvényesül. A kérelem” szövegrész helyébe az „adózó a kérelem” szöveg

lép.

133. §

Hatályát veszti az Art.

1. 20. § (1) bekezdésében a „jogvesztő,” szövegrész,

2. 20. § (2) bekezdés a) pontjában az „az (1) bekezdés szerinti kérelmére indult eljárásban” szövegrész,

3. 20. § (2) bekezdés b) és c) pontjában a „az (1) bekezdés szerinti kérelmére indult eljárásban, a kérelem benyújtásával egyidejűleg” szövegrész,

4. 20. § (3) bekezdés b) pontjában a „az (1) bekezdés szerinti kérelmére indult eljárásban okirattal” szövegrész,

5. 146. § (1) bekezdés b) pontjában a „- kivetés útján megállapított helyi adó kivételével –” szövegrész,

6. 153. § (4) bekezdése,

7. 164. § (7) bekezdése,

8. 165. § szakaszcímében az „és az előzetes konzultáció díja” szövegrész,

9. 165. § (5) bekezdése,

10. 181. § (3) bekezdésében az „, a kérelem benyújtásának időpontjára visszamenő hatállyal” szövegrész,

11. 1. melléklet 3. pontjában az „illetékes elsőfokú”, valamint „, a végzettségét, szakképzettségét, szakképesítését, továbbá az ezt igazoló okiratot kibocsátó intézmény nevét és az okirat számát” szövegrész,

12. 3. melléklet I./Határidők/2.2.2. alpontjában az „, ellenőrzés akadályoztatása” szövegrész.

15. Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény módosítása

134. §

Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 11. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adózó az a személy, akinek vagy amelynek adókötelezettségét adót, költségvetési támogatást megállapító törvény, e törvény, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Art.) vagy önkormányzati rendelet előírja.”

135. §

Az Air. 30. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az ellenőrzés lefolytatásában külföldi adóhatóság vesz részt, a magyar adóhatóság – az ellenőrzés zökkenőmentes lefolytatásához szükséges mértékben fordítás és tolmácsolás útján – gondoskodik arról, hogy a magyar nyelv, illetve a külföldi adóhatóság tisztviselője által használt nyelv ismeretének hiánya miatt az ellenőrzött adózót és a külföldi adóhatóság tisztviselőjét joghátrány ne érje.”

136. §

Az Air. 49. § (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

(Az adóhatóság az eljárást megszünteti, ha)

„k) ha a hivatalból indult eljárásban a tényállás a határozat meghozatalához szükséges mértékben nem volt tisztázható, és további eljárási cselekményektől sem várható eredmény.”

137. §

Az Air. 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő harminc nap, amelyet az adóhatóság vezetője egy alkalommal – indokolás mellett – harminc nappal meghosszabbíthat. Az eljárási határidő meghosszabbításának van helye, ha

a) az előkérdés bíróság hatáskörébe tartozik,

b) az előkérdés más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak az adóhatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el,

c) az ügyben külföldi szervet kell megkeresni,

d) az adózó mulasztása vagy késedelme azt indokolja,

e) szakértő bevonására került sor, vagy

f) törvény az eljárási határidő meghosszabbítását lehetővé teszi.”

138. §

Az Air. 50. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az ügyintézési határidőbe nem számít be

a) a hiánypótlásra és a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő,

b) a próbagyártás időtartama.”

139. §

Az Air. 62. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tanú a vallomástételt megtagadhatja, ha

a) az adózó Ptk. szerinti hozzátartozója (a továbbiakban: hozzátartozó),

b) vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná,

c) a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti médiatartalom-szolgáltató (a továbbiakban: médiatartalom-szolgáltató), vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – a

jogviszonya megszűnése után is –, és a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné, vagy

d) diplomáciai mentességben részesülő személy.”

140. §

Az Air. 73. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A döntés tartalmazza:

- a) az eljáró adóhatóság, az adózó és az ügy azonosításához szükséges minden adatot,*
- b) a rendelkező részt az adóhatóság döntésével, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel,*
- c) a megállapított tényállásra és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokra, az adózó által felajánlott és mellőzött bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira, az ügyintézési határidő leteltének napjára, továbbá a döntést megalapozó, valamint a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást, valamint*
- e) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával.”*

141. §

Az Air. a következő 77/A. §-sal egészül ki:

„77/A. § [*A hirdetményi közlés*]

A közlést hirdetmény útján kell teljesíteni, ha

- a) az adózó elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetősége, lakcíme, székhelye ismeretlen, vagy a postai küldemény azzal a megjegyzéssel érkezik vissza, hogy a címzett ismeretlen helyre költözött, és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartást vezető hatóság vagy más állami szerv megkeresése nem járt eredménnyel,*
- b) a jogutód nem ismert,*
- c) az adózó nem jelölt meg kézbesítési meghatalmazottat, vagy*
- d) azt törvény vagy kormányrendelet előírja.”*

142. §

Az Air. 82. §-84. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„82. § [*Biztosítási intézkedés*]

(1) Ha valószínűsíthető, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van, az adóhatóság biztosítási intézkedésként végzéssel elrendeli a pénzkövetelés biztosítását.

(2) Biztosítási intézkedés akkor rendelhető el, ha a fizetési kötelezettséget megállapító adóhatósági döntésben meghatározott teljesítési határidő még nem telt le.

(3) A biztosítási intézkedést az az adóhatóság rendeli el, amelyik a fizetési kötelezettséget megállapító döntést hozta.

(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés a 73. §-ban meghatározottakon felül a biztosítandó összeg alapját képező számításokat is tartalmazza.

(5) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés ellen előterjesztett fellebbezésnek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(6) A végrehajtási eljárás alapjául szolgáló döntés megsemmisítése esetén a biztosítási intézkedést meg kell szüntetni.

(7) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtása során elvégzett foglalás hatálya kiterjed a végrehajtási eljárásra is.

(8) Az adóhatóság a biztosítási intézkedést megszünteti, ha az elrendelésének oka megszűnt.

(9) A biztosítási intézkedés megszűnik a fizetési kötelezettséget megállapító, végrehajtható adóhatósági döntésben meghatározott teljesítési határidő lejártával.

83. § [Ideiglenes biztosítási intézkedés]

(1) Ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, az adóhatóság az ügy érdemében való döntéshozatal előtt – ideiglenes biztosítási intézkedésként – a 82. §-ban meghatározott intézkedéseket az erre okot adó körülmények felmerülésétől számított öt napon belül rendelheti el.

(2) Az ideiglenes biztosítási intézkedés tekintetében az e §-ban meghatározott eltérésekkel a biztosítási intézkedésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) Az adóhatóság a fizetési kötelezettséget megállapító adóhatósági döntésben köteles rendelkezni az elrendelt ideiglenes biztosítási intézkedés megszüntetéséről, és amennyiben annak feltételei fennállnak, rendelkezhet biztosítási intézkedés elrendeléséről.

84. § [Kifizetés engedélyezése]

(1) Ha az állami adó- és vámhatóság az adóellenőrzés során az adózó fizetési számláját biztosítási intézkedés vagy ideiglenes biztosítási intézkedés keretében zárolja, az állami adó- és vámhatóság az adózó kérelmére, az általa meghatározott sorrendben és összegben engedélyezheti a zárolt fizetési számláról történő kifizetések meghatározott személyek részére történő teljesítését.

(2) Az állami adó- és vámhatóság abban az esetben engedélyezi a zárolt fizetési számláról történő kifizetést, ha az adózó igazolja, hogy a zárolt vagyonán kívüli forrásból nem képes a kifizetéseit teljesíteni, vagy azzal a tevékenysége aránytalan korlátozást szenvedne. A zárolt fizetési számláról történő kifizetés a biztosítási intézkedés alapjául szolgáló, fizetési kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásáig engedélyezhető.

(3) Az állami adó- és vámhatóság a kifizetés engedélyezése iránti kérelemről tizenöt napon belül dönt.

(4) A kifizetés engedélyezését elutasító és a kifizetést részben engedélyező végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. A kifizetést részben engedélyező végzés az ellene benyújtott fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(5) Az állami adó- és vámhatóság a kifizetést részben vagy teljes egészében engedélyező végzést a kifizetés teljesítése érdekében megküldi az adózó zárolt fizetési számláját vezető pénzforgalmi szolgáltatónak.

(6) Az állami adó- és vámhatóság által engedélyezett kifizetés más követelés fedezetére nem számolható el, továbbá az végrehajtás alól mentes.

(7) Az állami adó- és vámhatóság megszünteti a foganatosított végrehajtási cselekményeket, ha a biztosítási intézkedés, illetve az ideiglenes biztosítási intézkedés elrendelésének alapjául szolgáló összeget az állami adó- és vámhatóságnál letétbe helyezték.”

143. §

(1) Az Air. 87. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Kötelező az adóellenőrzést lefolytatni

a) az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó adóellenőrzés esetén

aa) a kockázatos adózónál, ha végelszámolását rendelték el,

ab) az Állami Számvevőszék elnökének megkeresése alapján,

ac) az állami adó- és vámhatóságot irányító miniszter utasítása alapján,

ad) annál a gazdasági társaságnál, amelynek két egymást követő üzleti évben elért nettó árbevétele mindkét üzleti évben külön-külön eléri a 60 milliárd forintot és az adózott eredménye mindkét üzleti évben nulla vagy negatív,

b) az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adóellenőrzés esetén

ba) az önkormányzat képviselő-testületének határozata alapján,

bb) az Állami Számvevőszék elnökének megkeresése alapján

bc) az adópolitikáért felelős miniszter utasítása alapján.”

(2) Az Air. 87. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti adóellenőrzést az állami adó- és vámhatóság a második üzleti év beszámolójának elfogadását követően folytatja le.

(1b) Az (1) bekezdés a) pont ad) alpontját a jogelőd nélkül alapított gazdasági társaság esetében az első négy üzleti év tekintetében nem kell alkalmazni. Jogutódlás esetén az (1) bekezdés a) alpont ad) alpontja szerinti feltételek teljesülése tekintetében a jogelőd gazdasági társaság működését is figyelembe kell venni.”

144. §

Az Air. a következő 87/A. §-sal egészül ki:

„87/A. § *[Az Európai Unió tagállamai között a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködés keretében végzett ellenőrzés egyes szabályai]*

(1) E törvény ellenőrzésre vonatkozó szabályait a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 2010. október 7-ei 904/2010 EU tanácsi rendelet (a továbbiakban: 904/2010/EU tanácsi rendelet) szerinti ellenőrzésre az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ha a 904/2010/EU tanácsi rendelet 7. cikk (4a) bekezdése alapján ellenőrzés lefolytatására kerül sor, és az állami adó- és vámhatóság igényli a megkereső hatóságok tisztviselőinek aktív közreműködését, az ellenőrzés lefolytatása során a megkereső hatóság tisztviselője

a) beléphet ugyanazokba a helyiségekbe, amelyekbe az adóellenőr beléphet;

b) hozzáférhet ugyanazokhoz a dokumentumokhoz, amelyekhez az adóellenőr hozzáférhet;

c) nyilatkozattételre hívhatja fel az adózót.

(3) Ha a 904/2010/EU tanácsi rendelet 7. cikk (4a) bekezdése alapján ellenőrzés lefolytatására kerül sor, és az állami adó- és vámhatóság nem igényli a megkereső hatóságok tisztviselőinek aktív közreműködését, a megkereső hatóság tisztviselője jelen lehet az ellenőrzés lefolytatása során. Az e bekezdés szerinti esetben a megkereső hatóság tisztviselője

a (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti jogokat a megkeresett hatóság tisztviselőjének a közvetítésével gyakorolja.

(4) Ha a 904/2010/EU tanácsi rendelet 7. cikk (4a) bekezdése alapján ellenőrzés lefolytatására kerül sor – ideértve a (2) és (3) bekezdés szerinti esetet is –, az állami adó- és vámhatóság biztosítja a megkereső hatóságok tisztviselőinek a konzultációs célú jelenlétét.

(5) Ha a 904/2010/EU tanácsi rendelet 28. cikk (2a) bekezdése alapján ellenőrzés lefolytatására kerül sor, a megkereső hatóság tisztségviselőinek jogkörére a (2) bekezdésben foglaltak irányadóak.

(6) Az (5) bekezdés szerinti esetben közös vizsgálati jelentés nem készíthető.

(7) A (2) és (3) bekezdés szerinti esetben ellenőrzési cselekményt csak akkor lehet lefolytatni, ha a megkereső tagállamok tisztviselőinek részvétele, illetve jelenléte biztosított.”

145. §

(1) Az Air. 93. § (1) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felüellenőrzést folytat le a felettes szerv, ha)

„*a*) állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó ellenőrzés esetén az állami adó- és vámhatóságot irányító miniszter, az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ellenőrzés esetén az adópolitikáért felelős miniszter, ellenőrzéssel már lezárt időszak ellenőrzését rendelte el, vagy az Állami Számvevőszék elnöke, az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adó esetén az önkormányzati képviselő testülete ellenőrzéssel már lezárt időszak ellenőrzését kezdeményezte,”

(2) Az Air. 93. § a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a felüellenőrzés alkalmával a felettes szerv a korábbi ellenőrzés által feltárt tényekhez, adatokhoz, körülményekhez, minősítéshez képest eltérést állapít meg, és ez az adófizetési kötelezettséget érinti, a felettes szerv a korábbi ellenőrzés alapján hozott határozatot megváltoztatja, határozat hiányában elsőfokú határozatot hoz.”

(3) Az Air. 93. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A felüellenőrzés megállapításairól hozott határozat ellen az állami adó- és vámhatóságot irányító miniszterhez, az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ellenőrzés esetén az adópolitikáért felelős miniszterhez intézett, a felüellenőrzést lefolytató szervnél benyújtott fellebbezésnek van helye.”

146. §

Az Air. 94. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az önkormányzati adóhatóság által végzett adóellenőrzés időtartama a cégbejegyzésre nem kötelezett adózó esetén – feltéve, hogy az adózó az ellenőrzést nem akadályozza – nem haladhatja meg a száznolcvan napot.”

147. §

Az Air. 124. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E § alkalmazásában új tény, illetve új bizonyíték az adózó által nem hivatkozott és az elsőfokú adóhatóság által a döntéshozatalkor, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltékor nem ismert tény, illetve bizonyíték, valamint az adózó által hivatkozott, de a döntéshozatalig, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig az elsőfokú adóhatósághoz elő nem terjesztett bizonyíték.”

148. §

(1) Az Air. 129. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az új eljárás során – semmisségi okon kívül – nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékot előadni, amelyről az eljárás alanyának a megelőző eljárásban hozott elsőfokú döntés meghozatala, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt tudomása volt, azonban azt az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő. Az adóhatóság felhívásának tartalmaznia kell a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetést. Iratpótlás elmulasztása esetén további feltétel, hogy az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzés, kiegészítő ellenőrzés során az ellenőrzés akadályozása miatt eljárási bírságot szabjon ki”

(2) Az Air. 129. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az adóhatóság a felettes szerv vagy a bíróság által elrendelt új eljárást a döntés közlésétől számított hatvan napon belül kezdi meg.”

149. §

Az Air. 56. alcíme a következő 139/B. §-sal egészül ki:

„139/B. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi törvénnyel megállapított rendelkezésekhez]

(1) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.2.) megállapított 82-84. §-át a Módtv.2. hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) A Módtv.2-vel megállapított 87. § (1) bekezdés *ad*) pontját és (1a)-(1b) bekezdését a 2019-ben és azt követően kezdődő üzleti évek tekintetében kell alkalmazni.”

150. §

Az Air.

1. 15. § (3) bekezdésében a „*keletkezése és megszűnése*,” szövegrész helyébe „*keletkezése, megszűnése*” szöveg,

2. 17. § (1) bekezdés a) pontjában a „*foglalkoztatott*,” szövegrész helyébe a „*foglalkoztatott – fióktelep esetében ide értve az anyavállalat foglalkoztatottját is –*,” szöveg,

3. 22. § c) pontjában az „*az adózás rendjéről szóló törvény vonatkozásában*” szövegrész helyébe az „*az Art. vonatkozásában*” szöveg,

4. 36. § (2) bekezdésében a „*Ha törvény másként nem rendelkezik*,” szövegrész helyébe a „*Törvény eltérő rendelkezése hiányában*” szöveg,

5. 49. § (1) bekezdés i) pontjában a „*részesül, vagy*” szövegrész helyébe a „*részesül*,” szöveg,

6. 49. § (1) bekezdés j) pontjában a „*bekövetkezik*.” szövegrész helyébe a „*bekövetkezik, vagy*” szöveg,

7. 21. alcím címében a „*határidő*” szövegrész helyébe a „*határidő és a határidő számítása*” szöveg,

8. 55. § (1) bekezdésében a „*hivatali helyiségébe*” szövegrész helyébe a „*hivatali helyiségébe*” szöveg,

9. 69. § (4) bekezdésében a „forint, jogi személy vagy egyéb szervezet esetén” szövegrész helyébe a „forint, nem természetes személy esetén” szöveg,

10. 36. alcím címében az „A döntés” szövegrész helyébe az „Az adóhatósági irat” szöveg,

11. 77. § (1) bekezdésében a „munkaviszonyban vagy egyéb szolgálati” szövegrész helyébe a „munkaviszonyban, illetve egyéb szolgálati” szöveg,

12. 78. § (2) bekezdésében a „képviselőnek kézbesíti, ilyen kijelölés hiányában” szövegrész helyébe a „képviselőnek, kijelölés hiányában” szöveg,

13. 79. § (1) bekezdésben a „képviselővel eljáró” szövegrész helyébe a „képviselővel rendelkező” szöveg,

14. 88. §-ában az „Az állami adó- és vámhatóság” szövegrész helyébe az „Az adóhatóság” szöveg,

15. 94. § (3) bekezdésében az „Az adóellenőrzés” szövegrész helyébe az „Az állami adó- és vámhatóság által végzett adóellenőrzés” szöveg,

16. 97. § (1) bekezdés a) pontjában a „végző személyazonosságáról” szövegrész helyébe a „végző személy személyazonosságáról” szöveg,

17. 107. §-ában az „az adóhatóság próbavásárlást” szövegrész helyébe az „az állami adó- és vámhatóság próbavásárlást” szöveg,

18. 112. § (1) bekezdésében az „Az állami adó- és vámhatóság jogosult” szövegrész helyébe az „Az adóhatóság jogosult” szöveg,

19. 113. § (3) bekezdésében az „egyéb tevékenységi körén” szövegrész helyébe az „egyéb, tevékenységi körén” szöveg,

20. 122. § (1) bekezdésében a „határozata ellen” szövegrész helyébe a „határozatával szemben” szöveg,

21. 123. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 59. §” szövegrész helyébe az „az Art. 59. §” szöveg,

22. 124. § (3) bekezdésében a „meghozatala előtt” szövegrész helyébe a „meghozatala, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt” szöveg,

23. 124. § (4) bekezdésében a „kell azokat a” szövegrész helyébe a „kell azoknak a” szöveg,

24. 128. § (9) bekezdésében a „határozatot” szövegrész helyébe a „döntést” szöveg lép.

151. §

Hatályát veszti az Air.

1. 17. § (3) bekezdése,

2. 34. § (4) bekezdésében az „a hatáskör gyakorlójával vagy” szövegrész,

3. 50. § (3) bekezdése,

4. 56. § (5) bekezdése,

5. 105. §-ában az „Az iratok fordítására történő felhívás postára adásától, a postai kézbesítés mellőzése esetén a felhívás átadásának napjától a kötelezettség teljesítéséig, a

kötelezettség elmulasztása esetén a felhívásban kitűzött határidő utolsó napjáig eltelt időtartamot az ellenőrzés határidejének számításánál figyelmen kívül kell hagyni.” szövegrész;

16. Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása

152. §

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozaton, bíróság által jogerősen jóváhagyott egyezségen, továbbá a bírósági eljárási illetéket megállapító bírósági határozaton alapuló kötelezettségek, valamint azon egyéb kötelezettségek végrehajtása során is, amelyek tekintetében az állami adó- és vámhatósághoz érkezett megkeresések e törvény rendelkezései végrehajtható okiratnak minősülnek.”

153. §

(1) Az Avt. 7. § (1) bekezdés 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„3. *behajtást kérő*: az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv vagy a tartozás jogosultja, illetve a 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkeresések esetében a külön jogszabály alapján végrehajtás kezdeményezésére jogosult szerv vagy személy;”

(2) Az Avt. 7. § (1) bekezdése a következő 16a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„16a. *minimálár*: az árverésre kerülő ingóság vagy ingatlan azon legkisebb vételára, amelyen az ingóság vagy ingatlan értékesíthető;”

154. §

Az Avt. 15. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A felfüggesztést elrendelő végzés elleni fellebbezésnek a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya.”

155. §

Az Avt. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § Végzéssel meg kell szüntetni a végrehajtási eljárást, ha

- a) az adós a tartozását maradéktalanul megfizette,
- b) a tartozást az adóhatóság teljes egészében behajtotta,
- c) a tartozást az adóhatóság teljes egészében elengedte,
- d) a tartozások végrehajtásához való jog a rá vonatkozó szabályok szerint elévült,
- e) valamennyi adótartozás vonatkozásában a végrehajtáshoz való jog megszüntetésére került sor,
- f) a végrehajtható okirat visszavonásra vagy megsemmisítésre került,

g) megkeresésre folytatott végrehajtás esetén a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság ezt kérte,

h) az adós meghal, vagy

i) törvény így rendelkezik.”

156. §

Az Avt. 19. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bevallás, adatbejelentés késedelmes benyújtása esetén az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése a bevallás, adatbejelentés benyújtásának időpontjával megszakad, és az elévülés a bevallás, adatbejelentés benyújtását követő napon újból megkezdődik.”

157. §

Az Avt. 24. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az intézkedés vagy az intézkedés elmulasztása később jutott a kifogást előterjesztő tudomására, vagy a kifogás előterjesztésében az intézkedésétől vagy annak elmaradásától számított 15 napon túl is akadályozva volt, a végrehajtási kifogás előterjesztésének határidejét a tudomásszerzéstől, illetőleg az akadály megszűnésétől kell számítani, amennyiben a kifogást előterjesztő a későbbi tudomásszerzés vagy az akadályoztatás tényét kellően igazolja. A végrehajtási kifogás előterjesztésére megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet a végrehajtást foganatosító adóhatóság bírálja el. A határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelemmel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, ha ennek feltételei fennállnak. Ha az adóhatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az elmulasztott határnapot vagy határidőt megtartottnak tekinti, ezért ha szükséges, a döntését módosítja vagy visszavonja.”

158. §

(1) Az Avt. 29. § (1) bekezdés *i*)-*p*) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:)

„*i*) a bíróság pénzbírságról, teljesítési bírságról, rendbírságról - kivéve, ha a végrehajtási eljárásban kiszabott rendbírság behajtását a Vht. 45/A. § (5) bekezdése alapján az önálló bírósági végrehajtó végzi -, vagyonek Kobzásról, az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételéről, az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott pénzüsszegegről, valamint az Európai Unió tagállamai közé nem tartozó államban (a továbbiakban: külföldi állam) vagy az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban alkalmazott vagyonek Kobzásról, valamint fiatalokú elítélt esetén a pénzübüntetésről szóló értesítése,

j) a büntetőeljárásról szóló törvény alapján elrendelt elővezetés vagy előállítás költségének, a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyészség, illetve nyomozó hatóság vagy végrehajtásért felelős szerv elé állítása költségének, az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság által kiszabott rendbírságnak, a bíróság vagy az ügyészség által a bünygyi költségnek, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvény alapján elrendelt elővezetés költségének, az elítélt vagy a kényszergyógykezelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyészség vagy végrehajtásért felelős szerv elé állítása költségének, továbbá az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott kérelmére és költségére történő előállítás során felmerült költségnek a megállapításáról szóló értesítés, fegyelmi eljárásban a bírósági végrehajtóval, bírósági végrehajtó-helyettessel és bírósági végrehajtójelölttel szemben kiszabott

pénzbírságról, valamint az alapos kifogás esetén a bírósági végrehajtót az állam felé terhelő befizetési kötelezettségről szóló értesítés, továbbá a bírósági gazdasági hivatalnak a közjegyző által kiszabott pénzbírságról szóló értesítése, valamint a pártfogó felügyelői szolgálat által a közvetítői eljárásban megállapított, az állam által előlegezett és visszatérítendő költségről szóló értesítés,

k) a bünygyi zárlatot elrendelő, az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tételéről, illetve visszaállításáról, valamint az elektronikus adat megőrzésére kötelezésről szóló határozat,

l) az Európai Unió és az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására zárlatot elrendelő végzés,

m) a polgári ügyben az állam által előlegezett költséget tartalmazó megkeresés,

n) a bíróság által előlegezett gyermektartásdíjat tartalmazó megkeresés,

o) a bíróságot, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, az Országos Bírósági Hivatalt, a minisztériumot, az igazságügyi szakértői intézményt vagy az államot egyéb jogcímen megillető követelést tartalmazó megkeresés,

p) a büntetés-végrehajtási szervezetet a fogvatartottal – illetve a volt fogvatartottal – szemben megillető követelést tartalmazó megkeresés.”

(2) Az Avt. 29. § (1) bekezdése a következő *q)* és *r)* ponttal egészül ki:

(A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:)

„*q)* a termékdíjatalány fizetésére jogosult mezőgazdasági termelő termékdíj kötelezettségét tartalmazó bejelentés, és

r) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény 7. § (1) bekezdés szerinti bejelentés, a 7. § (5) bekezdés szerinti változás bejelentés és a 8. § (11) bekezdés szerinti bejelentés.”

159. §

Az Avt. 47. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a lefoglalt járművet az adós az adóhatóság felhívására nem adja át, és az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén) vagy székhelyén, telephelyén, fióktelepén az nem fellelhető, az adóhatóság az ismeretlen helyen lévő jármű feltalálási helyének megállapítása érdekében végzéssel tárgykörözést rendelhet el. A tárgykörözést elrendelő végzés a közlés időpontjától kezdve fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.”

160. §

Az Avt. 61. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az árverést az adóhatóság árverési hirdetémmel tűzi ki, és ebben feltünteti:)

„c) az árverésre kerülő ingóságok megnevezését és becsértékét, valamint a minimálárát,”

161. §

Az Avt. 67. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az árverésről a végrehajtó árverési jegyzőkönyvet készít, és ebben - a 8. §-ban foglaltakon túl – feltünteti)

„b) a jogosultak követeléseinek jogcímét és összegét,”

162. §

Az Avt. 106. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„106. § (1) Az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, illetve a tartozás jogosultja a fizetési határidő lejártát, illetve ha a behajtást kérőt jogszabály valamely eljárási cselekmény foganatosítására kötelezi, ennek eredménytelen megtételét követő 30 nap elteltével megkeresi a hatáskörrel rendelkező illetékes önkormányzati adóhatóságot, vagy az e célra rendszeresített elektronikus úrlapon a hatáskörrel rendelkező illetékes állami adó- és vámhatóságot a behajtás végett, ha a tartozás összege eléri vagy meghaladja a 10 ezer forintot. Törvény ennél alacsonyabb összegű értékhatárt is megállapíthat, de az nem lehet alacsonyabb 5 ezer forintnál.”

163. §

Az Avt. 122. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a döntés meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra (a továbbiakban: meghatározott cselekményre) irányul, és az adós a meghatározott cselekményt önként nem teljesítette, a behajtást kérő hatóság a végrehajtás érdekében megkeresi az állami adó- és vámhatóságot. Ha a behajtást kérő hatóság döntése több vagylagos kötelezést is tartalmaz, az állami adó- és vámhatóság a várhatóan a legkisebb költséggel járó meghatározott cselekményt hajtja végre.”

164. §

Az Avt. 123. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az (1) és (6) bekezdésben foglaltak szerint kiválasztott közreműködő szervezet végzi el a meghatározott cselekményt az adott cselekményre vonatkozó jogszabályok és szakmai előírások betartásával, ideértve az esetleg szükséges engedélyek beszerzését vagy bejelentések megtételét is.”

165. §

Az Avt. a következő 123/A. § és 123/B. §-sal egészül ki:

„123/A. § (1) Ha a meghatározott cselekményt az adóhatóság felhívására a kötelezett önkéntesen teljesíti és a döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítés megállapítása a behajtást kérő hatóság speciális szakértelmét igényli, az állami adó- és vámhatóság a teljesítés ellenőrzésébe bevonhatja a behajtást kérő hatóságot. A behajtást kérő hatóság az állami adó- és vámhatóság felhívásától számított 15 napon belül nyilatkozik arról, hogy a teljesítés megfelel-e a meghatározott cselekményt előíró döntésben foglaltaknak. Ha a behajtást kérő hatóság a felhívásnak a megadott határidőn belül nem tesz eleget, az adós önkéntes teljesítését a behajtást kérő hatóság által elfogadottnak kell tekinteni.

(2) Ha a 122. § (6) bekezdés szerinti eljárás döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítésének megállapítása a behajtást kérő hatóság speciális szakértelmét igényli, a behajtást kérő hatóság az állami adó- és vámhatóság előzetes értesítése alapján a 122. § (6) bekezdése szerinti eljárás elvégzésénél jelen lehet és a meghatározott cselekményt előíró döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítést ellenőrizheti.

(3) Ha a behajtást kérő hatóság az (1) bekezdés szerinti eljárásban megállapítja, hogy a meghatározott cselekmény teljesítése az azt előíró döntésben foglaltaknak nem felel meg, az állami adó- és vámhatóság a végrehajtási eljárást tovább folytatja és az adóst ismételt felhívja a meghatározott cselekmény önkéntes, a döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítésére. A meghatározott cselekményt előíró döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítés

önkéntes elmaradása esetén az állami adó- és vámhatóság a 122. § (6) bekezdése alapján jár el.

(4) Ha a behajtást kérő hatóság a (2) bekezdés szerinti eljárásban megállapítja, hogy a meghatározott cselekmény végrehajtása az azt előíró döntésben foglaltaknak nem felel meg, az állami adó- és vámhatóság a közreműködő szervezetet a teljesítés saját költségére történő elvégzésére hívja fel.

123/B. § (1) Ha a meghatározott cselekmény építmény elbontására vagy jókarbantartási kötelezettség teljesítésére irányul, és a behajtást kérő hatóság döntésében az építmény használatát annak életveszélyes állapotára tekintettel megtiltotta, vagy ha a használat kizárása a döntésben foglaltak végrehajtásához szükséges, a meghatározott cselekménnyel érintett építményt használó adóst vagy harmadik személyt az állami adó- és vámhatóság a helyszíni eljárás során felhívja, hogy az építményt – a benne tartózkodó valamennyi személlyel együtt – az ingóságoktól kiürítve 2 napon belül hagyja el. Az állami adó- és vámhatóság a felhívást tartalmazó helyszíni jegyzőkönyvet soron kívül megküldi az építmény fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek.

(2) Ha az építményben a helyszíni eljárás időpontjában nem tartózkodik senki, vagy ott csak kiskorú személy található, az állami adó- és vámhatóság a felhívást a helyszíni eljárásáról készített jegyzőkönyvbe foglalja és a jegyzőkönyvet kifüggeszti az építmény ajtajára, továbbá soron kívül megküldi az építmény fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek.

(3) Az állami adó- és vámhatóság – szükség esetén a rendőrség, illetve az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottjának közreműködésével – a 2 napos határidő elteltével a helyszínen ellenőrzi a teljesítést és foganatosítja az építmény kiürítését. Kiskorú személy várható érintettsége esetén a helyszíni eljárás időpontjáról az illetékes gyámhatóságot is előzetesen értesíteni kell. Ebben az esetben a helyszíni eljáráson az illetékes gyámhatóság képviselője is részt vesz. Az állami adó- és vámhatóság az építmény fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyző által kijelölt, ideiglenes elhelyezést biztosító ingatlanra kíséri az adóst, illetve az építményt használó egyéb személyeket, és ide szállítja az adós költségére az építményben lévő ingóságokat is. Ha az építményben lévő ingóságok elhelyezése a jegyző által kijelölt ingatlanban nem biztosított, azok kezelésére a (4)-(6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti helyszíni eljárás alkalmával az építményben nem tartózkodik senki, vagy ott csak kiskorú személy található, az építményben lévő ingóságokat az állami adó- és vámhatóság az adós költségére elszállíttatja, az építményben tartózkodó kiskorú személyeket pedig átadja a gyámhatóság képviselőjének, aki intézkedik ideiglenes elhelyezésük iránt.

(5) A (4) bekezdésben foglalt esetben a végrehajtó az építmény ajtajára kifüggeszti a helyszíni eljárásáról készített jegyzőkönyvet, és abban megjelöli az ingóságok átvételének helyét, valamint azt, hogy az eljárásban mely gyámhatóság vesz részt. Az állami adó- és vámhatóság a helyszíni eljárásáról készített jegyzőkönyvet soron kívül megküldi az építmény fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek is.

(6) Az ingóságok megőrzésére és értékesítésére a 90. § (4) bekezdését kell alkalmazni, azzal, hogy az értékesítésből befolyó vételár az (1) bekezdésben írt adóst vagy harmadik személyt illeti meg.

(7) Ha a meghatározott cselekmény végrehajtásához elegendő az építmény egy részének elhagyása, az állami adó- és vámhatóság az érintett építményrészt az (1)-(6) bekezdésben foglaltak alkalmazásával kiüríti, a kiürített építményrészt lezárja és lepecsételi.”

166. §

Az Avt. XII. Fejezete a következő 57/A. és 57/B. alcímmel egészül ki:

„57/A. A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkeresésen alapuló pénzkövetelések végrehajtásának szabályai

125/A. § (1) A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkeresésen alapuló pénzkövetelések végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság az 53. alcím szabályai szerint jár el azzal, hogy a megkeresés időpontjára, a tartozás összegére vonatkozó előírás és a hatásköri szabályozás nem alkalmazható.

(2) A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkereséshez csatolni kell a követelés megállapításáról szóló döntést.

(3) A végrehajtási eljárás elrendelését követően benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálása során az állami adó- és vámhatóság a 109. § alapján jár el azzal, hogy a tartozás mérséklésének nincs helye.

57/B. A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkeresésen alapuló cselekmények végrehajtásának szabályai

125/B. § (1) A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkeresésen alapuló meghatározott cselekmény végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság az I-V. Fejezet rendelkezéseit a jelen alcímben foglalt eltérésekkel alkalmazza.

(2) A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott megkereséshez csatolni kell a kötelezettség megállapításáról szóló döntést.

125/C. § A vagyonekobbzás végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság a Vht. XIII. Fejezet rendelkezéseinek alkalmazásával jár el azzal az eltéréssel, hogy ha a bíróság a vagyonekobbzást pénzüsszegben rendelte el, annak végrehajtását e törvény pénzkövetelés behajtásának szabályai szerint kell foganatosítani.

125/D. § A bűnügyi zárlat végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság a Vht. Bűnügyi zárlatra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával jár el.

125/E. § (1) Az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tételének végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság a Vht. 201/C. § rendelkezéseinek alkalmazásával jár el.

(2) Az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételének végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság a Vht. 184/B. §-ának és a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 324. §-ának alkalmazásával jár el azzal, hogy ahol a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény bírósági végrehajtót említ, azon az állami adó- és vámhatóságot kell érteni.”

167. §

Az Avt. 60. alcíme a következő 131/A. §-sal egészül ki:

„131/A. § (1) A 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott végrehajtható okiratokon alapuló kötelezettségek végrehajtása tekintetében az e törvényben foglaltak alapján kell eljárni akkor is, ha a kötelezettség végrehajtása vonatkozásában jogszabály eltérően rendelkezik.

(2) 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság folytatja a végrehajtást a 29. § (1) bekezdés *i)-p)* pontjában meghatározott követelések esetében 2018. december 31-én még

folyamatban lévő ügyekben is, ide nem értve a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 34. §-a szerinti ügyviteli befejezéssel érintett ügyeket. A bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 34. §-a szerinti ügyviteli befejezés alatt álló ügyek esetében az állami adó- és vámhatóságot a végrehajtás kezdeményezésére jogosult szerv a 106. § (1) bekezdése alapján megkeresheti.

(3) A 2018. december 31-ig a végrehajtás lefolytatására jogosult Törvényszéket az állami adó- és vámhatóság 2019. június 30-áig értesíti az ügyátadási kötelezettségről, amely szerv az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített elektronikus úrlapon adja át a 2018. december 31-jén még folyamatban lévő ügyeket az állami adó- és vámhatóságnak. A hatáskörváltással érintett ügy átadására az ügyben a törvényszéki végrehajtói letéti számlára beérkezett összegek felosztását és a törvényszéki végrehajtó által foganatosított cselekményekkel, intézkedésekkel szemben benyújtott jogorvoslati kérelmek jogerős elbírálását követően kerülhet sor. Az ügyet a Törvényszék valamennyi, az ügyben keletkezett ügyirattal, továbbá az ügyben megtett cselekményekre, intézkedésekre vonatkozó összefoglalójával együtt és a követelés, illetve a meghatározott cselekmény várható elévülése időpontjának megjelölésével adja át az állami adó- és vámhatóság részére.

(4) E törvény rendelkezései nem érintik az adósok részére a 2018. december 31-ig hatályos rendelkezések alapján a törvényszéki végrehajtók által jogerősen engedélyezett részletfizetésről rendelkező döntések hatályát.

(5) A hatáskörváltással érintett ügyekben a törvényszéki végrehajtó által lefoglalt vagyontárgyak értékesítésére 2019. január 1. napjától e törvény rendelkezései alapján kerülhet sor. A törvényszéki végrehajtó által 2018. december 31. napját követő időpontra kitűzött árveréseket meghiúsultnak kell tekinteni.”

168. §

Az Avt.

1. 1. § (1) bekezdésében a *„törvényen alapuló”* szövegrész helyébe a *„törvényen, önkormányzati rendeleten alapuló”* szöveg,

2. 14. § d) pontjában a *„nélkülözhetetlen gépjárművet kell”* szövegrész helyébe a *„nélkülözhetetlen járművet kell”* szöveg,

3. 24. § (1) bekezdésében a *„sérlemezett intézkedés vagy annak elmaradásának tudomására jutásától számított”* szövegrész helyébe a *„sérlemezett intézkedéstől vagy annak elmaradásától számított”* szöveg,

4. 52.§ (7) bekezdésében a *„Magyar Állam javára”* szövegrész helyébe a *„Magyar Állam vagy a helyi önkormányzat javára”* szöveg, a *„Magyar Államot kell feltüntetni”* szövegrész helyébe a *„Magyar Államot, illetve a helyi önkormányzatot kell feltüntetni”* szöveg, és az *„illetékes területi szerve jár el”* szövegrész helyébe az *„illetékes területi szerve, illetve az önkormányzati adóhatóság jár el”* szöveg

5. 59. § (2) bekezdésében az *„ingóság értékesítése eredménytelen”* szövegrész helyébe az *„ingóság értékesítése eredménytelen”* szöveg, a *„határozatnak a végrehajtó részére történt kézbesítéstől számított”* szövegrész helyébe a *„határozatnak az adóhatósággal való közlésétől számított”* szöveg,

6. 59. § (3) bekezdésében a *„határozatnak az adóhatóság részére történt kézbesítésétől számított”* szövegrész helyébe a *„határozatnak az adóhatósággal történő közlésétől számított”* szöveg,

7. 59. § (4) bekezdésében a „*határozat kézhezvételétől számított*” szövegrész helyébe a „*határozat közlésétől számított*” szöveg,

8. 62. §-ában az „*Air. kézbesítésre vonatkozó*” szövegrész helyébe az „*Air. adóhatósági iratok közlésére vonatkozó*” szöveg,

9. 67. § (6) bekezdésében az „*Air. kézbesítésre vonatkozó*” szövegrész helyébe az „*Air. adóhatósági iratok közlésére vonatkozó*” szöveg,

10. 74. §-ában az „*Air. kézbesítésre vonatkozó*” szövegrész helyébe az „*Air. adóhatósági iratok közlésére vonatkozó*” szöveg,

11. 81. § (1) bekezdésében az „*A 67. § (3) és (4) bekezdésében*” szövegrész helyébe „*A 67. § (4) bekezdésében*” szöveg,

12. 94. § (2) bekezdésében az „*ingóság feloldásáról rendelkező végzés kézhezvételétől számított*” szövegrész helyébe az „*ingóság foglalás hatálya alóli feloldásáról szóló tájékoztatás kézbesítésétől*” szöveg,

13. 96. § (8) bekezdésében a „*felhívás kézhezvételétől számított*” szövegrész helyébe a „*felhívás kézbesítésétől számított*” szöveg,

14. 96. § (10) bekezdésében a „*tiltható le, ha*” szövegrész helyébe a „*tiltható le, illetve fizetési számla zárolására akkor kerülhet sor, ha*” szöveg,

15. 106. § (5) bekezdésében a „*kérőt törvény valamely*” szövegrész helyébe a „*kérőt jogszabály valamely*” szöveg,

16. 107. §-ában a „*meghaladó tartozás esetén*” szövegrész helyébe a „*meghaladó adók módjára behajtandó köztartozás esetén*” szöveg, a „*foganatosít a tartozás behajtása*” szövegrész helyébe a „*foganatosít az adók módjára behajtandó köztartozás behajtása*” szöveg és a „*meghaladó tartozás mellett*” szövegrész helyébe a „*meghaladó adók módjára behajtandó köztartozás mellett*” szöveg,

17. 115. § (2) bekezdésében a „*döntés jogerőre emelkedésétől, illetve*” szövegrész helyébe a „*döntés véglegessé válásától, illetve*” szöveg,

18. 119. § (1) bekezdésében az „*időpontjára és a tartozás összegére vonatkozó előírás nem alkalmazható.*” szövegrész helyébe az „*időpontjára, és a tartozás összegére vonatkozó előírás, valamint a hatásköri szabályozás nem alkalmazható.*”

lép.

169. §

Hatályát veszti az Avt.

1. 67. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése,
2. 96. § (1) bekezdésében a „*postán*” szövegrész.

17. Az adó-és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

170. §

Az adó-és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 4. § (1) bekezdés 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. adatszolgáltatási kötelezettség alól mentes multinacionális vállalatcsoport: olyan vállalatcsoport, amelynek az adatszolgáltatási pénzügyi évet megelőző pénzügyi évre vonatkozó összevont (konszolidált) éves beszámolójában szereplő összevont (konszolidált) bevétele nem éri el a 750 000 000 eurót vagy a 750 000 000 euróval a Magyar Nemzeti Bank által közzétett 2015. január havi átlagos devizaárfolyam alapján számított, megközelítően egyező forintösszeget, illetve ha a vállalatcsoport végső anyavállalatának székhelye Magyarországon kívüli államban vagy területen található, az ezen állam vagy terület országokénti jelentésekkel kapcsolatos belső szabályai által meghatározott 750 000 000 eurónak megfelelő helyi valutában kifejezett összeget;”

171. §

Az Aktv. 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magyar megkeresett hatóság haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot a kézbesítés érdekében megtett intézkedésről, így különösen a kézbesítés időpontjáról és módjáról.”

172. §

Az Aktv. 28. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A magyar megkeresett hatóság a követelés, valamint a (2) és (3) bekezdés alapján felszámított késedelmi pótlék végrehajtási eljárásban érvényesített összegét euróban utalja át a megkereső hatóság részére.”

173. §

Az Aktv. 43/E. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„43/E. § (2) A 43/A-43/C. § szerinti bejelentési és adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása, késedelmes, hibás, valótlan tartalmú vagy hiányos teljesítése esetén az állami adóhatóság a bejelentésre, adatszolgáltatásra kötelezettet 2 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(3) A (2) bekezdés alapján nincs helye mulasztási bírság kiszabásának, ha a bejelentésre, változásbejelentésre, adatszolgáltatásra kötelezett mulasztását, késedelmét, hibás, valótlan tartalmú vagy hiányos teljesítését annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.”

174. §

Az Aktv. 43/G. § (4) bekezdés b)-c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg e a következő d) ponttal egészül ki:

„b) az 1. melléklet VIII/C/17. g) pontja szerinti Kizárt Pénzügyi Számlák listáját, és
c) a Megállapodást kihirdető törvény 1. mellékletében felsorolt államok listáját, valamint
d) az 1. melléklet VIII/D/4. b) pont bb) alpontja szerinti Résztevő Joghatóságok jegyzékét.”

175. §

Az Aktv. 43/K. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/K. § (1) A 43/G. § (1)-(3), (5) és (6) bekezdése, valamint a 43/H. § szerinti bejelentési és adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása, késedelmes, hibás, valótlan

tartalmú vagy hiányos teljesítése esetén az állami adóhatóság a bejelentésre, adatszolgáltatásra kötelezettet 2 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(2) Az (1) bekezdés alapján nincs helye mulasztási bírság kiszabásának, ha a bejelentésre, változásbejelentésre, adatszolgáltatásra kötelezett mulasztását, késedelmét, hibás, valótlan tartalmú vagy hiányos teljesítését annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.”

176. §

Az Aktv. 43/M. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/M. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 7. § (1) bekezdés *c*), *e*), *s*) pontja szerinti adóalap-kedvezményt a Tao. törvény 29/A. § (29)-(30) bekezdése alapján érvényesítő adózó nevééről, székhelyéről, adóazonosító számáról az adóbevallás benyújtását követő 1 éven belül az állami adóhatóság spontán információcsere keretében tájékoztatja a 43/T. § (2) bekezdésében meghatározott állam illetékes hatóságát, ha az adózó 2015. február 6. előtt nem vette igénybe az adóalap-kedvezményt, vagy 2015. február 6. után olyan jószágra veszi igénybe, amelyre 2015. február 6. előtt nem vette igénybe az adóalap-kedvezményt.”

177. §

Az Aktv. 43/O. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„43/O. § (1) A multinacionális vállalatcsoport magyar adóügyi illetőségű csoporttagja a multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltatási pénzügyi évének utolsó napjáig az állami adóhatóságnak bejelenti:

a) nevét, székhelyét, adóazonosító számát;

b) a végső anyavállalati, anyavállalatnak kijelölt szervezeti vagy a 43/N. § (2) bekezdése, illetve (4) bekezdése alapján adatszolgáltatásra kötelezett csoporttagi minőségének fennállását;

c) a multinacionális vállalatcsoport nevét; valamint

d) a multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltatási pénzügyi éve utolsó napját.

(2) A multinacionális vállalatcsoport magyar adóügyi illetőségű csoporttagja az (1) bekezdésben meghatározott időpontig az állami adóhatóságnak bejelenti

a) nevét, székhelyét, adóazonosító számát;

b) a végső anyavállalati, anyavállalatnak kijelölt szervezeti vagy a 43/N. § (2) bekezdése, illetve (4) bekezdése alapján adatszolgáltatásra kötelezett csoporttagi minőségének hiányát;

c) a multinacionális vállalatcsoport nevét;

d) az országokénti jelentéssel kapcsolatos adatszolgáltatásra kötelezett szervezet nevét és adóügyi illetőségét; valamint

e) az adatszolgáltatási időszakot.”

178. §

Az Aktv. 1. mellékletének I/B. pontja, V/D/2. pont a) alpontja, V/D/2. pont c) pont cb) alpontja, VIII/D/3. pontja, valamint VIII/D/4. pont a) és b) alpontja a 3. melléklet szerint módosul.

VI. Fejezet

VÁMIGAZGATÁS

18. A Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény módosítása

179. §

A Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Készpénztörvény) 1/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1/A. § (1) Az e törvényben vagy a Rendeletben nem szabályozott eljárási kérdésekben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az e törvény hatálya alá tartozó eljárásokban hozott határozatok ellen fellebbezésnek van helye.”

180. §

A Készpénztörvény 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A Rendelet 5. cikk (1) bekezdése alapján a vámhatóság nyilvántartásba veszi és 2 évig, a (2), (3) és (9) bekezdés szerinti tájékoztatás és adattovábbítás esetén – kizárólag a tájékoztatás, adattovábbítás jogszerűségének megállapítása céljából – a tájékoztatástól, illetve az adattovábbítástól számított további 5 évig kezeli a Rendelet 3. cikke szerint közölt, és a 3. § alapján végzett ellenőrzés során szerzett adatokat.

(2) A Rendelet 5. cikke által meghatározott kötelezettség végrehajtása érdekében a vámhatóság az (1) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokról írásbeli megkeresésre tájékoztatja a pénzügyi információs egységként működő hatóságot.

(3) Ha a Rendelet 3. cikke szerint közölt vagy a 3. § alapján végzett ellenőrzés során szerzett adat pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására vagy a készpénz büntetendő vagy jogsértő cselekményből való származására utal, a vámhatóság köteles erről a pénzügyi információs egységként működő hatóságot haladéktalanul tájékoztatni.

(4) A pénzügyi információs egységként működő hatóság törvényben meghatározott feladatainak teljesítése érdekében a vámhatóság által nyilvántartásba vett adatot – ha a technikai feltételek mindkét félnél adottak – közvetlen elektronikus adatkapcsolat útján is beszerezheti.

(5) A vámhatóság a (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatás teljesítéséről, annak tartalmáról a nyilatkozatot tevő személynek, az ellenőrzés alá vont személynek, illetve harmadik személynek tájékoztatást nem adhat, és köteles biztosítani, hogy a (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatás megtörténte és annak tartalma titokban maradjon.

(6) A készpénz származásának vizsgálata érdekében a vámhatóság jogosult a készpénz 80 %-át 30 napig zár alá venni. A vámhatóság a zár alá vételt elrendelő végzést a (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatáshoz mellékeli.

(7) A vámhatóság az 5/C. § szerinti biztosítási intézkedésként, valamint a (6) bekezdés szerint zár alá vett készpénzt az intézkedés foganatosítását követő 5 munkanapon belül

köteles a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) illetékes területi szerve részére beszállítani, és egyidejűleg írásban kezdeményezi a Kincstár által jegyzett és forgalmazott külföldi fizetőeszközök Kincstár deviza letéti számláján történő letétbe helyezését, valamint a Kincstár által nem jegyzett és nem forgalmazott külföldi fizetőeszközök Kincstár általi őrzését és kezelését.

(8) A Kincstár az átvett készpénzről elismervényt állít ki. Az elismervényt az ügy során keletkezett iratokhoz kell csatolni.

(9) A vámhatóság a zár alá vételt végzéssel megszünteti és a készpénzt kiadni rendeli, ha
a) a (6) bekezdésben meghatározott határidő letelt, vagy
b) a zár alá vétel elrendelésének oka megszűnt.

(10) A Kincstár az ügy végleges határozatának, valamint szolgálati parancs vagy meghatalmazás bemutatásával, előre egyeztetett időpontban adja ki a készpénzt a vámhatóság részére.

(11) A visszafizetést a vámhatóság készpénzben vagy az eljárás alá vont személy által megadott számlaszámra átutalással teljesíti.

(12) A visszafizetés időtartamára a vámhatóság a visszatartott készpénzt letétként kezeli, annak tekintetében kamatfizetési kötelezettség nem terheli, valamint tárolási költséget nem számít fel.

(13) A Rendelet 5. cikk (2) bekezdésének végrehajtása esetén a vámhatóság a Rendelet 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott adatokat nyilvántartásba veszi, a nyilvántartásba vételtől számított 2 évig kezeli, és azokról a (3) bekezdés szerint a pénzügyi információs egységként működő hatóságot tájékoztatja.

(14) A vámhatóság az általa vezetett adattovábbítási nyilvántartást az adattovábbítástól számított 5 évig őrzi meg. Az adattovábbítási nyilvántartás tartalmáról az érintett kérelmére a tájékoztatását a vámhatóság a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint az alábbi bűncselekményének felderítése érdekében megtagadhatja:

a) a 2011. december 31-ig hatályban volt adócsalás,

b) a 2013. június 30-ig hatályban volt terrorcselekmény [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) 261. §], jogosulatlan pénzügyi tevékenység (1978. évi IV. törvény 298/D. §), pénzmosás (1978. évi IV. törvény 303-303/A. §), pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása (1978. évi IV. törvény 303/B. §), költségvetési csalás (1978. évi IV. törvény 310. §), sikkasztás (1978. évi IV. törvény 317. §), csalás (1978. évi IV. törvény 318. §) hűtlen kezelés (1978. évi IV. törvény 319. §),

c) terrorcselekmény [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 314-316/A. §], terrorcselekmény feljelentésének elmulasztása (Btk. 317. §), terrorizmus finanszírozása (Btk. 318-318/A. §) vagy háborús uszítás (Btk. 331. §), sikkasztás (Btk. 372. §), csalás (Btk. 373. §), hűtlen kezelés (Btk. 376. §), költségvetési csalás (Btk. 396. §), pénzmosás (Btk. 399-400. §), pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása (Btk. 401. §), jogosulatlan pénzügyi tevékenység (Btk. 408. §).

(15) Az adattovábbítási nyilvántartás adatait a Központi Statisztikai Hivatal részére – a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Stt.) 28. §-ával összhangban a statisztikai cél előzetes igazolása alapján, az ahhoz szükséges mértékben – statisztikai célra egyedi azonosításra alkalmas módon, térítésmentesen át kell adni, és azok a Központi Statisztikai Hivatal által statisztikai célra felhasználhatók. Az átvett adatok körét és

az adatátvétel részletszabályait a Stt. 28. §-ában meghatározott együttműködési megállapodásban kell rögzíteni.”

181. §

A Kézpénztörvény 5/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Európai Unió területére belépő vagy azt elhagyó természetes személynek, aki a nála lévő, a Rendelet 2. cikk 2. pontja szerinti készpénz vonatkozásában a Rendelet 3. cikk (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi kötelezettségének nem tesz eleget, a Rendelet 9. cikkének megfelelően

a) 10 000 euró vagy azt meghaladó, de 20 000 eurót meg nem haladó összegű készpénz esetén a birtokában lévő összeg 10%-ának,

b) 20 000 eurót meghaladó, de 50 000 eurót meg nem haladó összegű készpénz esetén a birtokában lévő összeg 30%-ának,

c) 50 000 eurót meghaladó összegű készpénz esetén a birtokában lévő összeg 50%-ának megfelelő, forintban meghatározott összegű bírságot kell a helyszínen fizetnie.”

182. §

A Kézpénztörvény 5/A. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az Európai Unió területére belépő vagy azt elhagyó természetes személynek, aki a nála lévő, a Rendelet 2. cikk 2. pontja szerinti készpénz vonatkozásában a Rendelet 3. cikk (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi kötelezettségét tévesen vagy hiányosan teljesíti, a Rendelet 9. cikkének megfelelően, a bejelentett összeget meghaladó készpénz 50%-ának megfelelő, - de minimum 30.000 forint – forintban meghatározott összegű bírságot kell a helyszínen fizetnie.

(1b) Ha az (1a) bekezdésben meghatározott bejelentett összeget meghaladó készpénz nem éri el a 100 euro értéket, a vámhatóság az Európai Unió területére belépő vagy azt elhagyó természetes személyt szóban figyelmezteti, és bírság kiszabását mellőzi.”

183. §

A Kézpénztörvény 5/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5/C. § (1) Ha az 5/A. § (1) és (2) bekezdése alapján kiszabott bírság összegének későbbi teljesítése nem biztosított, a vámhatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerinti biztosítási intézkedést a készpénz-bejelentési kötelezettség ellenőrzésének végrehajtása során a Rendelet 3. cikkét megsértő természetes személy birtokában lévő pénzüsszegre, a kiszabott bírság összegének erejéig elrendelheti.

(2) A forinttól eltérő, egyéb valuta összegének visszatartását tízes számjegyre kerekítve, a kerekítési szabályoknak megfelelően kell alkalmazni.”

19. Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény módosítása

184. §

(1) Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 20. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki.

„(1a) Az (1) bekezdés d) pontja esetén a lefoglalt árut és eszközt a bíróságnak, ügyészségnek vagy nyomozó hatóságnak kell kiadni.”

(2) A Vtv. 20. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A lefoglalt áru és eszköz visszaadásának feltétele az, hogy az e törvény végrehajtási rendelete alapján megállapított raktárdíjat megfizetik.”

185. §

(1) A Vtv. 29. § (1) bekezdés *a*-*c*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E § alkalmazásában a vámhatóság megkeresés, illetve adatkérés esetén annak beérkezésétől számított 30 napon belül, illetve hivatalból tájékoztatja a vámtitokról)

„*a*) a nemzetbiztonsági szolgálatokat törvényben meghatározott feladataik ellátása céljából, valamint a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító szervezet, amennyiben nemzetbiztonsági feladatkörében jár el,

b) a Rendőrségről szóló törvényben és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben meghatározott titkos információgyűjtésre feljogosított szervezet, ha a tájékoztatás a titkos információgyűjtés folytatása érdekében szükséges,

c) az ügyészséget, a nyomozó hatóságot, valamint az előkészítő eljárást folytató szervezet, ha tájékoztatás a büntetőeljárás lefolytatása érdekében szükséges,”

(2) A Vtv. 29. § (1) bekezdés *e*) pontja a következő *en*) alponttal egészül ki:

(E § alkalmazásában a vámhatóság megkeresés, illetve adatkérés esetén annak beérkezésétől számított 30 napon belül, illetve hivatalból tájékoztatja a vámtitokról engedélyezési, ellenőrzési, felügyeleti, nyilvántartási, hitelesítési és piacfelügyeleti feladataik ellátása céljából,)

„*en*) a klímavédelemért felelős hatóságot,”

(3) A Vtv. 29. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti szervek, valamint az (1) bekezdés *c*) pontja szerinti nyomozó hatóság – kivéve, ha a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény 25. § (2) bekezdése alapján jár el –, előkészítő eljárást folytató szerv részére csak abban az esetben adható tájékoztatás a vámtitokról, ha az ügyészség az adatkérést engedélyezte. Ha az adatkérés ügyészségi engedélyezése olyan késsedelemmel járna, amely az adatkéréssel elérni kívánt célt jelentősen veszélyeztetné, engedély nélkül is kérhető az adatszolgáltatás. Az adatszolgáltatás ilyen esetekben nem tagadható meg az ügyészi engedély hiánya miatt, az engedélyt utólag, haladéktalanul beszerzi az adatkérő.”

186. §

A Vtv. a következő 9/A. alcímmel egészül ki:

„9/A. A Vámkódex 13. cikkéhez

31/A. § Az önellenőrzés elősegítése érdekében a vámhatóság az áru átengedését követően vám-árnyilatkozattal vagy újrakiviteli árnyilatkozattal kapcsolatos, a Vámkódex 5. cikk 7. pontja szerinti kockázatra vonatkozó információt adhat át azon „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó részére, akivel erre irányuló írásbeli megállapodást kötött. A vámhatóság által átadott információ kizárólag azon vám-árnyilatkozatra vagy újrakiviteli árnyilatkozatra irányulhat, amely tekintetében az érintett gazdálkodó a saját nevében és a saját érdekében járt el.”

187. §

A Vtv. 11. alcíme a következő 33/A. §-sal egészül ki:

„33/A. § (1) Ha az Unió Vámkódex értelmében történő információcserét és információátvitelt szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló, 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: Váminformatikai rendelet) 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedélyek és kérelmek a Váminformatikai rendelet 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően csak Magyarországra érvényesek, akkor a kérelmek és az engedélyek, valamint az ezekkel kapcsolatos döntések kezelése során a Váminformatikai rendelet 4. cikk (2) bekezdése szerinti vámhatósági határozatok rendszerének közös összetevőit kell használni.

(2) A vámhatóságnak a Váminformatikai rendelet 13. cikk (1) bekezdése szerinti migrálást a kizárólag csak Magyarországra érvényes engedélyek esetében is végre kell hajtania.”

188. §

A Vtv. 35. §-a a következő (3a)-(3c) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a vámjogi képviseletre vonatkozó megbízási szerződésben a felek ekként állapodnak meg, vagy a meghatalmazás ekként rendelkezik, akkor a vámjogi képviselő a megbízás teljesítéséhez a Ptk. szerinti közreműködőt vehet igénybe. A közreműködő személy a vámjogi képviselőtől kapott megbízást, meghatalmazást nem adhatja tovább harmadik személynek. A közreműködő a feladatai teljesítése során nem minősül vámjogi képviselőnek.

(3b) Ha a vámjogi képviselő által megbízott vagy meghatalmazott közreműködőnek a feladatait váminformatikai rendszer útján kell teljesíteni, akkor azokat a vámjogi képviselő által generált és a közreműködő részére átadott másodlagos felhasználói jogosultságok felhasználásával kell ellátnia.

(3c) Ha a közreműködő a (3b) bekezdéstől eltérően nem a vámjogi képviselőtől kapott másodlagos jogosultságokkal kezdeményez eljárást, akkor azt úgy kell tekinteni, mint aki saját nevében és saját érdekében jár el.”

189. §

A Vtv. 83. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A VA 27. cikk (2) bekezdése kapcsán a Vámkódex 39. cikk d) pont szerinti kritériumot a vámhatóság nem tekinti teljesítettnek, ha a szerződöttetett személy a kritériumok teljesítése érdekében további szerződéses viszonyt létesít egy harmadik személlyel.”

190. §

A Vtv. 84. § (12) és (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(12) Ha az (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott jogsértést a (3) bekezdés *e*) pontja alapján olyan árura követik el, amely nem uniós áru és egyben jövedéki termék, akkor a vámigazgatási bírság mértéke az árut terhelő vám és egyéb terhek összegének 200%-ával megegyező összeg, de legalább 40 000 forint.

(13) Ha az Európai Unió által kötött nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusának rendelkezései alapján preferenciális tarifális elbánás céljára kiadott vagy kiállított okmányt, valamint a VA 61. vagy 62. cikke szerinti nyilatkozatot (a továbbiakban együtt: származási igazolást) vagy vámjogi státust igazoló okmányt a külföldi vámhatóság a rajta lévő adatok ellenőrzése céljából visszaküldi Magyarországra, illetve külföldi megkeresés nélkül a magyar vámhatóság származási igazolást, vagy vámjogi státust

igazoló okmányt vizsgálat tárgyává tesz és az utólagos vizsgálat során az adatok valótlannak bizonyulnak, akkor az exportőr vagy a beszállító az eladási ár, annak hiányában az áru vámhatóság által megállapított értékének egy százalékát, de legalább 50 000 forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot köteles fizetni. A vámigazgatási bírságot származási igazolásonként, illetve vámjogi státust igazoló okmányonként kell kiszabni. A VA 62. cikke szerinti hosszú távú beszállítói nyilatkozat esetén beszállítói nyilatkozatonként legalább 500.000 forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot kell megállapítani.”

191. §

(1) A Vtv. 90. § szakaszcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„90. § *[Jogellenes bejuttatással kapcsolatos lefoglalás és elkobzás]*”

(2) A Vtv. 90. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a 84. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogsértést a 84. § (3) bekezdése e) pontja alapján oly módon követik el, hogy az Európai Unió vámterületére nem uniós árut juttatnak be, akkor a vámhatóság a közölt vámok és egyéb terhek, valamint a kiszabott vámigazgatási bírság összegének megfizetéséig biztosítékként – a nélkülözhetetlen dolgok, illetve egyéb jogsértés hiányában a romlandó áruk és az élő állatok kivételével – lefoglalhatja azt az árut, amelyre a kötelezettségszegést elkövették, valamint az annak felhasználására, tárolására, szállítására használt eszközt, különösen akkor, ha

a) valószínűsíthető, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van,

b) az ügyfélnek vám és egyéb teher vagy vámigazgatási bírság tartozása van, vagy

c) a lefoglalással, tárolással, szállítással, értékesítéssel várhatóan felmerülő költségek nem jelentenek aránytalan terhet a tartozáshoz vagy az áru, eszköz értékéhez képest.”

(3) A Vtv. 90. §-a a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) Ha a 84. § (12) bekezdése szerinti jogsértés kapcsán a vámhiány összegére tekintettel bűncselekmény gyanúja merül fel, akkor a jövedéki termék elkobzására legkorábban a lefoglalást követően 30. napon belül kell intézkedni feltéve, hogy a 20. § (1) bekezdés d) pontja szerinti megkeresés nem érkezett a vámhatósághoz.”

(4) A Vtv. 90. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Az (1) bekezdés szerint lefoglalt, szállításra használt átalakított eszköz elkobzását a (11)-(11a) bekezdés szerint kell végrehajtani, azzal, hogy az ilyen eszközt értékesíteni kell, feltéve, hogy a vevő az értékesítéskor kötelezettséget vállal arra, hogy a jogsértést lehetővé tevő átalakítást 3 hónapon belül megszünteti, és az eszközt a vámhatóságnál bemutatja.”

192. §

A Vtv. 95. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Önálló fellebbezésnek van helye

a) az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló,

b) az ügyféli jogállásról vagy jogutódlásról rendelkező,

c) az eljárást megszüntető,

d) az eljárás felfüggesztő,

e) az igazolási kérelmet elutasító,

- f) a 90. § (1) és (4) bekezdése kivételével a lefoglalást elrendelő, valamint az annak megszüntetésére irányuló kérelmet elutasító,
- g) az iratbetekintési jog gyakorlására irányuló kérelem tárgyában hozott elutasító,
- h) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott, valamint
- i) az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos elsőfokú végzés ellen.”

193. §

A Vtv. 121. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az áruátengedést követő ellenőrzés az írásbeli értesítés postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával vagy elektronikus úton történő közlésével kezdődik, illetve fejeződik be. Az elektronikus úton történő közlés esetén a közlés napja az ellenőrzéssel kapcsolatos értesítés elküldésének az időpontja.”

194. §

A Vtv. 141. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az 1/95 EK–Törökország társulási tanácsi határozat részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2006. szeptember 26-i 1/2006 EK–Törökország vámügyi együttműködési bizottsági határozat 11. cikke szerinti elfogadott exportóri engedély kiadására a (4) és (5) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”

195. §

A Vtv. XIX. Fejezete a következő 41/A. alcímmel egészül ki:

„41/A. A Vámkódex 98. cikkéhez

155/A. § (1) 155/A. § (1) Az e §-ban foglalt rendelkezéseket az árutovábbítási eljáráshoz kapcsolódó biztosítékok felszabadítása esetén nem kell alkalmazni.

(2) Ha a felmerült behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére fedezetigazolás vagy kötelezettségvállalás formájában egyedi biztosítékot nyújtanak, és a biztosítékot a vámhatóság részben vagy egészben nem érvényesíti, akkor a közölt behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a 162. § szerinti megfizetését követően a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítani.

(3) Ha a lehetséges behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére egyedi biztosítékot nyújtanak, akkor az adott vámeljárás vagy vámügyi művelet lezárását követően a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal megvizsgálja, hogy az adott vámeljárással vagy vámjogi művelettel összefüggésben lehet-e helye utólag a Vámkódex 79. cikke alapján vagy a 108. §, illetve a 120. § szerinti ellenőrzés eredményeként vám és egyéb teher követelésének. Ha a vámhivatal megállapítja, hogy nem keletkezett és a későbbiekben sem keletkezhet olyan fizetési kötelezettség, amely miatt a szóban forgó biztosítékot fenn kellene tartani, úgy a biztosíték felszabadítása felől haladéktalanul intézkedik.

(4) Ha a behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére az összevont biztosítékot készpénz vagy fedezetigazolás formájában nyújtják, a Vámkódex 89. cikk (5) bekezdése szerinti engedély érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a vámhatóság a biztosítékból az engedély érvényességi idejének végétől számított egy évig követelheti, amelyet követően a vámlétét számlán elhelyezett készpénz felszabadítása vagy a fedezetigazolás visszaadása felől haladéktalanul intézkedik.

(5) Ha a behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére az összevont biztosítékot kötelezettségvállalás formájában nyújtják,

a) amely meghatározott időre szól, akkor a kötelezettségvállalás érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a vámhatóság a kötelezettségvállalótól a kötelezettségvállalást magában foglaló okmányon megjelölt végső időponttól számított egy évig követelheti,

b) amely határozatlan időre szól, akkor a Vámkódex 89. cikk (5) bekezdése szerinti engedély érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a vámhatóság az engedély érvényességi idejének végétől számított egy évig követelheti,

amelyet követően a biztosíték felszabadítása felől haladéktalanul intézkedik.

(6) Ha a vámhatóság azt állapítja meg, hogy behozatali vagy kiviteli vámok összegére és az egyéb terhekre nyújtott biztosíték alapjául szolgáló vámtartozás már megszűnt vagy az egyáltalán nem merült fel, és a vámhatósági nyilvántartás adatai szerint a továbbiakban már nem is merülhet fel, akkor az (2)-(5) bekezdéstől eltérően a biztosítékot felszabadítása felől haladéktalanul intézkedik.

(7) A (3) bekezdésben foglaltakat a Vámkódex 97. cikke és a VA 244. cikke értelmében megkövetelt kiegészítő biztosítékre is alkalmazni kell, ha azt egyedi biztosíték formájában nyújtják.

(8) A 153. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a kötelezettségvállalási engedélyhez benyújtott biztosíték felszabadítása esetén a biztosíték típusától függően a (4) és az (5) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(9) A VA 155. cikk (3) bekezdése esetén a vámhatóság a kötelezettségvállalást a DA 82. cikk (3) bekezdésében meghatározott időponttól számított egy év letelte után haladéktalanul felszabadítja.”

196. §

A Vtv. 158. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a Vámkódex 103. cikk (2) bekezdése szerinti esetben a vámhatóság feljelentése alapján a nyomozás elrendelésére került sor, akkor a vámtartozás a cselekmény elkövetésétől számított 10 évig közölhető.”

197. §

A Vtv. 162. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A vámhatóság megkövetelheti, hogy az adós a vám és egyéb terhek, a Vámkódex 112. cikk (2) bekezdése szerinti hitelkamat, 114. cikke szerinti késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, továbbá a Vámkódex 52. cikke szerinti díjak és költségek megfizetését – a pénzforgalmi bizonylat eredeti példányának bemutatásával – igazolja.”

198. §

A Vtv. 166. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egy határozattal megállapított vámtartozás és az egyéb terhek, a hitelkamat, a késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, valamint a Vámkódex 52. cikke szerinti díj és költség tartozás részbeni teljesülése esetén a befizetett összeget először a vámtartozásra kell elszámolni. Az így végzett elszámoláson felül fennmaradó összegnek legalább olyan arányú részét kell az egyéb terhek, a hitelkamat, a késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, valamint a Vámkódex 52. cikke szerinti díj- és költségtartozásra elszámolni, amilyen a megállapított egyéb terhek, a hitelkamat, a késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, illetve díj- és

költségtartozás aránya az előírt fizetendő összegben belül. Az elszámolásról az adóst értesíteni kell.”

199. §

A Vtv. 168. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a vámot és egyéb terheket, a hitelkamatot, a késedelmi kamatot, a vámigazgatási bírságot vagy a Vámkódex 52. cikke szerinti díjat, költséget megállapító határozat megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről rendelkező vámhatósági döntés, illetve bírósági ítélet alapján a megállapított fizetési kötelezettség (vagy a fizetési kötelezettség összegének egy része) követelésének jogcíme megszűnik, a megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről rendelkező döntésben, illetve a bírósági ítélet végrehajtása érdekében hozott döntésben az eljáró vámhivatal rendelkezik az összegnek a vámhatóság általi visszafizetéséről vagy elengedéséről. Ez a visszafizetési vagy elengedési kötelezettségről való rendelkezés a Vámkódex 116. cikk (4) bekezdése szerinti saját kezdeményezésnek minősül.”

200. §

A Vtv. 215. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki

„(15) Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód1. tv.) megállapított 155/A. §-át a Mód1. tv. hatályba lépését megelőzően nyújtott, a Mód1. tv. hatálybalépésekor még fel nem szabadított vámbiztosíték tekintetében is alkalmazni kell.”

201. §

A Vtv. 216. § (1) bekezdése a következő 7. ponttal egészül ki:

(E törvény)

„7. az Uniós Vámkódex értelmében történő információcserét és információátvitelt szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági végrehajtási rendeletnek”

(a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.)

202. §

A Vtv.

- a) 58. § (6) bekezdésében az „a véleményadás” szövegrész helyébe az „a tolmácsolás” szöveg,
- b) 65. § (1) bekezdésében a „gyakorolása” szövegrész helyébe a „gyakorlása” szöveg,
- c) 83. § (8) bekezdésében az „a nyilvántartást végző szervezet” szövegrész helyébe az „a nyilvántartásba vételt végző szervezet” szöveg,
- d) 84. § (3) bekezdés g) pontjában a „vámterületéről” szövegrész helyébe a „vámterületéről” szöveg,
- e) 84. § (5) bekezdés f) pontjában a „különös” szövegrész helyébe a „különleges” szöveg,
- f) 84. § (15) bekezdésében a „beszállítói nyilatkozatot tevő” szövegrész helyébe a „beszállító” szöveg,
- g) 90. § (5) bekezdésében a „gyorsított eljárás kapcsán” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés szerinti” szöveg,

- h) 96. § (1) bekezdésében az „a közlésére” szövegrész helyébe az „a döntés közlésére” szöveg,
 - i) 141. § (7) bekezdés *d)* pontjában az „amennyiben gyártó” szövegrész helyébe az „amennyiben a gyártó” szöveg,
 - j) 141. § (8) bekezdés *f)* pontjában a „kiszállításra” szövegrész helyébe a „kiszállításra az Unió vámterületéről” szöveg,
 - k) 153. § (2) bekezdésében az „esetén engedély” szövegrész helyébe az „esetén az engedély” szöveg,
 - l) 154. § (4) bekezdésében a „szerint” szövegrész helyébe a „szerinti” szöveg,
 - m) 161. § (2) bekezdésében a „hosszabítás” szövegrész helyébe a „hosszabbítás” szöveg,
 - n) 166. § (1) bekezdésében a „vámigazgatási bírságot az előírt időtartamon belül” szövegrész helyébe a „vámigazgatási bírságot, valamint a Vámkódex 52. cikke szerinti díjakat, költségeket az előírt időtartamon belül” szöveg,
 - o) 171. §-ában az „a beszállított” szöveg helyébe az „az Unió vámterületére beszállított” szöveg,
 - p) 176. § (2) bekezdésében a „mindkét” szövegrész helyébe a „minden” szöveg,
 - q) 216. § (1) bekezdés 6. pontjában a „fejezetének” szövegrész helyébe a „fejezetének,” szöveg
- lép.

203. §

Hatályát veszti a Vtv.

- a) 26. § (7) bekezdésében a „lejárt” szövegrész,
- b) 90. § (6) bekezdése,
- c) 90. § (11) bekezdésében az „A lefoglalásról és azzal egyidejű elkobzásról a vámhatóság egyidejűleg rendelkezik.” szövegrész,
- d) 166. § (3) bekezdése,
- e) 179. § (3) bekezdése.

VII. Fejezet

SZÁMVITELT ÉS KÖNYVVIZSGÁLATOT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

20. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

204. §

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (5) bekezdése a következő 2a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„2a. *üzletág*: a gazdálkodónak szervezeti szempontból független, önállóan működőképes egysége (ide értve a telephelyet, üzlethálózatot is), amely a hozzá tartozó vagyonnal (eszközökkel, kötelezettségekkel, céltartalékokkal és időbeli elhatárolásokkal) önálló gazdasági tevékenység tartós folytatására képes;”

205. §

Az Szt. 11. §-a a következő (14) és (15) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Üzleti év a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény hatálya alá kerülő közkereseti társaságnál, betéti társaságnál, egyéni cégnél és ügyvédi irodánál az előző üzleti év mérlegfordulónapját követő naptól az adóalanyiság létrejöttét megelőző napig terjedő időszak, amennyiben a vállalkozó a nyilvántartásait a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény külön előírásai szerint teljesíti, és az áttérést megelőzően e törvény hatálya alatt volt.

(15) Üzleti év a 2/A. § (3) bekezdésében felsorolt, e törvény hatálya alá átkerülő (visszakerülő) vállalkozónál a visszatérés időpontjától a vállalkozó által – az (1)-(3) bekezdés szerinti feltételekkel – az üzleti év végeként megjelölt napig – mint mérlegfordulónapig – terjedő időszak.”

206. §

Az Szt. 77. § (3) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

(Az egyéb bevételek között kell kimutatni:)

„p) az üzletág értékesítésének nyereségét [a kivezetett eszközök és az átvállalt kötelezettségek (ideértve a céltartalékokat és az időbeli elhatárolásokat is) könyv szerinti értéke közötti különbözetnek, valamint a kapott (járó) vagy fizetett (fizetendő) összegnek a nyereségjellegű különbözetét].”

207. §

Az Szt. 81. § (2) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

(Az egyéb ráfordítások között kell elszámolni:)

„q) az üzletág értékesítésének veszteségét [a kivezetett eszközök és az átvállalt kötelezettségek (ideértve a céltartalékokat és az időbeli elhatárolásokat is) könyv szerinti értéke közötti különbözetnek, valamint a kapott (járó) vagy fizetett (fizetendő) összegnek a veszteségjellegű különbözetét].”

208. §

Az Szt. 92. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni üzletág értékesítés esetén az értékesítés miatt kivezetett eszközök és az átvállalt kötelezettségek (ideértve a céltartalékokat és az időbeli elhatárolásokat is) könyv szerinti értékét mérlegtételek szerinti megbontásban.”

209. §

Az Szt. 177. §-a a következő (73) és (74) bekezdéssel egészül ki:

„(73) E törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi... törvénnyel megállapított 3. § (5) bekezdés 1., 2. és 2a. pontját, 11. § (4) és (14)-(15) bekezdését, 72. § (4) bekezdés e) pontját, 77. § (3) bekezdés p) pontját, 81. § (2) bekezdés q) pontját és 92. § (4) bekezdését először a 2019. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(74) E törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi... törvénnyel megállapított 3. § (5) bekezdés 1., 2. és 2a. pontját, 11. § (4) és (14)-(15) bekezdését, 72. § (4)

bekezdés e) pontját, 77. § (3) bekezdés p) pontját, 81. § (2) bekezdés q) pontját és 92. § (4) bekezdését a 2018. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet.”

210. §

Az Szt.

1. 11. § (4) bekezdésében az „(5)-(13)” szövegrész helyébe az „(5)-(15)” szöveg,
2. 139. § (4b) bekezdésében a „vagyommérleg-tervezetében” szövegrész helyébe a „vagyonmérleg-tervezetében” szöveg lép.

211. §

Hatályát veszti az Szt.

1. 3. § (5) bekezdés 1. és 2. pontjában a „, telephelyért, üzlethálózatért” szövegrész,
2. 72. § (4) bekezdés e) pontja,
3. 151. § (5) bekezdés a) pont ac) alpontjában az „illetve az engedélyezés szempontjából mérlegképes könyvelői szakképesítésnek elismert szakirányú egyetemi, főiskolai végzettségét,” szövegrész,
4. 151. § (5) bekezdés a) pont ad) alpontjában a „, végzettségét” szövegrész.

21. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

212. §

A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 30. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kamarai tagság megszűnésére irányuló eljárást – az (1) bekezdés e) pont kivételével – mindaddig fel kell függeszteni, ameddig a kamarai tag könyvvizsgálóval szemben az e törvény szerinti minőségellenőrzési eljárás, fegyelmi eljárás, illetve a 172/A. § és 178. § szerinti eljárás van folyamatban.”

213. §

A Kkt. 41. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A könyvvizsgáló cég nyilvántartásból való törlésére irányuló eljárást – az (1) bekezdés d) pont kivételével – mindaddig fel kell függeszteni, ameddig a könyvvizsgáló céggel szemben az e törvény szerinti minőségellenőrzési eljárás, fegyelmi eljárás, illetve a 172/A. § és 178. § szerinti eljárás van folyamatban.”

214. §

A Kkt. a következő 208/O. §-sal egészül ki:

„208/O. § E törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi... törvénnyel megállapított 30. § (5) bekezdését és 41. § (7) bekezdését a hatálybalépést követően indult eljárásokra kell alkalmazni.”

215. §

A Kkt.

1. 30. § (4) bekezdésében az „engedély” szövegrész helyébe az „igazolás” szöveg,

2. 33. § (4) bekezdésében az „és o) pontjában” szövegrész helyébe az „, o), p) és q) pontjában” szöveg,
3. 44. § (3) bekezdésében az „l), m) és q)” szövegrész helyébe az „l) és m)” szöveg lép.

216. §

Hatályát veszti a Kkt. 67/A. § (7) bekezdése.

VIII. Fejezet

NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEKHEZ KAPCSOLÓDÓ MÓDOSÍTÁSOK

- 22. A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény módosítása**

217. §

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény) 1. melléklete a 4. melléklet szerint módosul.

- 23. Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény módosítása**

218. §

Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény) 1. melléklete az 5. melléklet szerint módosul.

IX. Fejezet

EGYÉB TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

- 24. A Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló 1992. évi XLIV. törvény módosítása**

219. §

(1) A Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló 1992. évi XLIV. törvény (a továbbiakban: MRP tv.) 24/B. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) MRP az Európai Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban vagy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) más tagállamában székhellyel rendelkező jogi személy által kibocsátott értékpapír, vagy ahhoz kapcsolódó jog átruházása, illetve átengedése érdekében indítható. A juttatás tárgya kizárólag törzsrészcsevény, vagy az ahhoz közelítő befektetői kockázatot megtestesítő más értékpapír, illetve törzsrészcsevényhez vagy az említett feltételnek megfelelő értékpapírhoz kapcsolódó jog lehet. A jogi személy által kibocsátott értékpapír vagy ahhoz kapcsolódó jog átruházása, illetve átengedése érdekében MRP-t indíthat a jogi személy vagy a benne többségi befolyással rendelkező személy, továbbá a jogi személyben többségi befolyást

megtestesítő részvények átruházására jogosult más személy is. Az MRP megindításának feltétele, hogy az alapjául szolgáló javadalmazási politikát az abban meghatározott értékpapírt kibocsátó jogi személy elfogadja, vagy magára nézve kötelezőnek ismerje el.”

(2) Az MRP tv. 24/B. §-a a következő (1a)-(1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A javadalmazási politikában meg kell határozni legalább a juttatás tárgyát képező pénzügyi eszközt (értékpapírt vagy értékpapírhoz kapcsolódó jogot), valamint azt a feltételt, amelynek teljesülése esetén e pénzügyi eszközöket az MRP szervezet a résztvevő javára pénzre válthatja, vagy a résztvevőnek átadhatja. A javadalmazási politika a juttatás tárgyaként többfajta pénzügyi eszközt is meghatározhat, valamint több feltételt is kitűzhet. Ha a javadalmazási politika a juttatás tárgyát képező vagy annak alapjául szolgáló értékpapírt kibocsátó jogi személy gazdasági teljesítményének jövőbeli javulásához, vagy jogszabályban előírt hatékony és eredményes kockázatkezeléséhez kapcsolódó feltételt tűz ki, a feltétel teljesülését e jogi személy nyilvánosságra hozott számviteli beszámolójában foglalt adatokkal kell alátámasztani.

(1b) Az MRP megindításának napja az a nap, amelyen az alapjául szolgáló javadalmazási politikát közokiratba, vagy ügyvéd, kamarai jogtanácsos által ellenjegyzett okiratba foglalták. Ha a javadalmazási politika a juttatás tárgyát képező vagy annak alapjául szolgáló értékpapírt kibocsátó jogi személy gazdasági teljesítményének jövőbeli javulásához, vagy jogszabályban előírt hatékony és eredményes kockázatkezeléséhez kapcsolódó feltételt határoz meg, az MRP megindításának napjától a jogi személy e napot tartalmazó üzleti évére vonatkozó számviteli beszámolója nyilvánosságra hozataláig legalább 12 hónapnak el kell telnie. Ha a javadalmazási politika részvény szabályozott piacra történő bevezetéséhez kapcsolódó feltételt határoz meg, a feltétel legkorábban az MRP megindításának napjától számított 12 hónap elteltével teljesülhet.”

(3) Az MRP tv. 24/B. § (2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az MRP-ben csak olyan természetes személy vehet részt, akire az MRP alapjául szolgáló, minden érintett által azonos feltételekkel megismerhető javadalmazási politika hatálya kiterjed. A javadalmazási politika rendelkezhet arról, hogy a hatálya alá tartozó természetes személyeknek csak egy része vehet részt az MRP-ben, valamint arról is, hogy a részvételre jogosult természetes személyek, vagy egy részük számára az MRP-ben való részvétel kötelező.”

„(4) Az MRP szervezet megalakulásához az szükséges, hogy az alapjául szolgáló javadalmazási politikával összhangban álló alapszabályát az MRP-t megindító személy (a továbbiakban: az alapító) elfogadja. Ha az MRP-t nem az a jogi személy indítja meg, amely által kibocsátott értékpapír vagy ahhoz kapcsolódó jog átruházása, illetve átengedése az MRP keretében megtörténik, az MRP szervezet alapszabálya rendelkezhet arról, hogy az értékpapír kibocsátóját kell alapítónak tekinteni. Az MRP szervezet alapjául szolgáló javadalmazási politika módosítására vagy hatályon kívül helyezésére az alapító önállóan jogosult.”

(4) Az MRP tv. 24/B. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az MRP szervezet alapjául szolgáló javadalmazási politika vagy valamely rendelkezése semmisségének megállapítása iránt az MRP szervezet megalakulásától kezdve az ügyész vagy a résztvevő az alapító ellen pert indíthat. A javadalmazási politika semmisségének megállapítása iránti pert az MRP szervezet ellen is meg kell indítani. A javadalmazási politika akkor semmis, ha az – különösen a juttatás tárgyát képező pénzügyi eszköz jellemzőit vagy a juttatás körülményeit figyelembe véve – alkalmatlan a résztvevők tulajdonosi érdekességének megteremtésére. A javadalmazási politika egyes rendelkezései semmisségét megállapító ítéletében a bíróság legfeljebb három hónapos határidőt tűz ki a

semmisségi ok megszüntetésére, ha az a per befejezéséig nem történt meg.”

220. §

Az MRP tv. 24/C. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A tagi részesedés, az alapszabály eltérő rendelkezése hiányában, örökölhető. Az alapszabály lehetővé teheti, hogy a résztvevő halála esetére írásban egy vagy több természetes személy kedvezményezettet jelöljön meg. Kedvezményezett megjelölése esetén a tagi részesedés nem képezi a hagyaték részét, hanem a résztvevő halálával a kedvezményezettre száll át. A résztvevő halála esetén az örökös, illetve a kedvezményezett a résztvevő helyébe lép. Természetes személy örökös, illetve kedvezményezett hiányában az elhunyt résztvevő tagi részesedése a résztvevő halálának napjával átszáll az alapítóra.”

221. §

Az MRP tv. 24/D. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alapító kizárólag pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával szerezhetheti tagi részesedést az MRP szervezetben. A résztvevő csak akkor köteles pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatására az MRP szervezet részére, ha abban más módon nem szerez tagi részesedést. A pénzbeli vagyoni hozzájárulás ellenében kibocsátott tagi részesedés névértéke megegyezik a pénzbeli vagyoni hozzájárulásból az MRP szervezet alapítói vagyona javára szolgáltatott résszel. A különböző időpontokban szolgáltatott pénzbeli vagyoni hozzájárulás révén az alapító és a résztvevő különböző (egymással össze nem vonható) tagi részesedéseket szerez, kivéve, ha az alapszabály arról rendelkezik, hogy már meglévő tagi részesedésének névértéke növekszik. Az MRP szervezet a kapott pénzbeli vagyoni hozzájárulást kizárólag az alapjául szolgáló javadalmazási politika végrehajtása érdekében használhatja fel. Ha az alapító által szolgáltatott pénzbeli vagyoni hozzájárulással az alapító (és nem résztvevő) szerez tagi részesedést, a pénzbeli vagyoni hozzájárulás felhasználásával megszerzett pénzügyi eszközt az MRP szervezet legkorábban a megszerzését követő egy év elteltével válthatja pénzre, valamint e tagi részesedést legkorábban a kibocsátását követő egy év elteltével vonhatja be akkor is, ha az alapító a tagi részesedést időközben már résztvevőre ruházta át.

(2) Az alapító, a javadalmazási politika végrehajtása érdekében, tagi részesedését átruházhatja a résztvevőre. Ha az MRP szervezet az alapító tagi részesedésének alapjául szolgáló pénzbeli vagyoni hozzájárulást olyan pénzügyi eszköz megszerzésére használja fel, amely a javadalmazási politika alapján a résztvevőt illeti meg, az alapító a pénzügyi eszköz megszerzését követő ötödik naptári év végéig köteles tagi részesedését a résztvevőre átruházni; a tagi részesedés résztvevőre történő átruházásának elmaradása esetén az MRP szervezet az alapító tagi részesedését köteles a határidő lejártát követő három hónapon belül bevonni. Ha a résztvevő már rendelkezik olyan tagi részesedéssel, amelyhez kapcsolódó pénzügyi eszköz ugyanazokkal a feltételekkel (így különösen ugyanabban az időszakban nyújtott teljesítményére tekintettel, vagy ugyanazon esemény bekövetkezése esetén) illeti meg, mint az alapítótól megszerzett tagi részesedéshez kapcsolódóan az MRP szervezet által megszerzett pénzügyi eszköz, akkor a résztvevő által az alapítótól megszerzett tagi részesedés névértéke a már meglévő tagi részesedésének névértékét növeli. Ha az alapító nem tagi részesedése egészét ruházza át a résztvevőre, akkor az átruházás érdekében, azt megelőzően az alapító tagi részesedését fel kell osztani; a felosztás révén kialakuló tagi részesedések együttes névértéke nem haladhatja meg a felosztott tagi részesedés névértékét. Az alapító tagi részesedésének felosztása az alapszabály módosítását nem igényli.”

222. §

Az MRP tv. 24/E. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MRP szervezet legfőbb szerve jogkörében az alapító által e feladattal megbízott ügyvédi iroda (a továbbiakban: meghatalmazott) jár el.”

223. §

Az MRP tv. 24/G. § (3)-(4) és (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az MRP szervezet az általa a javadalmazási politika végrehajtása érdekében megszerzett értékpapír és jog kizárólagos tulajdonosa, illetve jogosultja. Az MRP szervezet hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt és váltót nem bocsáthat ki. Az MRP szervezet a kapott vagyoni hozzájárulást és annak hozamát kizárólag az alapszabályában meghatározott célra használhatja fel.

(4) Az MRP szervezet az alapszabályban meghatározott összeget meghaladó hitel- és kölcsönszerződést csak legfőbb szerve előzetes hozzájárulásával köthet, a javadalmazási politika végrehajtása érdekében megszerzett pénzügyi eszközt és annak hozamát csak legfőbb szerve előzetes hozzájárulásával adhatja biztosítékul vagy terhelheti meg.”

„(8) Az MRP szervezet legalább évente egyszer közbenső mérleget készít. A közbenső mérleg elfogadásáról a legfőbb szerv a fordulónapot követő 30 napon belül dönt.”

224. §

(1) Az MRP tv. 24/H. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MRP szervezet a résztvevőre tekintettel a javadalmazási politika keretében megszerzett pénzügyi eszközt, annak átruházása vagy érvényesítése révén, a javadalmazási politikában meghatározott feltételek bekövetkezése esetén, a belső szabályzatában meghatározott (legfeljebb két éves) határidőn belül – az e pénzügyi eszközhöz kapcsolódó tagi részesedés bevonásának előkészítése érdekében – pénzre váltja át. Az MRP szervezet a pénzügyi eszközt legkorábban a megszerzését követő 12 hónap elteltével válthatja pénzre, vagy adhatja át a résztvevőnek. Ez a határidő kivételesen, kizárólag a résztvevőnek az MRP-ben való részvétele alapjául szolgáló jogviszonnyal összefüggő okból (így különösen a jogviszony évközi keletkezése esetén) lehet 12 hónapnál rövidebb, de a jogviszony megszűnése nem eredményezheti a határidő csökkenését. Azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek tekintetében a feltételek egyidejűleg következtek be azonos szabályok szerint (így különösen azonos ütemezésben) kell pénzre átváltani.

(2) A résztvevőnek az MRP szervezet (felhalmozott) adózott eredményének és ezt meghaladó saját tőkéjének a bevonandó tagi részesedéshez kapcsolódóan az MRP szervezet által megszerzett pénzügyi eszközök átvételéből, értékeléséből, hozamából és pénzre történő átváltásából eredő részre való igénye – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – azzal a nappal keletkezik, amelyen az összes érintett pénzügyi eszköz pénzre történő átváltása megtörtént. Ugyanezzel a nappal a kapcsolódó tagi részesedést az MRP szervezet (alapítói vagyonának egyidejű, a bevont tagi részesedés névértékének megfelelő összegű csökkentésével) bevonja. A résztvevő tagi részesedését csak kivételesen, a résztvevőnek az MRP-ben való részvétele alapjául szolgáló jogviszonnyal összefüggő okból (így különösen a jogviszony évközi keletkezése esetén) lehet a tagi részesedés megszerzését követő 12 hónapon belül bevonni; a jogviszony megszűnése nem eredményezheti a határidő csökkenését.”

225. §

(1) Az MRP tv. 24/K. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az MRP szervezet megszűnésére a jogi személy megszűnésének általános szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az MRP alapjául szolgáló javadalmazási politika megszűnése esetén a legfőbb szerv köteles a kapcsolódó MRP szervezet jogutód nélküli megszüntetését elhatározni. A bíróság az MRP szervezet alapjául szolgáló javadalmazási politika semmisségét megállapító ítéletében elrendeli az MRP szervezet jogutód nélküli megszüntetését.”

(2) Az MRP tv. 24/K. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az MRP szervezet csődeljárására és felszámolási eljárására a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvényt a civil szervezetek csődeljárására, illetve felszámolási eljárására irányadó különös törvényi szabályokban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

(3) Az MRP tv. 24/K. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az MRP szervezet jogutód nélküli megszűnése esetén, a megszűnés napjával, az alapítóra száll át minden olyan pénzügyi eszköz, amelynek pénzre történő átváltására meghatározott feltételek még nem következtek be.

(4) Ha az alapítóra átszálló pénzügyi eszközt nem az alapító juttatta nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként az MRP szervezetnek, vagy az MRP alapjául szolgáló javadalmazási politika arról rendelkezett, hogy a pénzügyi eszköz vagy az ahhoz kapcsolódó tagi részesedés ellenérték fejében illeti meg a résztvevőt, a jogosult (így különösen a pénzügyi eszköz juttatója, illetve az ellenértéket egészben vagy részben már kifizető résztvevő) igényét a végelszámolás befejezését megelőzően kell teljesíteni.”

226. §

Az MRP tv. 24/L. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egység megszüntetésére az MRP szervezet megszüntetésére irányadó rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni. Ha a megszűnő szervezeti egység jogutódja az az MRP szervezet, amelynek alapszabálya jogi személlyé nyilvánította, a szervezeti egység a megszűnése napjára, mint mérlegfordulónapra részletes leltárral alátámasztott beszámolót kell készíteni, amelyet a jogutód legfőbb szerve a mérlegfordulónapot követő 90 napon belül fogad el. A szervezeti egység eszközeinek és a forrásainak a jogutódlás keretében az MRP szervezetre történő átszállását az MRP szervezet a szervezeti egység utolsó beszámolóját alátámasztó részletes leltárnak megfelelően rögzíti számviteli nyilvántartásaiban.”

227. §

Az MRP tv. 26. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A javadalmazási politika keretében megszerezhető pénzügyi eszközök kezelését szolgáló MRP szervezete alapjául szolgáló javadalmazási politikája és alapszabálya, valamint e törvénynek az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi ... törvénnyel módosított rendelkezései közötti összhangot a módosítás hatályba lépését követő hatodik hónap utolsó napjáig kell megteremteni, ha az MRP megindítása a módosítás hatályba lépése előtt megtörtént. Ezt megelőzően a javadalmazási politika, vagy egyes rendelkezései semmisségét e törvénynek a módosítás hatályba lépésének napját megelőző napon hatályos rendelkezései szerint kell megítélni.”

228. §

(1) Az MRP tv.

a) 1. § (7) bekezdésében az „*átruházása, illetve átengedése*” szövegrész helyébe a „*juttatása*” szöveg,

b) 4. § (1) bekezdésében az „*a munkavállalók által, az őket foglalkoztató társaságban tulajdoni részesedés szerzése és a tulajdonosi jogok együttes gyakorlása*” szövegrész helyébe az „*a munkavállalók tulajdonosi érdekeltségének megteremtése*” szöveg,

c) 12. § felvezető rendelkezésében az „*az ügyész és a résztvevő*” szövegrész helyébe az „*az ügyész vagy a résztvevő*” szöveg,

d) 24/A. § (1) bekezdésében a „*4. § (1) bekezdés*” szövegrész helyébe a „*4. § (1) és (4) bekezdés*” szöveg,

e) 24/B. § (5) bekezdésének a) pontjában a „*meghatalmazottak számát*” szövegrész helyébe a „*meghatalmazott megnevezését és székhelyét*” szöveg,

f) 24/B. § (9) bekezdésében a „*csak úgy módosítható, hogy a módosítás*” szövegrész helyébe a „*csak úgy módosítható, vagy helyezhető hatályon kívül, hogy a módosítás, illetve a hatályon kívül helyezés*” szöveg,

g) 24/C. § (3) bekezdésében a „*rendelkezhet arról, hogy a tagi részesedés*” szövegrész helyébe a „*rendelkezhet arról, hogy a juttatás tárgyát képező pénzügyi eszköz vagy a tagi részesedés*” szöveg,

h) 24/C. § (5) bekezdésében a „*pénzügyi eszközöknek az MRP szervezet által történő megszerzése esetén*” szövegrész helyébe a „*pénzügyi eszközök alapján*” szövegrész,

i) 24/G. § (5) bekezdésében a „*megelőlegezheti a résztvevőket a javadalmazási keretében (így különösen tagi részesedésük vagy az annak alapjául szolgáló pénzügyi eszköz megszerzéséhez kapcsolódóan) terhelő ellenérték*” szövegrész helyébe a „*megelőlegezheti a résztvevőket tagi részesedésük vagy az annak alapjául szolgáló pénzügyi eszköz megszerzéséhez kapcsolódóan a javadalmazási politika alapján terhelő ellenérték*” szöveg,

j) 24/G. § (6) bekezdésében a „*javadalmazási politika keretében különböző (így különösen eltérő időszakokban nyújtott teljesítményükre tekintettel, vagy eltérő események bekövetkezése esetén) megillető pénzügyi eszközök*” szövegrész helyébe a „*javadalmazási politika keretében különböző feltételekkel (így különösen eltérő időszakokban nyújtott teljesítményükre tekintettel, vagy eltérő események bekövetkezése esetén) megillető pénzügyi eszközök*” szöveg,

k) 24/H. § (5) bekezdésében a „*tagi részesedés ellenértékéből, vagy a tagi részesedés vagy az alapjául szolgáló pénzügyi eszköz ellenértékéből*” szövegrész helyébe a „*tagi részesedés vagy az alapjául szolgáló pénzügyi eszköz ellenértékéből*” szöveg

lép.

(2) Az MRP tv.

a) 24/B. § (1) bekezdésében a „*törzsrészcsevény, vagy az ahhoz közelítő befektetői kockázatot megtestesítő más értékpapír*” szövegrész helyébe a „*törzsrészcsevény, vagy az ahhoz közelítő befektetői kockázatot megtestesítő, a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott szabályozott piacon forgalmazott más értékpapír*” szöveg,

b) 24/D. § (1) bekezdésében az „*egy év elteltével*” szövegrészek helyébe a „*két év elteltével*” szöveg

lép.

(3) Az MRP tv.

a) 24/D. § (1) bekezdésében a „*két év elteltével*” szövegrészek helyébe a „*három év elteltével*” szöveg,

b) 24/H. § (1) bekezdésében a „*12 hónap elteltével*” szövegrész helyébe a „*24 hónap elteltével*” szövegrész, a „*12 hónapnál*” szövegrész helyébe a „*24 hónapnál*” szöveg lép.

(4) Az MRP tv. 24/D. § (1) bekezdésében a „*három év elteltével*” szövegrészek helyébe a „*négy év elteltével*” szöveg lép.

(5) Az MRP tv. 24/D. § (1) bekezdésében a „*négy év elteltével*” szövegrészek helyébe az „*öt év elteltével*” szöveg

lép.

229. §

Hatályát veszti az MRP tv.

a) 24/B. § (7) bekezdésében az „, *a javadalmazási politikára irányadó jog rendelkezése alapján,*” szövegrész,

b) 24/C. § (1) bekezdésének harmadik mondata,

c) 24/C. § (4) bekezdésének második mondata,

d) 24/C. § (6) bekezdésében az „*azonos feltételekkel (így különösen ugyanabban az időszakban nyújtott teljesítményükre tekintettel, vagy ugyanazon esemény bekövetkezése esetén)*” szöveg,

e) 24/G. § (1) bekezdésének második mondata,

f) 24/G. § (9) bekezdésében az „*(értékpapírok, értékpapíron fennálló jogok)*” szöveg,

g) 24/L. § (3) bekezdésében a „, *de az MRP szervezet csak beszámoló készítésére kötelezett*” szöveg.

25. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

230. §

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 22. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kormány a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat indokolásában

a) tájékoztatást ad a több év költségvetési kiadási előirányzatait terhelő programok, beruházások és más fejlesztések későbbi évekre vonatkozó hatásairól,

b) a 29. § (1) bekezdése szerinti tervszámokkal, mint változatlan szakpolitikát jelentő fiskális pályával összhangban, indokolással együtt bemutatja a tárgyévet követő négy év tervezett költségvetési bevételi előirányzatainak és költségvetési kiadási előirányzatainak keretszámait főbb csoportokban, valamint a 29. § (1) bekezdése szerinti tervszámoktól mint változatlan szakpolitikától történő eltérés esetén az eltérés indokait,

c) mellékeli a Nyugdíjbiztosítási Alap bevételeire és kiadásaira vonatkozó demográfiai folyamatokat és az azok hatásait figyelembevevő ötven évre szóló előrejelzését,

d) ismerteti a kormányzati szektor Gst. 1. § c) pontja szerinti egyenlegére és a Gst. 1. § e) pontja szerinti strukturális egyenlegre vonatkozó tervezett mértékeket és azok indokait.”

231. §

(1) Az Áht. 108. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az adatszolgáltatás kötelezettje

a) adatszolgáltatása az adatszolgáltatás tárgyával kapcsolatos lényegesnek minősülő információt nem tartalmaz vagy tévesen mutat be, vagy

b) adatszolgáltatási kötelezettségét neki felróható okból nem, vagy késedelmesen teljesíti, a kincstár határozatban a Kormány rendeletében meghatározott mértékű bírságot szab ki.”

(2) Az Áht. 108. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a bírság kiszabására okot adó körülmény az irányító szerv érdekkörében merül fel, a bírságot az irányító szervvel szemben kell kiszabni. Az adatszolgáltatásnak a határozat közlésétől számított 15 napon belül történő teljesítése esetén a (3) bekezdés alapján kiszabott bírság korlátlanul mérsékelhető. A kincstár e § szerinti határozata 15 napon belül támadható meg. A bíróság határozata ellen perorvoslatnak nincs helye.”

232. §

Az Áht. 69. alcíme a következő 106/F. §-sal egészül ki:

„106/F. § A kincstár a helyi önkormányzat, a helyi nemzetiségi önkormányzat valamint az általuk alapított költségvetési szerv részére végzett könyvelési szolgáltatás ellátása keretében rendelkezésére bocsátott személyes vagy különleges adatot is tartalmazó dokumentumokba betekinhet, illetve azokat a feladata ellátásához szükséges mértékben, a könyvelés évének lezárását követő 8. év végéig kezelheti.”

26. Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény módosítása

233. §

(1) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény 13. §-ának az Szja tv. 70. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a „*célzott szolgáltatásra befizetett összeg*” szövegrész a „*célzott szolgáltatásra – kivéve a kiegészítő önszegélyező szolgáltatásra – befizetett összeg*” szöveggel lép hatályba.

(2) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény 13. §-ának az Szja tv. 70. § (9) bekezdés b) pontját megállapító rendelkezése a „*bevételek, egyéni vállalkozónál az adóévi vállalkozói bevétel*” szövegrész helyett a „*bevételek*” szöveggel lép hatályba.

234. §

(1) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény 255. § (8) bekezdése az „2. §-14. §” szövegrész helyébe az „2. §-8. §, 10. §-14. §” szöveg lép.

(2) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény 255. §-a a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) A 9. § 2020. január 1-jén lép hatályba.”

235. §

Hatályát veszti az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény

- a) 255. § (8) bekezdésében a „57. §,” szövegrész,
- b) 255. § (10) bekezdése.

236. §

Nem lép hatályba az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény

- a) 57. §-a,
- b) 64. §-a.

X. Fejezet

27. A védett korban elbocsátott köztisztviselők után érvényesíthető szociális hozzájárulási adó és szakképzési hozzájárulási kedvezmény

237. §

(1) A (2) bekezdés szerint kiállított igazolással rendelkező természetes személyt adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban foglalkoztató, költségvetési szervnek nem minősülő kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő szociális hozzájárulási adóból adókedvezményt vehet igénybe. Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a természetes személy rendelkezzen a (2) bekezdés szerint kiállított igazolással, és hogy annak egy eredeti példányát átadja a kifizető részére.

(2) Az (1) bekezdésben hivatkozott igazolást a kormányzati létszámgazdálkodás új rendjének megvalósításával összefüggő egyes intézkedésekről szóló kormányhatározat alapján természetes személyt elbocsátó munkáltató – a foglalkoztatási jogviszony megszűnésének napját is feltüntetve – állítja ki. Az igazolás annak a természetes személynek adható ki, aki a felmentését (felmondását) közvetlenül megelőzően közszolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban vagy költségvetési szervnél munkaviszonyban foglalkoztatott és a 60. életévét betöltötte.

(3) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az (1) bekezdésben meghatározott természetes személlyel az adott hónapban fennálló, adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő az (1) bekezdésben meghatározott természetes személyt (munkavállalót) – legfeljebb a rá vonatkozó öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig terjedő adómegállapítási időszakig – a tárgyhónapra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabére – de legfeljebb a minimálbér négyszerese – után a szociális hozzájárulási adó tárgyhónapra érvényes mértékével megállapított összeggel.

(4) A szakképzési hozzájárulás alapját csökkenti az (1) bekezdés szerinti foglalkoztatott természetes személyeknek (munkavállalóknak) a szociális hozzájárulási adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabérének összege, de legfeljebb a kedvezménnyel érintett munkavállalónként havonta a minimálbér négyszerese, amely munkavállalók

munkaviszonyára tekintettel a tárgy hónapban a szociális hozzájárulási adó alanya a (3) bekezdés szerinti adókedvezményt érvényesíti.

(5) Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény alapján létesített munkaviszony szerinti munkabért az adókedvezmény összegének kiszámításánál nem lehet figyelembe venni.

(6) A (2) bekezdés szerinti igazolást kiállító munkáltató az igazolásról a kiállítás hónapját követő 12. napig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak.

(7) Az állami adó- és vámhatóság a (6) bekezdés szerinti adatszolgáltatás alapján a (2) bekezdés szerinti természetes személyt foglalkoztató kifizetőt elektronikusan értesíti a (3)-(4) bekezdés szerinti kedvezmény igénybevételének lehetőségéről.

XI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Hatályba léptető rendelkezések

238. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(10) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 158. § (1) bekezdése 2018. december 31-jén lép hatályba.

(3) Az 1. §-6. § a 8. §, a 11. §-14. §, a 15. § (1)-(3) és (5) bekezdése, a 16. §-24. §, a 26. §-32. §, a 33. § (2) bekezdése, a 35. §, a 36. § 1-8. pontja, a 37. §-39. §, a 42. §-47. §, a 49. §-53. §, az 55. §-57. §, az 59. §-61. §, az 62. § 1. pontja, az 63. § 1. pontja, az 64. §-75. §, a 83. §-88. §, a 106. §-112. §, a 114. §-129. §, a 131. §-157. §, a 158. § (2) bekezdése, a 159. §-211. §, a 217. §-227. §, a 228. § (1) bekezdése, a 229. §-232. §, a 237. §, a 239. § és az 1. melléklet 1., 2., 4. és 5. pontja, valamint a 2-5. melléklet 2019. január 1-jén lép hatályba.

(4) A 113. § és a 130. § 2019. február 1-jén lép hatályba.

(5) A 76. § (2) bekezdése és a 80. § 2019. február 16-án lép hatályba.

(6) A 15. § (4) bekezdése, a 25. § (1)-(4), (6) bekezdése, a 34. § (2) bekezdése, a 36. § 9-11. pontja, az 1. melléklet 3. pontja 2019. július 1-jén lép hatályba.

(7) Az 7. §, a 63. § 2-4. pontja, a 228. § (2) bekezdése 2020. január 1-jén lép hatályba.

(8) Az 54. §, a 228. § (3) bekezdése 2021. január 1-jén lép hatályba.

(9) A 228. § (4) bekezdése 2022. január 1-jén lép hatályba.

(10) A 228. § (5) bekezdése 2023. január 1-jén lép hatályba.

29. Az Európai Unió jogának való megfelelés

239. §

(1) E törvény 57. §-a a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a bizonyos csalásra alkalmas termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén alkalmazott választható fordított adózás, valamint a héacsalás elleni gyorsreagálási mechanizmus alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvnek történő megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 73. § 14. pontja az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvnek történő megfelelést szolgálja.

(3) A 17. alcím a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(4) A 18. alcím az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

1. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pont 4.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.5. a Magyar Corvin-lánc Testület és az Alkotmánybíróság által megítélt ösztöndíj, továbbá a Nobel-díjhoz, az Abel-díjhoz, a „The Brain Prize”-díjhoz, valamint az Európai Unió Descartes-díjához kapcsolódó, a díj tulajdonosának a díjat adományozó szervezet által adott pénzjutalom, továbbá a kizárólag magánszemélyek által létrehozott, gazdasági tevékenységet nem folytató alapítvány által a tudományos kutatás, fejlesztés, utánpótlás-nevelés területén nemzetközi szinten is kimagasló eredményt elért személyek részére adott díj és az ahhoz kapcsolódó pénzjutalom (ideértve különösen a Bolyai János Alkotói Díjat);”

2. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pont 4.12. alpontja a következő 4.12.4. és 4.12.5. ponttal egészül ki:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:

a nemzeti felsőoktatási törvény szerinti)

„4.12.4. doktori fokozatszerzésre tekintettel kifizetett juttatás összege;

4.12.5. doktori védési eljárásra és a doktorjelölti jogviszonyra tekintettel nyújtott ösztöndíj összege;”

3. Az Szja tv. 1. számú melléklet 6. pont 6.1. alpont c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:

az a juttatás, amelyet a magánszemély kap)

„c) kártalanításként (ideértve a kisajátítással összefüggő járulékos költségek megtérítését, valamint a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), kárpótlásként, kártérítésként, sérelemdíjként, vagyoni elégtételként, kivéve a jövedelmet pótló kártalanítást, kárpótlást és kártérítést;”

4. Az Szja tv. 1. számú melléklet 6. pont 6.5. alpont d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:

az az összeg, amelyet)

„d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) törvényben meghatározott kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatás, illetve törvényben meghatározott kiegészítő önszegélyező szolgáltatás címén,

fizet (juttat),

feltéve, hogy

1. nyugdíjszolgáltatás esetén a szolgáltatásra jogosult

1.1. tagsági jogviszonya (átlépés esetén a korábbi tagsági jogviszonya) a teljesítés évét megelőző tizedik adóévben, vagy azt megelőzően keletkezett, illetve nyugdíj-előtakarékossági

számláját a teljesítés évét megelőző tizedik adóévben, vagy azt megelőzően nyitotta meg, vagy

1.2. jogosultsága rokkanttá nyilvánítása alapján keletkezett,

2. a kiegészítő önszegélyező szolgáltatás nem célzott szolgáltatásként illeti meg a jogosultat;”

5. Az Szja tv. 1. számú melléklet 8. pont 8.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nem pénzben kapott juttatások közül adómentes:

az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott)

f) szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés; e rendelkezés alkalmazásában munkásszállás a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely egy lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében a lakóhelyiségben egynél több, több lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében pedig lakóhelyiségenként legalább egy, a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, aki nem rendelkezik lakás hasznélvezeti joggal nem terhelt 50 százalékot meghaladó mértékű tulajdonjogával, hasznélvezeti jogával azon a településen, ahol a munkahelye van; munkásszálláson történő elhelyezéssel esik egy tekintet alá az olyan más elhelyezés is, amely esetében a munkavállaló legfeljebb egy lakóhelyiséget használhat, ide értve különösen a szállodának nem minősülő kereskedelmi szálláshelyen történő elhelyezést is, azzal, hogy nem része az adómentes juttatásnak az étkezési szolgáltatás biztosítása, továbbá azzal, hogy nem adómentes az elhelyezés, ha a kifizető olyan magánszemélyt, illetve annak hozzátartozóját szállásol el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolattal vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn;”

2. *melléklet a 2018. évi ... törvényhez*

Az Art. 3. melléklet/I./Határidők/1.2.1 pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.2.1. A munkáltató a levonást követő hó tizenkettedik napjától igényelheti vissza az adókülönböt, ha az elszámolásból adódóan az adott hónapban az adó-visszatérítési kötelezettség nagyobb, mint az adott hónapban levont személyi jövedelemadó és adóelőleg együttes összege.”

3. melléklet a 2018. évi ... törvényhez

1. Az Aktv. 1. melléklet I/B. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„B. A szolgáltatott információnak tartalmaznia kell az egyes összegek pénznemét.”

2. Az Aktv. 1. melléklet V/D/2. pont a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) A Számlatulajdonos passzív nem pénzügyi jogalanyiségének megállapítása

A Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény a Számlatulajdonos passzív nem pénzügyi jogalanyiségének megállapítása céljából a Számlatulajdonost nyilatkozattételre szólítja fel, kivéve, ha a rendelkezésére álló vagy nyilvánosan hozzáférhető adatokat mérlegelve megállapítja, hogy a Számlatulajdonos Aktív Nem Pénzügyi Jogalany vagy olyan Pénzügyi Intézmény, amely nem tartozik a VIII/D/7. b) pontban meghatározott Pénzügyi Intézmények közé. A Számlatulajdonos a passzív nem pénzügyi jogalanyiségéről a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény felszólítására írásban tesz nyilatkozatot.”

3. Az Aktv. 1. melléklet V/D/2. pont c) pont cb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Annak megállapítása céljából, hogy a Passzív Nem Pénzügyi Jogalany-e: felett Ellenőrzést gyakorló személy Jelentendő személy-e, a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény figyelembe veszi:)

„cb) a Számlatulajdonos vagy az Ellenőrzést gyakorló személy nyilatkozatát arról, hogy mely tagállamban, más államban vagy egyéb joghatóság területén rendelkezik adóügyi illetőséggel. A Számlatulajdonos vagy az Ellenőrzést gyakorló személy érvényes nyilatkozatának hiányában a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény az Ellenőrzést gyakorló személy adóügyi illetőségét a III/B/2. pontban meghatározott szempontok figyelembe vételével állapítja meg.”

4. Az Aktv. 1. melléklet VIII/D/3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. *Tagállami vagy más állambeli személy:* az a személy vagy Jogalany, aki vagy amely más tagállam vagy más állam adójogszabályai értelmében más tagállambeli vagy más állambeli illetőségű, illetve olyan elhunyt hagyatéka, aki más tagállambeli vagy más állambeli illetőségű volt. E rendelkezés alkalmazásában az olyan Jogalanyt (például gazdasági társaságot, polgári jogi társasági szerződést vagy hasonló jogi megállapodást), amely nem rendelkezik adóügyi illetőséggel, a tényleges üzletvezetési helye szerinti joghatóságban illetőséggel rendelkezőnek kell tekinteni.”

5. Az Aktv. 1. melléklet VIII/D/4. pont a) és b) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(4. Résztvevő joghatóság: Magyarország vonatkozásában:)

„a) egy más tagállam;

b) más állam, vagy joghatósággal rendelkező terület,”

4. *melléklet a 2018. évi ... törvényhez*

1. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklet 7b. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7b. Bahama-szigetek”

2. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 7c. ponttal egészül ki:

„7c. Bahrein”

3. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 32a. ponttal egészül ki:

„32a. Hong-Kong”

4. A Megállapodást kihirdető törvény 1. mellékletének 41a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„41a. Katar”

5. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 41b. és 41c. ponttal egészül ki:

„41b. Kazahsztán”

41c. Kína”

6. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 45b. ponttal egészül ki:

„45b. Libéria”

7. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklet 48a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„48a. Makaó”

8. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 48b. ponttal egészül ki:

„48b. Malajzia”

9. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklet 49-52. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„49. Man-sziget

50. Marshall-szigetek

51. Mauritius

52. Málta”

10. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 58c. ponttal egészül ki:

„58c. Panama”

11. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 72a. ponttal egészül ki:

„72a. Uruguay”

5. *melléklet a 2018. évi ... törvényhez*

1. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 2a. ponttal egészül ki:
„2a. Belize”
2. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 8a. ponttal egészül ki:
„8a. Egyesült Arab Emírségek”
3. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 11b. ponttal egészül ki:
„11b. Hong-Kong”
4. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklet 18a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„18a. Katar”
5. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 18b. és 18c. pontokkal egészül ki:
„18b. Kazahsztán”
18c. Kolumbia”
6. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 25a. ponttal egészül ki:
„25a. Monaco”

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A **személyi jövedelemadó**t és a **kisadózó vállalkozások tételes adóját** érintően a javaslat elsősorban technikai, a jogalkalmazói visszajelzéseken alapuló módosításokat tartalmaz és más ágazati jogszabályokban tervezett átalakításokhoz kapcsolódóan szükséges módosításokat is kezdeményez.

Az **általános forgalmi adót** érintő módosítások alapvetően jogharmonizációs célú módosítások.

A **jövedéki adót** érintő módosítások elsősorban adóigazgatási tárgyúak (egyértelműsítő és egyéb módosítások), illetve adminisztrációs csökkentési célúak, továbbá a kereskedelmi gázolaj esetében az uniós adóminimumnak való megfelelést szolgálja.

Az **illetéktörvény** módosítása az európai uniós joganyaggal való jogharmonizációt, a büntetőeljárás törvény és a polgári eljárás törvény szabályozási koncepciójához igazodó illetékszabályok megteremtését, valamint az eljárás illetékfizetés rendjének pontosítását szolgálja.

A **társasági adótörvény** módosítása az uniós joggal való harmonizációjáról és ehhez kapcsolódóan jogharmonizációs rendelkezés bevezetéséről gondoskodik. A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetése keretében – megfelelően az uniós elvárásoknak – módosulnak, illetve kiegészülnek az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó rendelkezések, bevezetésre kerülnek a kamatlevonás-korlátozási szabályok, illetve a rendeltetésszerű joggyakorlás elve is kiegészítésre kerül. További módosítások rendelkeznek a versenyképességet várhatóan jelentős mértékben javító csoportos társasági adóalanyiság bevezetéséről, a sportcélú ingatlanok üzemeltetési költségeinek támogathatóságáról a 2019/2020-as támogatási időszakról, a sporttámogatással kapcsolatos összeszámítási szabály technikai pontosításáról, a mobilitási célú lakhatási támogatás kedvezményének kivezetéséről, a K+F tevékenység kedvezményének szociális hozzájárulási adót illető módosítását követve a veszteségelhatárolás korlátozásának törléséről.

A törvényjavaslat a **kisvállalati adó** uniós joggal való harmonizációjáról és jogharmonizációs rendelkezés bevezetéséről gondoskodik, továbbá egyes hivatkozások pontosítását szolgálja.

A **pénzügyi szervezetek különadóját** illetően a hitelintézetekre 2019-től vonatkozó 0,2 százalékos felső kulcs előírására kerül sor, az alsó kulcs változatlan marad.

A törvényjavaslat lehetővé teszi az **energiaellátók jövedelemadó**-alanyiságát megelőző időszakról származó terven felüli értékcsökkenés visszairása miatt kimutatott bevétel adóalapból történő levonását. A javaslat továbbá jogtechnikai pontosításokról gondoskodik.

A **pénzügyi tranzakciós illetéktörvény** módosítása alapján a versenypiachoz hasonlóan mentessé válik a természetes személyek kincstárnál vezetett és állampapír-forgalmazás érdekében igénybe vett ügyfélszámlája és más számlavezetőnél vezetett fizetési számlája között lebonyolított fizetési művelet. Az ASP rendszerhez csatlakozott önkormányzatok számára a Kincstár fogja biztosítani az elektronikus fizetési és elszámolási rendszer szolgáltatásaihoz szükséges fizetési feltételeket, a Kincstár lesz az EFER elszámolási számla tulajdonosa. A javaslat mentesíti ezt a fizetési a forgalmat a tranzakciós illeték alól.

A **nemzetközi adóügyi együttműködéshez és a nemzetközi szerződésekhez kapcsolódó** módosításokkal az adó-és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (Aktv.) rendelkezéseit

pontosító, azokat kiegészítő, a törvény belső jogi koherenciáját biztosító, valamint nemzetközi kötelezettségvállalásaink teljesítését célzó módosítások elvégzésére kerül sor.

A nemzetközi megállapodásokat kihirdető törvények módosítási javaslatában szereplő államok felsorolásának célja a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény, valamint az országok közötti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény mellékleteinek kibővítése azon joghatóságokkal, akikkel Magyarország a jövőben információt kíván cserélni, tekintettel ezen joghatóságok fent nevezett Megállapodásokhoz való csatlakozására.

A **szociális hozzájárulási adóról** 2019. január 1-jén hatályba lépő új törvény pontosításai is szerepelnek a tervezetben, továbbá a kutatás-fejlesztési adókedvezményt felváltja egy jobban célzott adókedvezmény a kutató-fejlesztő foglalkoztatása után érvényesíthető adókedvezmény, melynek keretében az adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban kutató-fejlesztő munkavállalót foglalkoztató - vállalkozásként működő saját tevékenységi körben alaputatást, alkalmazott kutatást, kísérleti fejlesztést végző kutatóhelynek minősülő - kifizető, az őt e munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

A kormányzati létszámgazdálkodás új rendjének megvalósításával összefüggő egyes intézkedésekről szóló kormányhatározat alapján elbocsátandó védett korban lévő személyek elhelyezkedését könnyítő, az őket jövőben foglalkoztatni kívánó munkáltatók által igénybe vehető szociális hozzájárulási adókedvezmény is szerepel a tervezetben.

A **társadalombiztosítást** érintő módosítások célja egyfelől a szociális biztonsági egyezményekkel való összhangjának megteremtése, továbbá pontosító szabály beiktatása a nyugdíjas foglalkoztatottak adó- és járulékmentesítéséhez kapcsolódó 2019. január 1-jén hatályba lépő szabályokhoz

Az **adóigazgatási eljárásrendet** érintő módosítások a 2018. január 1-jén hatályba lépett törvények gyakorlati alkalmazását elősegíteni hivatott pontosító jellegű, jogalkalmazást segítő rendelkezések, valamint jogtechnikai javaslatok.

A **személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvény** módosítása arra irányul, hogy akik 2017. évben nem tüntették fel a rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékon az adóazonosító jelüket, azonban más hibában nem szenvedett a nyilatkozatuk, utólagos felülvizsgálat keretében mégis legyenek érvényesek ezen nyilatkozatok.

Adóigazgatási rendtartás

- A veszteségesen működő gazdasági társaságok kötelező adóhatósági ellenőrzését előíró rendelkezések megállapítása.
- Módosításra kerülnek a biztosítási intézkedés, ideiglenes biztosítási intézkedés szabályai, amely módosítás célja, hogy a törvény a jogállamiság elvének érvényre juttatása érdekében egyértelműen határozza meg, hogy meddig tarthat a biztosítási intézkedés és az ideiglenes biztosítási intézkedés, és meddig lehet a zárolt fizetési számláról kifizetést engedélyezni.

Adózás rendje

- Az adminisztráció csökkentése érdekében törlésre kerül a munkáltató/kifizető adatszolgáltatási kötelezettsége az általa foglalkoztatott biztosítottak a végzettségére, szakképzettségére, szakképesítésére, továbbá az ezt igazoló okiratot kibocsátó intézmény nevére és az okirat számára vonatkozó adatok tekintetében.

- A büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseire tekintettel a nyomozó hatóság és a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve, valamint a rendőrség terrorizmust elhárító szerve kizárólag az ügyészség engedélyével kérhet adatszolgáltatást az adóhatóságtól és a vámhatóságtól, továbbá a titkos információgyűjtésre feljogosított szervek is csak az ügyészség engedélyével vehetnek át adatot az adóhatóságtól.
- A javaslat az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 2019. január 1-jétől hatályos rendelkezéseivel összhangban pontosítja az adótanácsadókra, adószakértőkre vonatkozó hatósági eljárások szabályainak kormányrendeleti szintre emeléséhez szükséges rendeletalkotási felhatalmazásokat, illetve hivatkozásokat.

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárások

- A törvény nem tartalmazott rendelkezéseket a végrehajtási eljárás során elkésve benyújtott jogorvoslati kérelmek esetében előterjeszhető igazolási kérelmekkel kapcsolatban, így igazolási kérelem benyújtása kapcsán a törvény háttérjogszabályainak figyelembevételével kellett eljárni. Az igazolási kérelemmel kapcsolatos határidők jogalkalmazók számára egyértelműbb szabályozása érdekében kerül e törvényben rendezésre az igazolási kérelem benyújtási határideje és annak kezdeti időpontja.
- Előfordulhat a végrehajtás során az az eset, hogy a lefoglalt járművet az adós az adóhatóság felhívására nem adja át, és az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén) vagy székhelyén, telephelyén, fióktelepén az nem fellelhető, ebben az esetben az adóhatóság az ismeretlen helyen lévő jármű feltalálási helyének megállapítása érdekében végzéssel tárgykörözést rendelhet el. Annak érdekében, hogy a végzés ellen benyújtásra kerülő fellebbezés ne akadályozza a végrehajtás eredményességét, szükséges rögzíteni, hogy a tárgykörözést elrendelő végzés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.
- A törvényben kiegészítésre kerülnek a végrehajtható okiratok a kisvállalati adóról szóló 7. § (1) bekezdés szerinti bejelentéssel, a 7. § (5) bekezdés szerinti változás bejelentéssel és a 8. § (11) bekezdés szerinti bejelentéssel.
- A tervezet bevezeti a meghatározott cselekmények kapcsán a behajtást kérő hatóság teljesítési ellenőrzésének lehetőségét abban az esetben, ha annak megítélése, hogy a meghatározott cselekmény előírások szerinti teljesítés megtörtént-e, a behajtást kérő hatóság speciális szakértelmét igényli. A megkereső hatóság ellenőrzi saját szabályai szerint a cselekmény végrehajtását és dönt arról, hogy azt elfogadja, vagy további intézkedést kér.
- Az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jétől átveszi a jelenleg a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó követelések végrehajtását, amelyre figyelemmel a tervezet bevezeti az új feladatok végrehajtásának szabályozását. Tekintettel arra, hogy a tervezet hatálybalépéséig nem kerül sor az egész jogrendszer felülvizsgálatára és az új hatásköri szabályokhoz való igazítására, szükséges rendelkezni a tervezetben egy olyan szabályról, amely alapján az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvényben (Avt.) foglaltak alapján kell eljárni majd 2019. január 1-jétől akkor is, ha a kötelezettség végrehajtása vonatkozásában jogszabály eltérően rendelkezik. Ez alapján egyértelművé válik, hogy a jogalkalmazók milyen jogszabály alapján kötelesek eljárni. Ehhez hasonló átmeneti szabályt tartalmazott például a 2018. január 1-jén hatályba lépett a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény is.

A **vámigazgatás** területét érintő módosítások:

Készpénztörvény

- A törvény egyértelművé teszi, hogy a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény alapján hozott határozatok tekintetében fellebbezésre van lehetőség.
- A törvény az európai uniós jogi aktusokkal való összhang biztosítása érdekében módosítja a zár alá vétel végrehajtásának anyagi és eljárási szabályait;
- A törvény speciális rendelkezéseket állapít meg arra az esetre, ha a készpénz bejelentése megtörtént ugyan, de a bejelentés hibás vagy hiányos. Tekintettel arra, hogy ezen esetekben a jogsértés súlya csekélyebb, ezért indokolt az általánostól eltérő bírságtételeket megállapítani ezen esetekre nézve.
- A törvény emellett megteremti annak a lehetőségét, hogy abban az esetben, ha a bejelentett összeget meghaladó készpénz elhanyagolható összegű (kevesebb mint 100 euró), bírság kiszabására egyáltalán ne kerüljön sor.
- A pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvénnyel való összhang biztosításához, valamint a jogalkalmazás során felmerült kérdések egyértelmű rendezéséhez szükséges módosításokat tartalmaz.

Vámtörvény

- A törvény megteremti a szabályozási kereteket a Ptk. szerinti közreműködőnek a vámjogi képviselő által történő igénybevétele tekintetében. A törvény egyértelművé teszi, hogy a vámjogi képviselő abban az esetben vonhat be közreműködőt, ha ezt a képviselt ügyfél lehetővé tette, és a közreműködő további közreműködőt nem vonhat be az eljárásba.
- A törvény lehetővé teszi, hogy a vámügyi biztosíték a jelenlegi három év helyett egy év után felszabadítására kerülhessen.
- A vámtartozás elévülési idejével kapcsolatos szabályok módosítására sor kerül annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, hogy büntetőeljárás megindítása esetén mely időponttól van lehetőség az elévülési idő meghosszabbítására.
- A törvény megteremti a lehetőségét annak, hogy a vámügyi egyszerűsítések típusú engedélyezett gazdálkodók részére a saját vámügyi műveleteikkel kapcsolatos kockázati információk megosztása az önellenőrzés elősegítése érdekében.
- A törvény emellett a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati problémák kezelését szolgáló, valamint pontosító jellegű módosításokat tartalmaz.

Az üzletág átruházással kapcsolatban a **számviteli törvény** meghatározza az üzleti vagy cégérték és a negatív üzleti vagy cégérték fogalmát, ugyanakkor nem tartalmaz előírást az üzletág fogalmára. Tekintettel arra, hogy gazdasági tartalmát illetően jelentős különbség van az egyedi eszközök értékesítése, valamint tartozások átvállalása és az üzletág átruházása között, ezért indokolt az üzletág fogalmát, valamint az üzletág átruházás elszámolási szabályait a számviteli törvényben meghatározni. Az üzletág átruházás javasolt új elszámolási szabályai figyelembe veszik a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) által alkalmazott szabályokat is.

A gyakorlatban az üzletág átruházása gazdasági és pénzügyi értelemben is egy tranzakciónak minősül, a szerződő felek azt egy ügyletként kezelik. Ebből következően az üzletág átruházásának elszámolását a számvitelben is egy tranzakciónak javasolt kezelni. Mivel az üzletág átruházások eseti jellegűek, ezért nem tartoznak a rendszeres tevékenységbe (üzletmenetbe), így az üzletág átruházás keretében átadott eszközök értékének és az átvállalt kötelezettségek értékének (ideértve a céltartalékokat és az időbeli elhatárolásokat is) a különbözetét, valamint a kapott vagy fizetett összeget nettó módon – az értékesítés

eredményétől függően – az egyéb bevételek vagy az egyéb ráfordítások között indokolt kimutatni.

A hatályos számviteli törvényi előírás szerint az üzletág átruházás ellenértékét meg kell bontani az üzletág részét képező egyedi eszközök és kötelezettségek szerint, és az egyébként egy tranzakciónak tekintett ügylet ellenértékét tételesen kell elszámolni, ami az üzletágot átruházó gazdálkodónál jelentős adminisztrációs feladatot eredményez. A javaslat szerinti összevont elszámolás így az adminisztrációs terheket is csökkenti.

A javaslat ezen túlmenően egyértelműsíti az adózási szabályok szerint bevételi nyilvántartást vezető vállalkozóknál a számviteli törvény hatálya alól történő kikerülés és visszakerülés esetén az üzleti év időtartamát, amelyről a beszámolót kell készíteni.

E mellett a javaslat a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba vételi szabályaival összefüggésben technikai jellegű pontosításokat tartalmaz.

A javaslat az Európai Unió szabályaival való szorosabb összhangot kívánja megteremteni a **könyvvizsgálókat, könyvvizsgáló cégeket érintő kötelező rotációs szabályok** vonatkozásában. A javaslat a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodóknál jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek által teljesített könyvvizsgálói megbízásokra vonatkozó 8 éves korlátozást hatályon kívül helyezi, ennek következtében hazánkban is a tagállamok többsége által választott, az 537/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott 10 éves rotációs periódust megengedő szabályt kell alkalmazni. A javaslat ekképpen hozzájárul az egységes európai uniós jogszabályi szintű környezet megteremtéséhez a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók, illetve könyvvizsgálóik tekintetében.

A javaslat kiegészítő eljárási szabályokat tartalmaz a kamarai tag könyvvizsgálók tagsági jogviszonyának megszüntetésére, illetve a könyvvizsgáló cégek nyilvántartásból való törlésére vonatkozóan, valamint pontosítja azon adatok körét, amelyeket a Magyar Könyvvizsgálói Kamara köteles szerepeltetni a kamarai tag könyvvizsgálókról és könyvvizsgáló cégekről az általa vezetett közhiteles nyilvántartásban.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

I. Fejezet

A JÖVEDELEMADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A javaslat a jövedelemszerzés helyének definícióját egészíti ki a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti hivatásos, szerződéses és önkéntes tartalékos szolgálati jogviszonnyal.

A (2) bekezdéshez: A javaslat a különleges jogosítvánnyal rendelkező szervezetnél tisztséget betöltő magánszemélyek utazásaival egészíti ki a hivatali, üzleti utazás fogalmát.

A (3) bekezdéshez: A 2018. december 31-ét követően kifizető (munkáltató) által kötött kockázati biztosítás (legyen szó akár egyéni, akár csoportos biztosításról) díja adóköteles (figyelemmel a 2019. január 1-je előtt megkötött kockázati biztosításokra vonatkozó 1 éves átmeneti rendelkezésre). A Javaslat a csoportos (kockázati) biztosításokkal összefüggésben kiegészíti az Szja tv. adóköteles biztosítási díjra vonatkozó fogalmát. A kiegészítés alapján csoportos biztosítás esetén a csoportos biztosítás díjának a magánszemélyre arányosan jutó része minősül – a biztosított magánszemélynél – adóköteles biztosítási díjnak, feltéve, hogy az adott személyre jutó biztosítási díj a biztosítási szerződés alapján másként nem határozható meg. Léteznek ugyanakkor olyan csoportos (kockázati) biztosítások is (pl.: klasszikus állománybiztosítások, melyeknél a biztosítási díj pl.: az átlagos statisztikai állományi létszám alapján kerül meghatározásra, és a biztosítási díj egy adott mértékű létszámváltozást meghaladóan kerül módosításra, továbbá a biztosító szolgáltatására is csak az a személy jogosult, aki a biztosítási esemény bekövetkezésekor a veszélyközösségbe tartozott; vagy pl.: egyes nyilvános rendezvényekhez kapcsolódóan kötött kockázati biztosítások, melyeknél a létszám csak becsülhető és a résztvevők személyes adatai sem ismertek), melyek esetében arányosítással sem lehet megállapítani az egyes magánszemélyekre jutó biztosítási díjat. Ez utóbbi biztosítások is megjelennek az adóköteles biztosítási díj fogalmában (utolsó fordulat), mely biztosítások díját egyes meghatározott juttatásként (azaz kifizetői adózás mellett) adóztatja az Szja tv. Amennyiben a magánszemélyek a biztosítási díjat akár közvetlenül, akár közvetve megtérítik a rendezvény szervezőjének, úgy abban az esetben a magánszemélyek értelemszerűen nem szereznek bevételt.

A (4) bekezdéshez: Tekintettel arra, hogy a 2018. évet követően kötött kockázati biztosítás díja már adóköteles, ezért a kockázati biztosítás fogalmának utolsó fordulata, amely a biztosítási esemény bekövetkezése nélküli biztosítói teljesítések (pl. díjkedvezmény, díjengedmény, díjvisszatérítés) kérdését szabályozta, már értelmét veszítette, ezért hatályon kívül helyezendő.

A kockázati biztosítás díjának adókötelessé válásával feleslegessé válik a 9. § (3b) bekezdésében szereplő szabály, melyet a javaslat töröl, összhangban a 3. § 91. pontjának, a kockázati biztosítás fogalmának módosításával.

Az Szja tv. alkalmazásában kockázati biztosításnak az olyan személybiztosítás (élet-, baleset- és betegség/egészségbiztosítás) minősül, amelynek sem lejáratú szolgáltatása, sem visszavásárlási értéke nincs, vagyis kizárólag a (sajnálatos) biztosítási esemény (halál, baleset, betegség) bekövetkezésekor nyújt szolgáltatást.

2. §-hoz

Egy vegyes életbiztosítás abban az esetben is szolgáltatást nyújt, ha a biztosított személy a biztosítási időszak alatt meghal (haláleseti szolgáltatás), és abban az esetben is, ha a biztosítási időszak végén életben van (lejáratil/elérési szolgáltatás). Kifizető által magánszemély javára kötött vegyes életbiztosítás esetén az említett szolgáltatások (haláleseti szolgáltatás és lejáratil szolgáltatás) kedvezményezettje eltérő lehet: pl. a haláleseti szolgáltatás kedvezményezettje a biztosított személy érdekkörébe tartozó magánszemély, míg a lejáratil szolgáltatás kedvezményezettje maga a díjat fizető kifizető. A 2018 után kifizető által megkötött adóköteles díjú személybiztosítások nem adózhatnak egyes meghatározott juttatásként, hanem a biztosítási díj a biztosított személy adóköteles jövedelme. Az Szja tv. 7. §-ának (1a) bekezdésében szereplő rendelkezés (amely azt szabályozza, hogy az említett vegyes életbiztosításból mikor nem szerez jövedelmet a magánszemély) a múltban értelmezési nehézséget okozott, melyet a javaslat pontosít. Az újrafogalmazott szabály alapján nem szerez a díjfizetés időpontjában adóköteles jövedelmet a biztosított magánszemély, ha a biztosítói teljesítésre (ideértve a haláleseti szolgáltatást és a lejáratil szolgáltatást) korlátozások nélkül a díjat fizető más személy (kifizető) jogosult. Ha a kockázati biztosítás (haláleseti szolgáltatás) kedvezményezettje nem a díjat fizető más személy (hanem pl. a biztosított személy érdekkörébe tartozó magánszemély), a megtakarítási díjrész erejéig nem szerez bevételt a biztosított, feltéve, hogy csak a megtakarítási díj alapján járó biztosítói teljesítésre korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult.

Lásd még a 3. §-hoz (Szja tv. 9. § (3a) bekezdés) fűzött indokolást.

3. §-hoz

Az Szja tv. 7. §-a (1a) bekezdésének módosításával egyidejűleg módosul a 9. § (3a) bekezdésében szereplő rendelkezés is. Amennyiben a kifizető által magánszemély javára kötött vegyes életbiztosítás esetében valamennyi biztosítói teljesítésre (korlátozások nélkül) a díjat fizető más személy (kifizető) jogosult, úgy a biztosított magánszemély a díjfizetés időpontjában nem szerez bevételt. Ha e biztosítás a későbbiekben úgy módosul, hogy a biztosítói teljesítésre a biztosított vagy más magánszemély (de nem a díjat fizető kifizető) válik jogosulttá, úgy a szerződésmódosítás időpontjáig megfizetett megtakarítási díj (díjrész) teljes összege, míg a kockázati biztosítás esetében annak aktuális biztosítási évi díja – a szerződésmódosítás időpontjában – válik adókötelessé a biztosított magánszemélynél.

4. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi, hogy annak ellenére, hogy 2019-től a munkáltatói hozzájárulás személyi jövedelemadóját már nem a munkáltató viseli, az adóztatás nem a támogatás jóváírásakor, hanem annak teljesítésekor keletkezik, a támogatás (bruttó) összegéből a magánszemélyt terhelő közterheket le kell vonni. Ugyanakkor nem indokolt a támogatói adománynak az előbbitől eltérő kezelése sem.

5. §-hoz

A hatályos szabályok szerint a családi kedvezmény azokra a jogosultsági hónapokra nem érvényesíthető az adóbevallásban sem megosztással, amikor a jogosult vagy házastársa, élettársa a gyermeket egyedül nevelők emelt összegű családi pótlékát igénybe veszi. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 12. § (3) bekezdésében meghatározott esetekben azonban az egyedülállókra megillető emelt összegű családi pótlék igényelhető akkor is, ha gyermeket nem egyedül neveli a jogosult. Jellemzően ilyenkor a jogosult nem rendelkezik jövedelemmel. A javaslat lehetővé teszi, hogy ilyen esetben a családi kedvezmény megosztással érvényesíthető legyen.

6. §-hoz

Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által nyújtott, egyéb jövedelemként adóköteles célzott szolgáltatást (önsegélyező szolgáltatások) a Javaslat alapján nem terheli adóelőleg. Az igénybe vett szolgáltatás (mint egyéb jövedelem) utáni személyi jövedelemadó és szociális hozzájárulási adó a jövedelemben részesülő magánszemélyt terheli (figyelemmel arra, hogy a Javaslat értelmében az önkéntes pénztár ezen szolgáltatás tekintetében nem minősül kifizetőnek), mely adókat a magánszemély az éves adóbevallásában vall be (és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizet meg).

7. §-hoz

Az adóelőleg-nyilatkozatok elektronikusan kitöltését biztosítható program technikailag nem tudja biztosítani, hogy az érintettek közös nyilatkozatot tegyenek abban az esetben, ha az érintettek közösen kívánják érvényesíteni a családi kedvezményt vagy az első házasság kedvezményét. A javaslat ezért pontosítja a közös érvényesítésre vonatkozó nyilatkozattételi szabályokat, melyeket –az adóelőleg-nyilatkozatok elektronikusan kitöltésére alkalmas rendszer 2020. január 1-jétől történő bevezetésével összhangban – 2020. január 1-jétől kell majd alkalmazni.

8. §-hoz

A hatályos szabályok szerint nem kell kamatkedvezményből származó jövedelmet megállapítani akkor, ha a munkáltató a törvényben rögzített feltételeknek megfelelően nyújt munkavállalójának lakáscélra kamatmentesen vagy a jegybanki alapkamatnál alacsonyabb kamattal kölcsönt. A feltételek teljesítéséhez szükséges fogalmak tartalmát az Szja tv. 1. számú melléklet 9.3. pontja határozta meg, ez a rendelkezés azonban a vissza nem térítendő munkáltatói támogatás adómentességének 2019. január 1-jei hatályú megszüntetésével összefüggésben 2019. január 1-jétől hatályon kívül kerül. A kamatkedvezményből származó jövedelem megállapításával kapcsolatos szabály alkalmazhatóságának biztosítása érdekében az Szja tv. 72. §-a új bekezdéssel egészül ki, amely – a jelenleg hatályos szöveggel egyező tartalommal – visszailleszti a törvénybe a szükséges fogalmakat.

9. §-hoz

A javaslat pontosítja a vissza nem térítendő munkáltatói lakáscélú támogatás adómentességének 2019. január 1-jei megszüntetéséhez kapcsolódóan beiktatott átmeneti rendelkezést, egyértelművé téve, hogy a 2018. december 31-én hatályos szabályok csak a 2019. január 1-jét megelőzően nyújtott támogatás elszámolásával, felhasználásának igazolásával összefüggésben alkalmazhatók.

A javaslat pontosítja továbbá a nyári adócsomagban a biztosítási szabályok 2019. évi változásával összefüggésben elfogadott átmeneti rendelkezést. E szerint kockázati biztosítások esetében a 2018-ban kezdődő (és 2019-re átnyúló) biztosítási évben alkalmazni kell az Szja tv. kockázati biztosításra vonatkozó és azzal összefüggő, 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit, így nem csak az 1. számú melléklet 6.3. alpontját, hanem pl. a kockázati biztosítás fogalmát és az Szja tv. 9. § (3b) bekezdésében szereplő rendelkezést is. További pontosítás, hogy amennyiben a kockázati biztosítás díjának volt adómentes része, úgy ezen biztosítás adómentes díjjal fedezett biztosítási időszakában bekövetkezett biztosítási esemény alapján nyújtott szolgáltatásra még alkalmazni kell az Szja tv. 1. számú melléklete 6.6. és 6.7. alpontjának 2018. december 31-én hatályos szabályait (mely szerint a baleset- és betegségbiztosítás alapján nyújtott jövedelmet pótló szolgáltatás napi 15 ezer forintot meg nem haladó része adómentes, a felettes rész ugyanakkor már adóköteles).

10. §-hoz

A javaslat új átmeneti rendelkezés iktat be, amely alapján a fiatal mezőgazdasági termelők számára a 2016-2018-as időszakban pályázat alapján nyújtott támogatások is költségek fedezetére, fejlesztési célra adott támogatásnak minősüljenek.

11. §-hoz

Az Szja tv. *1. számú mellékletének* egyes rendelkezéseit módosító mellékletet beiktató rendelkezés.

12. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések:

1. A kockázati biztosítás díjának adókötelessé válásával feleslegessé vált rendelkezés törlése.
- 2., 4., 6., 9-11. 2012.január 1-jétől a jogrendszer nem használja a segítő családtag fogalmát. A javaslat az Szja tv-ből is törli a fogalmat tartalmazó speciális rendelkezéseket.
3. Idejétmúlt dátum megjelölés törlése.
5. A jelenlegi szabályozás szerint az Útravaló Ösztöndíjprogram keretében a tanulóknak és a mentoroknak nyújtott ösztöndíjak minősülnek adómentesnek. A jelenleg hatályos kormányrendelet – az Útravaló Ösztöndíjprogramról szóló 152/2005. (VIII.2.) Korm. rendelet – azonban ennél szélesebb körben biztosít ösztöndíjakat, a felsőoktatási képzésben részt vevő hallgatók is részesülhetnek abban. A módosítás biztosítja, hogy a szabályozott Útravaló Ösztöndíjprogram keretében nyújtott ösztöndíjak valamennyi, az ösztöndíjba bevont célcsoport számára adómentesek legyenek.
- 7., 8. Figyelembe véve, hogy a kifizető által 2018. december 31-ét követően kötött kockázati biztosítás díja adóköteles, vagyis azt olyannak lehet tekinteni, mintha azt a magánszemély saját maga fizette volna, ezért a baleset- és betegségbiztosítás alapján nyújtott jövedelempótló és azzal egy tekintet alá eső biztosítói kifizetések adómentes törvényi limitjét – a 6.6. alpont *b)* pontjának, valamint a 6.7. alpont *c)* pontjának hatályon kívül helyezésével – törölni szükséges.

2. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

13. §-hoz

A módosítás a rendeltetésszerűsége vonatkozó előírásnak a 2016/1164 tanácsi irányelvben foglaltakkal történő harmonizációját foglalja magában. A javaslat továbbá megkönnyíti az jogértelmezést az olyan jogügyletekre, amelynek célja vagy egyik fő célja olyan adóelőny elérése, amely egyébként összhangban van az adóelőnyt biztosító jogszabály tárgyával vagy céljával. Ezen esetekben az adóelőny érvényesítése nem korlátozható, amennyiben a jogügylethez valós gazdasági és kereskedelmi indokok is hozzárendelhetők. A rendelkezés 2019. január 1-jén lép hatályba.

14. §-hoz

A javaslat szerint belföldi illetőségű adózónak minősül legalább két gazdasági társaság, az egyesülés, az európai részvénytársaság, a szövetkezet, az európai szövetkezet, az egyéni cég, az üzletvezetésének helyére tekintettel belföldi illetőségű adózónak minősülő külföldi személy és belföldi telephelye útján a külföldi vállalkozó csoportos társasági adóalanyiságot hozhat létre. A csoportos társasági adóalanyiság létrehozásának feltétele, hogy az adózók között legalább 75 százalékos arányú szavazati jogon alapuló kapcsolt vállalkozási viszony álljon fenn. A csoporttagok számviteli politikája szerinti mérlegfordulónapja, beszámoló

készítésére nem kötelezett adózó esetén pedig az adóév utolsó napja azonos kell, hogy legyen, továbbá a beszámoló, könyvviteli zárlat összeállítása az összes csoporttagnál egységesen vagy a számviteli törvény III. Fejezete, vagy az IFRS-ek szerint kell, hogy megvalósuljon, valamint a csoporttagok könyvvezetésének pénzneme azonos kel, hogy legyen. A rendelkezések 2019. január 1-jétől lépnek hatályba. Csoportos adóalanyiság létrehozására első alkalommal a 2019. adóévtől van lehetőség.

Egy adózó egyidejűleg csak egy csoportos társasági adóalanyiság tagja lehet.

15. §-hoz

4. § 11. pont *d)* alponthoz: Az ellenőrzött külföldi társaság státusz alóli mentesülés csak azon befektetői tevékenységre vonatkozik, amely szolgáltatási tevékenységnek minősül, azaz az aktív jellegű szolgáltatási tevékenységhez. A részesedések tartása önmagában nem mentesít egy külföldi társaságot az ellenőrzött külföldi társaság státusz alól.

4. § 11. pont *f)* alponthoz: Az EU-n és az EGT-n kívüli telephelyekre nem terjed ki a 2016/1164 tanácsi irányelv, ezen telephelyekre a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmények vonatkoznak. Ha a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény alapján a telephely jövedelme Magyarországon mentesítendő a társasági adóztatás alól, akkor annak magyar adóalapba történő bevonása ellentétes lenne az egyezmény előírásával.

4. § 11. pont *e)* és *h)* alponthoz: A 2016/1164 tanácsi irányelvvel való pontosabb összhangot szolgáló módosítás.

4. § 44a., 47-47c. pontokhoz: A törvényjavaslat a látvány-csapatsportok támogatásának jogcímeit kiegészíti a sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeire vonatkozó támogatás nyújtásának lehetőségével. A társasági adótörvény fogalmai ezzel, továbbá a vonatkozó uniós szabályokkal összefüggésben pontosításra, illetve kiegészítésre kerülnek. Sportcélú ingatlan üzemeltetése költségeinek az üzembe helyezett sportcélú ingatlan által nyújtott szolgáltatások működési költségei minősülnek, ide nem értve az olyan értékcsökkenési és finanszírozási költségeket, amelyeket a sportcélú ingatlanhoz nyújtott beruházási támogatásból már fedeztek.

4. § 50.56. pontok: Az e pontokban szereplő fogalmak bevezetése a 2016/1164 tanácsi irányelvben foglaltakkal történő harmonizációhoz kapcsolódóan szükséges.

Finanszírozási költség alatt a kamatráfordítást, a kamattal gazdasági értelemben egyenértékű költséget, ráfordítást, valamint a finanszírozási forrás bevonásával összefüggésben elszámolt költséget, ráfordítást kell érteni, ideértve az eszköz bekerülési értéke részeként és a 18. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján csökkentésként elszámolt összeget is. Nem tartozik e körbe az olyan finanszírozási költség, amelynek célja hosszú távú állami infrastrukturális beruházás finanszírozása, feltéve hogy a beruházás üzemeltetője, a finanszírozási költségek, a beruházás részét képező tárgyi eszközök és az annak kapcsán keletkező jövedelem egyaránt az Európai Unióban található, illetve merül fel. Hosszú távú állami infrastrukturális beruházásnak az olyan tagállami közérdeket szolgáló tevékenység, beruházás minősül, amely jelenértéken legalább 100 millió eurónak megfelelő értékű tárgyi eszköz létrehozására, fejlesztésére, működtetésére vagy karbantartására irányul. A finanszírozási költség fogalma nem taxatív felsorolást tartalmaz, értelmezésekor a 2016/1164 tanácsi irányelvben és a BEPS 4 Jelentésben foglaltakra is figyelemmel kell lenni.

Nettó finanszírozási költségnek az az összeg minősül, amellyel az adózó vállalkozási tevékenysége érdekében felmerült finanszírozási költségei meghaladják az adózó adóköteles kamatbevételeit és a gazdasági értelemben azzal egyenértékűnek tekintendő, adóköteles

bevételeit, azzal, hogy adóköteles bevételként figyelembe kell venni a 18. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján növelésként elszámolt összeget is.

A javaslat meghatározza az adózási szempontból különálló adózó fogalmát is, amely olyan adózó, amely nem tagja összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoportnak, nem áll kapcsolt vállalkozási viszonyban más személlyel és külföldön nem rendelkezik telephellyel.

A javaslat meghatározza az összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoport fogalmát is. Ilyen csoportnak akkor minősül egy vállalatcsoport, ha a vállalatcsoporthoz tartozó valamennyi gazdálkodó szervezet teljes mértékben a rá vonatkozó beszámolási szabályozásra figyelemmel a számvitelről szóló törvény VI. Fejezete, az IFRS-ek vagy más, az Európai Unió vagy az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának nemzeti szabályrendszere szerinti összevont pénzügyi beszámoló hatálya alá tartozik. Vagyis a vállalatcsoport valamennyi tagja azonos számviteli sztenderdek, szabályok alapján készíti el beszámolóját.

A kamatlevonás korlátozási szabályozás szempontjából kiemelt jelentőségű fogalom a kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti eredmény, azaz az EBITDA fogalma. Ez alatt a kamatlevonás-korlátozási szabály alkalmazásában az adózás előtti eredménynek, illetve korrigált adózás előtti eredménynek a nettó finanszírozási költség és az értékcsökkenés adózás előtti eredmény, illetve korrigált adózás előtti eredmény terhére elszámolt összegével növelt összegét kell érteni, azzal, hogy nem vehető figyelembe az olyan jövedelem, amelyet társasági adókötelezettség nem terhel, továbbá a hosszú távú állami infrastrukturális beruházásából származó jövedelem.

A kamatlevonás korlátozási szabályozáshoz kapcsolódóan bevezetésre kerül a kamatlevonási kapacitás fogalma, mely az adóévi kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti számviteli eredmény 30 százalékának az adóévi nettó finanszírozási költséggel csökkentett összege.

16. §-hoz

A javaslat szerint a csoportos társasági adóalanyiság adókötelezettségét a csoporttagok közül e célra kijelölt és az állami adó- és vámhatóságnak bejelentett csoporttag, mint csoportképviselő útján, a csoportazonosító szám alatt teljesíti, valamint ugyanilyen módon gyakorolja adózói jogait. A csoportképviselő olyan nyilvántartást vezet, amely alkalmas a csoportos társasági adóalanyiság adókötelezettségének teljesítése és jogai gyakorlása érdekében szükséges minden adat alátámasztására és ellenőrzésére. A csoporttag a társasági adó megállapítása érdekében az adóalapjának levezetését tartalmazó nyilatkozatot tesz a csoportképviselő és az állami adó- és vámhatóság felé, továbbá olyan nyilvántartást vezet, amely alkalmas a nyilatkozatában foglalt adatok alátámasztására és ellenőrzésére.

17. §-hoz

A csoportos társasági adóalanyiság az állami adó- és vámhatóság engedélyével jön létre valamennyi leendő csoporttag erre irányuló közös, kifejezett és egybehangzó írásos kérelmére. A csoportos társasági adóalanyisághoz a létrejöttét követően is lehet csatlakozni, ha azt a csoportképviselő és a csatlakozni kívánó adózó közösen, írásban kérelmezik.

A javaslat rendelkezik a csoportos társasági adóalanyiság és a csoporttagság megszűnéséről. A javaslat szerint, ha a csoportos társasági adóalanyiság, illetve a csoportos társasági adóalanyiságban fennálló tagság nem az üzleti év utolsó napján szűnik meg, akkor a megszűnés adóéve első napjával a csoporttagoknak, illetve az érintett csoporttagnak önálló adóéve kezdődik.

A csoporttag jogutódja a csoportos társasági adóalanyiság tagjaként alakul meg, kivéve, ha már megalakulásakor sem felel meg a tagságra előírt összes feltételnek. Ez azt jelenti, hogy jogutódlás esetén a jogutód automatikusan a csoportos társasági adóalanyiság tagja lesz, ha egyébként a csoporttagság feltételei fennállnak.

A javaslat szerint a csoporttag az egyedi adóalapját adóévenként levezeti úgy, mintha különálló társasági adóalany lenne és arról adóévenként az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatot tesz az állami adó- és vámhatóság részére. Az adóalap levezetését a csoportképviselőnek is át kell adni, ezen adatokról a csoportképviselő a csoport adóbevallásában adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóságnak. Ha a csoporttag az adóhatóság ellenőrzésének megkezdését megelőzően feltárja, hogy egyedi adóalapját nem a társasági adótörvénynek megfelelően állapította meg, vagy adóbevallással egyenértékű nyilatkozata számítási hiba vagy elírás miatt az egyedi adóalap tekintetében hibás, a csoportos társasági adóalanyiság adóalapjának módosítása érdekében egyedi adóalapjáról új nyilatkozatot tesz.

A csoportos adóalanyiság adóalapja a csoporttagok által egyedileg megállapított, nem negatív adóalapok összege, amelyet a csoportos adóalanyiságra és annak tagjaira vonatkozó speciális veszteségelhatárolási szabályok szerint az elhatárolt veszteséggel csökkenteni lehet.

18. §-hoz

A 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos módosítás. Ha az adózó alkalmazza a kamatlevonás-korlátozási szabályt, akkor az alkalmazott adóalap-növelő tételnek az adóévet megelőzően az adózó vagy jogelődje, valamint az átruházó társaság által figyelembe nem vett része csökkenti az adóalapot. A csökkentésként figyelembe vett összeg nem haladhatja meg az adóévi kamatlevonási kapacitás összegét. Tehát a korábbi évek növelő tétele továbbvihető és felhasználható a következő évek adóalapjának csökkentéseként, de csak akkor, ha a következő években az adózónak kihasználatlan kamatlevonási kapacitása van. Következésképpen e rendelkezés és a Tao. törvény 8. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt szabad kapacitás továbbviteli lehetőség – a 2016/1164 tanácsi irányelv által biztosított választási opcióval élve – a nettó finanszírozási költségnek a kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti eredmény 30 %-ához történő viszonyítása hosszabb időtávban érvényesül.

19. §-hoz

A 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos módosítások.

(1) A javaslat szerint növeli a társasági adóalapot az üzleti évi jövedelméből (adóalapjából) az a rész, amely áruk és szolgáltatások kapcsolt vállalkozások számára történő értékesítéséből, illetve tőlük történő beszerzéséből származik, amennyiben az ilyen jövedelmet szerző személy nem, vagy csak kis mértékben valósít meg hozzáadott gazdasági értéket, feltéve, hogy e rész pozitív és meghaladja az ellenőrzött külföldi társaság teljes jövedelmének egyharmadát. A javaslat a korábban is hatályos rendelkezést jogtechnikai szempontból pontosítja a 2016/1164 tanácsi irányelvnek való pontosabb megfelelés érdekében.

(2) A javaslat a 2016/1164 tanácsi irányelvvel összhangban új kamatlevonás-korlátozási szabályt vezet be, mely az adóelkerülések, adóalap-átcsoportosítások megakadályozását szolgálja, és amely 2019. január 1-jétől váltja fel az alultőkésítésre vonatkozó rendelkezéseket. A szabályozás értelmében növeli az adóalapot a nettó finanszírozási költségnek a kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti adóévi eredmény (EBITDA) 30 százalékát vagy 939.810.000 forintot meghaladó része. A kamatfizetés, adózás és értékcsökkenés előtti adóévi eredmény (EBITDA) 30 százalékát vagy 939.810.000 forintot meghaladó részt, azaz az adóalap-növelés összegét ugyanakkor csökkenti – legfeljebb annak

összegig – a korábbi adóévekben keletkezett kamatlevonási kapacitás még fel nem használt része. A 2016. június 17-e előtt megkötött releváns szerződések esetében az új kamatlevonás-korlátozási szabályt első alkalommal e szerződések összegének növelése vagy futamidejének meghosszabbítása hatálybalépését követő naptól, a módosított összeg vagy futamidő tekintetében kell figyelembe venni. A 2016. június 17-e előtt megkötött finanszírozási szerződések hitelösszegének növelése vagy futamidejének meghosszabbítása hatálybalépését megelőzően az érintett szerződésekre a korábbi alultőkésítési szabályt kell alkalmazni, de az adózó választhatja a kamatlevonás-korlátozási szabály alkalmazását is.

E rendelkezéseket – összhangban az irányelvvel és a korábbi alultőkésítési szabály logikájával is – nem kell alkalmaznia a pénzügyi intézménynek, a befektetési vállalkozásnak, az alternatív befektetésialap-kezelőnek, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetés vállalkozás alapkezelő társaságának, a biztosítónak és a viszontbiztosítónak minősülő adózónak.

(3) A 2016/1164 tanácsi irányelvvel összhangban a javaslat meghatározza, hogy az összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoport tagja mely esetekben nem köteles a kamatlevonás-korlátozási szabály alkalmazására. Az összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő vállalatcsoport tagja nem köteles a kamatlevonás-korlátozási szabályt alkalmazni, ha (i) igazolni tudja, hogy saját tőkéje adóévi átlagos állományának a teljes eszközállománya adóévi átlagos állományához viszonyított aránya egyenlő a vállalatcsoportra számított, ennek megfelelő aránnyal vagy annál magasabb, vagy (ii) a kamatlevonás-korlátozási szabályt alkalmazásakor a nettó finanszírozási költségeket azon összegben érvényesítheti a társasági adóalapjában, amely egyenlő a csoportszinten vett harmadik felekkel szembeni nettó finanszírozási költségek összegének és a csoport EBITDÁ-jának a hányadosa valamint az adózó EBITDÁ-ja szorzatával.

(4) A 2016/1164 tanácsi irányelvvel összhangban a javaslat meghatározza a kamatlevonás-korlátozási szabállyal kapcsolatos jogalkalmazást könnyítő rendelkezéseket, így az arányszámok számításának módszertanát, a különálló adózónak minősülő adózóra vonatkozó rendelkezéseket, az átalakulás, egyesülés, szétválás esetén figyelembeveendő és a kamatlevonási kapacitások felhasználására vonatkozó szabályokat.

20. §-hoz

(1) A 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos módosításokkal összefüggésben az elhatárolt veszteségre vonatkozó rendelkezések pontosítása. A rendelkezés célja, hogy a kamatlevonás-korlátozásra vonatkozó szabályok alkalmazásával összefüggésben csökkentés ne érvényesüljön többszörösen az adóalap terhére.

(2) A javaslat szerint a csoportos társasági adóalanyiság adóévi elhatárolt vesztesége az adóévben negatív egyedi adóalappal rendelkező csoporttagok egyedi adóalapjainak összegével egyenlő. A csoportos társasági adóalanyiság elhatárolt vesztesége – a csoportképviselő döntése szerinti megosztásban – a keletkezése adóévében és az azt követő adóévekben, utoljára a keletkezése adóévéét követő ötödik adóévben számolható el a csoportos társasági adóalanyiság adóalapjának csökkentéseként. A csoportos társasági adóalanyiság az elhatárolt veszteséget legfeljebb olyan mértékig érvényesítheti az adóalapja terhére, hogy a csoportos társasági adóalanyiság adóalapja az elhatárolt veszteség levonását követően is elérje az adóévben nem negatív egyedi adóalappal rendelkező tagjai egyedi adóalapjai összegének 50 százalékát. A csoportos társasági adóalanyiság által és a csoporttagok által egyedileg érvényesített elhatárolt veszteség mértéke együttesen nem haladhatja meg az elhatárolt veszteség érvényesítése nélküli egyedi pozitív adóalapok összegének 50 százalékát.

21. §-hoz

A csoportos társasági adóalanyiség tagjai között a csoportos adóalanyiség létrejöttét követően megvalósuló ügyletek vonatkozásában a kapcsolt vállalkozások közötti ügyletekre vonatkozó rendelkezéseket főszabály szerint nem kell alkalmazni. Ugyanakkor azon, a csoportos adóalanyiség létrejöttét megelőzően megvalósult ügyletek esetében, amelyek vonatkozásában az adóalap szokásos piaci mértékűre történő kiigazítása még nem történt meg, az adóalapmódosítást alkalmazni kell. A csoportos társasági adóalanyiség tagjai között a csoportos adóalanyiség létrejöttét követően megvalósuló ügyletek vonatkozásában a Tao. törvény szerinti dokumentációs kötelezettséget a csoportos társasági adóalany szintjén kell teljesíteni.

22. §-hoz

A 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos módosításokkal összefüggésben az IFRS-ek szerinti adózókra vonatkozó rendelkezések pontosítása.

23. §-hoz

A csoportos társasági adóalanyiség bevezetéséhez kapcsolódó, a társasági adó mértékét meghatározó szabály jogtechnikai pontosítása, melynek értelmében a csoportos társasági adóalanyiságot is kilenc százalékos mértékű társasági adó terheli.

24. §-hoz

Jogtechnikai jellegű pontosítás.

25. §-hoz

A javaslat a látványcsapat-sportok támogatásának jogcímeit kiegészíti a sportcélú ingatlan üzemeltetésének költségeire vonatkozó támogatás nyújtásának lehetőségével. A társasági adótörvény szabályai ezzel összefüggésben pontosításra, illetve kiegészítésre kerülnek.

A támogatáshalmozást az uniós rendelkezésekkel összhangban csak az azonos elszámolható költségekre kell figyelembe venni, a javaslat ennek megfelelően az érthetőség javítása érdekében a szabályozási tartalmat nem érintve a hatályos szöveg technikai pontosítását tartalmazza.

26. §-hoz

A javaslat szerint a csoportos társasági adóalanyiség az adókedvezmények érvényesítése szempontjából egyetlen adózónak minősül.

A javaslat szerint a csoporttag csoporttagsága előtti adókedvezményét a csoportos társasági adóalanyiség tagjaként csak akkor érvényesítheti, ha a kedvezmény feltételeinek csoporttagként is megfelel. A kedvezményre jogosult csoporttag a csoporttagsága megszűnése után az adókedvezmény érvényesítésére továbbra is jogosult marad (ha csoporttagsága jogutód nélküli megszűnéstől eltérő ok miatt szűnik meg).

A csoportos társasági adóalanyiség adókedvezményt akkor vehet igénybe, ha az adókedvezményre vonatkozó feltételeknek való megfelelést egy csoporttagja vállalja és e csoporttag a feltételeket ténylegesen teljesíti. Amennyiben a feltételek teljesítését vállaló csoporttagsága megszűnik, az adókedvezmény érvényesítésére a csoportos társasági adóalanyiség a továbbiakban nem lesz jogosult, kivéve, ha a csoporttag jogutódlással szűnik meg és jogutódja szintén a csoportos társasági adóalanyiség tagja.

A csoportos társasági adóalanyiség a jogosult csoporttag(ok)ra vonatkoztatottan egyedileg alkalmazza a 80 és 70 %-os érvényesítési korlátokat.

27. §-hoz

A javaslat szerint a csoportos társasági adóalanyiság adóévi fizetendő adóját a csoporttagok között az egyedileg megállapított pozitív adóalapok arányában kell felosztani. A csoportképviselő az egyes csoporttagokra jutó fizetendő adót a csoportképviselő a csoportos társasági adóalanyiság társasági adóbevallásában feltünteteti és a beszámolóját, könyvviteli zárlatát a számviteli törvény III. Fejezete szerint összeállító csoporttag az adózott eredménye terhére adófizetési kötelezettségként elszámolja.

28. §-hoz

A javaslat jogtechnikai jellegű pontosításról gondoskodik.

29. §-hoz

A javaslat szerint az adófelajánlás kapcsán járó jóváírást a csoportos társasági adóalanyiság a felajánlás adóéve fizetendő adójának arányában osztja fel a csoporttagok között.

30. §-hoz

A javaslat szerint amennyiben a csoporttag csoporttagsága a jogutód nélküli megszűnéstől eltérő ok miatt szűnik meg, a csoportos társasági adóalanyiság és a volt csoporttag, továbbá a csoportos társasági adóalanyiság megszűnése esetén a volt csoporttag köteles a csoporttagság megszűnése napját, illetve a csoportos társasági adóalanyiság megszűnése napját követő 30 napon belül a csoportos társasági adóalanyiság által bevallott adóelőleget megosztani és bevallani, és ennek alapján a bevallás esedékességének napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig az adóelőleget megfizetni.

31. §-hoz

A csoportos társasági adóalanyiság bevezetéséhez kapcsolódó, a növekedési adóhitelre vonatkozó szabályokat érintő jogtechnikai pontosítás.

32. §-hoz

A csoportos társasági adóalanyiság bevezetéséhez kapcsolódó, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló rendelkezéseket érintő jogtechnikai pontosítás.

33. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.

29/A. § (66) bekezdéshez: A javaslat szerint a sporttámogatással összefüggő összeszámitási szabályok módosítását már a 2018/2019-es támogatási időszakra alkalmazni lehet.

29/A. § (67) bekezdéshez: A javaslat szerint a csoportos társasági adóalanyiság létrehozására irányuló kérelmet első alkalommal 2019. január 1-je és 2019. január 15-e között lehet benyújtani, mely határidő jogvesztő. Amennyiben az állami adó- és vámhatóság a kérelmet jóváhagyja, a csoportos társasági adóalanyiság 2019. január 1-jétől jön létre.

29/A. § (68) bekezdéshez: Átmeneti rendelkezés a 2016/1164 tanácsi irányelv preambuluma 8. pontjában foglaltakkal való összhang biztosítása érdekében. Az említett irányelv preambuluma értelmében a régi finanszírozási költség alapjául szolgáló szerződések módosításának esetei közül csak a finanszírozási költség alapjául szolgáló szerződések összegének növelése vagy futamidejének meghosszabbítása jelent olyan változást, amely az új kamatlevonási korlát alkalmazását vonja maga után és azt is csak az összeg növelése vagy futamidejének meghosszabbítása tekintetében. A régi finanszírozási költség alapjául szolgáló szerződésekre egyéb esetben a 2018. december 31-én hatályos alultőkésítési szabályt kell alkalmazni, azzal, hogy az adminisztráció egyszerűsítése érdekében az adózóknak ez esetben választás alapján lehetőségük van az új kamatlevonási szabályozás alkalmazására és valamennyi hitelszerződésük egységes kezelésére. Mivel az Európai Bizottság értékelése

szerint a 2019. január 1-jétől hatályos kamatlevonási szabály szigorúbb rendelkezés, mint a 2018. december 31-én hatályos rendelkezés, ezért a választási lehetőség megadása összhangban van az irányelvvel.

29/A. § (69) bekezdéshez: Az adott évben a 2018. december 31-én hatályos alultőkésítési szabály alapján ki nem használt kapacitások nem használhatóak fel egy más év adóalapjának módosításához. A megmaradó kapacitások adóévek közötti mozgatása kizárólag a 2016/1164 tanácsi irányelvvel összefüggésben lehetséges.

34. §-hoz

A javaslat a látvány-csapatsport támogatással kapcsolatos jogharmonizációs rendelkezések pontosításáról és a sportcélú ingatlan üzemeltetési költségeinek támogathatóságával kapcsolatos rendelkezések bevezetésével kapcsolatos jogharmonizációs rendelkezésekről gondoskodik.

35. §-hoz

A 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos jogharmonizációs rendelkezések bevezetésével kapcsolatos javaslat.

36. §-hoz

Szövegcsérés pontosítások a 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos módosításokkal, a csoportos adóalanyiság bevezetésével, a sportcélú ingatlan üzemeltetési költségeinek támogathatóságával kapcsolatos rendelkezések bevezetésével, és egyéb jogtechnikai pontosításokkal összefüggésben.

37. §-hoz

A mobilitási célú lakhatási támogatás megszűnésével párhuzamosan hatályon kívül helyezésre kerül a vonatkozó társasági adóalap-kedvezmény.

A K+F tevékenység kedvezményének szociális hozzájárulási adót illető módosítását követve hatályon kívül helyezésre kerül az ide vonatkozó veszteségelhatárolás korlátozás és az átmeneti rendelkezés.

3. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

38. §-hoz

A hitelintézetekre 2019-től vonatkozó adókulcsok megállapítása, továbbá az egyéb pénzügyi szervezeteket érintő jogtechnikai pontosítás.

39. §-hoz

A hitelintézetek 2019-től hatályos adókulcsának megállapításával kapcsolatos törlés.

4. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosításához

40. §-hoz

A javaslat kodifikációs átrendezésről gondoskodik.

41. §-hoz

A javaslat lehetővé teszi az adóalanyiságot megelőző időszakról származó terven felüli értékcsökkenés visszairása miatt kimutatott bevétel adóalapból történő levonását.

5. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosításához

42. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A javaslat bevezeti az ellenőrzött külföldi társaság fogalmát.

A (2) bekezdéshez: A javaslat kiegészíti azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén a kisadózó nem minősül főállásúnak. A rendelkezés szerint a közép- vagy felsőoktatási intézményben tanuló vállalkozó a tanulmányainak szüneteltetése idején sem minősül főállásúnak a 25. életéve betöltéséig.

43. §-hoz

A javaslat – az adóhatóság által fogantatandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvénnyel való összhang biztosítása érdekében – pontosítja azt a rendelkezést, amely a kisadózó vállalkozások tételes adófizetési kötelezettségének nyilvántartását megalapozó dokumentumokról rendelkezik.

44. §-hoz

Jogtechnikai jellegű szövegpontosítás.

45. §-hoz

Jogtechnikai jellegű szövegpontosítás.

46. §-hoz

Abban az esetben, ha az adózó a társasági adó hatálya alól tér át a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá, akkor a társasági adóalanyiság időszaka alatt az általa teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás alapján kiszámlázott összeg – figyelemmel az Szt. előírásaira – társasági adóalapot képez, függetlenül attól, hogy az a társasági adóalanyiság időszaka alatt befolyt-e. Ha az említett összeg a kata-alanyiság időszaka alatt folyik be, akkor az a Katv. 2. § 12. pontjának jelenlegi szabályai alapján a kisadózó vállalkozás bevételének is minősül. A „kettős adóterhelés” megszüntetésére tesz javaslatot a módosítás.

47. §-hoz

A javaslat jogharmonizációs záradék bevezetéséről gondoskodik.

48. §-hoz

A javaslat új átmeneti rendelkezés iktat be, amely alapján a fiatal mezőgazdasági termelők számára a 2016-2018-as időszakban pályázat alapján nyújtott támogatások is költségek fedezetére, fejlesztési célra adott támogatásnak minősülnek.

49. §-hoz

Jogtechnikai jellegű szövegpontosítások.

II. Fejezet

A KÖZVETETT ADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

6. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

50. §-hoz

Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény ültette át az Áfa tv-be a 2016/1065/EU tanácsi irányelv rendelkezéseit az utalványok áfa kezelésére vonatkozóan. Az irányelv nem rendelkezik az ellenérték fejében beszerzett, de ingyenesen továbbadott egycélú utalványok kezeléséről. A Javaslattal ezért kiegészíti a már beiktatott rendelkezéseket oly módon, hogy az egycélú utalványok ingyenes átruházása is adófizetési kötelezettséget keletkeztet, amennyiben az utalvány beszerzésekor az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

51. §-hoz

A javaslat rendelkezik arról, hogy mit kell adóalpnak tekinteni abban az esetben, ha az egycélú utalványt ellenérték nélkül ruházzák át.

52. §-hoz

A javaslat arra az esetre, ha a bérelt személygépkocsit gazdasági és magáncélra egyaránt használják, az adminisztratív terhek csökkentése érdekében 50%-os diktált levonási hányadot állapít meg a bérbeadást terhelő előzetesen felszámított áfa levonására.

53. §-hoz

A javaslat értelmében, amennyiben az adóalany a bérelt személygépkocsi vegyes célú használata esetében nem kívánja alkalmazni a diktált 50%-os levonási hányadot, úgy a levonást, az erre vonatkozó megfelelően alátámasztott dokumentáció alapján, olyan mértékben gyakorolhatja, amilyen mértékben a személygépkocsit adólevonásra jogosító gazdasági tevékenysége érdekében használja, hasznosítja.

54. §-hoz

A javaslat a munkaerő-kölcsönzés 2021. január 1-ével történő kivezetése kapcsán előírja, hogy a fordított adózás az építőipari munkaerőkölcsönzés esetén továbbra is alkalmazandó valamennyi (nem kizárólag az építőipari engedélyköteles) építési-szerelési munka esetén.

55. §-hoz

A Javaslattal az alanyi adómentesség választására jogosító értékhatárt 8 millió forintról 12 millió forintra emeli.

56. §-hoz

A hatályos előírások szerint, amennyiben az adó-visszatérítetési kérelem vonatkozásában kiegészítő információk bekérésére volt szükség, abban az esetben az adóhatóság a válasz beérkezésétől számított 2 hónapon belül, vagy ha a megkeresésre érdemben nem kapott hiánytalan választ, akkor a válaszára nyitva álló határidő lejártát követő 2 hónapon belül dönt. A javaslat a 2008/9/EK irányelv 21. cikk 1. bekezdésében foglaltakkal is összhangban pontosítja, hogy amennyiben az előző mondat szerinti esetben a határidő egyébként 6 hónapnál rövidebb lenne, akkor az adóhatóság rendelkezésére álló határidő az adó-visszatérítetési kérelem beérkezésétől számított 6 hónap. A határidő összességében továbbra sem haladhatja meg (attól függően, hogy kiegészítés kérésére egy vagy két alkalommal volt szükség) az adó-visszatérítetési kérelem beérkezésétől számított 7, illetve 8 hónapot.

57. §-hoz

A javaslat a jogharmonizációs záradékot rögzíti.

58. §-hoz

Az alanyi adómentesség választására - az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén - abban az esetben jogosult az adóalany, ha sem a naptári évet megelőző évben, sem pedig az adott naptári évben nem haladja meg az árbevétele a törvényben előírt értékhatárt. Tekintettel arra, hogy a jelenleg hatályos szabályok szerint a választásra jogosító értékhatár 8 millió forint, a Javaslat rendezi, hogy a 2018-as évben a 8 millió Ft-os árbevételt meghaladó, de a 12 millió forintos árbevételt meg nem haladó adóalanyok is élhessenek 2019 évre vonatkozóan az alanyi adómentesség választásának lehetőségével.

59. §-hoz

A javaslat rögzíti, hogy amennyiben az adóalany személygépkocsi bérbeadását terhelő input áfa levonás esetén az 50%-os diktált hányad szerinti levonást alkalmazza, akkor azt először mikortól kell alkalmaznia.

60. §-hoz

A javaslat az Európai Unió Bíróságának vonatkozó jogértelmezése alapján 2020. január 1-jével megszünteti, hogy önálló pozíciószámoként lehessen meghatározni az adóalapot az utazásszervezési szolgáltatások esetében. Ehhez kapcsolódóan a javaslat átmeneti rendelkezésként előírja, hogy amennyiben az utazásszervező 2019. év vonatkozásában élt az adóalap önálló pozíciószámoként történő megállapításának lehetőségével, úgy az önálló pozíciószámot, önálló pozíciószámokat legkésőbb a 2019. december 31-ét megáiban foglaló adó-megállapítási időszakában le kell zárni.

61. §-hoz

A javaslat átmeneti rendelkezést tartalmaz az Áfa tv. 3. számú melléklet I. részének 50-51. pontjaiban meghatározott lakóingatlanok értékesítésére alkalmazandó áfa mértékre vonatkozóan. Eszerint a kedvezményes, 5%-os áfa kulcsot kell alkalmazni azon lakóingatlanok értékesítésére, melyeknél a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének céljából az ehhez szükséges okiratot (különösen az adásvételi szerződést) az ingatlanügyi hatósághoz 2019. december 31-ig benyújtották, továbbá ugyanezen időpontig a lakóingatlan legalább szerkezetkész állapotúnak minősül és erről az értékesítő az állami adóhatóság részére az e célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozatot tesz.

62. §-hoz

A 2019. január 1-jétől hatályba lépő szabályok értelmében, amennyiben egy adóalany a letelepedésétől eltérő tagállamban felmerülő adókötelezettségét az egyablakos rendszer alkalmazásával teljesíti, akkor a számlázásra nem a teljesítési hely szerinti tagállam, hanem annak a tagállamnak a szabályai az irányadók, ahol az adóalany az egyablakos rendszerbe regisztrált. A javaslat ezért törli a jogszabályból ezen módosítás miatt okafogyottá vált azon rendelkezéseket, melyek egy másik tagállamban az egyablakos rendszerben regisztrált adóalanyok a belföldi bizonylatadására vonatkoznak.

Jogtechnikai módosítás, mely az Áfa tv. 257/D.§-ben levő jogszabályi hivatkozást módosítja.

63. §-hoz

1. A 2019. január 1-jétől hatályba lépő szabályok értelmében, amennyiben egy adóalany a letelepedésétől eltérő tagállamban felmerülő adókötelezettségét az egyablakos rendszer alkalmazásával teljesíti, akkor a számlázásra nem a teljesítési hely szerinti tagállam, hanem

annak a tagállamnak a szabályai az irányadók, ahol az adóalany az egyablakos rendszerbe regisztrált. A javaslat ezért törli a jogszabályból ezen módosítás miatt okafogyottá vált azon rendelkezéseket, melyek egy másik tagállamban az egyablakos rendszerben regisztrált adóalanyok a belföldi bizonylatadására vonatkoznak.

2-4. A javaslat az Európai Unió Bíróságának vonatkozó jogértelmezése alapján előírja, hogy az utazásszervezésre vonatkozó különleges szabályozást kell alkalmazni akkor is, ha az utazásszervezési szolgáltatást az adóalany továbbértékesítési céllal veszi igénybe, valamint, hogy az utazásszervezési szolgáltatás adóalapjának megállapítására nem alkalmazható az önálló pozíciószámokénti nyilvántartás.

7. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosítása

64. §-hoz

Eljárásjogi egyértelműsítés. Az engedélyokiratban szereplő adatok változása esetén minden esetben engedélymódosítást vagy új engedélyt kell kérni. Csak az olyan, engedélykérelemben vagy mellékletében megadott adatok változása esetében alkalmazható eljárás az utólagos bejelentés, amely adatok az engedélyokiratban nem szerepelnek, azaz csak engedélymódosítást nem igénylő adatváltozások esetén.

65. §-hoz

A jövedéki biztosíték érvényesíthetőségi szabályainak minden lehetséges esetre (engedélymegszűnésre, tagállami behozatalra is) történő kiterjesztése a költségvetési érdekek biztosítása érdekében.

66. §-hoz

Eljárásjogi kiegészítő szabály a felfüggesztett engedélyek jogi sorsának rendezésére.

67. §-hoz

Eljárásjogi szabályok kiegészítése a vegyes gazdálkodói tevékenység esetére. A módosítás a vegyes tevékenységet folytató adóraktár engedélyesek számára elhagyhatóvá teszi a külön felhasználói engedélyt azáltal, hogy adóraktári nyilvántartásából teljesíthet adatszolgáltatást a felhasználói engedélyes tevékenységéről is.

68. §-hoz

Eljárásjogi korrekció, mely jogsértés megállapítása esetén az eljárás során felmerült díjakat a jogsértőre terheli.

69. §-hoz

Eljárásjogi korlát beépítése a szabályozásba a kötelező érvényű KN-kód besorolás adóelkerülést célzó igénylési lehetőségének megszüntetésére.

70. §-hoz

Azt egyértelműsítő új szabály, hogy a hivatalból megkapott adatváltozásokat (székhelyváltozás, cégnév változás) automatikusan vezeti át a hatóság az engedélyeken és hatósági nyilvántartásokon.

71. §-hoz

Adóeljárás kódexben szereplőtől indokolatlanul eltérő szabály elhagyása, a jövedéki törvény rendelkezéseinek összhangba hozatala az adóigazgatási rendtartás hirdetményi közlésre vonatkozó új szabályaival és felhatalmazó rendelkezés költségvetési rendeleti alkotására vámszabályokra utalás helyett.

72. §-hoz

Eljárásjogi szabályok kiegészítésével az elkobzott illegális dohánygyártmány, valamint az elkobzott jövedéki termék előállítására szolgáló illegális berendezések kiképzési vagy múzeumi célra történő átadhatóságának megteremtése a szabályozásban.

73. §-hoz

1. Jogszabályi hivatkozás korrekciója.
2. Gazdálkodói érdeket szolgáló pontosítás.
3. A jövedéki biztosítékkedvezményhez beszámítható tevékenységi idő szabályainál a közvetett befolyásolási esetek szabályainak egyértelműsítése a gazdálkodók érdekében.
4. Fogalomhasználat egységesítése az adóeljárési kódexek fogalmaival, az adóeljárési kódexek ugyanis nem használnak ügyfél fogalmat.
5. Fogalomhasználat egységesítését szolgáló korrekció.
6. Fogalomhasználat egységesítése az adóeljárési kódexek fogalmaival, az adóeljárési kódexek ugyanis nem használnak ügyfél fogalmat.
7. Fogalomhasználat egységesítését szolgáló korrekció.
8. Fogalomhasználat egységesítését szolgáló korrekció.
9. Fogalomhasználat egységesítését szolgáló korrekció.
10. Fogalomhasználat egységesítése az adóeljárési kódexek fogalmaival, az adóeljárési kódexek ugyanis nem használnak ügyfél fogalmat.
11. Fogalomhasználat egységesítése az adóeljárési kódexek fogalmaival, az adóeljárési kódexek ugyanis nem használnak ügyfél fogalmat.
12. Fogalomhasználat egységesítése az adóeljárési kódexek fogalmaival, az adóeljárési kódexek ugyanis nem használnak ügyfél fogalmat.
13. Jogszabályi hivatkozás korrekciója.
14. A kereskedelmi gázolaj után visszaigényelhető adó mértékének korrigálása az uniós adóminimumnak való megfelelés érdekében.
15. Fogalomhasználat korrekciója.
16. Bérfőzés eljárási szabályainak korrekciója.
17. Bérfőzés eljárási szabályainak korrekciója.

74. §-hoz

1. Eljárási fogalomhasználat egységesítése a borászati szakmai szabályokkal.
2. Biztosítékszabály egyértelműsítése, a 18. § (12) bekezdés ugyanis erre az esetre nem vonatkozik.
3. Ellenőrzés eljárási szabályainak korrekciója az ellenőrzések hatékonyságának növelése érdekében.
4. Eljárási szabályok korrekciója a tárolási költségre vonatkozóan, a vámjogszabályok alkalmazása helyett a jövedéki végrehajtási rendeletbe kerül egy egyszerűbb szabály.
5. Eljárási fogalomhasználat egységesítése a borászati szakmai szabályokkal.

III. Fejezet

HELYI ADÓK, ILLETÉKEK

8. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

75. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint az IFRS-eket alkalmazók esetén a nettó árbevétel, így az iparüzési adó alapját növeli az üzletág átruházásakor az üzletág átruházásáért kapott, az átadott eszközök – átadott kötelezettségek értékével csökkentett – piaci értékét meghaladó ellenérték, mert ez a magyar számviteli szabályok szerint is a nettó árbevétel részét képezi. Figyelemmel arra, hogy a javaslat a számviteli törvényt úgy változtatja meg, hogy a számviteli törvény hatálya alá tartozók esetén sem tartozik az árbevételbe ez az összeg, a helyi adótörvény említett bevétel-növelő tételére sincs szükség, ezért azt a javaslat hatályon kívül helyezi.

9. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

76. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény önállóan nevesíti az állami adóhatóság vámigazgatási, illetve jövedéki igazgatási jogkörében ellátandó feladatait. Ebből következően az adóügynek nem minősülő jövedéki ügyek (engedélyezés, nyilvántartásba vétel) kezdeményezésekor a hatályos szabályok szerint nem érvényesíthető az adó-, járulék- és vámigazgatási ügyekre vonatkozó eljárási illetékmentességi rendelkezés. Tekintettel ugyanakkor arra, hogy 2018. január 1-jől az adózási szabályokat (Air., Art.) a jövedéki ügyekben is alkalmazni kell, indokolt kiterjeszteni az illetékmentességi rendelkezést ezen eljárásokra is.

A (2) bekezdéshez: Az Európai Parlament és a Tanács (EU) az egyes közokiratoknak az Európai Unió belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2016/1191. (2016. július 6.) rendelete szerint a születés, az életben lét, a haláleset, a házasságkötés (beleértve a házasságkötési képességet és a családi állapotot), a bejegyzett élettársi kapcsolat (beleértve a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének képességét és a bejegyzett élettársi kapcsolattal összefüggő jogállást), a lakóhely és/vagy a tartózkodási hely, továbbá a büntetlen előélet tárgyában a tagállamok által kiadott közokiratokhoz az érintett közokirat átvételére jogosult személy kérelmére csatolni kell az e rendeletnek megfelelően készült többnyelvű formanyomtatványt.

A rendelet kifejezetten rögzíti a tagállamok azon kötelezettségét, amely szerint biztosítani kell, hogy a többnyelvű formanyomtatványok kiállításának díja ne haladja meg az adott többnyelvű formanyomtatvány vagy a többnyelvű formanyomtatvánnyal kísért közokirat – közülük is az alacsonyabb – előállítási költségét. A hatályos szabályozásból 3000 Ft általános tételű eljárási illetékfizetési kötelezettség keletkezne. Figyelemmel azonban arra, hogy ezen formanyomtatvány kiállításának költsége ennél jóval kisebb, továbbá az anyakönyvi kivonat kiállítása illetékmentes, a javaslat a többnyelvű formanyomtatványok kiállításához eljárási illetékmentességet kapcsol.

77. §-hoz

Az Itv. jelenleg illetékmentességet biztosít azon jogorvoslati eljárásokban, amelyeket a felek a beadványuk visszautasítása, illetve az eljárás megszüntetése miatt kezdeményeznek, ha az eljárás megszüntetésének oka, hogy a beadványt vissza kellett volna utasítani, a polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 259. §-a szerinti eljárás-megszüntetési tényállás valósult meg, illetve a fél megszegte az elektronikus kapcsolattartása vonatkozó szabályokat. Ugyanakkor az illetéktörvény hatályos szabályozása mérsékelt illetékfizetési kötelezettséget ír elő, ha a bíróság a beadványt visszautasítja, illetve az eljárást a fentiekben nevesített okok miatt megszünteti.

A 2018. január 1-jétől hatályba lépett Pp. a korábbi eljárásjogi szabályozáshoz képest sokkal részletesebben, pontosabban meghatározza a beadványok tartalmát, illetve azok előterjesztésének elősegítése céljából – a jogi képviselő nélkül eljáró fél részére – előírja a nyomtatvány igénybevételének kötelezettségét. Az újfajta szabályozási koncepció alapján sokkal kisebb a valószínűsége annak, hogy a beadvány alaki kellékei hibásak, hiányosak, mindemellett a mérsékelt illeték megfizetésével összefüggő bírósági, adóhatósági adminisztratív terhek aránytalanul magasak a mérsékelt illetékből származó bevételhez képest. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a mérsékelt illeték jogintézménye önmagában nem ösztönzi a feleket a hiánytalan, elbírálásra alkalmas beadványok előterjesztésére. Ilyen körülmények között tehát indokolatlan a mérsékelt illeték jogintézményének fenntartása, ezért a javaslat illetékmentességet fogalmaz meg azokra az esetekre vonatkozóan, amikor az eljárást megindító beadványt a bíróság visszautasítja, vagy az eljárást azért szünteti meg, mert a beadványt vissza kellett volna utasítani, illetve az eljárás megszüntetését a Pp. 259. §-ában foglalt okok miatt vagy az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegése okán kell megszüntetni.

78. §-hoz

Az elektronikus eljáráshoz kapcsolódó – banki átutalással történő – illetékfizetés hatályos részletszabályai hiányosak, mivel az Itv. jelenleg nem rögzíti az átutalás közleményrovatában feltüntetendő adatok körét, amelyek segítségével az illeték megfizetésének ténye aggálymentesen azonosítható. A javaslat egyfelől ezt a hiátust orvosolja, másfelől pontosítja a szabályozást, tekintettel arra, hogy – az elektronikus úton kezdeményezett építésügyi hatósági, valamint az azokban szükséges szakhatósági eljárások kivételével – az elektronikus eljárásokban nincs lehetőség a készpénz-átutalási megbízás útján történő illetékfizetésre, következésképpen az Itv. 73. § (5) bekezdésében szükségtelen az Itv. 73. § (4) bekezdésére (vagyis az elektronikus eljárásokra) történő utalás.

79. §-hoz

A javaslat szerint azokban az eljárásokban, amelyekben a bíróság a beadványt visszautasítja, illetve az eljárást azért szünteti meg, mert a beadványt vissza kellett volna utasítani vagy a Pp. 259. §-a szerinti eljárás-megszüntetési ok következett be, illetve a fél az elektronikus kapcsolattartás szabályait megszegte, a mérsékelt illeték megfizetése helyett illetékmentesség érvényesíthető. Az illetékmentesség bevezetésével összefüggésben szükséges az Itv. 81. § (3) bekezdésében rögzített hivatkozás módosítása az illetéktörvény belső koherenciájának megteremtése érdekében.

80. §-hoz

A javaslat rögzíti, hogy az ún. többnyelvű formanyomtatvány kiállításához kapcsolódó közigazgatási hatósági eljárási illetékmentességi rendelkezés az egyes közokiratoknak az Európai Unión belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2016. július 6-i 2016/1191/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkével való koherencia megteremtését, azaz a 2016/1191/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek való megfelelést szolgálja.

81. §-hoz

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: új Be.) értelmező rendelkezése a lakcím fogalmaként a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerinti lakcímet határozza meg. Ebbe a körbe tartozik az olyan tartózkodási hely, amely a személy- és lakcímnnyilvántartásban szerepel. Az új Be. szerint a tényleges tartózkodási hely az az ingatlan, ahol a büntetőeljárásban részt vevő személy ténylegesen tartózkodik, ideértve a fogva tartás helyét, illetve a nem magyar állampolgár szálláshelyét is. Tekintettel arra, hogy az illetéktörvény hatályos szabályozása nem a lakcímre, illetve a tényleges tartózkodási helyre, hanem a lakóhelyre és tartózkodási helyre utal a szabálysértési ügyekben kiadott jegyzőkönyvek egyszeri másolatának illetékmentességét rögzítő rendelkezésében, az új Be. fogalmi rendszere és az Itv. szabályozása közötti összhang megteremtése érdekében a javaslat e fogalmakkal pontosítja az illetéktörvényt.

82. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a javaslat szerint illetékmentes lesz az a bírósági eljárás, amelyben a beadványt a bíróság visszautasítja, vagy az eljárást azért szünteti meg, mert a beadványt vissza kellett volna utasítani, illetve az eljárás a Pp. 259. §-ában foglaltak miatt vagy az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegése okán szűnik meg, a javaslat hatályon kívül helyezi azokat a rendelkezéseket, amelyek a fent említett esetekben mérsékelt illetékfizetést írnak elő, valamint a mérsékelt illetékfizetés részlet- és kapcsolódó szabályait rögzítik.

10. A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény módosításához

83. §-hoz

A Kincstár általi közvetlen lakossági állampapír forgalmazást, az ilyen célú át- és visszautalást, mentesség illeti meg a pénzügyi tranzakciós illeték alól. Ezzel az állampapír forgalmazás tekintetében a Kincstár által végrehajtott művelet ugyanúgy illetékmentes, mint a versenypiaci befektetési szolgáltatók általi állampapír forgalmazás.

Az ASP rendszerhez csatlakozott önkormányzatok számára a Kincstár fogja biztosítani az elektronikus fizetési és elszámolási rendszer szolgáltatásaihoz szükséges fizetési feltételeket, a Kincstár lesz az EFER elszámolási számla tulajdonosa. A javaslat mentesíti ezt a fizetési a fogalmat a tranzakciós illeték alól.

84. §-hoz

Jogtechnikai módosítás.

85. §-hoz

Jogtechnikai módosítás.

IV. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

11. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

86. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A munka törvénykönyve szerint munkaviszonyban foglalkoztatott saját jogú nyugdíjas személy akkor is saját jogú nyugdíjasnak minősül, ha a nyugellátásának folyósítása szünetel.

A (2) bekezdéshez: A járulékalapot képező jövedelemre vonatkozó szabályok egészülnek ki azzal, hogy járulékalapot képező jövedelemként kell figyelembe venni azt a jövedelmet, amelynek kifizetésére (juttatására) a Tbj. 5. §-a szerint fennálló biztosítási jogviszony alapján került sor, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.

87. §-hoz

A járulékalapot nem képező jövedelmek köre pontosításra kerül a végrehajtási rendeletben megfogalmazott szabállyal, miszerint nem kell járulékalapot képező jövedelemként figyelembe venni azt a jövedelmet, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. 11. §-a, 11/A. §-a, 11/B. §-a vagy 13. §-a alapján nem állt fenn biztosítási jogviszony, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.

88. §-hoz

A Tbj. kétoldalú szociális biztonsági egyezményekkel való összhangjának megteremtését szolgáló módosítások.

12. A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény módosítása

89. §-hoz

Az adófizetési kötelezettségek körét pontosítja azáltal, hogy a törvényben adókötelezettség alá eső nevesített tőkejövedelmeknek kizárólag azon részét adóztatja belföldön, amely a magyar szabályok szerint személyi jövedelemadó köteles.

90. §-hoz

Az adóalap pontosítására vonatkozó szabály, amely megteremti az összhangot a járulékalapot képező jövedelemmel.

91. §-hoz

Az adófizetésre kötelezett személy pontosítását tartalmazza a módosító rendelkezés, mely alapján a külföldi kifizetőtől a Tbj. szerint járulékalapot nem képező jövedelem utáni adókötelezettséget a természetes személy köteles teljesíteni.

Pontosító rendelkezés, mely egyértelművé teszi, hogy megállapodás alapján a természetes személy után keletkező adófizetési kötelezettséget a kirendelés alapján őt foglalkoztató fizeti meg.

92. §-hoz

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozóra és társas vállalkozásra vonatkozó mentesítési szabály, valamint a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött munkaviszonyra vonatkozó mentesítési szabály pontosítása.

Az egészségügyi hozzájárulás (eho) szabályozásával összhangban az adókötelezettség – járulékalapot nem képező jövedelem esetében – a Tbj. szerint külföldinek minősülő személyekre nem terjed ki.

93. §-hoz

Az egészségügyi hozzájárulás (eho) szabályozásával összhangban a Tbj. szerint külföldinek minősülő személyek esetében nem képez adóalapot továbbá a béren kívüli juttatások, a béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások, és a kamatkedvezményből származó jövedelem.

94. §-hoz

A járulékszabályozással összhangban a 36 órás foglalkoztatás meghatározásánál az egyidejűleg fennálló több munkaviszonyt össze kell számítani.

95. §-hoz

A módosítással új típusú K+F tevékenységhez kapcsolódó kedvezmény kerül bevezetésre, amely szerint az adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban kutató-fejlesztő munkavállalót foglalkoztató - vállalkozásként működő saját tevékenységi körben alaputatást, alkalmazott kutatást, kísérleti fejlesztést végző kutatóhelynek minősülő - kifizető adókedvezményt vehet igénybe. A kedvezmény egyenlő a tárgyhónapban a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként elszámolt bérköltség után az adómérték 50 százalékaival megállapított összeggel.

96. §-hoz

A módosítás szerint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a célzott szolgáltatásként nyújtott önszegélyező szolgáltatások vonatkozásában nem minősül kifizetőnek, ebből következően a szociális hozzájárulási adó kötelezettje a jövedelemben részesülő természetes személy.

97. §-hoz

Az egyéni vállalkozóhoz hasonlóan a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a vállalkozói osztályalapot után fennálló adókötelezettségét a személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig teljesíti.

98. §-hoz

Adókötelezettség teljesítésére vonatkozó szabály pontosítása.

99. §-hoz

Értelmező rendelkezések köre bővül a külföldi kiküldetés esetén az alaphatár meghatározásával.

100. §-hoz

Az átmeneti szabályok pontosítása és kiegészítése. Az átmeneti szabály kimondja azt is, hogy a szakképzési hozzájárulásból is igénybe lehet venni a kedvezményt a vonatkozó szabályok szerint, ha azt 2018. december 31-én érvényesítik. Továbbá a módosítás lehetővé teszi, hogy ha a kifizető az ugyanazzal a természetes személlyel fennálló munkaviszonyára az Eat. és a törvény alapján is jogosult lenne adókedvezményre, akkor az említett munkaviszonyra a kifizető a választása szerint csak egy adókedvezményt érvényesíthet.

Átmeneti szabály a K+F kedvezmény érvényesítéséhez.

101. §-hoz

A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény hivatkozásainak jogtechnikai pontosítása.

102. §-hoz

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény hivatkozásainak jogtechnikai pontosítása.

103. §-hoz

A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvényhez kapcsolódó hatályát veszítő rendelkezések pontosítása.

104. §-hoz

Jogtechnikai pontosítások.

V. Fejezet

ELJÁRÁSRENDET ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK

13. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

105. §-hoz

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvény (Szftv.) úgy rendelkezik 2017. június 20-ától, hogy az adóazonosító jelet nem kell feltüntetni a rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékon. Ezt a szabályt első alkalommal a 2018. évi rendelkező nyilatkozatnál lehet alkalmazni. Mivel azonban nagyszámú adózó eszerint járt el már a 2017. évben is, melyre tekintettel nem lett érvényes a nyilatkozatuk, az adott kedvezményezettek nem kapták meg a felajánlásokat. A módosítás biztosítja, hogy ezeket a nyilatkozatokat – ha más hibában nem szenvednek –, érvényesnek kelljen tekintenie az állami adó- és vámhatóságnak. Ezen túl az is rögzítésre kerül, hogy az Szftv. korábbi, önálló benyújtásra vonatkozó feltétele is szükségtelen formai előírás a 2017. évben benyújtott nyilatkozatok esetében.

14. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása

106. §-hoz

A javasolt módosítással az egyéni cég is megjelenik az egyéb szervezet fogalmában, amellyel egyértelművé válik, hogy az egyéni cég is a törvény hatálya alá tartozik és kifizetőnek minősül.

A kapcsolt vállalkozás fogalmának módosítása arra irányul, hogy a törvény ne ismétlje meg a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény fogalmi meghatározását, hanem csak utaljon arra.

107. §-hoz

A jogalkalmazási tapasztalatok azt mutatják, hogy az érintett rendelkezés túl általános, valamennyi anyagi jogszabályban biztosított kedvezményre értelmezhető volta miatt az adózó nem tud felkészülni arra, hogy az Art.-ban megfogalmazott többletfeltételnek is meg kell felelnie az anyagi jogszabályban meghatározott kedvezmény igénybevételéhez, ezért méltánytalan számára e feltétel, különös tekintettel arra, hogy bármely kis összegű nettó adótartozás akadályát képezi a kérelme pozitív elbírálásának. A módosítással az érintett

rendelkezés kizárólag az Art.-ban biztosított kedvező eltérések esetén alkalmazható, az egyes adótörvényekben biztosított kedvező eltérés ugyanis az általános szabály alapján, mérlegelés nélkül biztosítandó.

108. §-hoz

Az Art. felszámolás, végelszámolás és kényszertörlesztés során elkövetett jogsértések miatt alkalmazható jogkövetkezmények tekintetében jelenleg csupán a mulasztási bírság kiszabásának lehetőségéről rendelkezik olyan jogsértések esetére, melyek tekintetében 2018. január 1-jétől kezdődően eljárásbírság szankció is alkalmazható. Tekintettel arra, hogy az érintett rendelkezések esetében a mulasztási bírság mellett hiányzik az eljárásbírság kiszabásának figyelembevétele, az erre utaló kiegészítés javasolt.

109. §-hoz

Az adóregisztrációs eljárásra vonatkozó szabályozás áttekinthetőbbé tételét szolgálja a módosítás a jogalkalmazást segítően.

110. §-hoz

A törvény a kézhezvétel fordulatot használja több helyen, holott eljárásjogilag nem pontos a megfogalmazás, ezért a „kézhezvétel” kifejezés helyett a „kézbesítés” kifejezés beiktatására kerül sor.

111. §-hoz

A jövőben az adófizetési biztosíték előírására irányuló eljárásban is figyelembe kell venni azt, ha az adóregisztrációs eljárás megszüntetésére vezető, az állami- vagy önkormányzati befolyást értékelő ok hivatalból vagy az érintett személy kérelmére került sor.

112. §-hoz

Az Art. nem tartalmaz rendelkezést a biztosított egyéni vállalkozókat saját maguk után terhelő bevallási kötelezettségre vonatkozóan, ezért szükséges az Art. 50. §-ának új (1a) bekezdéssel történő kiegészítése e személyi kör adatszolgáltatási kötelezettségének előírása érdekében. Továbbá beiktatásra kerül, a korábban is ismert egyszerűsítő jellegű rendelkezés, mely szerint, ha a belföldi illetőségű természetes személy a kifizetőtől kizárólag az Szja tv. szerinti osztalékjövedelmet szerez, akkor a bevallásában és adatszolgáltatásában a természetes személy tekintetében azonosító adatként mit kell bejelenteni.

113. §-hoz

A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv adatszolgáltatására vonatkozó szabályoknak mind a NAV, mind pedig az önkormányzati adóhatóságok tekintetében történő változása, amely a mentorálást segíti. Továbbá, mivel a korábbi szöveg alkalmazása nehézséget okozott, az adatszolgáltatás gyakorisága és tartalma is módosításra került.

114. §-hoz

Nem egyértelmű az Art. 96. §-ában foglalt rendelkezés alapján, hogy mely szervnek és mely ellátásokról kell adatot szolgáltatnia az adóhatóság felé, ezért az adatszolgáltatási szabály módosítása és konkretizálása arra, hogy a kincstár szolgáltató adatot a rokkantsági járadékról és a fogyatékosági támogatásról.

115. §-hoz

A jelenlegi szabályozás szerint, ha az adóhatóság visszavonta a hatósági bizonyítványt, akkor a határozatot meg kell küldenie azoknak a hatóságoknak, amelyek eljárásában az adózó a

hatósági bizonyítványt felhasználta vagy fel kívánta használni. A jelenlegi szabályozás szerint azonban az adózó nem köteles megjelölni azon szervezetet, melyek eljárásában a hatósági bizonyítványt fel kívánja használni. Ezért előírásra kerül, hogy az adózó kérelmében jelölje meg azon szervezetet, amelyek eljárásában fel kívánja használni a hatósági bizonyítványt. Az érintett § logikai átstrukturálása is megtörténik.

116. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 131. §-a egy új (2a) bekezdéssel került kiegészítésre, amely rendelkezés teremti meg a jogalapot ahhoz, hogy a honvédelmi egészségkárosodási ellátást megállapító honvédelmi szerv az ellátás honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény alapján történő megállapítását követően az ellátás jogszerűségének felülvizsgálata érdekében adatszolgáltatást kérhessen az állami adó- és vámhatóságot a jogosult foglalkoztatási jogviszonyaival kapcsolatban.

Figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 262. § (1) bekezdésében foglaltakra, melyek értelmében a nyomozó hatóság és a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve, valamint a rendőrség terrorizmust elhárító szerve kizárólag az ügyészség engedélyével kérhet adatszolgáltatást az adóhatóságtól és a vámhatóságtól, szükséges ennek a rendelkezésnek az elhelyezése az Art.-ban is, mivel az adóhatósági, vámhatósági adatot szolgáltató közigazgatási szerv ennek a törvénynek az előírásait veszi figyelembe. Ugyanígy célszerű egyértelművé tenni, hogy a titkos információgyűjtésre feljogosított szervek is csak az ügyészség engedélyével vehetnek át adatot az adóhatóságtól.

117. §-hoz

Jogalkalmazást segítő pontosítás a megbízható adózók részére történő mulasztási bírság kiszabásával összefüggésben.

118. §-hoz

A kockázatos adózókra vonatkozó jogalkalmazást segítő pontosítás a foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján szerepléssel összefüggésben.

119. §-hoz

Joggyakorlatot segítő pontosítás a kockázatos adózók részére történő mulasztási bírság és adóbírság kiszabásával összefüggésben.

120. §-hoz

Az Air.-ba beiktatandó új rendelkezés értelmében az ügyintézési határidőbe nem számít be a hiánypótlásra és a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő, melyre tekintettel szükséges az Art. ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéseinek pontosítása is, melyben visszautal az Air. adott szabályára.

121. §-hoz

Szokásos piaci árra vonatkozó eljárásban hozott döntések elnevezésének pontosítására, valamint az ezen eljárások során hozott döntések elleni jogorvoslat egységesítésére kerül sor.

122. §-hoz

Annak egyértelművé tétele, hogy a keresetindítási jog megnyílásától a bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig, felülvizsgálati kérelem esetén a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig nyugszik az adó megállapításához való jog elévülése.

123. §-hoz

A régi Art. által rögzítette azon bírságot megalapozó két esetet előírására kerül sor, amikor az adózó a számviteli törvény alapján összeállítandó szabályzataiban foglaltaktól eltérően járt el, továbbá, amikor a közzétett beszámolója a beszámoló szempontjából lényegesnek minősülő információkat nem tartalmazott vagy tévesen mutatott be.

124. §-hoz

Az üzletlezárás elrendelésére vonatkozó szabályozás joggyakorlatot segítő pontosítása.

125. §-hoz

Az adószám törlésére vonatkozó szabályozás joggyakorlatot segítő pontosítása.

126. §-hoz

Az ügyféltájékoztató és ügyintéző rendszer működtetésére vonatkozó rendelkezés pontosítása.

127. §-hoz

Köztartozásmentes adózói adatbázis működtetése és közzétételére vonatkozó szabályozás pontosítása és annak törvényben történő előírása, hogy a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételre irányuló kérelmet kizárólag elektronikus úton lehet előterjeszteni.

128. §-hoz

Be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztatók közzétételére vonatkozó szabályozás joggyakorlatot segítő pontosítása azzal, hogy nem alkalmazhatók az itt előírt rendelkezése azon adózók esetében, amelyek vonatkozásában az állami adó- és vámhatóság a mulasztási bírság kiszabását azért mellőzte, mert az ellenőrzést megelőző bevallással lezárt utolsó adómegállapítási időszak vonatkozásában az ugyanazon jogvisztonnyal összefüggő bevallási kötelezettségének az adózó eleget tett.

129. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.

130. §-hoz

A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv a NAV részére egy egyszeri ős-adatszolgáltatást fog teljesíteni 2019. február 1-jével, ezért az átmeneti rendelkezések módosulnak.

131. §-hoz

A mellékletben szereplő módosítás arra irányul, hogy a munkáltató az év végi elszámoláskor általa megállapított személyi jövedelemadó és a már levont, megfizetett adóelőleg különbözetét a levonást követő hó tizenkettedik napjáig fizeti meg. Tekintettel arra, hogy a munkáltató – figyelemmel az Szja tv. 94. § (1) bekezdésében foglaltakra is – 2017. évre vonatkozóan nem készíthet munkáltatói adómegállapítást, ezért indokolt ezen szabály pontosítása.

132. §-hoz

Szövegcsérés módosítások:

- jogtechnikai pontosításokat,
- szövegpontosító rendelkezéseket
- nyelvhelyességi pontosításokat,

- a közlés és kézbesítés kifejezések megfelelő használatára vonatkozó rendelkezéseket,
- jogalkalmazást segítő pontosításokat, valamint
- az adótanácsadói, adószakértői és okleveles adószakértői nyilvántartás vezetéséről szóló, eljárási szabályokat tartalmazó rendelet kormányrendeleti szintre történő emeléséhez kapcsolódóan technikai jellegű pontosításokat tartalmaznak.

Ezen túl az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jétől átveszi a jelenleg a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó követelések végrehajtását. Annak érdekében, hogy ezen követelések esetében is biztosított legyen a minél hatékonyabb végrehajtás, a tervezet ezen követelések esetében is biztosítja az állami adó- és vámhatóság számára a visszatartási jog gyakorlását.

A Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás vezetéséért felelős szerv adatszolgáltatására vonatkozó szabályainak pontosítása az önkormányzati adóhatóság tekintetében, hogy arra évente egyszer, határidőhöz nem kötötten legyen lehetőség.

Az adóelőleg-kiegészítési szabályok megsértése esetén kiszabható mulasztási bírság maximális mértéke a befizetett előleg és az adóévi adó kilencven százalékanak különbözetének húsz százalékaról tíz százalékára csökken.

133. §-hoz

Deregulációs, bürokráciacsökkentési célból a feltételes adómegállapítás szabályai közül kivételre kerülnek azok az előírások, amelyek a kérem benyújtását megelőző, díjköteles konzultációra vonatkozó előírásokat tartalmazzák.

A jövőben a munkáltatónak/kifizetőnek nem kell bejelentenie az általa foglalkoztatott biztosítottak a végzettségére, szakképzettségére, szakképesítésére, továbbá az ezt igazoló okiratot kibocsátó intézmény nevére és az okirat számára vonatkozó adatokat.

A további hatályon kívül helyező rendelkezések szövegponosító javaslatokat és joggyakorlatot segítő pontosításokat tartalmaznak.

15. Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény módosítása

134. §-hoz

Az adózó fogalma a régi Art-ból került átmenetileg az Air. fenti szakaszába. Ugyanakkor az új szabályozási koncepciónak megfelelően az egyes adókötelezettségek az Art-ban kerültek szabályozásra, így az adózó fogalmának meghatározásakor indokolt az Art.-ra való hivatkozás is.

135. §-hoz

Ha külföldi adóhatóság munkatársai vesznek részt az ellenőrzésben, akkor egyrészt felvetődhet, hogy a külföldi adóhatóság munkatársa számára az által használt nyelven elérhetővé kell tenni az adózótól magyar nyelven beszerzett iratokat, másrészt pl. tolmácsolni kell a külföldi adóhatóság munkatársa által idegen nyelven feltett kérdést a magyar adózó felé. Emellett – amennyiben a magyar adóhatóság tisztviselői nem beszélnek a külföldi adóhatóság munkatársai által használt nyelvet, ugyancsak felmerül a tolmácsolás és fordítás szükségessége. A módosítás azt a célt szolgálja, hogy kimondja – az adóigazgatási eljárásban érvényesülő nyelvhasználati szabályok érintetlenül hagyása mellett – hogy a szükséges körben a szóban forgó tolmácsolási, fordítási feladatok ellátását az állami adó- és vámhatóságnak kell biztosítani.

136. §-hoz

2018. január 1-jétől az Air. szabályozza az eljárás megszüntetésének eseteit, amely alapján azonban a 2018. évben vélelmezett kézbesítéssel megindult vizsgálatoknál nincs lehetőség az eljárás megszüntetésére, illetve az ellenőrzés meghiúsultként történő lezárására akkor, ha az adóhatóság semmilyen eljárási cselekményt nem tud foganatosítani amiatt, hogy a tényállás nem volt tisztázható, és további eljárási cselekményektől sem várható eredmény. A jogalkalmazási tapasztalatok azt mutatják, hogy szükséges a törvény olyan irányú módosítása, amely lehetővé teszi ilyen esetben az eljárás megszüntetését.

137. §-hoz

138. §-hoz

Az adóigazgatás új rendjének megalkotásakor kiemelt cél volt olyan szabályozási környezet megteremtése, amely az eljárások ésszerű időn belül történő lezárását mozdítja elő, és megakadályozza azok indokolatlan elhúzódását. Ezen célok elérése érdekében a törvény egyfelől megtartotta ugyan az eljárási határidő meghosszabbításának lehetőségét, ugyanakkor megszüntette az eljárás felfüggesztésének lehetőségét, és úgy alakította át az ügyintézési határidő számításának szabályozását, hogy az adóhatóság már nem számolhat az ügyintézési határidőbe nem számító időtartamokkal. A jogalkalmazási tapasztalatok viszont azt mutatják, hogy az ügyintézési határidőbe nem számító időtartamokkal kapcsolatos, egyes korábbi rendelkezések hiánya számos területen komoly problémát jelent, amelyeket kezelni szükséges annak érdekében, hogy a tényállás tisztázásához megfelelő idő álljon rendelkezésre. A régi Art. és a háttérjogszabályaként szolgáló Ket. előírásaihoz nem indokolt visszatérni, csak a legszükségesebb esetekkel szükséges módosítani az ügyintézési határidőbe nem számítandó időtartamok körét. Ezért a módosítás a hiánypótlásra és a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő időt engedi figyelembe venni az ügyintézési határidő számítása során. Másfelől ugyanakkor az ügyintézési határidő meghosszabbításának eddig példálózó felsorolása taxatívva válik, amelyhez képest további eseteket csak törvény határozhat meg.

A jövedéki eljárások során, annak érdekében, hogy az ügyintézési határidő megtartott legyen, kimondásra kerül az is, hogy az ügyintézési határidőbe nem számít bele a próbagyártás időtartama sem, amely sokszor hónapokig elhúzódik.

139. §-hoz

Az Air. nem tartalmazza a korábbiakban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, jelenleg pedig az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben rögzített, az újságírói források védelmének intézményére vonatkozó szabályozást, amelyet korábban egyidejűleg vezettek be minden nagy eljárási kódexbe. E tilalom csak a büntetőeljárás keretében törhető át, a 165/2011. (XII. 20.) AB határozat értelmében ebben az esetben is csak a bíróság, és csak a törvényben meghatározott súlyosabb bűncselekmény elkövetésének felderítése érdekében kötelezheti a tanúvallomás megtagadására jogosultat az információforrás felfedésére, és kizárólag abban az esetben, ha a bűncselekmény felderítése érdekében az információforrás ismerete nélkülözhetetlen, és az ettől várható bizonyíték mással nem pótolható (szubszidiaritás követelménye). Az adóhatóság eljárásában, az ellenőrzések során előfordulhat, hogy egy nyilatkozattételre vagy tanúvallomásra felszólított személy a fentiekben ismertetett okra történő hivatkozással tagadná meg kötelezettsége teljesítését, melyre tekintettel indokolt a törvény olyan irányú módosítása, amely a vallomástétel megtagadásának lehetőségét biztosítja az újságírói forrás védelme érdekében.

140. §-hoz

Az Air. nem vette át teljes körűen a korábbiakban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben szabályozott, a döntések tartalmára vonatkozó rendelkezéseket. A döntések tartalmát illetően azonban a jogalkalmazók részéről több jelzés érkezett, hogy jogbizonytalanságot okoz, hogy a törvény nem ír elő kötelező tartalmi elemként egyes, az adózók számára fontos elemeket, ugyanis azok az adózói jogok teljes körű alkalmazásához feltétlenül szükségesek lennének.

A gyakorlati tapasztalatok alapján a tervezet a kibővíti a döntések kötelező tartalmi elemeinek körét, így a döntéseknek a jövőben tartalmazniuk kell az adózó által felajánlott és mellőzött bizonyítékokat, az ügyintézési határidő leteltének napját, a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást, a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával.

141. §-hoz

Az Air. és az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet ugyan tartalmaz a hirdetményi közlésre vonatkozó részletszabályokat, ugyanakkor törvényi szinten szükséges meghatározni azokat az eseteket, amikor hirdetményi közlésre sor kerülhet.

142. §-hoz

A biztosítási intézkedés, ideiglenes biztosítási intézkedés szabályainak módosítása elsődlegesen azt célozza, hogy a törvény a jogállamiság elvének érvényre juttatása érdekében egyértelműen határozza meg, hogy meddig tarthat a biztosítási intézkedés és az ideiglenes biztosítási intézkedés, és meddig lehet a zárolt fizetési számláról kifizetést engedélyezni.

A biztosítási intézkedés az erre okot adó körülmények felmerülésétől számított öt napon belül rendelheti el. Az intézkedés indokolásából ki kel tűnnie, hogy ezt a feltételt betartotta-e az adóhatóság. A döntéssel szemben alapvető követelmény ugyanis, hogy annak indokolási része tartalmazza a megállapított tényállást, a döntés alapjául szolgáló körülményeket, bizonyítékokat. Ugyanakkor indokolt annak előírása is, hogy a döntés indokolásában az adóhatóságnak a biztosítandó összeg alapját képező számításokat is ismertetnie kell az adózóval, mert ennek hiányában nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az adóhatóság milyen megfontolások mentén határozta meg az intézkedés terjedelmét.

A szabályozás emellett megteremti annak a lehetőségét, hogy az állami adó- és vámhatóság az ideiglenes biztosítási intézkedés esetén is engedélyezhesse kifizetés teljesítését abban az esetben, ha az adózó igazolja, hogy a zárolt vagyonán kívüli forrásból nem képes a kifizetéseit teljesíteni, vagy azzal a tevékenysége aránytalan korlátozást szenvedne.

A módosítás egyebekben jogalkalmazást segítő pontosításokat tartalmaz.

143. §-hoz

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló T/869. számú törvényjavaslat 2018. december 31. napjával hatályon kívül helyezi a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 9/A. §-ában rögzített szabályozást, amely szerint az a gazdasági társaság, amelynek nettó árbevétele több mint fele napi fogyasztási cikk kiskereskedelmi értékesítéséből származik, és két egymást követő üzleti évben elért nettó árbevétele mindkét üzleti évben külön-külön eléri a 15 milliárd forintot, de a mérleg szerinti eredménye mindkét üzleti évben nulla vagy negatív, második üzleti évi beszámolójának

elfogadását követően nem folytathat többet napi fogyasztási cikk kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozó tevékenységet.

Jelen módosítás – a T/869. számú törvényjavaslatra tekintettel – azt hivatott minden szektorra kiterjedően biztosítani, hogy egy olyan adóeljárás szabályozás kerüljön bevezetésre, amely elősegíti, hogy a gazdasági társaságok tartósan veszteséges működéssel ne tudjanak kibújni az adókötelezettségek teljesítése alól. A módosítás szerint a meghatározott árbevétel elérése melletti nulla eredményű vagy veszteséges működés esetén a második üzleti év beszámolójának elfogadását követően kötelező levizsgálni ezen cégeket, mivel egy tartósan nulla eredményt vagy veszteséget termelő gazdasági társaság esetében fennáll annak a veszélye, hogy az adókötelezettségek teljesítésének szándékosan nem akar eleget tenni a gazdasági társaság. Az induló vállalkozások jellemzően a működésük megkezdését követő években olyan egyszeri, nagy értékű beruházásokat hajtanak végre, amelyeket nem fedeznek a bevételek, így ezen új, kötelező ellenőrzési esetkör alól kivételt képeznek az első négy üzleti évükben a jogelőd nélkül induló vállalkozások. Jogutód gazdasági társaság esetében ugyanakkor a jogelőd gazdasági társaság működését is figyelembe kellene venni.

144. §-hoz

A hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 904/2010 EU Rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 7. cikk (4a) bekezdése bevezeti a legalább 2 tagállam által közösen kezdeményezett kötelező adminisztratív vizsgálat intézményét.

E jogintézmény bevezetése a tagállamok közötti együttműködés hatékonyabbá tételét szolgálja különösen olyan esetekben, amikor az ún. egyablakos rendszer használata miatt a megkeresett tagállam szedi be a megkereső tagállamot megillető adót.

Mint minden tagállam, Magyarország is lehet megkereső és megkeresett állam pozíciójában egyaránt. Erre tekintettel szükséges a nemzeti jogi szabályozást úgy módosítani, hogy lehetővé váljon a külföldi adóhatóság munkatársainak aktív részvétele az ellenőrzésben.

A § (2) bekezdése a kötelező ellenőrzés azon esetét rögzíti, amikor legalább két tagállam indokolt kérelme alapján a megkeresett tagállam nem tagadhatja meg az ellenőrzés lefolytatását. (Amennyiben rendelkezésre áll információ a megkereséssel érintett ügyben, azt a megkeresett állam át kell, hogy adja a megkereső tagállamoknak, azokban ha ezek az adatok nem kielégítőek, a vizsgálatot el kell végezni.)

Ha vizsgálatra kerül sor, a megkeresett állam döntheti el, hogy milyen típusú segítséget kér a megkereső tagállamoktól. Amennyiben – saját kapacitási nehézségei enyhítése érdekében – aktív közreműködést kér a megkeresett tagállam a megkereső tagállamoktól, úgy közös vizsgálati csoportot kell alakítani és az ellenőrzést közösen lefolytatni, amelynek során a megkereső tagállam tisztviselői a (2) bekezdés a)-c) pontja szerinti jogokat gyakorolhatják.

Ha a megkeresett tagállam nem igényli a megkereső tagállamok aktív közreműködését, megkereső tagállam tisztviselői számára biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy jelen legyenek a közigazgatási vizsgálatnál és gyakorolják a Rendelet 28. cikk (2) bekezdése szerinti jogkörüket, amennyiben teljesülnek a megkeresett tagállam nemzeti joga szerinti feltételek. Ezt az esetet rendezi a jelen § (3) bekezdése.

A jelen § (4) bekezdése azt a Rendelet által előírt általános követelményt rögzíti, miszerint a megkereső tagállamok tisztviselői számára a jelenlétet konzultáció céljából minden esetben biztosítani kell. A konzultáció nem kötelező, az érintett tagállamok döntésén múlik. A konzultáció célja vélemény- és információcsere a vizsgálat előrehaladásáról, illetve a lehetséges intézkedésekre irányuló javaslatok megtétele, azok megvitatása.

A jelen § (5) bekezdése a Rendelet új 28. cikk (2a) bekezdésével bevezetett új közös ellenőrzés intézményére vonatkozik. A Rendelet 28. cikk új (2a) bekezdése szerinti közös ellenőrzés nem kötelező, az csupán opcionális, a tagállamok megállapodásától függ, hogy sor kerül-e rá. Amennyiben a tagállam megállapodása szerint sok kerül ilyen ellenőrzésre, a megkereső tagállam tisztviselőinek jogai a jelen § (2) bekezdése szerint alakulnak.

Noha a Rendelet 28. cikk (2a) bekezdése lehetővé teszi, hogy a közös ellenőrzés során a részt vevő hatóságok közös vizsgálati jelentést készítsenek, a magyar szabályozás nem szándékozik biztosítani ennek lehetőségét.

145. §-hoz

A 2018. január 1-jétől hatályba lépett Air. nem tartalmazott olyan rendelkezést, amely iránymutatást adna arra vonatkozóan, hogy a felüellenőrzés érdemi, az alapellenőrzéstől eltérő megállapításait milyen formában kell realizálni. Ezt a hiányosságot hivatott pótolni a módosítás, amely ezen túlmutató módosítások az állami adó- és vámhatóságot irányító miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter felüellenőrzéssel kapcsolatos szerepét pontosítják.

146. §-hoz

A hatályos szabályozás alapján az objektív adóellenőrzési határidő megállapítása érdekében az önkormányzati adóhatóságnak vizsgálnia kellene, hogy a cégbejegyzésre nem kötelezett adózó csoportos adóalany vagy áfa-regisztrált adóalany minősül-e, illetve, hogy megbízható adózó-e. Ezen információk beszerzése ugyanakkor aránytalanul nagy terhet jelent az önkormányzati adóhatóságok számára, ráadásul nem is ad választ a jogszabály arra, hogy mely időpont az irányadó ezen ismérvek megállapításakor. A módosítás eredményeképpen az önkormányzati adóhatóságok által folytatott adóellenőrzések objektív határideje csak abban az esetben lesz 180 nap, ha az adózó cégbejegyzésre nem kötelezett adózónak minősül.

147. §-hoz

A fellebbezési jog gyakorlására vonatkozó szabályok pontosítása a tekintetben, hogy a fellebbezésben új tényre hivatkozni nem lehet akkor, ha arról az adózónak az ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt tudomása volt.

148. §-hoz

A módosítás azt célozza, hogy az új eljárás során történő bizonyíték-előterjesztésre vonatkozó korlátozó rendelkezés és az észrevételezési határidőre vonatkozó előírások összhangba kerüljenek. A módosítással a bizonyíték-előterjesztést korlátozó szabály figyelemmel lesznek arra az előírásra, amely szerint az ellenőrzés esetén a jegyzőkönyv átadásától számított tizenöt illetve harminc napos jogvesztő határidőn belül lehet észrevételt tenni. Az észrevételezési határidőt tehát a bizonyíték-előterjesztést korlátozó szabály sem töri át. A módosítás ezen túlmenően arra tekintettel pontosítja a törvényt, hogy az ellenőrzés akadályozása miatt eljárási bírság kiszabására van lehetőség.

A módosítás emellett előírja, hogy a felettes szerv vagy a bíróság által elrendelt új eljárást az adóhatóságnak hatvan napon belül meg kell kezdenie.

149. §-hoz

Az átmeneti rendelkezés azt hivatott biztosítani, hogy a biztosítási és ideiglenes biztosítási intézkedés, valamint az ezen intézkedések alatt engedélyezhető kifizetés módosított szabályai az adózói jogok védelme, a jogbiztonság követelményének érvényesítése érdekében minél szélesebb körben érvényesüljenek.

150. §-hoz

Szövegcsere módosítások.

1. Nyelvhelyességi pontosítás.

2. Az Air. 17. § (1) bekezdésében taglalt, szakképesítési követelményeket előíró szabálya jelenleg nem jogosítja fel az anyavállalatnál foglalkoztatott munkavállalót e minősége/képesítése okán a fióktelep vagy a társaság tulajdonában álló cége tekintetében állandó meghatalmazotti eljárásra. Ezért a módosítással a jövőben lehetőség lesz arra, hogy fióktelep esetében az anyavállalat foglalkoztatottja is képviselőként eljárhasson.

3. Jogtechnikai módosítás, amely az adózás rendjéről szóló törvényre való hivatkozás pontosítását szolgálja.

4. Jogtechnikai pontosítás.

5. Jogtechnikai módosítás, amely az eljárás megszüntetésének eseteinek bővülése tesz szükségessé.

6. Jogtechnikai módosítás, amely az eljárás megszüntetésének eseteinek bővülése tesz szükségessé.

7. Kodifikációs jellegű módosítás annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a határidő számítására vonatkozó szabályokat nem csak az ügyintézési határidő számítása során kell alkalmazni, hanem azok minden határidő számítása során relevánsak.

8. Nyelvhelyességi pontosítás.

9. Koherenciát segítő, pontosító módosítás.

10. Az alcím címének az abban foglalt rendelkezések tartalmához igazítását célzó jogtechnikai pontosítás.

11. Nyelvhelyességi pontosítás.

12. Nyelvhelyességi pontosítás.

13. Nyelvhelyességi pontosítás.

14. A hatályos szabályozás nem ad választ arra a kérdésre, hogy az önkormányzati adóhatóságok – azokon az eseteken túl, amelyek az adózó kötelező ellenőrzését írják elő – milyen szempontok mentén választják ki ellenőrzésre az adózókat. A módosítás azt eredményezi, hogy nem csak az állami adó- és vámhatóságnak, hanem az önkormányzati adóhatóságnak is célzott kiválasztási rendszert, valamint egyedi kockázatelemzési eljárást kell alkalmazniuk a kiválasztáshoz.

15. Az önkormányzati adóhatóság által folytatott adóellenőrzés speciális objektív határidejét meghatározó módosítással összefüggő módosítás, amelynek az eredményeképpen a csoportos adóalanyiség, az áfa-regisztrált adóalanyiség, valamint a megbízható adózói minőség már csak az állami adó- és vámhatóság által folytatott adóellenőrzés objektív határidejének megállapítása szempontjából lesz releváns.

16. Jogtechnikai, nyelvhelyességi pontosítás.

17. Pontosító jellegű módosítás arra tekintettel, hogy a számla- és nyugtakibocsátási kötelezettség teljesítésének ellenőrzése az állami adó- és vámhatóság hatásköre.

18. A módosítás arra tekintettel szükséges, hogy helyszín, helyiség átvizsgálása az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó ügyben is előfordulhat.

19. Nyelvhelyességi pontosítás.

20. Nyelvhelyességi pontosítás.
21. Jogtechnikai módosítás, amely az adózás rendjéről szóló törvényre való hivatkozás helyesbítését szolgálja arra való tekintettel, hogy a törvény rövidített elnevezése már korábban bevezetésre került.
22. A módosítás azt célozza, hogy a fellebbezés tekintetében érvényesülő bizonyíték-előterjesztésre vonatkozó korlátozó rendelkezés és az észrevételezési határidőre vonatkozó előírások összhangba kerüljenek. A módosítással a bizonyíték-előterjesztést korlátozó szabály figyelemmel lesznek arra az előírásra, amely szerint az ellenőrzés esetén a jegyzőkönyv átadásától számított tizenöt illetve harminc napos jogvesztő határidőn belül lehet észrevételt tenni. Az észrevételezési határidőt tehát a bizonyíték-előterjesztést korlátozó szabály sem töri át.
23. Nyelvhelyességi pontosítás.
24. Kodifikációs, jogtechnikai pontosítás.

151. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

1. Az Air. 15. § (5) bekezdését feleslegesen ismétlő rendelkezés hatályon kívül helyezése.
2. Az adóigazgatási eljárásban a hatáskör gyakorlójára való külön utalás felesleges. A hatáskör gyakorlója az a hatóság, amelyet az adott ügyben eljárási kötelezettség terhel, tehát az adóigazgatási eljárásban az adóhatóság.
3. Az eljárások gyorsítása érdekében hatályon kívül helyezésre kerül az Air. 50. § (3) bekezdése, amely alapján az adóhatóságnak nem kellett megindítania a közigazgatási bíróság által elrendelt új eljárást abban az esetben, ha a bírósági ítélettel szemben perújítási vagy felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő.
4. Az adóigazgatási eljárásban nem értelmezhető az a rendelkezés, amely szerint a jogi személy vagy egyéb szervezet szervezeti képviselője idézése ellenére nem jelenik meg, és a jogi személy vagy egyéb szervezet törvényes képviselője a szervezeti képviselő nevét nem közli, a törvényes képviselő eljárási bírsággal sújtható. Az adóigazgatási eljárásban nem állhat elő olyan helyzet, hogy az adóhatóság olyan személyt idézzon, akinek kiléte előtte nem ismert.
5. Az Air. ellenőrzési határidő meghosszabbítására vonatkozó rendelkezései az ellenőrzési határidő meghosszabbításának lehetőségét biztosítják az adhatóság részére abban az esetben, ha az adózó által előterjesztett irat hiteles fordítására kerül sor. A módosítással a törvény az ellenőrzés meghosszabbításának lehetőségét biztosítja abban az esetben is, ha az adóhatóság az adózót szólítja fel a tényállás tisztázásához szükséges idegen nyelvű, de nem angol, német és francia nyelvű iratai szakfordításának, számla (egyszerűsített számla), illetve bizonylat esetében annak hiteles magyar nyelvű fordításának adóhatóság részére történő átadására.

16. Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása

152. §-hoz

A tervezet pontosítja a törvény hatályának rendelkezéseit annak érdekében, hogy egyértelművé váljon, hogy a törvény 29. § (1) bekezdés d) pontja szerinti, az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozat, bíróság által jogerősen jóváhagyott egyezség, továbbá a bírósági eljárási illetéket megállapító bírósági határozaton alapuló követelések kapcsán is e törvényt kell alkalmazni, valamint ezen új

rendelet által szabályozásra kerül, hogy a törvény hatálya kiterjed 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe kerülő, jelenleg a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó végrehajtási eljárásokra is.

153. §-hoz

A tervezet kiegészíti a behajtást kérő fogalmát azon megkeresők körével, akik azon követelések esetében jogosultak az állami adó- és vámhatóság megkeresésére a végrehajtás foganatosítása végett, amely követelések végrehajtását 2018. december 31-éig a törvényszéki végrehajtók foganatosították.

A tervezet bevezeti a minimálár fogalmát, ami az árverésre kerülő ingó és ingatlanok esetében bír jelentőséggel. A fogalmat a törvény eddig az Ingóárverés alcím alatt határozta meg, azonban figyelemmel arra, hogy a fogalom több helyen előfordul a normaszövegben, indokolt azt az értelmező rendelkezése között elhelyezni.

154. §-hoz

A tervezet új előírása alapján a felfüggesztést elrendelő végzés elleni jogorvoslatnak a felfüggesztésre nézve halasztó hatálya nincs, így a végrehajtónak azonnal a döntés szerint kell eljárnia. Annak érdekében kerül ezen szabályozás bevezetésre, hogy a végzés ellen benyújtásra kerülő fellebbezés ne akadályozza a végrehajtás eredményességét.

155. §-hoz

Az Avt. ez idáig kizárólag a végrehajtási eljárás megszüntetésének az eseteit rögzítette, de a megszüntetés módja tekintetében az Avt.-ben nem szerepelt speciális szabály, így a végrehajtási eljárások megszüntetése során az Avt. háttérjogszabályainak figyelembevételével kellett eljárni. Az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében indokolt a törvényben kifejezetten rögzíteni a végrehajtási eljárások megszüntetésének módját is, így a tervezet eredményeként e törvényben kerülne rögzítésre, hogy a végrehajtási eljárást végzéssel kell megszüntetnie az adóhatóságnak.

156. §-hoz

Az adóigazgatási tárgyú törvények alapján az adóhatóság bevallás/bejelentés alapján kivetéssel, kiszabással, illetőleg utólagos adómegállapítással teljesíti a törvényben előírt adómegállapítási kötelezettségét. A magánszemélyek kommunális adója például ún. „kivetéses” adónem, azaz a helyi adóztatás az adatbejelentés megtételével kezdődik. Tekintettel arra, hogy adatbejelentéshez is kapcsolódik adóztatás, ezért szükséges a végrehajtáshoz való jog elévülése körében az adatbejelentésről is rendelkezni.

157. §-hoz

Az Avt. nem tartalmazott rendelkezéseket a végrehajtási eljárás során elkésve benyújtott jogorvoslati kérelmek esetében előterjeszhető igazolási kérelmekkel kapcsolatban, így igazolási kérelem benyújtása kapcsán az Avt. háttérjogszabályainak figyelembevételével kellett eljárni. Az igazolási kérelemmel kapcsolatos határidők jogalkalmazók számára egyértelműbb szabályozása érdekében indokolt az Avt.-ben külön rendelkezni a benyújtás határidejéről és annak kezdeti időpontjáról.

158. §-hoz

A törvény a törvényszéki végrehajtók feladatainak 2019. január 1. napjával az állami adó- és vámhatósághoz történő átkerülésével kapcsolatosan pontosítja az e feladatok ellátásához kapcsolódó végrehajtható okiratok körét figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 2018. július 1-jei hatálybalépésére.

A kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény 11. § (4) bekezdése rendelkezik arról, hogy bizonyos bejelentési dokumentumok végrehajtható okiratnak minősülnek. Figyelemmel arra, hogy a végrehajtható okiratok körét az Avt. tartalmazza, a tervezet alapján a kisvállalati adóról szóló törvényben szereplő végrehajtható okiratok az Avt.-be kerülnek áthelyezésre.

159. §-hoz

Előfordulhat az az eset, hogy a lefoglalt járművet az adós az adóhatóság felhívására nem adja át, és az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén) vagy székhelyén, telephelyén, fióktelepén az nem fellelhető, ebben az esetben az adóhatóság az ismeretlen helyen lévő jármű feltalálási helyének megállapítása érdekében végzéssel tárgykörözést rendelhet el. Annak érdekében, hogy a végzés ellen benyújtásra kerülő fellebbezés ne akadályozza a végrehajtás eredményességét, szükséges rögzíteni, hogy a tárgykörözést elrendelő végzés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

160. §-hoz

A minimálár fogalmának értelmező rendelkezések közé való bevezetésével jelen §-ban már elegendő a fogalomra hivatkozni, azt nem szükséges ismételt megmagyarázni a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében.

161. §-hoz

Az Avt. 8. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt általános szabály értelmében már eddig sem volt szükséges a végrehajtható okirat megnevezése, így az árverési jegyzőkönyvre vonatkozó szabályok között sem indokolt azt szerepeltetni. Az Avt. 67. § (1) bekezdésének b) pontja annak ellenére előírja a végrehajtható okirat megnevezésének szerepeltetését az árverésről szóló jegyzőkönyv esetében, hogy arra a jegyzőkönyvre vonatkozó általános szabályok alapján nem volna szükség. A módosítás eredményeként az árverési jegyzőkönyvben már nem kell feltüntetni a végrehajtható okirat megnevezését (ügyszámát). A végrehajtható okirat megnevezésének árverési jegyzőkönyvben történő feltüntetése az adóhatóságra nagy adminisztrációs terhet ró, ugyanis ez sok esetben több száz okirat (például bevallások) feltüntetését jelentené.

162. §-hoz

A tervezet meghatározza, hogy az adók módjára behajtandó köztartozások kapcsán a behajtást kérő az állami adó- és vámhatóságot kizárólag e célra rendszeresített elektronikus úrlapon jogosult megkeresni, míg az önkormányzati adóhatóságok esetében erre az adott kötelezettség végrehajtására jogosult önkormányzati adóhatóság által meghatározott módon van mód.

Az adóhatóság által végrehajtandó kötelezettség kapcsán törvény előírhat a behajtást kérő számára olyan előfeltételt, amely előfeltétel eredménytelensége esetén kereshető csak meg az adóhatóság a végrehajtás foganatosítása végett. Ezen szabályozást a törvényszéki végrehajtók feladatának állami adó- és vámhatóság általi átvételére tekintettel szükséges módosítani, ugyanis ezen új pénzkövetelések végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság az adók módjára behajtandó köztartozások végrehajtására vonatkozó szabályai alapján fog eljárni. Jelenleg rendeleti szintű szabályozás van a bírósági gazdasági hivatalok eljárási rendjére a törvényszéki végrehajtást megelőző eljárási cselekményeik tekintetében. A szabályozási cél, hogy ezeket a behajtással összefüggő megelőző eljárási cselekményeket továbbra is a gazdasági hivatalok végezzék és kizárólag ezen cselekmények eredménytelensége esetén kerüljön megkeresésre az állami adó- és vámhatóság a végrehajtás foganatosítása céljából.

163. §-hoz

Előfordulhatnak olyan esetek, amikor a megkereső hatóság döntése egymással vagylagos viszonyban álló meghatározott cselekményekre vonatkozó több kötelezést tartalmaz (például építmény bontása vagy helyreállítása). Ilyen esetben a kötelezett bármelyik cselekmény elvégzésére jogosult (és köteles) a döntés alapján. Önkéntes teljesítés hiányában azonban a végrehajtást fogantatosító állami adó- és vámhatóságtól nem várható el, hogy a kötelezett helyett mérlegeljen, és ez alapján döntsön a konkrét meghatározott cselekmény fogantatosításáról. A módosítással a végrehajtást fogantatosító állami adó- és vámhatóságnak annak alapján kell meghatároznia az egymás alternatíváit képező cselekmények közül az állami adó- és vámhatóság által végrehajtandó konkrét meghatározott cselekményt, hogy melyik cselekmény jár kisebb költséggel.

164. §-hoz

A 122. § (9) bekezdéssel történő kiegészítése pontosító jellegű módosításnak minősül, amely egyértelművé teszi a meghatározott cselekmények kapcsán felmerülő egyes részfeladatok megoszlását azon végrehajtási eljárásokban, amelyeknél az állami adó- és vámhatóság közbeszerzési eljárás során vagy anélkül közreműködő szervezetet vesz igénybe a cselekmény elvégzéséhez.

165. §-hoz

Abban az esetben, ha annak megítélése, hogy a meghatározott cselekmény előírások szerinti teljesítése megtörtént-e, a behajtást kérő hatóság speciális szakértelmét igényli, az állami adó- és vámhatóság ezen rendelkezés alapján a teljesítés ellenőrzésébe bevonhatja a behajtást kérő szervet. Ezen rendelkezés alapján a végrehajtás során biztosítható, hogy a megkereső szervek vizsgálják az elvégzett meghatározott cselekmény szakszerűségét.

A megkereső hatóság ellenőrzi saját szabályai szerint a cselekmény végrehajtását és dönt arról, hogy azt elfogadja, vagy további intézkedést kér.

Bizonyos meghatározott cselekmények elvégzése – önkéntes teljesítés hiányában – nem teljesíthető, ha az eljárással érintett építmény használatban van. Tekintettel arra, hogy ilyen esetben a meghatározott cselekmény végrehajtása kizárt volna, a módosítás egyértelmű szabályokat fogalmaz meg annak érdekében, hogy a behajtást kérő hatóság döntésében foglalt rendelkezés végrehajthatóvá váljék. Sok esetben az eljárással érintett építmény használatát (éppen annak életveszélyes volta miatt) már maga a behajtást kérő hatóság is megtiltotta a végrehajtatni kívánt döntésében. Más esetekben a használat kizárása a döntésben foglaltak végrehajtásához szükséges, szintén arra tekintettel, hogy a meghatározott cselekmény az építmény további használata mellett nem volna elvégezhető, illetve annak megkísérlése az építményt használó személyek életét, testi épségét veszélyeztetné. Ilyen esetekre nézve nyújt biztonságos megoldást a módosítás az érintett építményt használó adósnak vagy harmadik személynek az építmény használatának megszüntetésére vonatkozó felhívás lehetővé tétele útján. A felhívást tartalmazó helyszíni jegyzőkönyvnek az építmény fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyző részére történő megküldése az érintett személyek esetleges ideiglenes elhelyezésének előkészítését szolgálja.

A törvény az építmény elhagyására vonatkozó kötelezettség nem teljesítése esetén az állami adó- és vámhatóság számára – szükség esetén a rendőrség, vagy az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottjának közreműködésével – lehetővé és kötelezővé teszi az építmény kiürítésének fogantatosítását. Ilyen esetben kiskorú személy várható érintettsége esetén a helyszíni eljárás időpontjáról az illetékes gyámhatóságot is előzetesen értesíteni kell, amely hatóság képviselője a helyszíni eljárás is részt vesz. A törvény egyértelműen meghatározza az állami adó- és vámhatóságnak az építmény kiürítésével kapcsolatos

feladatait úgy az építményben az életveszély és a tiltás ellenére tartózkodó személyek, mint az építményben lévő ingóságok vonatkozásában.

Abban az esetben, ha a meghatározott cselekmény végrehajtásához elegendő az építmény egy részének elhagyása is, a törvény az állami adó- és vámhatóság feladatává teszi az érintett építményrész kiürítését, annak lezárását és lepecsételését annak érdekében, hogy ezt követően a meghatározott cselekmény elvégezhetővé váljék.

166. §-hoz

Az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jétől átveszi a jelenleg a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó követelések végrehajtását. A tervezet erre figyelemmel rendelkezik ezen új kötelezettségek végrehajtásának szabályairól úgy, hogy külön alcímben a pénzkövetelések végrehajtásának szabályait és külön alcímben a meghatározott cselekmények (vagyonelkobzás, bűnügyi zárlat, elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tétele, elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tétele) végrehajtásának szabályait határozza meg.

167. §-hoz

Az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jétől átveszi a jelenleg a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó követelések végrehajtását, amelyre figyelemmel a tervezet rendelkezik az új feladatok átvétele kapcsán átmeneti szabályokról. Tekintettel arra, hogy a tervezet hatálybalépésével egy időben nem kerül sor az egész jogrendszer felülvizsgálatára és az új hatásköri szabályokhoz való igazítására, szükséges rendelkezni a tervezetben egy olyan szabályról, amely alapján az Avt.-ben foglaltak alapján kell eljárni majd 2019. január 1-jétől akkor is, ha a kötelezettség végrehajtása vonatkozásában jogszabály eltérően rendelkezik. Ez alapján egyértelművé válik, hogy a jogalkalmazók milyen jogszabály alapján kötelesek eljárni.

168. §-hoz

Szövegcsere módosítások.

1. Annak érdekében szükséges a törvény hatályának pontosítása, hogy abból kétséget kizáróan kitérjen, hogy az Avt. rendelkezései alapján kell eljárni az önkormányzati adóhatóság által megállapított, nyilvántartott, önkormányzati rendeleten alapuló fizetési kötelezettségek végrehajtása során is.
2. Ezen rendelkezés eddig szűk körben, kizárólag gépjárműre volt alkalmazható. A javaslat kitérít a rendelkezés alkalmazási körét a gépjárműveken túl a járművekre is. Így ha természetes személy adós foglalkozásának gyakorlásához nélkülözhetetlen járművet kell értékesíteni, akkor a Vht. Kielégítés a gépjármű értékesítéséből befolyt összegből alcíme szerinti különös elszámolási szabályok alkalmazásának van helye, azaz a befolyt vételárat nem lehet teljes egészében a követelések kifizetésére fordítani, hanem mindenképp a vételárból ki kell fizetni a végrehajtási költségeket, majd a fennmaradó rész vonatkozásában a 13/2001. (X. 10.) IM rendelet alapján kell eljárni (a rendeletben meghatározott összeggel az adós rendelkezik, az esetlegesen ezt meghaladó vételárreszt lehet a végrehajtási eljárás során felmerült tartozások megtérítésére fordítani.)
3. Az Avt. nem tartalmazott rendelkezéseket a végrehajtási eljárás során elkészített benyújtott jogorvoslati kérelmek esetében előterjeszhető igazolási kérelmekkel kapcsolatban. Az igazolási kérelemmel kapcsolatos határidők jogalkalmazók számára egyértelműbb szabályozása érdekében indokolt az Avt.-ben külön rendelkezni a benyújtás határidejéről és annak kezdeti időpontjáról.

4. A szabályozást indokolt kiegészíteni a helyi önkormányzatot megillető fizetési kötelezettségek esetén az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő jogok jogosultjaként a helyi önkormányzattal, s e követelés végrehajtójának személyével, azaz az önkormányzati adóhatósággal.
5. Szövegponosító rendelkezés. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
6. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
7. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
8. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
9. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
10. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
11. Jogtechnikai pontosítás.
12. Az ingóságok lefoglalása nem végzéssel történik, ennél fogva azok feloldása sem igényli alakszerű végzés meghozatalát. A tervezet szerinti módosítással a feloldáshoz elegendő az adóhatóság tájékoztatása. Az ingóság feloldásáról szóló végzés önálló fellebbezéssel egyébként sem támadható, így a határozattal szemben benyújtott fellebbezéssel lehetne biztosított a jogorvoslat, végrehajtási eljárásban ugyanakkor nincs eljárást lezáró határozat, így nem indokolt a döntést végzés formájában meghozni. A végrehajtási eljárásban egyébként is végrehajtási kifogás benyújtásának van helye. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
13. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani az iratok közlése vonatkozásában alkalmazott kifejezést.
14. Mind az ideiglenes biztosítási intézkedés, mind a biztosítási intézkedés esetén igen nagy sérelmet okoz a bankszámla zárolása. Az adósok jogai a bankszámlazárolások következtében sérülhetnek leginkább, hiszen ennek foganatosítása eredményezi legnagyobb számban az adósok gazdasági tevékenységének megbénítását. Erre tekintettel javasolt a fokozatosság elvének kimondása a javaslat szerint.
15. Az adóhatóság által végrehajtandó kötelezettség kapcsán törvény előírhat a behajtást kérő számára olyan előfeltételt, amely előfeltétel eredménytelensége esetén kereshető csak meg az adóhatóság a végrehajtás foganatosítása végett. Ezen szabályozást a törvényszéki végrehajtók feladatának állami adó- és vámhatóság általi átvételére tekintettel szükséges módosítani, ugyanis ezen új pénzkövetelések végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság az adók módjára behajtandó köztartozások végrehajtására vonatkozó szabályai alapján fog eljárni. Jelenleg rendeleti szintű szabályozás van a bírósági gazdasági hivatalok eljárási rendjére a törvényszéki végrehajtást megelőző eljárási cselekményeik tekintetében. A szabályozási cél, hogy ezeket a behajtással összefüggő megelőző eljárási cselekményeket továbbra is a gazdasági hivatalok végezzék és kizárólag ezen cselekmények eredménytelensége

esetén kerüljön megkeresésre az állami adó- és vámhatóság a végrehajtás foganatosítása céljából.

16. A szabályozási összhang megteremtése érdekében szükséges pontosítani, hogy a jelen §-ban a tartozás fogalom alatt az adók módjára behajtandó köztartozásokat kell érteni.
17. A jogerő fogalmát a döntés véglegességére vonatkozó hivatkozásokkal váltja fel a tervezet.
18. Az Avt. 56. címe esetében (Végrehajtás az általános közigazgatási rendtartás alapján átadott fizetési kötelezettségek esetén) 53. alcím szabályai szerint kell eljárni azzal, hogy a megkeresés időpontjára és a tartozás összegére vonatkozó előírás nem alkalmazható. Annak érdekében szükséges a módosítás, hogy a törvényszövegből kétséget kizáróan kitűnjön, hogy az 53. cím hatásköri szabályait sem kell alkalmazni az általános közigazgatási rendtartás szerinti behajtást kérő hatóság döntése kapcsán lefolytatandó végrehajtási eljárás.

169. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

1. Tekintettel arra, hogy az Avt. 8. §-ának jegyzőkönyvre vonatkozó szabályozása az adóhatóság valamennyi végrehajtása során irányadó, szükséges hatályon kívül helyezni azon szabályokat az árverések szabályozása kapcsán, amelyek megismétlik az általános rendelkezéseket.
2. Az Avt. mögöttes jogszabálya az Air., amely részletesen meghatározza a kézbesítési módokat. Indokolatlan az Avt.-ben a kézbesítési módot kizárólag a postai kézbesítésre szűkíteni.

17. Az adó-és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

170. §-hoz

A módosítás az OECD 2017 júliusában frissített iránymutatásának való megfelelést szolgálja, amely azt ajánlja, hogy a más országban székhellyel rendelkező multinacionális vállalatcsoportok magyarországi csoporttagjai ne legyenek kitéve adatszolgáltatási kötelezettségnek Magyarországon, ha a csoport konszolidált bevétele a végső anyavállalat székhelye szerinti államban vagy területen 750 millió EUR-nak a helyi valutában kifejezett összegénél alacsonyabb.

171. §-hoz

Az Európai Bizottság (EU) 2017/1666 végrehajtási rendelete (2017. október 27.) a 1189/2011/EU rendelet 12. cikkét a kiegészített szövegrésznek megfelelően módosította. Ugyan ez a rendelkezés közvetlenül hatályos (és így belső jogalkotási kötelezettség nem keletkezik) mégis indokolt a kiegészített tájékoztatási kötelezettség törvényben való szerepeltetése.

172. §-hoz

A Bizottság (EU) 2017/1666 végrehajtási rendelete (2017. október 27.) a 1189/2011/EU rendelet 23. cikk (1) bekezdését a kiegészített szövegrésznek megfelelően módosította. A módosítás értelmében az átutalandó összegeket euróban kell átutalni a megkereső hatóságnak, hacsak a tagállamok nem állapodtak meg úgy, hogy a behajtott összegek átutalása más pénznemben történik. Az Aktv. rendelkezései mostanáig nem tértek ki az átutalás

devizanemére, hiszen a végrehajtási rendelet tartalmazza az erre vonatkozó szabályozást, valamint a módosítás előtt nem volt eltérés a törvény 28. § (1) bekezdése szerinti pénznemtől. Az új szabály azonban olyan lényeges (belső jogalkotási kötelezettséget nem keletkeztető) módosítást vezetett be, amely indokoltá teszi a normaszöveg módosítását.

173. §-hoz

A módosítás azt a helyzetet orvosolja, mely szerint a mulasztás esetére nem az Aktv.-t, hanem az annak háttérszabályául szolgáló Air. vagy Art. szabályait kell alkalmazni. Ez ugyanis azt eredményezi, hogy mulasztás esetén a bírság összege alacsonyabb, mint késedelmes, hibás, valótlan tartalmú vagy hiányos teljesítés esetén. A módosítás az országokénti jelentéssel kapcsolatos szabályozáshoz hasonlóan, a belső szabályozási koherencia biztosítása végett tartalmazza az adójogi szankció alóli, az adott helyzetben általában elvárhatósághoz kötött kimentési lehetőséget.

174. §-hoz

A módosítás a nemzetközi kötelezettségünk teljesítéseként elvárt és az Aktv. 1. számú mellékletben nevesített, a Résztvevő hatóságok közzétételére vonatkozó adóhatóságra vonatkozó kötelezettség előírását pótolja.

175. §-hoz

A módosítás azt a helyzetet orvosolja, mely szerint a mulasztás esetére nem az Aktv.-t, hanem az annak háttérszabályául szolgáló Air. vagy Art. szabályait kell alkalmazni. Ez ugyanis azt eredményezi, hogy mulasztás esetén a bírság összege alacsonyabb, mint késedelmes, hibás, valótlan tartalmú vagy hiányos teljesítés esetén. A módosítás az országokénti jelentéssel kapcsolatos szabályozáshoz hasonlóan, a belső szabályozási koherencia biztosítása végett tartalmazza az adójogi szankció alóli, az adott helyzetben általában elvárhatósághoz kötött kimentési lehetőséget.

176. §-hoz

Az OECD ajánlások alapján fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásnak való megfelelés érdekében történő szövegpontosítás.

177. §-hoz

A módosítás a jogalkalmazást segítő szövegkiegészítést, valamint a jobb áttekinthetőség érdekében szövegszerkezeti átalakítást tartalmaz.

178. §-hoz

A módosítás az Aktv. mellékletének módosítására utaló szabályt tartalmaz.

VI. Fejezet

VÁMIGAZGATÁS

18. A Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény módosítása

179. §-hoz

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 116. §-ában foglaltaknak megfelelően deklarálja a fellebbezési jogosultságot a törvényben.

180. §-hoz

A módosítás megteremti a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvénnyel (a továbbiakban: Pmt.) való összhangot azáltal, hogy a pénzmosásra és terrorizmus finanszírozására utaló adat mellett a készpénz jogsértő/büntetendő cselekményből származására utaló adat is tájékoztatási kötelezettséget keletkeztet a pénzügyi információs egység felé.

A vámhatóság (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatása – a Pmt. 40. § e) pontja alapján – a pénzügyi információs egység által végzett operatív elemzést generál. ebből következően a (4) bekezdés – összhangban a Pmt. 54. §-ában meghatározott titokvédelmi rendelkezésekkel (felfedés tilalma) – titoktartási kötelezettséget ír elő a vámhatóság számára.

A zár alá vétel szabályainak módosítását a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, az európai parlament és a tanács 2016. március 9-i (EU) 2016/399. rendeletében foglaltak betartása teszi szükségessé. a rendelet 6. cikk 1. bekezdés c.) pontja kimondja, hogy a harmadik országok állampolgárainak beutazásuk alkalmával megfelelő anyagi fedezettel kell rendelkezniük mind a tervezett tartózkodás időtartamára, mind pedig a származási országba való visszatéréshez, vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őket biztosan beengedik, illetve képesek ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani.

A visszatartott összeg mértékének meghatározása figyelembe veszi a schengeni gyakorlati kézikönyv, - a nemzeti hatóságok által meghatározott, a külső határok átlépéséhez szükséges referenciaösszegekről szóló - 25. mellékletében foglalt rendelkezéseket.

A módosítás rendelkezik továbbá a zár alá vétel megszűnésének eseteiről és a követendő eljárás részletszabályairól.

181. §-hoz

A módosítás a készpénz be nem jelentésének és téves bejelentésének esetét különíti el, és az ilyen formában szándékosnak vagy quasi gondatlannak tekintendő elkövetés esetén követendő bírság-kiszabás differenciálását fekteti le.

182. §-hoz

A módosítás rendelkezik az elhanyagolható összeget érintő téves bejelentés tekintetében arról, hogy – mivel vélhetően ilyen esetekben az intézkedés bírság kiszabása nélkül is eléri célját – az érintett figyelmeztetésben részesüljön.

183. §-hoz

A tízes számjegyekre kerekítés lehetővé teszi, hogy az MNB a kisebb összegeket is akadálymentesen tudja átvezetni a számlára.

19. Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény

184. §-hoz

Pontosításra kerülnek a lefoglalással kapcsolatos rendelkezések azáltal, hogy az eddig az e törvény szerinti gyorsított eljárásnál levő, lefoglalásra vonatkozó speciális rendelkezések közül egyes rendelkezések általános szabályként kerülnek nevesítésre.

185. §-hoz

A Vtv. 29. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjának módosítását indokolja, hogy azok jelenlegi formájukban nem utalnak közvetlenül és egyértelműen arra, hogy a Rendőrségről szóló 1994.

évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.), illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV tv.) szerinti, nem a büntetőeljárás keretében végzett titkos információgyűjtés folytatása érdekében is tájékoztatást kell adni a vámtitokról az arra jogosult szerv adatkérésére.

A Vtv. 29. § (1) bekezdés *b)* pontja ugyanis a Rendőrség egyes szerveit (NVSZ, TEK) említi a vámtitok megismerésére jogosultként, míg általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervének nyomozó hatósági feladatok ellátására kijelölt szerveit nem, amelyek szintén jogosultak az Rtv. szerinti titkos információgyűjtésre. A Vtv. 29. § (1) bekezdés *c)* pontja pedig az ügyészséget, a nyomozó hatóságot, valamint az előkészítő eljárást folytató szerv részére történő adatszolgáltatás lehetőségét biztosítja, akik „*törvényben meghatározott feladatai ellátása céljából*” kaphatnak tájékoztatást vámtitokról. Az idézett cél széles feladatkörre utal, amelybe ugyan beleérthető például a NAV tv. 51. § (5) bekezdése alapján a titkos információgyűjtést ellátása is, azonban az adatszolgáltató részéről többletmunkát igényel a feltételek beazonosítása. A jogalkalmazás megkönnyítése érdekében javasolt a rendelkezés beépítése.

A Vtv. 29. § (1) bekezdés *e)* pont *en)* alpont kapcsán a Vtv. kiegészítése javasolt, a Nemzeti Klímavédelmi Hatósággal történő hatékony együttműködés megteremtése érdekében, tekintettel arra, hogy jelenleg a nevezett hatóság nem szerepel azon hatóságok között, amelyek a vámtitok körébe tartozó adatokat kaphatnak a vámhatóságtól. Ugyanakkor ennek a megteremtése indokolt a két hatóság közti együttműködés biztosítása és a fluortartalmú üvegházhatású gázokkal kapcsolatos hatósági feladatainak ellátása érdekében.

A Vtv. 29. § új (1a) bekezdésének megállapítására irányuló javaslatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 262. § (1) bekezdésében foglaltak indokolják, melynek értelmében a nyomozó hatóság és a rendőrség belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerve, valamint a rendőrség terrorizmust elhárító szerve kizárólag az ügyészség engedélyével kérhet adatszolgáltatást az adóhatóságtól és a vámhatóságtól, szükséges ennek a rendelkezésnek az elhelyezése a Vtv.-ben is, mivel a vámhatósági adatot szolgáltató közigazgatási szerv ennek a törvénynek az előírásait veszi figyelembe. Ugyanígy célszerű egyértelművé tenni, hogy a titkos információgyűjtésre feljogosított szervek is csak az ügyészség engedélyével vehetnek át adatot az adóhatóságtól.

186. §-hoz

A gazdálkodói önellenőrzést elősegítve a vámhatóság kockázati információt adhat át egyes engedélyezett gazdálkodók számára, csökkentve ezzel mind a vámhatóság, mind pedig az ügyfelek adminisztratív terheit, költségeit. A tervezett rendelkezés – az uniós és nemzeti pénzügyi érdekek szolgálata mellett – szélesíti az AEO-knak biztosított nemzeti kedvezmények körét, egyúttal a vámhatóság és az AEO-k közötti együttműködést is erősíti.

187. §-hoz

Az Uniós Vámkódex értelmében történő információcserét és információátvitelt szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló, 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági rendelet meghatározza a tagállamok számára, hogy a vámhatósági határozatok rendszer tekintetében az Európai Unió Bizottsága által fejlesztett központi üzemeltetésű rendszert használják az e rendelet 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedélyek, kérelmek, valamint az ezekkel kapcsolatos döntések kezelése során. Azonban emellett lehetőség nyílik a tagállamok által önállóan fejlesztett rendszerek használatára is. Magyarország e két opció közül a központi fejlesztés használatát kezdte meg, amely esetében a több tagállamban érvényes engedélyek kezelése mellett lehetőség van a kizárólag Magyarország területén érvényes engedélyek, kérelmek és ezekhez

tartozó vámhatósági döntések kezelésére is. Tekintettel arra, hogy ez egy lehetőség, ezért ennek kötelező jellegű alkalmazását e rendelkezés mondja ki. Ezáltal az Unió Vámkodeks értelmében történő információcserét és információátvitelt szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló, 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági rendelet 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedélykérelmeket, a kiadott engedélyeket, és ha a rendszer lehetővé teszi, akkor egyéb vámhatósági intézkedésekről szóló döntéseket (végzés) a vámhatósági határozatok rendszerben kell kezelni, valamint a gazdasági szereplőknek szóló uniós portál útján kell benyújtani, illetve közölni.

188. §-hoz

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó vámkezelési szolgáltatásokat kínáló személyek (magánszemélyek, cégek) tevékenységüket a legtöbb esetben gazdálkodók megbízása alapján látják el. A vámkezelésre vonatkozó állandó vagy eseti megbízások száma az áruforgalom volumene és földrajzi megoszlása alapján is változik, így adott esetben a vámjogi képviselőt ellátó személy humán erőforrás kapacitása átmenetileg túlterhelődhet. A munkavállalói jogviszonyban történő humán erőforrás kapacitás bővítése mellett meg kell teremteni a lehetőséget arra, hogy szabályozott körülmények között a vámjogi képviselők is vehessenek igénybe „alvállalkozókat”. Ennek kapcsán kerülnek megalkotásra azok a speciális szabályok, amelyek rendelkezései mellett a vámjogi képviselők a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szerinti közreműködőt vehetnek igénybe. A közreműködő igénybevételére csak akkor kerülhet sor, ha a megbízó és a vámjogi képviselő erről megbízási szerződésben megállapodik, illetve a megbízó a meghatalmazásban erről rendelkezik. Az így kialakult jogviszonyban a közreműködő nem minősül vámjogi képviselőnek. Kötelező jelleggel előírásra kerül, hogy a közreműködő csak a vámjogi képviselőtől kapott másodlagos jogosultságok felhasználásával kezdeményezhet olyan eljárást, amely váminformatikai rendszer útján zajlik és a vámjogi képviselőtől kapott feladatai teljesítése érdekében szükséges (a váminformatikai rendszerek üzemszünete esetén az üzemszüneti eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni). Ha a közreműködő a vámjogi képviselőtől kapott feladatok végrehajtása során váminformatikai rendszer használ és nem a vámjogi képviselőtől kapott másodlagos felhasználói jogosultságokkal jelent be, akkor a jogszabály értelmében úgy kell tekinteni, mint aki a saját nevében és a saját érdekében jár el.

189. §-hoz

Az AEO engedély alapjául szolgáló, az Unió Vámkodeks 39. cikk d) pontja szerinti feltétel teljesítésének vizsgálata során a végzett tevékenységhez kapcsolódó gyakorlati jellegű szakértelem vagy szakmai képzés igazolása érdekében a kérelmező szerződéses keretek között igénybe veheti egy másik, már AEO C típusú engedéllyel rendelkező személy segítségét. Erre általában a vámtevékenység kiszervezések kerül sor. A gyakorlatban azonban előfordult, hogy a szerződött személyek az Unió Vámkodeks 39. cikk d) pont szerinti feltétel igazolása érdekében további szerződéses viszonyt kezdeményeztek egy harmadik személlyel. Az Európai Unió Bizottságától kapott tájékoztatás alapján ez nem tükrözi a jogalkotói szándékot, mert a feltétel teljesítését közvetlenül a szerződött személynek kell igazolnia, amelyhez nem veheti igénybe harmadik személy segítségét.

190. §-hoz

A Vtv. 84. § (12) bekezdése kapcsán pontosításra került az, hogy a jogsértést milyen árura nézve követik el, ugyanis vámot és egyéb terhet csak nem uniós áru esetében lehet kiszabni. A Vtv. 84. § (13) bekezdés kapcsán a jelenleg hatályos szöveg nem nevesíti sem a származásmegjelölő nyilatkozatot, sem a vámjogi státust igazoló okmányt (A.TR szállítási bizonyítvány), továbbá nem egységes terminológia szerint hivatkozik a VA 61. és 62. cikke

szerinti beszállítói és hosszú távú beszállítói nyilatkozatra, valamint származási nyilatkozatot tartalmazó számlát említ, ami a jogkövetkezmény alkalmazása szempontjából problémát jelenthet, mivel származási nyilatkozatot, származásmegjelölő nyilatkozatot, illetve számlanyilatkozatot nem csak számlán lehet tenni. Mindezek következtében a szöveg pontosításra került.

191. §-hoz

A módosítás értelmében lehetőség nyílik arra, hogy a vámhatóság nem csak a gyorsított eljárással érintett jövedéki termékek esetében foglalhassa le a nem uniós árut és az ahhoz kapcsolódó átalakított szállítóeszközt, hanem az 50.000 Ft-os vámphianyit meghaladó, az Európai Unió területére beszállított és vám elé nem állított nem uniós áruk esetében is. A módosítás rendezi továbbá azt is, hogy az érintett esetekben a vámhatóság által indított eljárásban a lefoglalásra és az elkobzásra nem egyidejűleg kerülne sor, mert ez adott esetben kizárná az érintett áruk büntetőeljárásban történő „átfoglalását”. A módosítással törlésre kerülnek a lefoglalt nem uniós áru és ahhoz kapcsolódó szállítóeszköz visszaadására vonatkozó speciális rendelkezések, mert azok átfedésben voltak a Vtv. II. Fejezetében levő általános rendelkezésekkel. Így a jövőben a szóban forgó áruk visszaadása tekintetében az általános rendelkezéseket kell alkalmazni.

192. §-hoz

Jogszabály-szerkesztési okokból a rendelkezés pontosítására kerül sor.

193. §-hoz

Az egységes jogalkalmazás érdekében szükséges kimondani, hogy ha az áruátengedést követő ellenőrzés megkezdésére vagy befejezésére vonatkozó értesítést elektronikus úton küldi meg a vámhatóság, akkor a módosítás értelmében a közlés napja az értesítés elküldésének időpontja.

194. §-hoz

A Vtv. 141. § (4)-(5) bekezdései meghatározzák az elfogadott exportóri engedély kiadásának feltételeit és az elfogadott exportörökkel szembeni követelményeket. A vámhatóság az elfogadott exportóri engedélyek kiadásán túl ugyanakkor végzi az A.TR elfogadott exportóri engedélyek kiadását is. Ez utóbbi engedélytípushoz kapcsolódó gazdálkodói tevékenység nagyban hasonlít az elfogadott exportóri engedélyhez kapcsolódóhoz, ugyanakkor két lényeges különbség van köztük. Egyrészt az elfogadott exportör az áruk származásának igazolásáért felelős, míg az A.TR elfogadott exportör az áruk vámuniós státuszának igazolásáért, másrészt az elfogadott exportóri engedély jogalapját az egyes az unió által harmadik országokkal kötött megállapodások (illetve uniós jogszabályok) biztosítják, míg az A.TR elfogadott exportör esetében kizárólag az 1/2006 EK–Törökország vámügyi együttműködési bizottsági határozat.

A vámhatóság engedélyezési tevékenységének szempontjából kiemelt jelentősége van a beilleszteni javasolt bekezdésnek, mivel annak hiányában továbbra is fennmarad a Vtv. hatályba lépésével előállt azon jogi helyzet, hogy a nemzeti jogszabály kizárólag az elfogadott exportóri engedély kiadásának feltételeit és az elfogadott exportörökkel szembeni követelményeket határozza meg, az A.TR elfogadott exportóri engedély kiadásának feltételeit és az A.TR elfogadott exportörökkel szembeni követelményeket nem.

195. §-hoz

A Magyarországon uralkodó jogalkalmazási gyakorlat szerint a vámhatóság az Uniós Vámkódex (a továbbiakban: Vámkódex) 95. cikke szerinti összevont biztosíték esetén a garanciavállaló nyilatkozatban vagy készfizető kezesi szerződésben (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) vállalt pénzügyi helytállási kötelezettség alól a garantórt vagy kezes (a

továbbiakban: kötelezettségvállalót) - a Vámkódex 98. és 103. cikkéből levezetett jogértelmezés alapján - az általános elévülési idő (3 év) végéig nem mentesíti. Ez a gyakorlatban akkor válik igazán kardinálissá, amikor a gazdálkodó befejezi vámügyi tevékenységét és a hitelintézettől, pénzügyintézettől, biztosító társaságtól beszerzett kötelezettségvállalást csak az utolsó vámkezelésétől számított 3 év lejártja után tudja visszavinni a kibocsájtó részére. Pénzügyi szempontból ez idő alatt a vámtevékenységből bevétel nem származik, azonban a kötelezettségvállalás után a kibocsájtó minden évben költséget számít fel. Ez megterhelést jelent a gazdálkodók számára, mert a gazdasági tevékenységükhöz szükséges pénzügyi likviditásuk, cash flow-juk jelentős mértékben csökkenhet. Fontos hangsúlyozni, hogy mindez csak akkor következik be, ha egy vámügyi szereplő a tevékenységének befejezése mellett dönt. A törvény e helyzet feloldását célozza azáltal, hogy az összevont biztosítékhoz nyújtott pénzügyi elemeket, beleértve a készpénzt is egy évig tartja vissza a vámhatóság, amely időtartam lejártát követően azok felszabadulnak. Ez idő alatt a vámügyi műveletek, vámeljárások lezárásra kerülhetnek, az esetleges közterhek pedig beszedhetőek.

196. §-hoz

Ha olyan cselekmény eredményeként keletkezik vámtartozás, amely az elkövetése időpontjában büntetőeljárást vonhatott maga után, akkor a vámtartozás általános elévülési idő túl való közölhetősége érdekében, a Vámkódex 103. cikk (2) bekezdése alkalmazásakor a hatályos rendelkezés pontosításával szükséges megállapítani, hogy csak akkor van lehetőség a vámtartozás fent leírt módon való közlésére, ha a nyomozóhatóság a vámhatóság feljelentése alapján az ügyben nyomozást rendelt el.

197. §-hoz

198. §-hoz

199. §-hoz

A javasolt módosítás lehetővé teszi, hogy a Vámkódex 52. cikk (2) bekezdése alapján megállapított díjak és költségek beszedése érdekében is alkalmazhatók legyenek a vámra és egyéb terhekre alkalmazott, a beszedés hatékonyságát növelő eljárások, így a vámhatóság felé fennálló tartozások beszedése egységes elvek mentén történhet.

200. §-hoz

Az átmeneti rendelkezés célja, hogy a vámhatóság által e módosító rendelkezés hatályba lépése előtt elfogadott kötelezettségvállalások felszabadításában segítséget nyújtson. Fontos hangsúlyozni, hogy a kötelezettségvállalási okmányok tartalma a kibocsájtó által módosítható, ezért lehetőség mutatkozik arra, hogy 2019. január 1-től a vámhatóság által már korábban elfogadott – és a korábbi jogértelmezés alapján 1+3 éves időtartamra nyújtott – határozott idejű kötelezettségvállalási okmányok érintett adattartalma oly módon változzon meg, hogy az okmányok kezdeti és végső időpontja közötti időtartam 1 évről 3 évre módosuljon, illetve a fennmaradó 1 év a lejáratú időtartamot biztosítsa. Ha a kötelezettségvállalási okmány csak kezdő és végső időponttal rendelkezik, amely szintén 4 évre szól, úgy ez esetben a végső időpontot kell egy évvel csökkenteni, biztosítva ez által az 1 éves lejáratú időtartamot. Ez alapján nem szükséges a korábban elfogadott kötelezettségvállalások felszabadítása, csak egy módosító okmány benyújtása. Mindazonáltal az érintett személy a felszabadítást is kérheti és nyújthat új kötelezettségvállalást is. Ez az érintett személy szubjektív döntésén alapul.

Ha egy korábbi 1 évre szóló kötelezettségvállalás már nem érvényes (2016. október 1. és 2017. október 1. között volt érvényes), de a vámhatóság a korábbi 3 éves jogértelmezési megközelítés miatt visszatartja, valamint e kötelezettségvállalással érintett összevont biztosítékra szóló engedély esetében új kötelezettségvállalást nyújtottak, amely a korábbi

kötelezettségvállalással érintett tárgykörben keletkező fizetési kötelezettségek tekintetében a helytállásra nézve jogfolytonossági záradékkal rendelkezik akkor a korábbi kötelezettségvállalások felszabadítása felől az ügyfél kérésére a vámhatóságnak haladéktalanul intézkednie kell. A kötelezettségvállalás módosításokkal érintett ügyekben a vámhatóság a nyilvántartását automatikusan felülvizsgálja és frissíti.

201. §-hoz

Az Uniós Vámkódex értelmében történő információcserét és információátvitelt szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló, 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági végrehajtási rendelettel kapcsolatos jogharmonizáció eredményeként a Vtv. kerültek beillesztésre egyes végrehajtáshoz szükséges rendelkezések, ezért a Vtv. 216. § (1) bekezdését e rendeletre való hivatkozással kiegészíteni szükséges.

202. §-hoz

Szövegcsérés módosítások.

203. §-hoz

Hatályon kívül helyező módosítások.

VII. Fejezet

SZÁMVITELT ÉS KÖNYVVIZSGÁLATOT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

20. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

204. §-hoz

Tekintettel arra, hogy gazdasági tartalmát tekintve jelentős különbség van az egyedi eszközök értékesítése, tartozások átvállalása és az üzletág átruházása között, ezért a törvényjavaslat meghatározza az üzletág fogalmát. Így üzletágnak minősül a gazdálkodó olyan szervezeti szempontból független, önálló egysége (ide értve a telephelyet, üzlethálózatot is), amely a hozzá tartozó vagyonnal (eszközökkel, kötelezettségekkel, céltartalékokkal és időbeli elhatárolásokkal) önálló gazdasági tevékenység tartós folytatására képes.

205. §-hoz

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény hatálya alá kerülő közkereseti társaság, betéti társaság, egyéni cég és ügyvédi iroda beszámoló készítési és letétbe helyezési kötelezettsége eddig a számviteli törvényben nem került egyértelműen megfogalmazásra és az adótörvény sem tartalmazott rá külön előírást. A törvényjavaslat egyértelműsíti, hogy a kata adóalanyiságot megelőző, tört üzleti évre vonatkozó beszámoló készítési kötelezettség azon adóalanyokra is vonatkozik, amelyek a kata adóalanyiságot megelőzően a számviteli törvény hatálya alatt voltak.

A bevételi nyilvántartást vezető eva és kata adóalanyok adóalanyiséga adóév közben is megszűnhet, ekkor visszakerülnek a számviteli törvény hatálya alá. Ezen visszatérő vállalkozóknál az üzleti év a visszatérés időpontjától a vállalkozó által az üzleti év végeként megjelölt napig, mint mérlegfordulónapig terjedő időszak.

206. §-hoz

A gyakorlatban az üzletág átruházása gazdasági és pénzügyi értelemben is egy tranzakciónak minősül, a szerződő felek egy ügyletként kezelik az átruházást. Ebből következően az üzletág átruházásának elszámolását a törvényjavaslat is egy tranzakciónak kezeli. Mivel az üzletág

átruházások eseti jellegűek, ezért nem tartoznak a rendszeres tevékenységbe (üzletmenetbe), így a törvényjavaslat szerint az üzletág átruházás keretében átadott eszközök értékének és átvállalt kötelezettségek értékének (ideértve a céltartalékokat és az időbeli elhatárolásokat is) a különbözetét, valamint a kapott vagy fizetett összeget nettó módon – az értékesítés eredményétől függően – az egyéb bevételek vagy az egyéb ráfordítások között indokolt kimutatni.

207. §-hoz

Lásd a 206. §-hoz kapcsolódó indoklást.

208. §-hoz

Mivel a törvényjavaslat az üzletág átruházás elszámolását egy tranzakcióként kezeli, ezért indokolt a kiegészítő mellékletben bemutatni az átruházás keretében kivezetett eszközök és átvállalt kötelezettségek könyv szerinti értékét mérlegtételek szerinti megbontásban.

209. §-hoz

A törvényjavaslat a módosításokkal összefüggő átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

210. §-hoz

A törvényjavaslat technikai szövegcsérés pontosításokat tartalmaz.

211. §-hoz

Mivel a törvényjavaslat szerint az üzletág átruházás eredményét az egyéb bevételek vagy az egyéb ráfordítások között kell elszámolni, ezért hatályon kívül helyezésre kerül a törvény azon előírása, mely szerint az üzletág átruházásáért kapott, az átadott eszközök – átadott kötelezettségek értékével csökkentett – piaci értékét meghaladó ellenértéket az értékesítés nettó árbevételeként kell kimutatni.

A törvényjavaslat a törvény egyes rendelkezései közötti összhang megteremtését szolgáló hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

21. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

212. §-hoz

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara dönt a kamarai tag könyvvizsgálók tagsági jogviszonyának megszűnéséről. A törvényjavaslat az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény rendelkezéseivel összhangban a tagsági jogviszony megszűnése, megszüntetése iránti eljárás felfüggesztésének jogintézményét teremti meg, amennyiben a kamarai tag könyvvizsgálóval szemben a törvény szerinti minőségellenőrzési eljárás, fegyelmi eljárás, illetve a 172/A. § és 178. § szerinti eljárás van folyamatban.

213. §-hoz

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara dönt a könyvvizsgáló cég nyilvántartásból való törléséről. A törvényjavaslat az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény rendelkezéseivel összhangban a nyilvántartásból való törlés iránti eljárás felfüggesztésének jogintézményét teremti meg, amennyiben a könyvvizsgáló céggel szemben a törvény szerinti minőségellenőrzési eljárás, fegyelmi eljárás, illetve a 172/A. § és 178. § szerinti eljárás van folyamatban.

214. §-hoz

A törvényjavaslat a módosításokkal összefüggő átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

215. §-hoz

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara közhiteles nyilvántartást vezet a kamarai tag könyvvizsgálókra, valamint könyvvizsgáló cégekre vonatkozóan. A nyilvántartásban vezetett adatok körét a törvény határozza meg. A törvényjavaslat pontosítja a közérdekből nyilvános adatok körét és kiterjeszti a bankok könyvvizsgálatához szükséges, a közfelügyeleti hatóság által kiadott igazolás, illetve az IFRS minősítéshez kapcsolódó szakmai minősítő vizsgáról szóló igazolás és az IFRS mérlegképes könyvviteli szakképesítés-ráépülését igazoló bizonyítvány adataira.

A törvényjavaslat technikai szövegcsereket pontosításokat tartalmaz.

216. §-hoz

A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek jogszabályban előírt könyvvizsgálatára vonatkozó egyedi követelményekről és a 2005/909/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 537/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 17. cikk (1) bekezdése szerint a kamarai tag könyvvizsgáló vagy a könyvvizsgáló cég közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó tekintetében kötött megbízásának időtartama és az esetlegesen megújított megbízások együttes időtartamát legfeljebb 10 évre korlátozta azzal, hogy a tagállamok az említett megbízásokra ennél rövidebb időtartamot is meghatározhatnak.

A Kkt. hatályos rendelkezése a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók könyvvizsgálói megbízását 8 évben korlátozza, miközben a tagállamok többségében a 10 éves szabályt alkalmazzák. A törvényjavaslat a könyvvizsgálói megbízásokra vonatkozó 8 éves korlátozást hatályon kívül helyezi és ezzel azt a Rendelet szerinti 10 évre változtatja, amellyel hozzájárul az egységes európai uniós jogszabályi szintű környezet megteremtéséhez a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók, illetve a könyvvizsgáló cégek tekintetében.

VIII. Fejezet

NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEKHEZ KAPCSOLÓDÓ MÓDOSÍTÁSOK

22. A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény módosítása

217. §-hoz

A pénzügyi számlák automatikus cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését, valamint a jelen módosítást megelőzően csatlakoztak az automatikus információcsere-megállapodáshoz. A kihirdetést követően azonban az államok, illetve joghatóságok folyamatosan csatlakoznak a Megállapodáshoz. A módosítás lehetővé teszi a számlainformációk cseréjét a mellékletben felsorolt új partnerekkel.

23. Az országonkénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény módosítása

218. §-hoz

Az országonkénti jelentések automatikus cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését, valamint a jelen módosítást megelőzően csatlakoztak az automatikus információcsere-megállapodáshoz. A kihirdetést követően azonban az államok, illetve joghatóságok

folyamatosan csatlakoznak a Megállapodáshoz. A módosítás lehetővé teszi a számlainformációk cseréjét a mellékletben felsorolt új partnerekkel.

IX. Fejezet

EGYÉB TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

24. A Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló 1992. évi XLIV. törvény módosítása

219. §-hoz

A javaslat egyértelművé teszi, hogy nem csak törzsrészcvények, hanem a törzsrészcvényhez hasonló befektetői kockázatot megtestesítő más részvcények és egyéb értékpapírok is képezhetik a MRP-javadalmazás (közvetlen vagy közvetett) tárgyát. A javaslat kimondja, hogy az MRP alapjául szolgáló javadalmazási politika módosítására, vagy hatályon kívül helyezésére az alapító jogosult. (A javaslat változatlanul fenntartja azt a szabályt, hogy a módosítás és a hatályon kívül helyezés érdeksérelmet a résztvevők számára nem okozhat.) A javaslat szintén meghatározza, hogy a gazdasági adatok elérésén alapuló juttatási feltétel teljesülését a számviteli beszámolóval kell alátámasztani, amely elsősorban a résztvevők érdekeit védi, mert a számviteli beszámoló adatai nyilvánosak. A tartós tulajdonosi érdekeltség erősítése érdekében a törvényjavaslat előírja, hogy az MRP-nek legalább 12 hónapig kell működni ahhoz, hogy a javadalmazási politikában meghatározott juttatási feltétel teljesülhessen.

A munkavállalói jogosultságok erősítése érdekében a törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy az ügyész vagy az MRP résztvevője pert indíthat az alapító ellen az MRP alapjául szolgáló javadalmazási politika vagy egyes rendelkezései semmisségének megállapítása iránt. Ha a per tárgya nem csak a javadalmazási politika egyes rendelkezéseinek, hanem magának a javadalmazási politikának a semmisség, a törvényjavaslat előírja, hogy magát az MRP-szervezetet is kötelező perelni, mert a javadalmazási politika semmissége esetén a bíróság köteles az MRP-szervezet jogutód nélküli megszűnését is elrendelni. A javadalmazási politika semmisségét a bíróság akkor állapítja meg, ha az nem alkalmas az MRP-k alapvető céljának megvalósítására, azaz a munkavállalók tulajdonosi érdekeltségének megteremtésére.

220. §-hoz

A javaslat kimondja, hogy a javadalmazási politika végrehajtását szolgáló MRP-szervezetben fennálló tagi részesedés a tag halála esetén csak természetes személyre (jellemzően a munkavállaló örökösére, vagy a munkavállaló által kijelölt más természetes személy kedvezményezettre) szállhat át.

221. §-hoz

A javaslat általános jelleggel mondja ki, hogy a javadalmazási politika végrehajtását szolgáló MRP-szervezet az alapítótól vagy a résztvevőtől kapott pénzbeli hozzájárulást csak az alapjául szolgáló javadalmazási politika végrehajtása érdekében használhatja fel, valamint lehetővé teszi az alapítói tagi részesedés ingyenes átruházását a résztvevőkre.

A javaslat a hatályos törvéynél részletesebben szabályozza azt az esetet, ha az MRP-szervezet alapítója (a résztvevőket foglalkoztató vállalkozás vagy annak anyavállalata) úgy szolgáltat pénzbeli vagyoni hozzájárulást az MRP-szervezet részére, hogy annak révén nem a résztvevők, hanem maga az alapító szerez tagi részesedést az MRP-szervezetben. Az új szabályozás előírja, hogy az így keletkező alapítói tagi részesedéshez kapcsolódóan megszerzett pénzügyi eszközt (jellemzően az alapító által kibocsátott részvény vagy tulajdonosi érdekeltséget, kockázatot megtestesítő más értékpapír) legkorábban a

megszerzését követő egy év elteltével lehet pénzre váltani (például, eladni). A javaslat az egy éves időtartamot fokozatosan, 2023. január 1-ig öt évre emeli fel. A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy az olyan tagi részesedését, amelyet az alapító a pénzbeli hozzájárulása révén szerzett, öt éven belül köteles a résztvevők között a javadalmazási politika végrehajtása érdekében felosztani.

222. §-hoz

A javaslat garanciális szempontból rögzíti, hogy a javadalmazási politika végrehajtását szolgáló MRP-szervezet közgyűlése jogkörében eljáró meghatalmazott csak ügyvédi iroda lehet. A szabályozás lényegében a kialakult joggyakorlatot erősíti meg.

223. §-hoz

A javaslat egyértelműen rögzíti, hogy az MRP-szervezet az általa a javadalmazási politika végrehajtása keretében megszerzett pénzügyi eszközök (például, részvények, részvényvételi jogok) kizárólagos tulajdonosa, illetve jogosultja. A javaslat szintén általános jelleggel korlátozza a javadalmazási politika keretében megszerzett pénzügyi eszközök megterhelését. A javadalmazási politika végrehajtását szolgáló olyan MRP-szervezetet, amely nem június 30-ra vonatkozóan készíti el a közbenső mérlegét, mentesíti a féléves közbenső mérleg elkészítése alól.

224. §-hoz

A tartós tulajdonosi érdekeltség megteremtése érdekében a törvényjavaslat 12 hónapos (2021-től 24 hónapos) minimális tartási időt ír elő a juttatás tárgyát képező pénzügyi eszközökre. A minimális tartási idő leteltét megelőzően ugyanis a pénzügyi eszköz pénzre váltása (például, a részvény eladása, vagy ahhoz közelítő kockázatot megtestesítő kötvény visszaváltása) nem történhet meg. Kivételes esetekben (például, ha a résztvevő munkaviszonya év közben keletkezett) a törvény a 12 (2021-től a 24) hónapnál rövidebb tartási időszakot is lehetővé tesz. A rövidebb tartási időszak azonban a résztvevők széles körét érintően, a javadalmazási politika normál működési menete keretében nem érvényesülhet.

225. §-hoz

226. §-hoz

A javaslat részletesen meghatározza a javadalmazási politika végrehajtását szolgáló MRP-szervezet és jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egysége megszűnésére vonatkozó szabályokat.

227. §-hoz

A javaslatnak a javadalmazási politika végrehajtását szolgáló MRP-szervezetre vonatkozó legtöbb szabálya 2019. január 1-én lép hatályba, de a 2018. december 31-ig megindított MRP-k esetében az új jogszabályi feltételeknek való megfelelés megteremtésére a törvényjavaslat 2019. június 30-ig terjedő átmeneti időszakot határoz meg. A 2020. január 1-én hatályba lépő rendelkezések esetén az eddig megindított MRP-kre vonatkozó átmeneti időszak 2020. június 30-án jár le. Szintén fél éves átmeneti időszakot fogalmaz meg a törvényjavaslat a 2021. január 1-én, a 2022. január 1-én és a 2023. január 1-én hatályba lépő rendelkezésekre a már hatályba lépésüket megelőzően megindított MRP-k számára.

228. §-hoz

Az egyes jogszabályhelyeket módosító rendelkezések alapvetően technikai jellegűek. 2019. január 1-től, például, egyértelművé válik, hogy a munkavállalók tulajdonosi érdekeltségének megteremtése az MRP-k célja.

229. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

25. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

230. §-hoz

231. §-hoz

Jogtechnikai pontosítás.

232. §-hoz

A 2019. január 1-jétől kialakítandó kincstári könyvelési szolgáltatás végrehajtása során felmerülhet személyes vagy különleges adatokat tartalmazó számviteli bizonylatok könyvelése, amely miatt biztosítani szükséges a Kincstár részére, hogy ezen személyes vagy különleges adatokat is tartalmazó dokumentumokba betekintsen, azokat kezelje. Ennek érdekében, – figyelemmel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról 2011. évi CXII. törvény 5. §-ában foglaltakra – törvényi szintű jogalkotás válik szükségessé, amely az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításával érhető el.

26. Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény módosítása

233. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: 2019. január 1-jétől az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár munkáltatói tagja vagy a támogató által önszervező szolgáltatás céljára – célzott szolgáltatás fedezeteként – befizetett összeg (a befizetéskor) nem keletkeztet személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettséget, azaz a befizetés után a befizetőnek nem kell az Szja tv. szerinti egyes meghatározott juttatásként adót fizetnie.

A (2) bekezdéshez: A 2019. január 1-jétől hatályba lépő rendelkezés jogtechnikai pontosítása, a rendelkezés felesleges szövegrészt töröl a 38. §-ban javasolt új hatálybalépéssel összefüggésben.

234. §-hoz

Tekintettel a szükséges informatikai fejlesztés nagyságrendjére, a javaslat kezdeményezi a tavaszi adócsomagban elfogadott azon rendelkezés hatálybalépésének egy évvel – 2020. január 1-re – történő eltolását, amely alapján az adóhatóság a magánszemély által az erre a célra létrehozott online felületen elektronikusan kitölthető adóelőleg-nyilatkozatot az adóhatóság automatikusan a munkáltató, kifizető felé továbbítja.

235. §-hoz

A következő §-ban foglalt módosítással összefüggő, technikai rendelkezés.

236. §-hoz

A fordított adózás munkaerőkölcsönzésre vonatkozó szabályainak 2021. január 1-jével történő fenntartásával kapcsolatban az Áfa tv. érintett rendelkezésének módosítása miatt hatályba nem lépő rendelkezés. Ezen túlmenően az utalványok áfa kezelésére vonatkozó 2019. január 1-jétől hatályba lépő rendelkezések kiegészítése vált szükségessé, mellyel a korábban elfogadott rendelkezések nem lépnek hatályba.

X. Fejezet

27. A védett korban elbocsátott köztisztviselők után érvényesíthető szociális hozzájárulási adó és szakképzési hozzájárulási kedvezmény

237. §-hoz

A kormányzati létszámgazdálkodás új rendjének megvalósításával összefüggő egyes intézkedésekről szóló kormányhatározat alapján elbocsátandó védett korban lévő személyek elhelyezkedését könnyítő, az őket jövőben foglalkoztatni kívánó munkáltatók által igénybe vehető szociális hozzájárulási adókedvezmény kerül bevezetésre.

A kedvezményt azon munkáltatók vehetik igénybe, akik olyan személyt foglalkoztatnak, aki a felmentését (felmondását) közvetlenül megelőzően közszolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban vagy költségvetési szervnél munkaviszonyban dolgozott és a felmentése napján betöltötte a 60. életévét.

A kedvezmény egyenlő a minimálbér négyszerese után a szociális hozzájárulási adó mértékével megállapított összeggel. Azaz a munkáltató mentesülne a szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás alól a minimálbér négyszereséig.

A kedvezményt az érintett munkavállalóra vonatkozó öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig terjedő adómegállapítási időszakig lehet érvényesíteni.

A kedvezmény érvényesítéséhez egy igazolásra lenne szükség, melyet a természetes személyt elbocsájtó munkáltató (azaz a létszámcsökkentést végrehajtó szerv) – a foglalkoztatási jogviszony megszűnésének napját is feltüntetve – állít ki. Ezen igazolás munkáltató részére történő átadása szükséges a kedvezmény érvényesítéséhez.

A kedvezmény érvényesítését elősegíti, hogy a létszámcsökkentést végrehajtó szervek adatot szolgáltatnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz, amely ezen adatszolgáltatás alapján az érintett munkavállaló új, kedvezményrel érintett foglalkoztatóját elektronikusan értesíti a kedvezmény igénybevételének lehetőségéről.

XI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

238. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezéseket tartalmaz.

29. Az Európai Unió jogának való megfelelés

239. §-hoz

A javaslat a jogharmonizációs záradékot rögzíti.

1. melléklet

1. *Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény* módosítása alapján – a jogász szakma képviselőinek neves külföldi intézményekben, alkotmánybíróságokon és bíróságokon szerzett munka- illetve kutatási tapasztalatának elősegítése, az Alkotmánybíróság joggyakorlatához köthető, színvonalas tudományos publikációk megszületése, az Alkotmánybíróság külföldi szakmai kapcsolatainak erősítése, valamint szakmai munkájának támogatása és gyakorlatának hazai és nemzetközi tudományos körökben való megismertetése érdekében – az Alkotmánybíróság ösztöndíjat alapíthat, melynek adómentességét biztosítja a javaslat.
2. *A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben* meghatározott szabályok alapján a különböző doktori képzésekben fokozatot szerző magánszemélyek ösztöndíjban részesülhetnek. A javaslat ezen juttatások adómentességéről rendelkezik.
3. Az egyes bírósági eljárások elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló törvényjavaslat 2019. július 1-jétől új jogintézményt vezet be vagyoni elégtétel néven az alapjogi sérelem kompenzálására, ezzel elhatárolja ezt a vagyoni kompenzációt a kártalanítás, kártérítés, sérelemdíj jogintézményeitől. A vagyoni elégtételre, mint új vagyoni kompenzációra kifejezett törvényi rendelkezés hiányában még háttérszabályként sem vonatkoznak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) kártérítésre, kártalanításra és sérelemdíjra irányadó szabályai. Az új jogintézmény így adózási szempontból sem tekinthető kártérítésnek, kártalanításnak, sérelemdíjnak, a javaslat biztosítja az adómentességet.
4. Nem alkalmazható az adómentesség a magánszemély által igénybe vett olyan önkéntes pénztári önszegélyező szolgáltatásra, amely a jogosultat célzott szolgáltatásként illeti meg. Az ilyen (adómentesnek nem minősülő) szolgáltatás az Szja tv. 28. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján egyéb jövedelemként adóköteles.
5. A javaslat kiegészíti a munkásszállás fogalmát. Az új meghatározás szerint a „klasszikus” munkásszálláson történő elhelyezéssel esik egy tekintet alá az olyan más elhelyezés is, amely esetében a munkavállaló legfeljebb egy lakóhelyiséget használhat, ide értve különösen a szállodának nem minősülő kereskedelmi szálláshelyen történő elhelyezést is. Továbbra sem lehet az adómentes juttatás része az étkezési szolgáltatás biztosítása, és nem adómentes az elhelyezés sem, ha a kifizető olyan magánszemélyt, illetve annak hozzátartozóját szállásolja el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn.

2. melléklet

Az Art. 3. mellékletének módosítása. Lásd a 69. §-hoz fűzött indokolást.

3. melléklet

1. A módosítás szövegpontosítást tartalmaz.
2. A módosítás az értelmezést elősegítő szövegpontosítást tartalmaz.
3. A módosítás az OECD ajánlásait figyelembe véve tartalmazza a Számlatulajdonos vagy az Ellenőrzést gyakorló személy illetőségének megállapítására vonatkozó nyilatkozat hiánya esetén az Aktv. 1. mellékletének III/D/2. pontjában rögzített szempontok figyelembe vételére való utalást.
4. A módosítás tartalmi jellegű szövegpontosítást valósít meg.

5. A módosítás a Résztvevő joghatóság fogalmát függetleníti a 2015. évi CXC. törvény 1. számú mellékletétől és egységesen kezeli azon államok illetve joghatósággal rendelkező területek listáját, amelyekkel Magyarországnak olyan hatályos megállapodása van, amely alapján a joghatósággal rendelkező terület közli az 1. sz. melléklet I. pontjában meghatározott adatokat.

4. melléklethez

A pénzügyi számlák automatikus cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az automatikus információcsere-megállapodáshoz. A kihirdetést követően azonban a 2018. évben több állam illetve joghatóság is csatlakozott a Megállapodáshoz. A módosítás lehetővé teszi a pénzügyi számlainformációk szabályainak alkalmazását a 2019. évtől a felsorolt partnerekkel. A melléklet az új csatlakozó országokat sorolja fel.

5. melléklethez

Az országokénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A kihirdetést követően azonban a 2018. évben több állam/joghatóság csatlakozott a Megállapodáshoz. A módosítás lehetővé teszi az országokénti jelentések felsorolt partnerekkel való információcseréjét. A melléklet az új csatlakozó országokat sorolja fel.